“ധർമ്മാമൃതം”

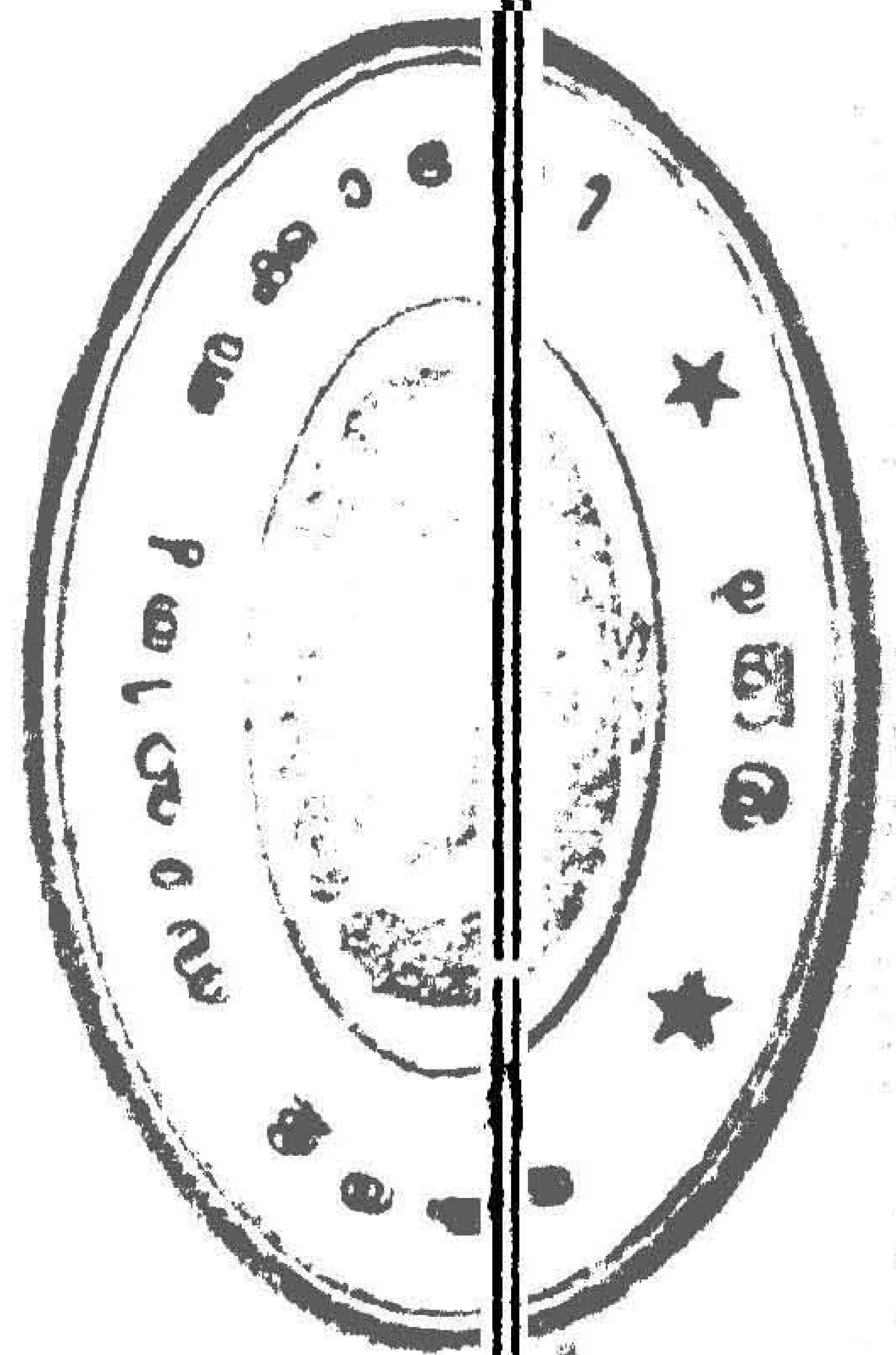
ഗ്രന്ഥകർത്താവ്:

കെ. മുരുകൻ എഴുത്തച്ഛൻ,

പെരുവെമ്പ്.

ധൎമ്മാമൃതം

കേരളസാഹിത്യ
അക്കാദമി

ഗ്രന്ഥകൎത്താവ്:—

കെ. മുരുകനെഴുത്തച്ഛൻ,

പെരുവെമ്പ്.

1000 കോപ്പി.

1114

വില 1ക 4ണ.

കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസ്സ്, പാലക്കാട്.

ശ്രീ.

ശ്രീമാൻ, കെ. മുരുകൻ എഴുത്തച്ഛൻ അവർകൾക്ക്,

പേരാമ്പ്.

പി. ഗോപാലൻ നായർ, (*Retd. Pandit, Kollengode.*)

പ്രിയ മഹാശയ!

നിങ്ങൾ നേരിട്ടുതന്ന "ധർമ്മാമൃതം" എന്ന ദ്രാവിഡവൃത്തത്തിലെഴുതിയ കവിത അവിടവിടെ ഞാൻ വായിച്ചുനോക്കി സന്തോഷിച്ചു. സംസാരദുഃഖം നിരന്തരമനുഭവിക്കുന്ന ജനങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു, ആ ദുഃഖത്തിൽനിന്ന് സമുദ്ധരിക്കുവാൻ ഭക്തിപ്രധാനങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കുള്ള ശക്തി ഒന്നു വേറേതന്നെയാണെന്നു മഹാന്മാർ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കയാൽ ഭക്തിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പരിശീലനം മുമുക്ഷുക്കൾക്കത്യാവശ്യമാണെന്നാണ് എനിക്കുള്ള വിനീതാഭിപ്രായം. നിങ്ങളുടെ കവിത പൂർവ്വവാസനയുടെ ഫലമാണെന്ന് അതു വായിക്കുന്നവക്കറിവാൻ സാധിക്കുന്നവിധത്തിൽ ലളിതവും ആകർഷകവുമായിക്കാണുന്നതിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ഭക്തന്മാർ നിങ്ങളുടെ ഈ പരിശ്രമത്തെ സാദരം സ്വീകരിച്ചു നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്യുമെന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം. ഭഗവൽകഥ കീർത്തിക്കുക, അതിന്നർഹന്മാരെ കേൾപ്പിക്കുക, എന്നിവയുടെ ഫലം ഐഹികവും ആമുഷ്മികവുമായ ശ്രേയസ്സിനെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്നതാകയാൽ നിങ്ങളുടെ ഈ പരിശ്രമം സർവ്വഥാ ശ്ലാഘ്യംതന്നെ. നിങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥത്തിന്നു പ്രചുരപ്രചാരത്തെ ഞാനാശംസിക്കുന്നു.

എന്ന്,

നിങ്ങളുടെ ക്ഷേമകാംക്ഷി

പി. ഗോപാലൻ നായർ.

അവതാരിക.

ശ്രീമാൻ മുരുകനെഴുത്തച്ഛൻെറ "ധമ്മാമൃത"ത്തെ സഹൃദയസമാസ്വാദനത്തിന്നായി അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ എനിക്കതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്. ഗ്രന്ഥകാരനേയും ഗ്രന്ഥത്തേയും പററി അനതിദീർഘമായ ഒരു വിജ്ഞാപനം മാത്രമേ എൻെറ ഈ അവതാരിക ലക്ഷീകരിക്കുന്നുള്ളു.

കൈരളീദേവിയുടെ ഏകാന്തഭക്തനാണു മാന്യനായ ശ്രീ. മുരുകനെഴുത്തച്ഛൻ. സുശീലനും കുലീനനും മദ്ധ്യവയസ്കനമായ അദ്ദേഹത്തിന്നു ശാസ്ത്രപരിചയവും അതിനേക്കാൾ ലോകപരിചയവും ഉണ്ട്. മാതൃഭാഷയിലും സംസ്കൃതഭാഷയിലും പ്രായോഗികമായ വ്യുല്പത്തിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ ബുദ്ധിക്കു തമിഴിനോടാണ് അപ്രതിഹതമായ പ്രതിപത്തി. താൻ വളരെ തമിഴ്പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ആ ഭാഷായോഷയുടെ സൌന്ദര്യം തന്നെ എന്തെന്നില്ലാതെ വശീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും എഴുത്തച്ഛൻ എന്നെ അറിവിക്കയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായം പാരമാത്ഥ്യസ്പർശിയാണെന്നു ധമ്മാമൃതത്തിൻെറ ഉല്പത്തിയും പറയുന്നു. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥകത്താവിൻെറ കവിതാരാധനം കീർത്തിസമ്പാദനത്തിന്നല്ല; ധനാജ്ജനത്തിന്നുമല്ല; തനിക്കു പ്രകൃതിസിദ്ധമായ സാരസ്വതഭക്തി കൊണ്ടു ആത്മനിർവൃതി നേടുവാൻ മാത്രമാകുന്നു. ഇന്നു മിക്ക ഭാഷാ കവിതകളുടേയും രുചിയും കാവ്യഗതിയും വ്യത്യസ്തങ്ങളായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തുഞ്ചത്താചാര്യ്യപാദരുടെ പുരാണസമ്പ്രദായത്തെ കൈവിടാത്ത ചില ഗുരുഭക്തന്മാരായ കവികളും നമുക്കുണ്ട്. അവരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ മഹനീയമായ ഒരു സ്ഥാനത്തിന്നർഹനാണ് വിനീതനായ ശ്രീ. മുരുകനെഴുത്തച്ഛൻ. അതിന്നു കാരണം അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഈ ധമ്മാമൃതംതന്നെയാണ്. സ

ത്യത്തിന്റേയും സൌന്ദൎയ്യത്തിന്റേയും സനാതനമായ മാഹാത്മ്യത്തെ പ്രദൎശിപ്പിക്കുവാനും ഉദ്ഘോഷിക്കുവാനുമുള്ള ശക്തി രണ്ടുപാധികൾക്കു മാത്രമേയുള്ളു. അവയിൽ ഒന്നു കാലവും മറേറതു കവിതയുമാണ്. ഭാഷയും പ്രസ്ഥാനഭേദവും അഗണ്യം, കവിപൂൎവ്വോക്തമായ ധൎമ്മം നിൎവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹം തന്നെയാണ് യഥാൎത്ഥത്തിൽ കവി.

തെലുങ്കിലുള്ള പുണ്ഡരീകമാഹാത്മ്യത്തേയും തമിഴിലുള്ള ഭക്തവിജയത്തേയും ഉപജീവിച്ചു വിരചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ് ധൎമ്മാമൃതം. അതിൽ അങ്ങിങ്ങു ദേവീഭാഗവതത്തിൽനിന്നും മററും എടുത്തു ചേൎത്തിട്ടുള്ള കഥകളുമുണ്ട്. യഥായോഗ്യം കോൎത്തു കെട്ടിയപ്പോൾ ധൎമ്മാമൃതത്തിലെ കഥാകുസുമങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ആസേചനകത്വം അനന്യസാധാരണം തന്നെയെന്നു ആരും സമ്മതിക്കാതിരിക്കയില്ല. പുരാണങ്ങളുടെ പ്രധാനമായ ഉദ്ദേശം ധൎമ്മപാലനമാണല്ലോ. ധൎമ്മാമൃതവും ആ കൃത്യത്തെ ആദ്യന്തം നിൎവ്വഹിക്കുന്നുണ്ട്. പുണ്ഡരീകൻ മുതലായവരുടെ കഥകളായ കല്ലോലിനികളിൽക്കൂടി മനുഷ്യഹൃദയത്തിലെ പങ്കത്തെ കഴുകിക്കളയുന്ന ഭക്തിയും അനന്തമായ ആനന്ദവുമാണ് പ്രവഹിക്കുന്നത്. ധൎമ്മാമൃതത്തിലെ ശരീരവിവരണവും കുക്കുടോപദേശവും പ്രത്യേകം വായിച്ചറിയേണ്ടതാകുന്നു.

ഭാഷയുടെ പ്രയോജനം വിചാരവിനിമയമാകയാൽ ശ്രവണമാത്രത്തിൽ അൎത്ഥബോധമുണ്ടാക്കുന്നതാണ് ഏററവും നല്ല ഭാഷ. ഒരുത്തമഗ്രന്ഥത്തിലെ വ്യാകരണസംബന്ധമായ വൈകല്യങ്ങൾ ത്യാജ്യകോടിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടവയാണെന്നു ഭാഷാതത്വവേദികൾ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. മുരുകനെഴുത്തച്ഛന്റെ ഭാഷയാകട്ടെ സുഗമവും പ്രസന്നവുമാകയാൽ അനുവാചകന്മാൎക്കു ഗ്രന്ഥത്തോടു ഒരു പ്രത്യേക വാത്സല്യമുണ്ടാകു

വാൻ കാരണമുണ്ടു്. മലയാളപദങ്ങളുടെ ആധിക്യം ഭാഷക്കു സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും സംസ്കൃതപദങ്ങളുടെ വൈരള്യം കുളിർമയേയും ഉളവാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഭക്തിമാർഗ്ഗാനുയായികളായ നമ്മുടെ നാട്ടുകാർ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ ആഹ്ലാദം തിരതല്ലുന്ന മനസ്സോടുകൂടി സ്വീകരിക്കുകയും ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെ അഭിനന്ദിക്കയും ചെയ്യാതിരിക്കുകയില്ല. സാഹിത്യകുതുകിയായ ശ്രീ. മുരുകനെഴുത്തച്ഛനു ഇനിയും ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ സംഗതിവരട്ടെ എന്നു ഞാൻ സർവ്വാത്മനാ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തത്തമംഗലം,

എം. നടേശമേനോൻ, ബി. എ.,

ധമ്മാമൃതം കിളിപ്പാട്ട്.

വിഷയാനുക്രമണികാ.

കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമി

ക്കപ്പെട്ടതും സ്വാഹയെ അഗ്നി വിഴുങ്ങിയതും

134 ചന്ദ്രന്റെ ഭാര്യമാർ രാത്രി പറഞ്ഞറിഞ്ഞു അഗ്നിയെച്ചെന്നു കാണുന്നത്

135 അഗ്നി സ്വാഹയെ വമിച്ച് വിളിച്ചു ചോദിക്കുന്നതും ഉത്തരവും

136 സ്വാഹ കളവുപറഞ്ഞ് അഗ്നിയെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നത്

137_138 ഇന്ദ്രൻ അഗ്നിയെവിളിച്ച് സ്വാഹയോടു ചന്ദ്രനെ വിട്ടുകൊടുപ്പാൻ പറഞ്ഞ മദ്ധ്യസ്ഥം

139_141 ദേവന്മാർ ത്രിമൂർത്തികളെ ബോധിപ്പിച്ച ആവലാധി

142 വീണ്ടും ദേവസഭ, ദേവന്മാരും മഹർഷിമാരും ദമ്പതീസമേതരായ് കൂടുവാൻ നിയോഗിച്ചത്

143 പരമേശ്വരസ്വാമി സഭാനാഥനായി വർത്തിച്ചതും വിഷ്ണുഭഗവാൻ സതികളോട് ചന്ദ്രനെ വിളിച്ചുവരുത്തുവാനാജ്ഞാപിച്ചതും

144 സ്ത്രീകളെല്ലാം വിളിച്ചുതോററത്

145 വിഷ്ണുഭഗവാൻ അനസൂയയോടു ചന്ദ്രനെ വിളിപ്പാനാജ്ഞാപിച്ചതും വിളിച്ചതും

146 അനസൂയ വിളിച്ചതിന്നു ചന്ദ്രൻ സ്വാഹയുടെ വയററിൽകിടന്നു വിളികേട്ടതു

147 ഉടനെ അഗ്നി സ്വാഹയെ വമിച്ചു വിട്ടതും സ്വാഹയുടെ വാദവും

148 ചന്ദ്രൻ സ്വാഹയുടെ ജഠരം ഭേദിച്ചു പുറത്തുവന്നത്

149_150 ത്രിമൂർത്തികളെ സഭാവാസികൾ സ്തുതിചെയ്തതു്

151_152 ദേവന്മാരുടെ അപേക്ഷക്ക് സ്വാഹയെ ഉണർത്തികൊടുത്ത് സഭ പിരിഞ്ഞത്

അക്കാദമി

കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി

ധർമ്മാമൃതം.

•••••••••••••

ഒന്നാം അദ്ധ്യായം.

ഓം ശ്രീ മഹാഗണപതയെ നമഃ—

ശ്രീകൃഷ്ണ കൃഷ്ണ വിഷ്ണോ ശ്രീവാസുദേവസൂനോ
ശ്രീകൃഷ്ണ ഗോപാലക ഗോപികാ മനോഹര
ദേവകീകുമാരക ദേവേശ വിഷ്ണോ കൃഷ്ണ
ദേവദേവേശ നിത്യം പാലിക്കജഗല്പതേ.
ഗോവിന്ദ ദാമോദര ശ്രീപതേ കൈടഭാരെ
ഗോവൃന്ദംമേച്ച കളിയാടിന നന്ദസൂനോ
വെണ്ണകട്ടുണ്ടോരുണ്ണിക്കൃഷ്ണനാം ഭഗവാനെ
കണ്ണിണയണച്ചെന്നെ കനിഞ്ഞുപാലിക്കണേ.
കംസാരെ കാരുണ്യാബ്ധെ കല്മഷവിനാശന
സംസാരമഹീരുഹ ബീജകാരണ ദേവ
നമസ്തേ നാരായണ നമസ്തേ ഹൃഷീകേശ
നമസ്തേ പുരാതന നമസ്തേ നളിനാക്ഷ
സരസീരുഹനാഭ ക്ഷീരസാഗരവാസ
കരുണാവാരിരാശേ കാമദ രമാപതേ
മുകുന്ദ മുരാന്തക മാധവ മധുരിപൊ
മുകിൽവർണ്ണനാം കൃഷ്ണ വിഷ്ണോ തെ നമസ്കാരം
കൃഷ്ണനാമത്തെപ്പാടി വന്നോരു കിളിപ്പെണ്ണെ
കൃഷ്ണന്റെ കഥാമൃതം പാവനം മോക്ഷപ്രദം
ചൊല്ലെടൊ പണ്ഡരിയാം പുരിയിൽ വാസുദേവൻ
ചൊല്പൊങ്ങും പണ്ഡരീശനായ്വാണ ചരിതം നീ
കലിയാം യുഗത്തിങ്കൽ കല്മഷ വിനാശനൻ
കലുഷം തീർത്തുകൊൾവാൻ മാനുഷപ്പരിഷയ്ക്കു

ദുരിതം തീൎന്നു മോക്ഷം നൽകീടും കൃപത്തോടും
പെരികെ മുനിമാരാൽ പൂജിതനായി നിത്യം
അരികെ ദാരങ്ങളൊടന്നോജ വിലോചനൻ
വരന്റെ മേവുന്നോരു ചരിതം പറകെടൊ
ഇത്തരം ചോദ്യംചെയ്ത നേരത്തു കിളിപ്പൈതൽ
ചിത്താരിൽ മോദത്തോടും ചൊല്ലിനാൾ ഭക്തിയോടേ
ശങ്കരൻ ശിവാധവൻ ത്ര്യംബകൻ ചന്ദ്രചൂഡൻ
പങ്കങ്ങളകററിമാം പാലിക്ക സദാകാലം
പങ്കജഭവൻതന്റെ ജായയാംസരസ്വതി
ശങ്കവിട്ടെൻ നാവിന്മേൽ നടനം ചെയ്തിടട്ടെ
ശ്രീകൃഷ്ണ ഗോപാലാഖ്യദേശികാനുഗ്രഹത്താൽ
ശ്രീകരമാകും കഥയൊന്നിഹ കഥിക്കുവാൻ
കവിനായകൻ വ്യാസൻ ശുകനും സൂതൻതാനും
കവിയാം വാല്മീകിയും മററുള്ള മുനികളും
തുണച്ചീടണമിനിക്കതിന്നായവരെ ഞാൻ
വണങ്ങീടുന്നേനിതാ നിൎഭരഭക്ത്യാദരം
പാരിതിൽ കവിശ്രേഷ്ഠരസംഖ്യമുണ്ടുചൊൽവാൻ
ഭാരതീവിലാസമങ്ങേറിയ ദോഷജ്ഞന്മാർ
ഭോഷനാമടിയന്റെ ദുൎമ്മോഹംകൊണ്ടീവണ്ണം
ഭാഷണംചെയ്യാനായിട്ടുദ്യോഗിച്ചെന്നോ വേണ്ടു
വിദഗ്ദ്ധത ചൊല്ലിലില്ല പാടവം തെല്ലുമില്ല
വാൿഛ്യാവിസ്തൃതിയും കിഞ്ചനയില്ലെന്നില്ല
എങ്കിലും ചൊൽവൻ ഗുരുകാരുണ്യാലാകുംവണ്ണം
പങ്കങ്ങളകറുന്ന കഥയൊന്നനവദ്യം
പിഴകൾ കണ്ടെന്നാലും സുധികൾ പൊറുത്തീടും
പഴിക്കുന്നതുമൂഢരല്പജ്ഞരഹംമന്യർ
ഭഗവൽഭക്തികൊണ്ടു ശ്ലാഘ്യനാം പുണ്ഡരീക-
ഭഗവൽഭക്തൻതന്റെ ചരിത്രം ചുരുക്കി ഞാൻ
ചൊല്ലുന്നേൻ ദുരിതൌഘനാശനം മോക്ഷപ്രദം

കല്ല്യാണപ്രദം മുനിപ്രോക്തമത്യർത്ഥം രമ്യം
ഖണ്ഡിലാവന്യമെന്നും ചൊല്ലുന്നു ഭൂഭാഗത്തെ
ദണ്ഡകാരണ്യമെന്നും ചൊല്ലുന്നുചിലരെല്ലാം
ഏററവും പ്രസിദ്ധമായുള്ളോരാവനത്തിന്നു
ചെററട്ടത്തായുണ്ടൊരു പട്ടണം മനോഹരം
അമ്മഹാനഗരിക്കു ഭൂഷയായ് മേവിടുന്ന
നിമ്മലജലം നിറഞ്ഞൊഴുകുന്നൊരുനദി
പറയാം ചന്ദ്രഭാഗയെന്നുപേരുള്ളാനദി
നിറയജ്ജനംവന്നു കുളിക്കും പുലർകാലെ
ഐശ്വയ്യലക്ഷ്മിനിത്യം നൃത്താടും പുരവരം
മാധുയ്യം സവ്വസമ്പത്സമൃദ്ധ മതിലെന്നും
ശോഭിക്കുംഭൂസുരന്മാരസംഖ്യമുണ്ടുചൊൽവാൻ
പ്രാഭവമെഴുന്നവർ ബന്ധുമിത്രാദ്യാവൃതർ
എത്രയും വിഷ്ണുഭക്ത നത്യന്ത ഗുണശീലൻ
തത്രസ്ഥനൊരുവിപ്രൻ പുത്രശോകത്താലാത്തൻ
നിത്യവും പുലർകാലെ കുളിച്ചു ഭായ്യയോടും
അത്തൽതീത്തരുളുവാൻ വിഷ്ണുവെ പൂജിച്ചിതു
പലവത്സരം കഴിഞ്ഞളവിലൊരുദിനം
കുലനാരിയും ഗഭം ധരിച്ചു ദൈവയോഗാൽ
പുണ്ഡരീകാക്ഷൻ തന്റെ കാരുണ്യമോത്തുകൊണ്ടുമ്പി
ലിണ്ടൽനീങ്ങിന ജായാധവന്മാർ ദേവൻതന്നെ
സേവിച്ചുവാഴുംകാലം ജനിച്ചു സുതരത്നം
അവന്നു ജാതകമ്മം വിധിപോൽ ചെയ്തുതാതൻ
വൃദ്ധന്നു പുത്രലാഭമുണ്ടായ വാത്തകേട്ടു
വൃദ്ധമാരായ നാരീജനങ്ങളെന്നുവേണ്ടാ
പണ്ഡരീപുരേ വാഴും ബ്രാഹ്മണരെല്ലാം വന്നു
കണ്ടലംകൊണ്ടാടിനാർ പുത്രന്റെ തേജസ്സിനാൽ
വളന്നു ദിനംതോറും വിധുമണ്ഡലംപോലെ
വിളങ്ങും കുമാരന്നു വിധിപോൽ പ്രിയതാതൻ

പുണ്ഡരീകാക്ഷൻ തന്റെ ഭക്തരിലഗ്രേസരൻ
പുണ്ഡരീകനെന്നുള്ള നാമവുമിട്ടീടിനാൻ
ജനകജനനിമാരുള്ളത്തിൽ കവിയുന്നോ
രനല്പവാത്സല്യത്താൽ സുതനെ വളത്തിനാർ
വിപ്രനങ്ങഞ്ചാമാണ്ടു തികഞ്ഞൊരളവിങ്കൽ
ക്ഷിപ്രമങ്ങവരുപനയനം കഴിച്ചിതു
പഠിപ്പാനായിപ്പിന്നെ ദേശികോത്തമന്റെ
യടുക്കൽ വാണീടിനാൻ സഹപാഠികളോടും
വേദങ്ങളെല്ലാം വേഗം പഠിച്ചു പുണ്ഡരീകൻ
വേദിയന്മാരിലേററം ശ്രേഷ്ഠനായ്വിളങ്ങിനാൻ
ശാസ്ത്രങ്ങളും ഗുരുമുഖാൽ പാഠംചെയ്തതിലേററം
ശാസ്ത്രജ്ഞനെൻ പുണ്ഡരീകനെന്നു താതനുംകണ്ടു
ഗുരുവിൻദക്ഷിണയും കൊടുത്തു ദ്വിജവര്യൻ
അരികേ പുത്രനോടും വസിക്കും കാലത്തിങ്കൽ
ഭാസുരശരീരത്താൽ തീക്ഷ്ണമാം പ്രതിഭയാ
ഭൂസുരക്കൊരുദീപമായ്വന്നു പുണ്ഡരീകൻ
താതനും ജനനിയും ദൈവമാണെന്ന ബോധം
ചേതസ്സിലവനേററം വൎദ്ധിച്ചു ദിനംതോറും
ഭയവും ബഹുമാന ഭക്തിയും പിതാക്കളിൽ
പ്രിയമേറിയും കണ്ടവാഴ്കിനെയീക്ഷിക്കയാർ
സൎവ്വരുമിത്രബുദ്ധിമാനായ ബാലൻ പാൎത്താ
ലുൎവ്വിയിലെങ്ങും തന്നെയില്ലെന്നുകൊണ്ടാടിനാർ
പുത്രന്നു യൌവനമായെന്നു കല്പിച്ചുതാതൻ
തത്രസ്ഥരാകും വിപ്രവരരോടാലോചിച്ചു
തനയൻ തനിക്കിന്നു വേളിക്കു കുലം ശീലം
ധനവും ലാവണ്യവുമുള്ളൊരു കന്യാരത്നം
തിരഞ്ഞുകണ്ടു വേളി കഴിച്ചുകൊൾകവേണം
തരത്തിലെങ്ങാനുണ്ടോ ചൊല്ലുവിനെന്നോതിനാൻ
കന്യകതന്നെപല ദിക്കിലുമന്വേഷിച്ചു
ധന്യനാം വിപ്രവര്യൻ ക്ലേശിച്ചുവാഴുംകാലം

ജാതകം കൊണ്ടുവന്ന പലതും ചേൎത്തുനോക്കി-
ട്ടേതുമേ യോജിക്കാതെ മടക്കീ ചിലതൊക്കെ;
നന്നായി പരീക്ഷിച്ച യോജിപ്പുകണ്ടിതൊന്നു,
കന്യക പാൎത്താൽ നല്ല സുന്ദരീരത്നം തന്നെ.
താതനും ജനനിയും സഹജന്മാരും കൊള്ളാം
സതിതാനെന്നും പാൎത്താൽ ചൊല്ലാതെ കഴിവില്ല.
കുലവും പിഴവില്ല ധനവും നൽകുമേറം
പലതു മോൎത്തു താതനുറച്ചാൻ വിവാഹവും.
അടുത്തു ശുഭലഗ്നെ വിധിച്ചു മുഹൂൎത്തവും
കൊടുത്തു പത്രങ്ങളും വരുത്തി ദ്വിജന്മാരെ;
വിധിക്കു വിവാഹവും കഴിച്ചു പുത്രൻ തന്നി
ലധിക സന്തോഷത്താൽ വസിച്ചാരഖിലരും.
കഴിഞ്ഞു കാലമേറ്റു ജനകൻ മഹാവൃദ്ധ
നൊഴിഞ്ഞു പുത്രൻ തന്നെയേല്പിച്ചു ഗൃഹകാൎയ്യം.
ഗൃഹകൃത്യവും വൃദ്ധൎക്കാവാതെ വന്നമൂലം
സഹസാ പുത്രദാൎയ്യ വഹിച്ചാളതുസൎവ്വം.
ജനക ജനനിമാർ ഹിതത്തിന്നൊത്തവണ്ണം
ദിനവു മവരെല്ലാം നടത്തിവന്നുമോദാൽ.
ചരിച്ചു ദാസിമാരെ തിരഞ്ഞു പുണ്ഡരീകൻ
ദുരിത തരുക്കൂട്ടത്തെ നട്ടു വളൎത്തിനാൻ.
ധനമങ്ങുള്ളതൊക്കെ നശിപ്പിച്ചതുമൂലം
മനസി ഖേദംകൊണ്ടു പുത്രനെ വെറുത്തിതു.
സ്നേഹവും പരസ്പരം കുറഞ്ഞു ദിനന്തോറും,
മോഹവും മദം കോപ മാദിയാംഗുണമൊക്കെ
പുത്രകലൊരിക്കലും പിരിയാതിരിപ്പായി
ട്ടെത്രയും വൈരത്തോടും പിരിഞ്ഞുവാണാരവർ.
വൃദ്ധനാം ദ്വിജൻ ഭിക്ഷയെടുത്തുകൊണ്ടുവന്നാൽ
വൃദ്ധതാൻ ചമയ്ക്കേണ മെന്നതും വന്നുചേൎന്നു.
നടപ്പാനില്ലശക്തി താതനും ജനനിക്കും
കൊടുത്താൽ ഭുജിച്ചീടും കണ്ണുകൾക്കില്ലകാഴ്ച;

പട്ടിണികൊണ്ടുതന്നെ മിക്കതും കഴിഞ്ഞീടും,
കിട്ടിയാൽ ചിലദിനം ഭക്ഷിച്ചു മേവുംതാനും.
കാണുന്ന ദ്വിജരെല്ലാം ബാലനെ ദുഷിച്ചിതു;
കാലമാറില്ല നിന്നെപ്പോലൊരുത്തനെയെന്നാർ
നാനാജനോ വൃദ്ധരോരെങ്ങനെനി താനുമേവം
ചേതനി നിനക്കൊട്ടും കനിവില്ലാത്തതെന്തേ?
വൃദ്ധപുത്രനാം നിന്റെ താതനെ മറക്കാമോ?
ശോകമങ്ങോരാൾക്കൊട്ടും വന്നുപോകരുതല്ലോ.
സകല ശാസ്ത്രാർത്ഥവും ഗ്രഹിച്ച നിനക്കിന്നു
പകലും രാത്രികൂടിട്ടറിയാതിരിക്കാമോ?
വളർത്ത പിതൃമാതൃ ജനത്തെ മറന്നനീ
വളർന്ന മോഹംകൊണ്ടു തരുണീവശനായി-
ഭവിപ്പാൻ മൂലമെന്തു ചൊല്ലെടോ പുണ്ഡരീക?
ഭാവമെന്താണനിന്റെ തരുണീ വാർത്തയാണോ?
പലരും പലതരം പറഞ്ഞുകേട്ടെന്നാലും
നിലയിലൊരുഭേദമവന്നു വന്നീലേതും!
വാർദ്ധക്യം വന്നോരിവർ ദുരിതമെന്നല്ലാതെ
ക്രുദ്ധത മിവന്നിഹ വരുവാനില്ലബന്ധം
എത്രയും ബോധമുള്ള ബ്രാഹ്മണൻ പുണ്ഡരീകൻ
ചിത്രമെത്രയുമിവ നിങ്ങിനെയായതോർത്താൽ
പണ്ഡരീ നഗരത്തിൽ വാണിടും ദ്വിജരൊക്കെ
പുണ്ഡരീകനെ നിനച്ചേററവും വിസ്മയിച്ചാർ.
വിഷ്ണുതന്നാജ്ഞാവശാൽ ബാലന്റെ ചിത്തമൊന്നു-
വൈഷ്ണവീശക്തിമെല്ലെ മോഹത്തിലാക്കിവെച്ചു,
ചലിപ്പിച്ചതുമൂലം മറന്നു പുണ്ഡരീകൻ
ഫലിക്കാതിരിക്കുമോ മായതാൻ പരീക്ഷിച്ചാൽ.
അക്കാലമൊരുദിനം പണ്ഡരീ പുരത്തിങ്ക-
ലുൾക്കാമ്പു തെളിവുള്ള വിപ്രരങ്ങൊത്തുചേർന്നു
സൽക്കഥാ പാരായണം ചെയ്യുവാനൊരേടത്തു
സൽക്കരിച്ചൊരു മുഖ്യ ദ്വിജനെ നിയമിച്ചാർ.

മുറയായ്ദിനം പ്രതി നടത്തി വരുംകാലം
നിറഞ്ഞ മോദത്തോടും ദ്വിജന്മാരെല്ലാവരും
ഭാമിനീ സമേതരായ്ദക്ഷിണയതും നൽകി
കാമമം കഥാസാരം ശ്രവിച്ചാരനുദിനം.
നാരികൾ തന്മൊടൊത്തിട്ടൊരുനാൾ പുണ്ഡരീക-
ചാരുഭാഷിണി ഭാര്യതാനും പോയ്കഥകേട്ടാൾ.
തന്നുടെ രമണനോടൊത്തു പോയ്ക്കേൾപ്പാനായി
തന്വംഗീമണിക്കേറെ മോഹം വളർക്കയാൽ,
ചിരിതൂകി വരുന്നോരു മാനസേ ചിന്തചെയ്താൾ
വരരൊപ്പൊത്തിട്ടല്ലേ വരുന്നു നാരീജനം.
വിധവപോലല്ലയോ വന്നതു ഞാനുമിപ്പോൾ
വിധിയിതെന്റെ ഭാഗ്യ ഹീനതകൊണ്ടല്ലയോ.
വരനോടാരുമൊന്നും പറഞ്ഞാലേറ്റന്നില്ലാ,
കരളിലെന്നിൽപ്പോലും വരനു കനിവില്ലാ!
പോരുന്നനേരമൊക്കെ ക്രോധമാകയാലൊന്നും
ചാരത്തു ചെന്നുചൊൽവാൻ സമയം കാണുന്നില്ലാ.
പറഞ്ഞു ബോധിപ്പിച്ചു വരനെക്കൂട്ടിഞാനും
നിറഞ്ഞ സഭതന്നിൽ വാണു വായന കേൾപ്പാൻ
പെരികെ മോഹമിനിക്കരികെ വരനോടും
ചരിതം കേട്ടുകൊൾകിൽ ദുരിതം നശിച്ചീടും.
മാനസെ പലവിധം ചിന്തിച്ചു മെല്ലെമെല്ലെ
മാനിനീ മണിചെന്നു ഗൃഹത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാൾ.
ചമച്ചു ഭോജ്യങ്ങളും കൊളുത്തി വെച്ചുദീപം
നമിച്ചു രമാകാന്തനാകിയ വിഷ്ണുതന്നെ,
പതിക്കു നല്ലബുദ്ധി യുളവാകുവാനായി
സതിതന്മനമൊന്നു ഭജിച്ചു കേണുവാണാൾ.
സതിയാമവൾതന്റെ മാനസ താപംകൊണ്ടി
ട്ടതിയായ്സന്തോഷിച്ചു വാരിജനാഭൻ താനും,
പുണ്ഡരീകനും വന്നു നിത്യകർമ്മവും ചെയ്തു
പണ്ഡിതനായോരവൻ ഭക്ഷണം ചെയ്തുമോദാൽ

ഭാമിനിരാഗമല്പമശിച്ചു വന്നുവേഗം,
കോമളാംഗിയാമവൾ ചാരത്തു ചെന്നു നിന്നാൾ.
പുണ്ഡരീകന്നുഭാവം തെളിഞ്ഞു കണ്ടുതന്വീ
പുണ്ഡരീകാക്ഷൻ തന്നെ ചിത്തത്തിൽ നിരൂപിച്ചു.
പുരിയിലന്യഗേഹ വൃത്താന്തമാദിയായി
വരനോടോരോന്നേവം പറഞ്ഞു തുടങ്ങിനാൾ.
ഭർത്താവേ! നാഥ! മമ വാർത്തകൾ കേൾക്കവാൻ.
ഓർത്തുചൊല്ലേണമെന്നിൽ കാരുണ്യമുണ്ടെന്നാകിൽ.
നമ്മുടെ പണ്ഡരിയാം പുരിയിലെത്രനാളായ്
സന്മഹീ ദേവന്മാർക്ക നന്മകൾവരുവാനായ്,
എല്ലാരുമൊത്തുചേൎന്നു നല്ലോരു പുരാണത്തെ
കല്യനാം ഭൂസുരൻതാൻ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കുന്നു.
നാരിമാരെല്ലാവരും വാമന്മാരോടു ചേൎന്നു
വരുന്നു ദിനന്തോറും കേൾക്കുന്നു കഥാസാരം,
ഇന്നലെ യടുത്തില്ലത്തമ്മമാരോടും കൂടി
ധന്യനാം ഭർത്താവേ! ഞാൻ കുറച്ചു ചെന്നുകേട്ടേൻ
കേൾക്കവാനാശപാര മതിനാൽ പോകനാമെ
ന്നക്കല നാരീമണി പറഞ്ഞു ബോധിച്ചപ്പോൾ
ചൊല്ലിനാൻ പുണ്ഡരീകൻ നാരിമാർമണേ! കേൾക്ക
നല്ലോരു പുരാണംനാം കേൾക്കകിൽനല്ലതല്ലോ.
വിധിയും നിഷേധവും ചൊല്ലീടുമതിലുള്ള
വിധിപോൽ നടക്കവാൻ നമുക്ക കഴിവരാ.
അറിഞ്ഞു നടക്കാഞ്ഞാൽ പെരികെ ദോഷമുണ്ടാം
പറഞ്ഞുകേട്ടുവെന്നാലങ്ങിനെ നടക്കേണം.
ഗൃഹത്തിലുള്ളവേല കെട്ടുത്തുപോയീടേണം
അഹസ്സുകഴിക്കുവാൻ നമുക്കുതൊഴിൽവേണം.
നിയമവിധിപോലെ നടന്നുകൊൾവാനുള്ളിൽ
ഭയത്തിന്നതുതന്നെ കാരണമെന്നുംവരും.
അതിനാലതുകേൾപ്പാൻ ഞാൻ വരികില്ലബാലേ!
മതിയിലോർത്തുനിയ്യും കൊതികളടക്കുക

ഇനിക്കുകൊതിപാര മതിനാൽ ഭവാൻതാനും
ഇനിക്കു കേൾപ്പിപ്പാനായ്പുരികിലതേപോരും.
തനിയെചെന്നുഞാനും കേൾപ്പതു യുക്തമല്ലാ
വിനയമുള്ളഭവാനരികെ മരുവേണം,
വരികപോകനാമെന്നവളും തുനികയാൽ,
വരനാം പുണ്ഡരീകൻ തുടൻന്നുയാത്രമെല്ലെ.
ഭൂസുരവരരൊക്കെ നിറഞ്ഞ സഭയിങ്കൽ
വസുധാസുരശ്രേഷ്ടൻ പുണ്ഡരീകനുംചെന്നാൻ;
പൂജിച്ചുവിനായകൻ തന്നെയും പൌരാണികൻ
തേജസ്വി വിപ്രവൎയ്യൻ കഥകളാരംഭിച്ചു,
മംഗളാചരണവും വായിച്ചുബോധിപ്പിച്ചു;
മംഗളം മഹാസഭ തന്നിലങ്ങുത്ഭവിച്ചു
ജഗത്തിന്നുൽപ്പത്തിക്കു കാരണമായീടുന്ന
ജഗച്ഛക്തിയും ശക്തനിവരെ ബോധിപ്പിച്ചു
ത്രിഗുണാത്മികയാകും ശക്തിതൻഗുണംകൊണ്ടു
ത്രൈലോക്യസൃഷ്ടികാൎയ്യം മുരച്ചാൻവഴിപോലെ.
മൂൎത്തികൾമൂവൎക്കുള്ള താരതമ്യവുംചൊല്ലി,
കൎത്താക്കളവൎക്കുള്ള കൃത്യവുമുരച്ചിതു.
ജന്മകാരണമാകും കൎമ്മത്തെപിരിച്ചേവം
നിൎമ്മലൻവിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ.
ദമ്പതിമാരേ! കേൾപ്പി നത്യന്തസാരമിദം
ദാമ്പത്യം പാലിക്കുവാനീശൻതാൻ രണ്ടായ്മേവി,
തന്നുടെ കായമൊന്നു കൊണ്ടുതാൻ രണ്ടായതി
ലൊന്നുപോൽ ശക്തനന്യ ഭാഗമായതുശക്തി.
ദമ്പതീ ധൎമ്മത്തോടും വസിച്ചോരിവരാലെ
ദാമ്പത്യം ത്രൈലോക്യത്തിൽ മുറകളറിഞ്ഞാലും
സതിധൎമ്മത്തെ തെളിയിച്ചിതാശ്ശക്തിയന്നു
മതിയിൽ ബോധം നാരിമാൎക്കുവന്നീടുവാനായ്
ശക്തനാമീശൻ കാട്ടിയാശ്രമ ധൎമ്മത്തെയും
ഭക്തിയാൽ മുക്തിമാൎഗ്ഗം പുരുഷൎക്കായിക്കൊണ്ടും

അൎദ്ധനാരീശ്വരനാ മീശനും ശക്തിതാനും
വൎദ്ധിച്ചു വരുമാറു പ്രപഞ്ച രീതിയൊക്കെ
പരത്തിക്കാട്ടിയോരു മുറയാൽ വന്നലോകം
പരക്കെ കൎമ്മഭേദാൽവന്നൊരു താരതമ്യം
കൊണ്ടഹോപുണ്യപാപ ഭേദത്താൽ ജന്മഭേദാ
ലിണ്ടലായ്മരുവുന്ന ഭേദവും പറഞ്ഞീടാം.
കൎമ്മങ്ങൾ രണ്ടും പ്രാണി വൎഗ്ഗങ്ങൾ ചെയ്യുന്നെല്ലാ -
കൎമ്മവും മാനസികം കായികം വാചികമായ്,
ത്രിവിധ കരണത്താൽ ചെയ്യുന്ന സകലവും
ഭുവനേ പ്രാണിവൎഗ്ഗം കൎമ്മഭേദങ്ങൾപോലെ
വരുന്ന ജന്മഭേദം സ്ഥാവരജംഗമാദി
വരുന്നകൎമ്മഭേദ മായതും കേട്ടുകൊൾവിൻ
കായികമായകൎമ്മം കൊണ്ടഹൊ സ്ഥാവരത്വം
ന്യായമായ് വന്നുചേരു മെന്നതു ധരിച്ചാലും.
വാചികമായ കൎമ്മഭേദത്താൽ ജന്തുക്കൾക്കു
വചിക്കാം പക്ഷിമൃഗ ജന്മങ്ങളുണ്ടാകുന്നു
വരുന്ന മാനസിക കൎമ്മത്തിൻ ഭേദംപോലെ
ത്തരുന്നു ദേവാംശവും ബ്രാഹ്മണ ചണ്ഡാലാദി
ഭേദമാം ജന്മമോരോന്നോരോരോ കൎമ്മഭേദാൽ.
വേദിയപ്രവരരേ കേട്ടാലും ചൊല്ലീടുവൻ,
കൎമ്മങ്ങളേറെച്ചെയ്തു കൂട്ടിയ സഞ്ചിതത്തെ
കൎമ്മികളല്പാല്പമായ് ഭുജിച്ചുവാഴും മദ്ധ്യേ
പിന്നേയും ജന്മബീജ മധികം നേടുകയാൽ
മുന്നേതിലേറെയായിത്തീരുന്നു സഞ്ചിതവും
ആകയാൽ ജന്മനാശം വരുത്തിക്കൊള്ളുവാനാ
യകമേ ഭക്തിയോടും ജ്ഞാനത്തെ വളൎത്തേണം.
ജ്ഞാനാഗ്നികൊണ്ടല്ലാതേ സഞ്ചിതം നശിച്ചീടാ
ജ്ഞാനമുണ്ടാവാൻ ഭക്തിവൈരാഗ്യമിവരണ്ടും
കാരണമെന്നതോൎത്തു നിഷിദ്ധകൎമ്മങ്ങളെ
ദൂരവേസന്ത്യജിച്ചു വൈരാഗ്യവൃത്തിയോടും

വിധിച്ചകർമ്മംചെയ്തു ഭക്തിയോടനുദിനം
ബോധിച്ചുജ്ഞാനിയായി വസിച്ചുകൊള്ളുകെന്നും.
ആശ്രമം നാലുമിഷ്ടംപോലവേ ദീക്ഷിച്ചീടാ
മാശ്രമമേതെന്നാലും ജ്ഞാനത്തെവളർത്തേണം
മുക്തിയെസാധിച്ചീടാ മെല്ലാക്കുമൊന്നുപോലെ
ഭക്തിയോടെല്ലാവർക്കും സ്വാശ്രമെവസിച്ചീടാം.
ഭക്തനാംമുക്തികാമൻ തനിക്കുപുരുഷാർത്ഥം
ശക്തനാ മീശൻ നൽകും സംശയം വേണ്ടാകേൾപ്പിൻ
ഈശനും ദേശികനും താതനും ജനനിയും
ആശയം തന്നിലോർപ്പിൻ ഭേദമില്ലെന്നുനിത്യം
ഈശൻതന്നരുളിനാലുണ്ടായിതി പ്രപഞ്ച
മീശൻതാ നിപ്രപഞ്ചം രക്ഷിച്ചു കാത്തീടുന്നു
ഈശന്റെ ലീലയല്ലാതില്ലൊന്നും പ്രപഞ്ചത്തി
ലീശനില്ലാതെവന്നാൽ ചൈതന്യ മില്ലതെല്ലും.
ഈശൻതാൻ സർവ്വസാക്ഷി താൻതന്നെ കാരണവും
ഈശനല്ലാതെകാര്യം മറെറാന്നും കാണ്മാനില്ല.
ആകയാൽ ദേശികനു മീശനും ഭേദമില്ല
വ്യാകുലം തീരുംവണ്ണം ബാലകനായകാലം
ബോധമങ്ങുണ്ടാക്കുവാൻ വിദ്യകൾ പഠിപ്പിച്ചു
ബോധിപ്പിച്ചോരുഗുരു വീശനെന്നുറച്ചാലും.
ജനനീജനകന്മാരുണ്ടാക നിമിത്തമായ്
ജനിച്ചു വളർന്നിതു നാമെല്ലാമതിനാലെ,
ജനിച്ച കാലംമുതൽ വളർത്തോരവരത്രെ
നിനയ്ക്കിലീശനെന്നു നിത്യവും ബോധിക്കേണം.
നിനയ്ക്കി ലീശൻസർവ്വ ലോകപാലനകർത്താ
തനിയ്ക്കു ഭേദമൊട്ടു മൊന്നിലുംവരുന്നില്ലാ.
പിതൃമാതാക്കളോർത്താ ലീശനു മേലെചൊല്ലാം
സുതനെപ്പാലിപ്പതിൽ കാരുണ്യമുള്ളോരത്രെ.
ഇതിലും പ്രധാനമായ്ക്കരുതീടുകവേണം
മതിയിൽ മാതാവിനെപ്പററയാം കേട്ടുകൊൾവിൻ.

ഗർഭത്തിലെല്ലാജന്തു വർഗ്ഗവും ഭരിക്കുന്നി
തർക്കനന്മാരെയെന്നു ചിന്തചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ,
അങ്ങിനെയല്ലാ നരജന്മത്തിൽ വിശേഷമു
ണ്ടംഗനമാക്കുദുഃഖം മൃഗങ്ങൾ പോലെയല്ലാ.
ജന്തുക്കൾക്കെല്ലാം പാക്കി ലോർത്തറിയുന്നബുദ്ധി
യന്തരെ തെല്ലുപോലുമില്ലെന്നു നിസ്സംശയം.
മാനുഷ ജന്മികൾക്കു ബുദ്ധിക്കു വിശേഷവും,
മാനസെ ദുഃഖങ്ങളും ജ്ഞാനവു മേററമുണ്ടാം.
അതിനാൽ ദുഃഖമേററ മനുഷ്യത്തങ്ങളാകും
മതിയിലോർത്തുനന്നായ്യാലിപ്പതതും ദുഃഖം
ഓർത്തുകൊള്ളുവിൻ പുത്രത്രാണനം ചെയ്യുവാനാ
യെത്രയും കഷ്ടപ്പെട്ട പിതൃമാതാക്കൾ തമ്മെ
പാലനം ചെയ്യാത്തുള്ള ദുഷ്ടരാം നരന്മാരിൽ
പാലനപരനീശൻ കൃപയുണ്ടാകയില്ലാ.
ബുദ്ധിമാനായ നരനീശാദി നാൽവരേയും
ശുദ്ധനായ് ഭേദമെന്ന്യേ പൂജിച്ചുകൊൾകവേണം.
പരസ്ത്രീരതിതന്നെ യകററി ക്ഷമകൊണ്ടു
ധരിത്രീസമയായ തരുണി തന്നെവേട്ടു,
ഗൃഹസ്ഥാശ്രമസ്ഥനായേക പത്നിയുമായി
ഗൃഹസ്ഥൻ വ്രതനിഷ്ഠാ തല്പരനായിനിത്യം
ഗുരുവും താതമാതൃ ദൈവമിന്നാൽവരേയും
പെരികെ ഭക്തിയോടും പൂജിച്ചു വസിക്കേണം.
നാരിയും വരഗേഹേ താതമാതാക്കളേയും
കാരുണ്യമോടുപിന്നെ പതിയെ ശുശ്രൂഷിച്ചും
സതിതൻ ധർമ്മത്തിനു പിഴവു വരുത്താതെ
മതിയിൽ ബോധത്തോടും വസിച്ചീടുകവേണം.
സതിയാം സാവിത്രി തൻപതിയെപ്പാലിപ്പാനായ്
മതിയിലോർത്തുകല്പിച്ചീടിനോ രഗ്നിതന്നിൽ
കാലനെയെരിക്കവാൻ ദൃഢമായ് ഭാവിച്ചതും
കാലനുക്കയക്കാതെ വരനെപ്പാലിച്ചതും,

വരനിലവൾക്കുള്ള വാത്സല്യമതുമെല്ലാം
സരസം ഭൂസുരേന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചിതു.
പില്പാടങ്ങനസൂയ തന്നുടെ ചരിത്രവും,
ചൊല്ലൊണ്ണു മരുന്ധതി തന്നുടെ ചരിതവും,
സതിയാം പത്മാവതി തന്നുടെ ചരിതവും,
ശ്രുതികൾ തെളിയുമാറുരച്ചു ഭൂമിദേവൻ,
നാരിമാരനസൂയ പോലവെ ഭവിക്കേണം,
ചാരിത്രം വേണ്ടുംവണ്ണം രക്ഷിച്ചീടുകവേണം;
പറഞ്ഞു പിന്നെ പുത്രന്മാരുടെ ധൎമ്മമൊക്കെ
നിറഞ്ഞ മോദത്തോടും ധരണീസുരന്മാരെ!
ധരിപ്പിൻ, പണ്ടു താതൻ തന്നുടെ വാൎത്തക്കായി
ധരണീ ദേവനാകും പരശുരാമൻ, തന്റെ
മാതാവുതന്നെ ഹനിച്ചീലയോ പിതൃവാക്യം
ചേതസ്സിലോൎത്തുനന്നായ്പാലിച്ചീടുകവേണം
ശ്രീരാമൻ താതവാക്യം രക്ഷിപ്പാൻ സീതയോടും
ചരിച്ചാൻ പതിന്നാലു വത്സരം വനാന്തരെ
ഗരുഡൻ പണ്ടു മാതൃവാക്യത്തെരക്ഷിപ്പാനായ്
സുരരെച്ചെന്നു വെന്നു കൊണ്ടുവന്നമൃതവും
കൊടുത്തു, മാതൃവാക്യം രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാനെന്നും,
മിടുക്കരായീടുന്ന പാണ്ഡവരഞ്ചുപേരും,
അഞ്ചാതെ മാതൃവാക്യം രക്ഷിച്ചുകൊൾവാനായി
പാഞ്ചാലിതന്നെവേട്ടു കൊണ്ടീലെകേട്ടുകൊൾവിൻ
മാതാവാംകുന്തിചൊന്ന വാൎത്തയെ രക്ഷിപ്പാനായ്
വാതനന്ദനനേക ചക്രയിൽ ചെയ്തവൃത്തം
ആദിയായുള്ളകഥ പലതും ചൊല്ലിക്കേട്ടു,
വേദിയവരരൊക്കെ യാനന്ദാബ്ധിയിൽ മുങ്ങി!
പിന്നെയാ ഭഗീരഥൻ ചെയ്തോരു തപോബലാൽ
സന്നമായ്പ്പന്നു സഗരാദികൾ പാപമൊക്കെ.
ഗംഗയും ഭൂമിതന്നിലൊഴുകി വന്നവാറും
ഗംഗാ കാമുകൻ തന്റെ മാഹാത്മ്യമഖിലവും,

കാശിയിലൊഴുകുന്ന ഗംഗതൻ വിശേഷവും,
കാശീശനാകുമീശൻ തൻ ക്ഷേത്രവിശേഷവും,
ഗംഗയിൻ മാഹാത്മ്യവും സ്നാനത്തിൻ ഫലങ്ങളും,
ഗംഗയാമന്നപൂർണ്ണ തന്നുടെ മഹിമയും,
ചുരുക്കിപ്പിന്നെ കഥ യോരോന്നിൻ സാരമൊക്കെ
യുരച്ചു ഭൂമീദേവൻ കഥയും നിർത്തിവെച്ചാൻ.
പിരിഞ്ഞു ജനമെല്ലാം നടന്നു ഗൃഹന്തോറും
വിരിഞ്ഞു പുണ്ഡരീക മാനസസരോജവും
പറഞ്ഞു പത്നിയോടു വിളിച്ചു പുണ്ഡരീകൻ
നിറഞ്ഞ ഖേദത്തോടും ഭാമിനീമണേ! കേൾക്ക,
നിന്നുടെ വാക്കുകേട്ടു വന്നോരുമൂലമായി
ധന്യേ! ഞാൻപൌരാണികൻചൊന്നവയൊക്കെകേട്ടേൻ
ഇന്നുനാംപോകവേണം ഗംഗയിൽ സ്നാനംചെയ്വാൻ,
അന്നപൂർണ്ണയെച്ചെന്നു ദർശനം ചെയ്തീടേണം
കാശിയിൽ വാഴുമീശൻ കാരുണ്യക്കടലായ
വിശ്വനാഥൻ തൻ പാദസേവയെ ചെയ്തീടണം.
വൈകരുതിനിയൊട്ടും താമസിക്കേണ്ടാബാലെ
വൈകുണ്ഠൻ തുണക്കെന്നു പറഞ്ഞു പുണ്ഡരീകൻ
നദിയിൽ ചെന്നുടവേഗം കുളിച്ചു നിത്യകർമ്മം
മുദിതൻ മുറപോലെ നിർവ്വഹിച്ചനന്തരം
തന്നുടെ ദുരിതങ്ങളോരോന്നായ് നിരൂപിച്ചു
ചെന്നവൻ പരമീശൻ തന്നെയും ചിത്തേചേർത്തു
പത്നിയും താനുമായിക്കാശിക്കുപോകുന്നേരം,
മഗ്നമാനസരായിത്താതനും ജനനിയും
കൂടവേപുറപ്പെട്ടു നാൽവരും കൂടിച്ചേർന്നു
കാടുകൾ നദികളും കടന്നുകടന്നുപോയ്,
വാടിന മനസ്സോടും കേടകന്നീടുവാനായ്
തേടിനാൻ പുണ്ഡരീകൻ ശ്രീകാശീക്ഷേത്രദേശം.
ചെന്നുടൻ ഗംഗാതീരം തന്നുടെ നികടത്തി–
ലുന്നത തപോധനൻ കുക്കുടനൊന്നുപേരാം

മാമുനിവാഴുന്നോരു പൎണ്ണശാലയിൽ ജന-
മാമോദാൽ പൊയീടുന്നിതസംഖ്യം ദ്വിജന്മാരും.
പുണ്ഡരീകനുംനോക്കി വിസ്മയമെന്തെന്നോൎത്തു.
പൎണ്ണശാലക്കുപോയി വരുന്ന ജനത്തോടു,
എന്തുവാൻ വിശേഷമിങ്ങാരുപോൽ വസിക്കുന്ന
തെന്തിനായ്കൊണ്ടു ജനമിങ്ങിനെ പോകുന്നതും?
ചൊല്ലുവിൻ ദ്വിജന്മാരേ! ഞാനൊട്ടുബോധിക്കട്ടെ,
നില്ലുനില്ലെന്നുചൊല്ലി പിന്നാലെപോകുന്നേരം,
പറഞ്ഞാർ ചിലർ കാശിക്ഷേത്രത്തിൽ വരുംജനം
അറിഞ്ഞു കൊൾക ഭവാൻ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചീടാം.
സമസ്തദുരിതൌഘ നാശിനിയാകുംഗംഗ
സാമ്യമില്ലാതെപുണ്യ സാധിനീ തന്നിൽ സ്നാനം
കഴിഞ്ഞു വരുംജനം കുക്കുടാശ്രമേചെന്നു
തൊഴുതു വിശ്വനാഥൻ തന്നുടെ സവിധെപോയ്
ദൎശനം കഴിപ്പതു വഴക്ക മാകയാലെ
ദൎശനം ചെയ്യുഞങ്ങൾ പോരുന്നു ദ്വിജവരാ
എന്നെല്ലാവൃത്താന്തവു മറിഞ്ഞു പുണ്ഡരീകൻ
ചെന്നുതൻ പിതൃമാതൃ ഭാമിനീജനത്തോടും
ചെന്നുടൻ സ്നാനംചെയ്തു വേഗത്തിൽ നടകൊണ്ടു
പിന്നാലെ മെല്ലെമെല്ലെ വന്നിതുമററുള്ളവർ
കുക്കുടാശ്രമത്തിങ്കൽ കടന്നു ചെല്ലുന്നേരം
സല്ക്കുലനാരിമാരായഞ്ചുപേരൊരുമിച്ചു
ആശ്രമമുറ്റമടിക്കായിട്ടടിച്ചു തളിപ്പതും
ആശ്രമേവെള്ളംകോരി പൂന്തോട്ടം നനപ്പതും
ചിലർ പൂജയ്ക്കുവേണ്ടും പുഷ്പങ്ങളറപ്പതും
പലതും ധൃതിയോടെ ചെയ്യതും കണ്ടോതിനാൻ
മൈക്കണ്ണിമാരാം നിങ്ങളാരാണൊ തരുണിമാരെ
കുക്കുടാശ്രമത്തിങ്കൽ വേലക്കാരാണൊനിങ്ങൾ
വേലക്കാരെന്നുതോപ്പാൻ കാരണമില്ലതെല്ലും
ബാലികമാരേക്കണ്ടാൽ കൌതുകമുണ്ടുപാരം

പാണികാണുമ്പോൾ ചാരു സാരസം തോററുമണ്ടും
വേണികൾ നല്ലഭംഗി കാലടിയോളംമുററും
നീണ്ടുടനിരുണ്ടേററെ ചുരുണ്ടുവിലസുന്നു
വണ്ടുകൾ നിറംകണ്ടാൽ മണ്ടാതെകഴിവില്ലാ
പൂർണ്ണചന്ദ്രനെ വെല്ലും മുഖവും നെററികണ്ടാൽ
നിർണ്ണയമിളംപിറ ചന്ദ്രനും നാണമുണ്ടാം
ചില്ലികൾ മുല്ലബാണൻ വില്ലിനെക്കാളും രമ്യം
പല്ലുകൾമുല്ലമൊട്ടിന്നല്ലലങ്ങുളവാക്കും
അധരോഷ്ഠങ്ങൾരണ്ടും തൊണ്ടിക്കും നാണമേകും
മധുരഗാനംകേട്ടാൽ കുയിലിന്നല്ലലുണ്ടാം
തങ്കത്തിന്നങ്കമേകും ഗന്ധവും കാണുന്നാകിൽ
ശങ്കിച്ചു ജലധിയിലൊളിക്കും ചന്ദ്രബിംബം
തിലത്തിൻ കുസുമങ്ങൾ നാസികാഭയെക്കണ്ടാൽ
നിലത്തുനോക്കിത്തൂങ്ങീ മുഖവും താഴ്ത്തിനില്ക്കും
കർണ്ണങ്ങൾതന്നിൽ മിന്നും രത്നാഭകൊണ്ടുഗണ്ഡം
നിർണ്ണയം ദർപ്പണമാണെന്നു ശങ്കിച്ചുകൊള്ളും
കണ്ണുകൾ കാണുന്നാകിൽ സാരസപുഷ്പമുള്ളം
നിർണ്ണയ മർണ്ണസ്സിങ്കലുതിന്നങ്ങൊളിച്ചീടും
കണ്മിഴികാണുന്നേരം നാണിച്ചിട്ടേണജാലം
കണ്ണുകൾ മൂടിയോടിക്കാനനെയൊളിയ്ക്കേണം
കഴുത്തു കാണ്കമൂലം വെറുത്തുക്രമുകങ്ങൾ
പഴുത്തുകഴുത്തോളം മുറിഞ്ഞുനില്ക്കുമാറായ്
പാണികൾരണ്ടുംകാമ പാശമാണെന്നുതോന്നും
നാണിക്കും കിസലയം കൈത്തലം കാണുന്നാകിൽ
വിരൽകൾതന്നിലുള്ള മോതിരനിരയൊക്കെ
കരങ്ങൾ വിട്ടുനേരെ പറന്നുപോകുംദിഷ്ട്യാ
ഹസ്തങ്ങൾ വലയങ്ങളണിഞ്ഞു കിലുങ്ങുന്നു
മസ്തകമുടയ്ക്കുമെന്നോർത്തു മാരനും പേടി
വക്ഷസ്സുകണ്ടുകൊൾവാ നക്ഷികൾപോരാഞ്ഞിന്ദ്രൻ
ത്ര്യക്ഷന്റെ കണ്ണിലൊന്നു ചോദിച്ചുവാങ്ങിടേണം

നഖമാകുമുത്തുകാന്തി പ്രകാശം കണ്ടിടുകിൽ
മുക്താഫലം ധരിയാതെ മുത്തുകം തെളിവായിക്കും
ഊരുമതിനോടങ്ങൊരു ശരിയായതൊ
നാരോൽ ചിലർ ചൊല്ലുവതില തോല്ക്കുന്ന
കുചകുംഭങ്ങളോടങ്ങിടഞ്ഞുതോറ്റാങ്ങി
അചലമെന്നപോലെ യടഞ്ഞു നില്ക്കുകൊണ്ടു
കൃശങ്ങളായിമെല്ലെക്കടന്ന നടുവുക-
കലശപോലുള്ളരൂപം ധരിച്ചിട്ടതെതിൽ
നടുവിൽക്കുടിയേറിച്ചെന്നവർ മാരനോടു
കൊടുമകേൾപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്ന പോലെതോന്നും
ഉദരമതിലുള്ള തിരകൾ കാണുമ്പോൾ
മദന പുരിക്കുള്ള സോപാനമെന്നുതോന്നും
വടിവിലുള്ളരോമരാജികളെക്കണ്ടാൽ
മൂടിയങ്ങടുത്തൊരു വാസന മെത്രയും
കടിയും ജഘനവും മൂടിയങ്ങടുക്കയാൽ
വടിവുചൊല്ലീടുവാൻ വഴിയില്ലാഞ്ഞതാൽ
തുടകൾ രംഭയോടു സദൃശമെന്നുകണ്ടു
വടിവാം കാലടികൾ വിരവിൽ നോക്കിനന്നായ്
പാദതണ്ടുകൾകണ്ടു സംഭ്രമം പൂണ്ടുപാരം
പാരിടം നടുങ്ങുമാറച്ചത്തിൽ കിലുങ്ങുന്ന
രത്നങ്ങളൊക്കെയും കൂടവെ വിളങ്ങുന്ന
രക്താംബുജങ്ങളോടു സന്നിഭ പാദങ്ങളെ
ധരിച്ചോരിവരാരെന്നറിവാൻ പുണ്ഡരീകൻ
തിരിച്ചു വിവരങ്ങൾ ചോദിച്ചു തുടങ്ങിനാൻ
സുന്ദരിമാരാം നിങ്ങളാരെന്നു ധരിക്കുവാൻ
കന്യകമാരേനിങ്ങൾ ചൊല്ലുവിൻ പരമാർത്ഥം
അഹല്യാ ദ്രൗപദിയും താരയും സീതതാനും
മഹിമയേറും മണ്ഡോദരിയും കൂടിച്ചേർന്നു
അഞ്ചുപേരൊരുമിച്ചു വന്നവരാണോ ചൊൽവിൻ
നെഞ്ചകത്തുള്ള ശങ്ക തീരുമാറരചെയ്യിൻ

അല്ലെങ്കിൽ ദ്വാരകയിലും ശ്രീശൈല ഭൂമിയിലും
ചൊല്ലുള്ള കാശിയിൽ ഭാഗീരഥിയാറ്റുകരെ
ശ്രീകാശിയെന്നുംതേടി വന്നവരാണോ ചൊൽവിൻ
ശോകമിങ്ങകറ്റുവാൻ തരുണീമണികളെ.
അല്ലെങ്കിൽ ഗോകുലവും വൃന്ദാവിപിനവും
ചൊല്ലാർന്ന മധുരാപുരി യമുനാതടമാദി
ഭക്ത്യാ പോവാനുറച്ചവർ വന്നവരാകുന്നോ ചൊല്ലുവിൻ
വനിതാരത്നങ്ങളേ ചൊല്ലുവിൻ പരമാർത്ഥം.
ഇവയൊന്നുമല്ലെന്നാകിലെന്താണെന്നാലോ
ദൈവവശാലിങ്ങു വന്നീടിൽ ശോകങ്ങൾ തീരുമല്ലോ.
നമ്മുടെ പൈതൃകമിതും ...
കർമ്മങ്ങൾക്കായി ... ക്ഷേത്രത്തിൽ
വന്നിങ്ങു ...
ചൊന്നാലും ... നിങ്ങളും ...
വേലകൾ ... ചൊല്ലുകില്ലെന്നാകിലോ-
ആലസ്യം തീർത്തീടുവിൻ ഭോജനം ചെയ്തീടാം.
ചൊല്ലുവിൻ പരമാർത്ഥം ബാലികമാരേ നിങ്ങൾ
വല്ലഭയുണ്ടാമിനിയും വരുന്ന ഭോജനത്തെ-
ചൊല്ലിയപോലെ ഞങ്ങൾ ഭോജനത്തിൽ ... തീർന്നു
ഉല്ലസിപ്പതിന്നിനി ചൊല്ലുവിൻ സത്വരമേ.
ഇത്തരം പുണ്ഡരീകൻ വാക്കു ചൊല്ലിയപ്പോ-
ളുൾത്താരിൽ കോപമേറ്റം പൂണ്ടു തരുണിമാർ.
നിറഞ്ഞ ക്രോധത്തോടും മന്ദം ... ചൊല്ലി-
പറഞ്ഞാർ പുണ്ഡരീക പിതൃമാതൃക്കൾക്കായി;
പെരികെ ദുഷ്ടനാകും നീയിങ്ങു നിൽക്കവേണ്ട
തിരിച്ചു പിതാവേ! വേഗത്തിൽ നടന്നാലും!
പണ്ഡിത പിതൃക്കളുള്ള പണ്ഡരീപുരിവാഴും
പുണ്ഡരീകനാം നിന്നെ കാണരുതിനിമേലിൽ.
പിതൃമാതാക്കളെ തന്നെ പഴിക്കും ദുഷ്ട! പോക
സതിമാർ ഞങ്ങൾമുമ്പിൽ നിൽക്കാതെ പോകപോക;

നിന്നാലെ പിതൃക്കളെപ്പറ്റിയൊന്നു ബോധം ബോ-
ധം നിധിപരായിട്ടും നില്ക്കാതെ ബോധംബോധം.
താതമാതൃജനനികുലം ഭോജനം നല്കുന്നു
ബാലക പുണ്ഡരീക ബ്രാഹ്മണ ശ്രേഷ്ഠക.
താതമാതാക്കന്മാരെ പൂജചെയ്യാത്ത ദുഷ്ട
കാതമിങ്ങകലെയ്യു നീങ്ങിനിയ്ക്കകലെപോക.
വേദാദ്ധ്യയനം ചെയ്തു കാര്യമെന്യെ നാനാദൈവം-
ബോധിക്കാതെതാനിപ്പ വേഷത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചല്ലും
വേദിയകുലത്തിൽ നീയെന്തിനുപിറന്നിതു,
വേദപാരായണം നീയെന്തിന ചെയ്കചൊൽക?
മാനുഷജന്മികൾക്കു വിധിച്ചു പിതൃപൂജ,
മാനുഷാധമ, നീയ്യും വെടിയൊല ദുരമല്ലേ?
എന്തിനുനിനക്കെടൊ? ഭാമിനി ചൊൽകചൊൽക
ഗംഗാതീ നീരാട്ടുതല്ലനാകിൽ ഫലമുണ്ടൊ?
ദുഷ്ടതാതയൊതനിനൊട മൂഢാത്മ കാട്ടിടേണ്ട
സംസ്കൃതമുടയ നിയ്യ്കിലെ ബോധംബോധം,
കാശിയാം ക്ഷേത്രത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം ചൊല്ലാവല്ല
നാശംവരുമീ നിന്റെ പാദസ്പർശനം ചെയ്താൽ.
പിതൃക്കളെ ഗതിക്കായി വരുത്തി ദുഷ്ടാ നിൻ
ഗതിയ്ക്കു പോക്കായി ഒഴുകി ഗംഗതന്നെ,
പിതൃദ്രോഹിയാം നിന്റെ കളികക യോഗ്യമല്ലൊ
മതിനു നില്ക്കവേണ്ട ഗമിക്ക വല്ലേടത്തും.
ഇങ്ങിനെ കന്യകമാർ പറഞ്ഞു കേട്ടമൂലം
തിങ്ങിന ഖേദത്തോടും തൊഴുതു ചൊല്ലീടിനാൻ
കന്യകമാരല്ലൊ ചൊൽവതു ധന്യമാരെ
കാരുണ്യ മേറെയുള്ള താരുണീ രത്നങ്ങളെ
വേലകം തീരുവോളം ഞാനത്ര വസിക്കുവാൻ
നീലക്കാർവേണിമാരെ സമ്മതം നൽകീടാമൊ
എന്നതു പുണ്ഡരീകൻ തൊഴുതങ്ങപേക്ഷിച്ചാൻ
മറഞ്ഞു നിന്നവേല കഴിച്ചുതാവർകളും;

ഭക്തജനമൊഴിച്ചുള്ളോർ വരുമല്ലോ പലരാരും
സതിക്കാരൂജ്ഞചെയ്യാനാഗമൊയതെല്ലാം–
പ്പൂരിയിൽ ചെയ്തങ്ങു ധരിച്ചു പുണ്ഡരീകൻ,
സതിമാരോടുകൂപ്പിത്തൊഴുതു ചോദ്യം ചെയ്താൻ
ഗതിമാരായ നാരിമാരേറം ശോഭയോടെ,
മതിയിലോർത്തു ചൊന്നാരുത്തരം പുണ്ഡരീകാ
സതിയാം നിന്റെ പതി ചൊല്ലിയ വാർത്തകേട്ടു
കൊതിയേറിയെ നീയും പണ്ഡരീ പുരിയിങ്കൽ
ദ്വിജസംഘങ്ങളൊത്തു പാടികൾ പുരാണത്തെ
ദ്വിജബാലകർ കേട്ടു കാരണം കൊണ്ടു നീയും
ഞങ്ങളെക്കണ്ടുകൊൾവാൻ സംഗതി വന്നതത്രാ–
ലങ്ങവർകളുമൊപ്പം [illegible]
ന്നുറാറും പുണ്യ തീർത്ഥമതിൽ [illegible]–
ന്നുമാം കർമ്മനാശം നീക്കുവാനായ്വന്ന
[illegible] പാപപ്രശംസനം ചെയ്യുവാനായ്
നുനാം ശ്രീ വിശ്വനാഥ സ്വാമിതന്നരുളിനാൽ
ഒട്ടകം നദി[illegible] കന്യകമാർ ഞങ്ങൾ
വഴിയെ [illegible], ചൊല്ലിടാം പരമാർത്ഥം.
ഉഗ്രനാം നിന്റെ കാലിന്നടിയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു
കല്മഷമകന്നു ശുചിയായ്വന്നതു മൂലം ഞങ്ങൾ,
ബോധിപ്പാനവകാശമുണ്ടാക്കി യതിന്നേക്കാൾ
ലോകകാരണമൊന്നു വന്നതും കേട്ടുകൊൾക;
സുകൃതിജനംവന്നു സ്നാനവും ചെയ്തുകൊള്ളു–
മാകൃതി കണ്ടുകൊൾവാ നാർക്കുമേ സാധിച്ചീലാ
താപസർ ചിലർ തപോമഹിമ കൊണ്ടുസർവ്വ–
പാപങ്ങൾ നീക്കവോർക്ക കാണാകും രൂപം, നീയും–
കാണുമാറായതോർത്തു കേഴുന്ന ഞങ്ങളോക്ക
പണികൾ തീർത്തിടട്ടെ, പോകനീ, വല്ലേടത്തും.
ഇങ്ങിനെ നദികളും ചൊന്നവാറവനോർത്താ–
നൊന്നുമേകണ്ടീലിതു ധന്യതയ്ക്കുർവ്വാതെ,

ധന്യമാതാക്കൾ പുണ്യനാരികളിവരിപ്പോ-
ളുന്നതെ ചരിത്രങ്ങൾ കൂട്ടവൻ പറയാമില്ലേ!
ഇവരോടൊന്നുകൂടിച്ചേർത്തിച്ചിങ്ങിരിയെന്നാം
കൈവരും കാര്യസിദ്ധിയെന്നോർത്തു പുണ്ഡരീകൻ
വിനയ സമന്വിതം തൊഴുതു, ഭക്തിയോടെ
നയനജലധാരയൊഴുക്കി, പുണ്ഡരീകൻ
സ്തുതിച്ചു ബോധിച്ചിതി മഹിഷ്ഠ ദേവദേവസ്ത്രാൻ
കൊതിച്ചീടുംപോലെ ധരിച്ചുവന്നനാളങ്ങൾ;
എത്രയുംക്രമത്തോടെ വാഴ്വതെന്നുറപ്പായ
കർത്തൃ മാമുനിയെന്നും നന്ദനാലയേ പോയും.
തിങ്ങിനവേഗത്തോടെ ചോദിക്കും ചിലർതന്നി-
ലങ്ങോർക്കങ്ങോട്ടുന്ന കാരുണ്യം വിധിവശാൽ;
കക്കടാത്രമമിട മതിക പുണ്യവതികൾ!
സല്കലങ്കാതന്നല്ലോ നിഷ്ഠമായുള്ളതുലം
സഹിച്ചോരവരാലം ഞങ്ങളും കേൾക്കെ പാല്ലോ
മനമലിഞ്ഞീടൊ മാമുനിവരൻതന്റെ,
ഇമ്മുനീന്ദ്രന വയസ്സെത്രയെന്നു ചൊൽവാ-
നിന്നഹീതലത്തിങ്കലൊരുവനില്ലകേൾക്ക
എത്രയുംവയോധികനിമ്മുനിക്കൊരുതാതൻ
ചിത്രമെത്രയും മാതാവതികെ വന്ദിക്കുന്നു:
താതമാതാക്കൾതന്നെ പൂജിപ്പാൻദിനംപ്രതി
ചേതസ്സിലോരം കൊതിയുള്ളോരീമഹാമുനി,
നിത്യവും പോകുമ്പോലെ പോയിട്ടുനേരമൊക്കി-
ലിത്തിരിവൈകിയതു കാരണം ധൃതിയോടെ
വേലകൾ തീർത്തുകൊൾവാൻ മേവുന്ന കാലങ്ങളോർക്ക
വേലകൾ തീർന്നാൽമുനി വന്നടൻ പൂജചെയ്യും;
പാതകർ ചിലർവന്നു കളിക്കും നിന്നെപ്പോലെ-
താതനെപ്പൂജചെയ്യാത്തുള്ളോരു നികൃഷ്ടന്മാർ
മാലിന്യം വന്നപോതും, തെളിച്ചി, ലത്തീപ്പാൻ
നീലലോഹിതനീശൻ, വിശ്വനാഥനോർ ചൊല്ലാൻ

പിതൃമാതാക്കൾ പാദപൂജകനിന്നുനിഷ്ഠ
സതിമാരായനിങ്ങൾ തരുണീമാരെപ്പോലെ
പരിചര്യകൾചെയ്യു വസിക്കൽ ദിനംതോറും
വരുന്നാമാലിന്യത്തെ യകററം തപോധനൻ.
പുത്രനായുണ്ടായ്വന്ന നാൾമുതൽ ഞങ്ങൾനിത്യം
വന്നിഹവേലചെയ്യുതരിക, പുണ്ഡരീകാ!
കുക്കുടമഹാമുനി വരുവാൻനേരമായി
യാഗത്തിൻ പദാർത്ഥങ്ങളൊരുക്കി വെച്ചീടട്ടെ,
പോകനീ ചെന്നുതാത ജനനിമാരേക്കൂപ്പീ-
ട്ടാകുലമവർക്കുള്ളതാകവെ പോക്കിവാഴ്ക;
മാമുനിവന്നുപൂജ കഴിഞ്ഞുമേവുംനേരം-
മാമയംതീരുംവണ്ണം വന്നുനീ കണ്ടുകൊൾക;
കാരുണ്യമുണ്ടായ്വന്നാൽ തീരുംനിൻ ദുരിതമെല്ലാ-
മാപന്നജനമല്ലേ! നിനക്കുഭാഗ്യാൽ വന്നും.
ഇങ്ങനെമൊഴികളും പറഞ്ഞുമറഞ്ഞപ്പോ-
ളുൾത്തളച്ചിത്തനായി തിരിച്ചു പുണ്ഡരീകൻ;
അത്തലങ്ങശേഷവും പത്നിയെ കേൾപ്പിക്കയാ-
ലുൾത്താരിലോരുസതി പരമോദവുമാർന്നാൾ.
പിന്നത്തിലോർക്കിലോ, നന്നാകതൊട്ടുള്ളന്നാ
മതത്തെപ്പോലെയല്ലേ! നടന്നദേവൻമുന്നം
പുണ്ഡരീകാക്ഷൻതാനും കാരുണ്യംകൊണ്ടുമുൻപ്-
പണ്ഡിതൻപെരുമാനികൻ വന്നിതു പണ്ഡരീയിൽ
ശങ്കകൾക്കൂട്ടിനാനം കൂട്ടിപ്പോയ്സ്ഥലേകേൾപ്പാൻ
പണ്ഡിതൻചൊൽകൾകേട്ടു കൊണ്ടതുമൂലമായി
വന്നിഹഗംഗാസ്നാനം ചെയ്യുമാറായിതൊപ്പ്രാ-
മൊന്നിഹഭവാൻകേട്ടു കൊള്ളേണം നാരീവാക്യം
ജനകജനനിമാരൊത്തിങ്ങു വസിക്കുന്നോം
പിന്നായവരുകൊണ്ടു ദുരിതം നശിച്ചീടും
പിതൃപൂജയിലേറെ വലുതില്ലൊരുപൂജ
കൊതിയില്ലിനിയേറെ മതിനാൽ കേൾക്കവേണം.

ഇങ്ങിനെ ഭാമിനിയും ചൊന്നവാറൊന്റു മൂന്നം-
മുങ്ങിനാൻ പുണ്ഡരീകനാധിയാം ജലധിയിൽ
ശങ്കകളൊക്കെപ്പോക്കും പതിയും ചൊന്നപോലെ
ഭംഗമാനസനായിത്താതന്റെ കാക്കൽവീണു
വണങ്ങിത്താതനേയും ജനനീപാദത്തേയും
ക്ഷമിച്ചീടേണമെന്നു തൊഴുതങ്ങപേക്ഷിച്ചാൻ;
എടുത്തു തോളിലേററി ഗംഗതൻ തീരംനോക്കി-
യെത്തുന്നുചെന്നുവേഗമിറക്കി കുളിപ്പിച്ചു,
കുറികളണിയിച്ചു തട്ടിന്മീതേവെച്ചു
കനികളും ഭോജ്യങ്ങളും ചമച്ചു ഭാമിനിയും.
എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു പൂജിച്ചു കൊടുത്തിട്ടി-
ക്കെട്ടുന്നു ക്ഷുൽപിപാസ താതനാം ജനനിക്കും
ശിഷ്ടമുള്ളതുകൊണ്ടു ഭക്ഷണം ചെയ്തുവാണ
തുഷ്ടനാം പുണ്ഡരീകൻ ഭാമിനീ സമേതനായ്.
പാദശുശ്രൂഷചെയ്തു സ്വൈരവും തീർന്നുമാറെ
മോദമാർന്നുടനന്ത്യശ്രുതികളോതിവാണാൻ.
നിത്യവും ഗംഗതന്നിൽ മുങ്ങി നാലുനേരവും
താതമാതാക്കളേയു മെടുത്തു പുണ്ഡരീകൻ,
ശ്രീകാശിക്ഷേത്രംതേടി വിശ്വനാഥനെക്കുപ്പി,
ശ്രീകരീയന്നപൂർണ്ണ തന്നെയും സേവചെയ്തു,
സ്നാനംചെയ്തു, നാലുനേരവും ചെന്നൊരോന്നു
വിശ്രമിച്ചീടുംനേരം ചമച്ചും ഭോജ്യങ്ങളും;
താതമാതാക്കൾമുമ്പിൽ വെച്ചവർ പൂജചെയ്തു
പ്രീതരായോരശേഷമശിച്ചു പതിയോടും
പതിയും താനുമായി പാദശുശ്രൂഷയോടും
മതിച്ചു ദിനങ്ങളെ നയിച്ചു വാഴുംകാലം,
കുക്കുടാശ്രമത്തിലേക്കേകദാ പുണ്ഡരീകൻ
ഉൾക്കുരുന്നിങ്കലേറം വളർച്ച ഭക്തിയോടും,
താപസൻതന്നെക്കണ്ടു താതമാതാക്കളോടും,
താപങ്ങളകലുവാ നാശിച്ചുപുറപ്പെട്ടു

മാഹാത്മ്യമേറെയുള്ള മാമുനി തന്റെ മുമ്പിൽ
വന്ദിച്ചു താതമാതൃ ജനത്തെ പുണ്ഡരീകൻ,
സവിധെ ചെല്ലുവീതം വണങ്ങിപ്പതിയോടു-
മാനിനീദേവനാകും പുണ്ഡരീകനും ഖേദാൽ
കണ്ണുനീരൊഴുക്കീട്ടങ്ങുഴന്നു തൊഴുതോറം-
ചണ്ഡനെപ്പോലെ ചെയ്ത ദുരിത കർമ്മമോരോന്നും
ഓർത്തകം വരാഞ്ഞവ നാർത്തനാദയായുള്ളനല്ല-
കീർത്തനംകൊണ്ടുചിത്ത മാർദ്ദമായ് ചമഞ്ഞിതു.
മുനിയും കണ്ടതീയും ദുരിതമിവനൊന്നു
നിനച്ചു കനിവൊടൊന്നു മിഴിച്ചു നോക്കിമെല്ലെ;
വാർദ്ധക്യമേറെയുള്ള താതമാതാക്കളെയും
സാധ്വിയായുള്ളനാരി തന്നെയും കണ്ടനേരം,
ശുദ്ധനാം ശ്രേഷ്ഠൻ താനിവരെന്റെ തനയനോ
വൃദ്ധരിവരോടുംകണ്ടു മുനീന്ദ്രൻ മോദമാർന്നാൻ.
വരിക, പുണ്ഡരീക! ഭദ്രം! തവ വാർത്തകൾ കേൾക്ക;
പരിതോഷിച്ചേൻ ഞാനിവരെ കാൺകയാലെ;
ഒപ്പമാരുമാകാത്തൊരിവരെ വഹിച്ചു നീ
വന്നു ഗംഗതന്നിൽ കുളിപ്പിച്ചെന്റെ മുമ്പിൽ
എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു വെച്ചുകാലടി കൂപ്പി
കൊടുത്താംനിന്റെകർമ്മ മോർത്തിനി ഖേദിക്കയാൽ,
തരുവനുപദേശം, ശ്രവിച്ചു തെളികനീ,
വരിക, പതിയോടും തൊഴുവിൻ പിതൃപാദം.
താതമാതാക്കളും പാദസേവാസ്സു മേലെയൊന്നും
പാതകം കളവാൻ വഴികളില്ലകേൾക്ക!
സതിയാമിവളോടും പിതൃപൂജയെ ചെയ്യും,
ഗതിക്കായ് നിങ്ങൾനിത്യം ഗംഗയിൽ സ്നാനംചെയ്യും,
കാരണനാക ഗിരികന്യകാരമണനോ-
ടാരണ! ചിത്തമാർദ്ദമാംവണ്ണം ഭക്തിയോടെ,
ഭജിച്ചുകൊൾക, നിത്യം നിനക്കലഭിച്ചതു
ഭുജിച്ചുവസിക്കനീ പ്രാരബ്ധ കർമ്മഫലം

നമുക്കു നരജന്മം ലഭിച്ചതിതുപാൎത്താൽ
ക്രമത്തിലെത്രജന്മമാൎജ്ജിച്ചഫലംകൊണ്ടോ
ലഭിപ്പാനിതുപാരം പണിയെന്നറിഞ്ഞാലും,
വിഭുവാമീശൻതന്റെ കാരുണ്യംകൊണ്ടുസൎവ്വം
സ്ഥാവരജംഗമങ്ങളായിട്ടു ഭവിപ്പതിൽ
സ്ഥാവരഭൂതങ്ങളിലൽകൃഷ്ടം പ്രാണിവൎഗ്ഗം ;
പ്രാണികളാൎജ്ജിച്ചുണ്ടാം പുണ്യലേശങ്ങളാലെ
പ്രാണികൾക്കുണ്ടാംബുദ്ധി പ്രാധാന്യമതുകൊണ്ടും,
പുണ്യകൎമ്മങ്ങളാൎജ്ജിച്ചതിനെ വൎദ്ധിപ്പിച്ചാ-
ലണ്ണാജോതഭവൻനോക്കി താരതമ്യങ്ങൾപോലെ,
ജന്മങ്ങൾ മാനുഷാദി ശ്രേഷ്ഠത്വം നൽകുമതു
ജന്മികളോൎത്തു പുണ്യമാൎജ്ജിച്ചീടുകവേണം
സൽകൎമ്മമേറിക്കാണുകകൊണ്ടഹൊ പുണ്ഡരീക!
സൽകുലെ ബ്രാഹ്മണനായ്ജനിച്ച നീയ്യുംമേലിൽ
ദുഷ്കൎമ്മം വെടിഞ്ഞിട്ടു ബോധത്താൽ വേദവിധി
സൽകൎമ്മരതനായി പിതൃപൂജകളോടും,
നയിച്ചു ദിനംതോറും സ്മരിച്ചുസൎവ്വാത്മകം
സ്വയംജ്യോതിസ്സതാകും പരനാമിക്കാണുന്നീ-
പ്രപഞ്ചമതുസൎവ്വം പരന്നു കാണാകുന്നു
തപനബിംബംപോലെ മായയാലെന്നുബോധി-
ച്ചുകമേജ്ഞാനംകൊണ്ടു പരനും താനുമൊന്നെ-
ന്നകമെ ബോധത്തോടും വസിക്ക, നിരന്തരം
ജഡമാമുടലിതുമുടഞ്ഞു മണ്ണായ്പ്പോവും,
ദൃഢമീയുടലോടു പരനില്ലൊരുബന്ധം
ചിരമിങ്ങിതില്പരനിരുന്നുകൊണ്ടീടിലും,
വിരവിലിതുവിട്ടിട്ടകന്നുപൊയീടിലും,
പരമാംചേതനത്തിന്നിതിലില്ലൊരുബന്ധം,
പിരിഞ്ഞു വെടിഞ്ഞുപോമതിനെയോൎത്തുകൊൾക;
ദുരിതസഞ്ചയത്താൽ വരുന്നു ബന്ധംവീണ്ടും
പെരുകും ജ്ഞാനാഗ്നിനാ സഞ്ചിതമെരിക്കെടൊ

സഞ്ചിതംനശിച്ചീടിലിജ്ജഗൽബന്ധം തീരും
വഞ്ചനാദികളൊന്നു മണയാതിരുന്നാലും,
ാക്കനീ മേലിൽകർമ്മമൊക്കവേ പരനായി-
ത്തീക്കനീ നിനക്കായിട്ടൊന്നുമേയിച്ഛിയാതെ
ീക്കനി പ്രാരബ്ധത്തെ ഭുജിക്ക ദേഹത്തോടും
ദേചക്കനീ പരനോടു ദേഹിയെ, ദേഹംവിട്ടു
േചന്നിട്ടു ബന്ധംനീക്കി, പരനും നീയുമൊന്നായ്-
വന്നീടുകെന്നാലന്നു മുക്തനാമറികെടൊ
ആത്മപര്യന്തം ബന്ധമുള്ളോരീദേഹത്തിൻെറ
കൊതികളുകല്പവാൻ പറയാം കേട്ടുകൊൾക,
രൂപമായുള്ളദേഹം നശ്വരം നീയല്ലതു
രൂപമില്ലാതെയിതിലുള്ളോരുചേതനം നീ;
ചേതനമായ നിന്നോടകലും നേരത്തിങ്ക-
ലേതുമേ ചലനതയില്ലാതാമതുദേഹം
നിഷ്ക്രിയനോക്ക നീയും ചേതസ്സിനോടുചേന്നു
ദുഷ്കൃതമാജ്ജിക്കയാൽ ദേഹത്തിൽ വത്തിക്കുന്നു,
സുകൃതദുഷ്കൃതങ്ങൾ ചേന്നുള്ള കർമ്മഭോഗം
പ്രകൃത്യംശമാംദേഹം ധരിച്ച പ്രാരബ്ധത്തെ
ഭുജിച്ചുവാഴുംകാലം സുകൃതകർമ്മംചെയ്തു
ഭജിച്ചു സർവ്വകർമ്മം ജ്ഞാനാഗ്നികൊണ്ടെരിച്ചു
കളവോളവും ദേഹം ചേതസ്സംക്രടിവേണം
കളവാനല്ലാതാക്കും വഴികളില്ല കേൾക്ക
ഈശൻെറ ലീലയാണിതൊക്കയും മായാവശാൽ
പാശത്താൽകെട്ടുമ്പോലെ ചേതസ്സാൽകെട്ടപ്പെട്ടി-
ട്ടാട്ടിടും മരപ്പാവപോലുള്ള ദേഹത്തിനെ
കെട്ടിടും പാശമറുത്താശയം തെളിയുവാൻ,
ഈശകാരുണ്യമാകും വാളൊന്നു കയ്യിലേന്തി
ദേശികനുപദേശലക്ഷ്യത്തെ നോക്കിക്കണ്ടു,
താതമാതാക്കൾ പാദസേവയാം കർമ്മംകൊണ്ടു
ചേതസ്സാംപാശബന്ധമറുത്തുകൊൾകവേണം.

തങ്കമാംനീയുമോൎക്ക ത്തങ്കമാണല്ലൊജീവൻ
അങ്കമാം പ്രപഞ്ചബന്ധാൽ പങ്കമിങ്ങുണ്ടായ്വന്നു.
തങ്കത്തിന്നില്ലഭേദം പങ്കത്താൽ ഭേദംതോന്നും
പങ്കംവിട്ടകന്നീടിൽ തങ്കമാ മീശൻനീയാം,
തങ്കത്തിൽപങ്കംപോലെ യുള്ളൊന്നുപ്രപഞ്ചബന്ധം
പങ്കമാംപ്രപഞ്ചകാൎയ്യം പറയാം കേട്ടുകൊൾക,
മണ്ണാദിയഞ്ചുഭൂത മാത്രകൾകൂട്ടിച്ചേൎത്തി-
പിണ്ഡമായുണ്ടാക്കിയ ദേഹമാണിതുപാൎക്കിൽ
മൂന്നാകുമുപാധികളുണ്ടതും കേട്ടുകൊൾകാ
മുന്നേതുസഞ്ചിതമാം കൎമ്മകാരണദേഹം,
ഉണ്ടായിതതുമൂലം വാസനാചേതസ്സിന്നു
രണ്ടാമതായദേഹം സൂക്ഷ്മമാണതുംഭൂത
മാത്രയിലുളവായ മാനസ, മതും നാലായ്
മാത്രകൾകൊണ്ടുതന്നെ ഉണ്ടായി ജ്ഞാനേന്ദ്രിയം,
ഇതുപോലുണ്ടായ്വന്നി തഞ്ചിതു കൎമ്മേന്ദ്രിയം
മതിയും വിഷയങ്ങളിന്ദ്രിയ ജാലംചേൎത്തി
ആകവേസൂക്ഷ്മദേഹ മെന്നതുമറിഞ്ഞാലു
മാകവേയടങ്ങിട്ടു കേശാദി പാദാന്തമായ്
ചൎമ്മാദിധാതുവേഴും, മൎമ്മങ്ങൾ നൂററിഏഴും,
കൎമ്മങ്ങൾ പ്രാരബ്ധങ്ങൾ ഭുജിപ്പാനുള്ളതായും
തത്വങ്ങൾതൊണ്ണൂററാറ, മടങ്ങിട്ടുള്ളസ്ഥൂലം
ചിത്തത്തിലറികനീ, മൂന്നാകുമുപാധികൾ
ഭൂതമാത്രകളഞ്ചും ചേൎത്തിട്ടങ്ങുളവാക്കും
ധാതുക്കൾ ചൎമ്മാദികളതിനാൽ സ്ഥൂലംകേൾക്കാ;
സ്ഥൂലാദിക്കെല്ലാററിനു മാധാരമാണുമൂലം,
മൂലത്തിന്നാധാരമായ് ച്ചമച്ചുമൂലാധാരം.
പീഠാസ്ഥിയുറപ്പിച്ചി ട്ടതിന്മേലാണുമൂലം,
പീഠാസ്ഥിയതിലൂന്നി നില്പിതുമൂലാധാരം;
നാഡികളെല്ലാററിനും മൂലമായതുമൂലം,
നാഡിക്കും മൂലമായൊന്നതിനാൽ നാമംമൂലം.

മൂലാധാര മാച്ഛാദിച്ചു നില്പിതുപൃഷ്ഠാസ്ഥിയും,
നിവച്ചുനില്പതിന്നു പീഠത്തിലൂന്നിവെച്ചു,
പൃഷ്ഠാസ്ഥിതന്റെരണ്ടു പാട്ടിലുമുറപ്പിച്ചു,
പൃഷ്ഠാസ്ഥിക്കുറപ്പായി നില്പിതുശ്രോണികണ്ണും
ശ്രോണികണ്ണാസ്ഥികൾക്കു മീതെയങ്ങിരുപാടും
ശ്രോണിയോടാശ്രയിച്ചിട്ടിരിക്കു മസ്ഥിരണ്ടും-
നിതംബാസ്ഥികൾരണ്ടു മാശയാച്ഛാദിതങ്ങ-
ളിതിന്നുമീതെനില്പു, പൃഷ്ഠാസ്ഥികഴുത്തോളും;
തിരിഞ്ഞുമേലെനോക്കീ ച്ചുരിഞ്ഞുവരിയെല്ലു-
വരുന്നു വക്ഷസ്ഥലത്തസ്ഥിയോടിടചേൎന്നു,
നടുവേ കഴുത്തോളു മസ്ഥിഖണ്ഡങ്ങൾചേൎന്നു
വടിവാംപൃഷ്ഠാസ്ഥിയും നിവൎന്നുനില്പതിങ്കൽ,
അഗ്രത്തിൽ രണ്ടുപാടും മാംസങ്ങളെന്നു ചൊല്ലു-
മഗ്രസ്ഥാസ്ഥികൾരണ്ടു കൈപ്പലകയെന്നും ചൊല്ലും;
അസ്ഥികൾരണ്ടുംചേൎന്നു പൃഷ്ഠാസ്ഥിയതുംകൂട്ടീ-
ട്ടുസ്ഥലംത്രിക,മെന്നു ചൊല്ലുവോരിടമാക്കി,
ജംഘയും ചരണമാമസ്ഥികൾ, തമ്മിൽചേൎന്നു
സംഘടിപ്പിച്ചു,മേലെ യൂരുവിൽ ജാനുചേൎന്നു,
പാദങ്ങൾ രണ്ടുംകൂട്ടി ച്ചേൎന്നു,പൃഷ്ഠാസ്ഥിയോടു
പാദങ്ങളുറപ്പിച്ചു, ചേൎത്തിയോരുടലിങ്കൽ,
കൈപ്പടത്തോടു തണ്ടെല്ലതിനെ യോജിപ്പിച്ചു,
കൈപ്പടം മണിബന്ധ ബന്ധത്താൽ സന്ധിപ്പിച്ചു,
കൈക്കുഴയെല്ലുചേൎന്നു ജാനുവെപ്പോലെതന്നെ
കൈകളെ യംസത്തോടു യോജിച്ചു ചേൎന്നുനിൎത്തി,
അസ്ഥികളുഞ്ചേൎത്തി ട്ടുണ്ടാക്കും കപാലത്തി-
ന്നസ്ഥികൾഖണ്ഡമോരോ ന്നെടുത്തു മുഖംചേൎത്തി,
അധിപംകൊണ്ടുബന്ധിച്ചുള്ളോരു ശിരസ്സിനെ
കന്ധരാസ്ഥികൾചേൎന്നു ത്രികത്തിലുറപ്പിക്കും;
അസ്ഥികൂടകമെന്നു ചൊല്ലുവോരിതിൽനാമം,
അസ്ഥിയിൽ ഖണ്ഡമോരോ ന്നിതിങ്കൽചേൎന്നുവെച്ചു,

മാംസമങ്ങിടക്കിടെ യതിന്മേൽ വേണ്ടവണ്ണം
മാംസഖണ്ഡങ്ങളാലെ അസ്ഥികൾ മൂടിവെച്ചു,
മൂലമായതിൽനിന്നു സ്നായുക്കളുണ്ടായതിൻ-
മൂലമാം കന്ദത്തിങ്കലുണ്ടായി വിലാതേവം.
സ്നായുക്കളതിൽനിന്നു ധമനീ, സിരകളും,
സ്നായുക്കൾ കാൎയ്യംനില്ല, ധമനീ, സിരകളാൽ
വലിച്ചുകെട്ടിനിൎത്തി തീൎത്തിടും ശരീരന്താൻ
വലിച്ചുകൊള്ളുന്നതും വായുവാലാകയാലെ,
വായുവാം പ്രാണനൊന്നു, കൎമ്മത്തിൻഭേദംപോലെ
വായുക്കൾ പതിന്നാലായ് ചമഞ്ഞു, സ്നായുക്കളിൽ
ധരിക്ക നാഡിയെഴുപത്തിരണ്ടയിരത്തിൽ
ചരിച്ചിട്ടിതിലെങ്ങും ഗമിച്ചുദിനംതോറും
സ്നായുക്കൾ പതിന്നാലി ലുളവാമാശയങ്ങൾ
വായുവുമപാനാദി സംജ്ഞകളോടുകൂടി,
അഞ്ചിലും സഞ്ചരിച്ചു മേലേടം ഹൃദയാദി
നെഞ്ചകത്തുള്ളസ്ഥലത്തൊക്കവെ സഞ്ചരിച്ചു,
പാദാദി കേശാന്തമാം ദേഹത്തിലെല്ലാടത്തു-
മാദ്യന്തം സഞ്ചരിച്ചു നാസികാഗ്രത്തിൽവന്നു,
നാളൊന്നിലിരുപത്തോരായിരത്താറന്നൂറും
കേളിതഥം ശ്വാസമുള്ളം വെളിയിലൂതിനിത്യം
ആട്ടിടും മരപ്പാവയാകിയ ദേഹത്തിനെ-
കാട്ടിടും ചേഷ്ടയെല്ലാം വായുവെന്നറികനീ
വായുവും കൎമ്മമനസ്സംയുക്തനാകയാലെ
കായത്താൽ മാനസിത്തിന്നൊത്തോരു കൎമ്മങ്ങളെ,
ചെയ്യുവാനായിക്കൊണ്ടു ധരിച്ചതല്ലോ സ്ഥൂലം,
നിൎണ്ണിതിൻ തത്വമോൎക്ക ക്ഷണഭംഗുരമത്രെ.
അല്പമാം ക്ഷമതാംകൊണ്ടു ജീവിതം നീണ്ടുമിടം
കല്പിച്ചാൽമൎമ്മ,മെന്നു ബോധിച്ചു കൊൾകനീയും
കേൾക്കെടോപാണി,പാദ, മോരോന്നിൽ പതിനൊന്നാം,
ചേൎക്കനീ നാലുംകൂടി ച്ചേൎക്കിൽ നാല്പത്തിനാലാം,

പൃഷ്ഠത്തിൽ കഴഞ്ഞോളം പത്തുടൻ നാലു മമ്മം,
കോഷ്ഠത്തിൽ നാലുമമ്മമുണ്ടെന്നുധരിച്ചാലും;
വക്ഷസ്സിലൊമ്പതുണ്ടു, മമ്മങ്ങളുത്തമാംഗേ
ശിക്ഷയായ്മുപ്പത്തേഴു, മമ്മങ്ങളുണ്ടു കേൾക്ക,
വായുവിൻഗതിഭേദംകൊണ്ടുണ്ടാം ദേഹനാശം
കായത്തിൽ മമ്മക്ഷോഭാലുടനെമരിച്ചിടും
രോഗത്താൽ, മൃഗപീഡ, പന്നഗപീഡയാലും
വേഗത്തിൽ നശിച്ചീടുമീയുടൽ ഞാനെന്നോത്തു
ഭ്രമിച്ചീടരുതേതും പ്രാരബ്ധം ഭുജിച്ചാലും
ശ്രമിച്ചീടുകവേഗം സഞ്ചിതമൊടുക്കുവാൻ;
സല്ക്കമ്മമാകും കാഷ്ഠജാലങ്ങൾ സംഭരിച്ചു
ദുഷ്കൃതഫലബീജ സഞ്ചിതമൊടുക്കുവാൻ,
സജ്ജനസംഗതിയാം ചിതയ്ക്കു കാഷ്ഠമൊക്കെ
ഭഞ്ജിച്ചു ഗുരുവാക്യവെണ്മഴു കൊണ്ടുവെട്ടി,
ധ്യാനമാം കൈകൾകൊണ്ടു ചമച്ചു ചിതതന്നെ
ജ്ഞാനാഗ്നികൊളുത്തിനീ, ദഹനം ചെയ്കവേഗം.
ഇങ്ങിനെ മുനിശ്രേഷ്ഠൻ ചൊന്നവയെല്ലാംകേട്ടു
തിങ്ങിന ചേലത്തോടും താതന്റെ തിരുമുമ്പിൽ
ചെന്നവൻ പിതൃമാതൃ പാദങ്ങൾ പൂജചെയ്തു
ഉന്നതമായ മുള മുറിച്ചു തുണ്ടംപോക്കി,
കാലടിയേഴുവെച്ചു, തുണ്ടൊന്നു കമ്പുവെട്ടി.
ചേലോടെ, കാവടിക്കു തുണ്ടൊന്നു പാകമാക്കി,
മറെറാരു തുണ്ടെടുത്തു പൊളിച്ചു, ചെത്തിനന്നായ്-
കുററമില്ലാത കാലങ്ങെടുത്തി ലുണ്ടാക്കിനാൻ;
തുളച്ചു, മുളയുടെ തലയ്ക്കൽ, തുളയെട്ടും,
തുളയിൽ കാലുനന്നാലേററിയ നതിൻകീഴെ
ഇരിപ്പാൻ കൂടുപോലെ രണ്ടേടം കെട്ടിവെച്ചു,
തിരിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു പതിയെ ക്കാണിച്ചിട്ടു,
വസനം കൊണ്ടുമൂടി പ്പുതച്ചു, വെച്ചുമെല്ലെ
വസിച്ചുകൊൾവാനായി പിതൃമാതാക്കൾപാദെ.

നമിച്ചു, പുണ്ഡരീകൻ കേൾപ്പിച്ചാനന്ദത്തങ്ങൾ
നമിച്ചു മുനിപാദം, നാൽവരും, ഭക്തിയോടെ.
തെളിഞ്ഞിട്ടവൎക്കായി ട്ടനുജ്ഞയേകീ, മുനി
വെളിയിൽവന്നുവേഗം കാവടിക്കുട്ടിലേററി
താതമാതാക്കൾ തന്നെയെടുത്തു, പുണ്ഡരീകൻ
ചേതസ്സിൽ ഭക്തിയോടും ഗംഗതൻ തീരം നോക്കി
നടന്നു, ചെന്നുവേഗം സ്നാനവും കഴിപ്പിച്ചു,
വടിവിൽ പത്നിയോടും ചമച്ചു ഭോജ്യങ്ങളെ;
കൊടുത്തു പിതൃമാതൃ പൂജകൾ ചെയ്തശേഷ-
മെടുത്തു ശിഷ്ടമൊട്ടു ഭുജിച്ചാരിരുവരും.
ഇങ്ങിനെ ദിനംപ്രതി ഗംഗയിൽ സ്നാനംചെയ്തു
തിങ്ങിന മോദത്തോടും താതമാതാക്കളേയും,
എടുത്തു കാവടിയിൽ ചുമന്നു പുണ്ഡരീക-
നടുത്തു കൊണ്ടുവെച്ചു ശ്രീകാശി ക്ഷേത്രദേശേ;
കടന്നു നാലുപേരും ദൎശനം ചെയ്തുപൂജി-
ച്ചാടൽ കൂടാതെ വാണാ രാറുമാസവും പിന്നെ
കാവടി തോളിലേന്തി ഭാമിനീസമേതനായ്-
നാൽവരും പണ്ഡരിയാം പുരിയെ നോക്കിമോദാൽ
തിരിച്ചു പുറപ്പെട്ടു നാടുകൾ തോറുംചരി-
ച്ചോരോരോ ദേശങ്ങളിൽ ഭിക്ഷകളേററുനിത്യം,
കളികൾ, നിത്യകൎമ്മം, കഴിച്ചു പചിച്ചീടും,
കളവാണിയാംപത്നി ശുചിയായ് ദിനംതോറും
പിതൃക്കൾ പൂജചെയ്തിട്ടശിക്കും ശിഷ്ടമവൾ,
പതിക്കും നല്കി,ത്താനും ഭുജിക്കും, മുറപോലെ.
പത്തുക്കെ ചെന്നുചേന്നു പണ്ഡരീ പുരിയെത്തി
മതിമാൻ പുണ്ഡരീക ദ്വിജനെന്നതുകേട്ടു,
ദ്വിജന്മാർവന്നു,കണ്ടു, താതമാതാക്കളോടും
ദ്വിജ വൃദ്ധന്റെചൊല്ലാൽ ഗ്രഹിച്ചു വൃത്താന്തങ്ങൾ;
പുണ്ഡരീകന്റെ വൃത്തമറിഞ്ഞു ദ്വിജകുലം
പുണ്ഡരീകന്റെ സേവാതല്പരരായി വാണാർ.

ദിനവും പുണ്ഡരീകൻ കാവടി തോളിലേന്തി
ഘനവും പൊറുത്തവൻ പിതൃമാതാക്കളോടും
സതിയാം പത്നിയോടും നടന്നു ഭിക്ഷയേല്ക്കും,
മതിയിൽ പിതൃഭക്തി നിറഞ്ഞാ പ്പുണ്ഡരീകൻ;
പതിച്ചുചെല്ലും ചന്ദ്രഭാഗയാം നദീതീരെ;
മഹിയിൽ ജലാന്തികെ കാവടിയതുവെച്ചു,
സ്നാനവും ചെയ്യിപ്പിച്ചു, പിതൃമാതാക്കളേയും
മാനിനീ സതിയോടും, താനുംപോയ് സ്നാനംചെയ്തു,
പൂജകൾ വേണ്ടതൊക്കെ പചിക്കും, ഭാമിനിയും,
നിജമാം നിത്യകർമ്മം കഴിക്കും പുണ്ഡരീകൻ.
നദികൾ തീരെവെച്ചു കഴിക്കും പൂജനിത്യ-
മുദിച്ചു പ്രീതിയേററം തെളിഞ്ഞു ഭഗവാനും.
പുണ്ഡരീകന്റെഭക്തി വിശ്വാസ മാദിയായി
പണ്ഡരീ ജനംവാഴ്ത്തി കേട്ടിതു ലോകമൊക്കെ.
അക്കാലം പണ്ഡരിക്കങ്ങടുത്തു പുതുതായി
ചൊല്ക്കൊണ്ട നഗരമൊന്നുണ്ടായി മനോജ്ഞമായ്,
ഗോപന്മാർക്കധിവാസം ചെയ്യുവാൻ യോഗ്യമായി:
പാപനാശിനി, ചന്ദ്രഭാഗയാം നദിചേർന്ന-
വനവും പശുരക്ഷചെയ്യുവാൻ സുപ്രദേശം
ദിനവും പശുക്കൾക്ക ജലവും, പുല്ലുമെല്ലാം
ലഭിക്കും, സ്ഥലമേററം സുഖമാംപ്രദേശമെ-
ന്നഭിലാഷയാൽ ഗോപർ വസിക്ക നിമിത്തമാ-
യുണ്ടായീ ഗോപാലാഖ്യപുരിയെന്നതിൻനാമം,
കണ്ടാലെത്രയും രമ്യം വസിപ്പാൻതന്നെതോന്നും.
അപ്പുരി തന്നിലൊരു ദിവ്യ കന്യകാരത്നം
മുപ്പാരിൽ തരുണികൾക്കത്തലേകുന്ന രത്നം,
പത്മസംഭവസൃഷ്ടി കൌശല്യമേകും രത്നം,
പത്മകം ദീപ്തികണ്ടാൽ നാണമായീടും മട്ടാൾ,
ജനിച്ചു നേരത്തിങ്കൽ ജ്വലിച്ചു തേജസ്സിനാൽ,
നിനച്ചാർ പുരവാസീ ജനങ്ങളോരോന്നേവം;

ലക്ഷ്മിയോ, വാണിമാതോ, ഗൌരിയോ, ആരാണിവൾ
ലക്ഷണങ്ങളോരോന്നേവം കാണുവാനെന്തുബന്ധം?
മാനുഷ നാരിയല്ലാ, തേജസ്സുകാണാമതി-
മാനിനി ദേവനാരി യാണെന്നു നിർണ്ണയിക്കാം.
നാരിമാർ വന്നുനോക്കി പലരും പലവിധം
ചേതോമോദമുള്ളവരാൎത്ത യുരച്ചു പോയാരൊക്കെ.
താതനും, ജനനിയും, തോഷിച്ചു വളൎത്തിനാർ
ചേതസ്സിലാനന്ദവു മേറിച്ചു ദിനംതോറും,
വൎദ്ധിച്ചു ദിനംതോറും കന്യകാരത്നം ദിവ്യം
വൎദ്ധിക്കും ചന്ദ്രബിംബം കണക്കെ വളൎന്നിതു;
നാമവും ചന്ദ്രാവലിയാകുമബ്ബാല തന്റെ
കോമള മുഖമന്നു ചന്ദ്രനും കാണുകകൊണ്ടു
സാമ്മ്യമാണെന്ന വാൎത്തബിംബത്തിന്നില്ലെന്നോൎത്തു
നിൎമ്മമനായി ചന്ദ്രൻ വാരിധിമദ്ധ്യേ വീണാൻ.
വളൎന്നാക്കന്യകക്കു യൌവനാരംഭമായി
വളൎത്ത മാതാവോടു പറഞ്ഞാൾ വതിയനാൾ.
മാതാവെ! തപംചെയ്യാൻ മാനസേ കൊതിപാരം
ചേതസ്സു തെളിഞ്ഞെനിക്കനുജ്ഞനല്കീടേണം;
താതനോടൊത്തുസ്വൈരം വസിപ്പാൻ ഗൃഹത്തിങ്ക-
ലാതുരഭാവംനീക്കി തരുവിനനുഗ്രഹം.
ഇത്തരം കന്യാരത്നം ചൊൽവതു കേട്ടമാതാ-
വുൾത്താരിൽ ഖേദത്തോടും വരനോടറിയിച്ചാൾ.
ജനകൻ കേട്ടപാരം മാനസ ഖേദത്തോടും
ജനനിയോടുചേൎന്നു മകൾതൻ സമീപത്തിൽ
ചെന്നവർ, ചന്ദ്രാവലി തന്നോടു ചൊല്ലീടിനാർ,
കന്യമാർ കൈതൊഴുന്ന ചാരുരത്നമേ കേൾക്ക,
ഞങ്ങളെ വിട്ടുനീയ്യും പോകാതെ തപസ്സിന്നു
ഞങ്ങളെ പ്പാലിക്കുവാനാരുണ്ണി? നിന്നെപ്പോലെ
ഇല്ലത്തിലിരിക്കനീ വല്ലാത്ത തപംവേണ്ടാ,
നല്ലതു ചൊല്ലുവൻ,ഞാൻ, കേൾക്കെടൊ ചന്ദ്രാവലി;

[illegible] ജനനവും
[illegible] പറഞ്ഞു കൊൾവതൊന്നും
[illegible] ധൈര്യം കഷ്ടമോർത്തു,
[illegible] കണ്ടു മേവു,മന്ന
[illegible]രുടെ [illegible]തിനായി-
ട്ടാത്മത്രാണനായ പോൻ പത്മനാഭനാം വിഷ്ണു,
വൃദ്ധബ്രാഹ്മണനാകും ക്ഷേത്രത്തിൽ പൂജകൻപോ-
ലർദ്ധരാത്രിയിൽ വന്നിട്ടവരോടേവം ചൊന്നാൻ.
പുത്രിയാം ചന്ദ്രാവലി തന്നുടെ തപോവിഘ്ന-
കരനിങ്ങളും ചെയ്യാനുദ്യോഗിച്ചതുമതി.
ഇവൾതൻ പൂർവ്വജന്മ വൃത്താന്തം ശ്രവിക്കുവി-
നിവൾക്കു പിശാചിയാം പൂതനയെന്നുനാമം.
അമ്പാടി തന്നിലന്നു നന്ദഗോപകൻ തന്നി-
ലമ്പോടു വിഷ്ണുവന്നു കൃഷ്ണനായിരിക്കുമ്പോൾ,
കംസൻതന്നുടെ ചൊല്ലാലന്നിവൾ കൃഷ്ണൻതന്നെ
ഹിംസിപ്പാനൊരുന്നന്നായ് മുലയും കൊടുത്തപ്പോൾ
മായാമാനുഷരൂപനന്നിവൾ മുലയുണ്ടു
മായമാം പിശാചിയെ കൊന്ന,വൾ രാക്ഷസമാല
ശയിച്ചു, കളിക്കുന്ന ബാലകൻ കൃഷ്ണൻതന്നെ
ഭയത്താലോർത്തുചിത്തെ ജീവിതം വെടിഞ്ഞില്ല;
കൊല്ലുവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണനെ മാറിടെ ചേർത്തിട്ടവൾ
വല്ലാതെ പുണൎന്നതും ബന്ധമായ് ഭവിച്ചിതു,
ജീവിതം നശിക്കുമ്പോൾ മാറിടെ കിടന്നിട്ടു
ജീവനാഥനെപ്പോലെ കരങ്ങൾ സ്തനങ്ങളിൽ
അമൎന്നു കിടന്നീടും ബാലനിൽ മനോവൃത്തി
അമൎന്നു നില്ക്കമൂലം സംഭവിച്ചിതുബന്ധം.
സ്നേഹഭാവനകാട്ടി മുലപ്പാൽ കൊടുത്തീലേ?
ബാഹുക്കളണച്ചവൾ ബാലനെപ്പുല്കീലയൊ?
ആത്മത്രാണനംചെയ്യുമീശ്വരനായകൃഷ്ണൻ
ആത്മയാമിവൾക്കൊരു ഗതിതാൻനൽകി, കേൾപ്പിൻ,

അന്നുള്ള ജന്മമൊന്നിങ്ങെന്നുള്ളകൊണ്ടും നിയും
കെട്ടൊപ്പാപരിശിഷ്ടം നശിപ്പാൻ തപംചെയ്തു;
ജനിച്ച ഗോപാലാഖ്യ പുരിയെ വിട്ടനിയ്യും.
തനിയെ ഭണ്ഡിലമാംവനത്തിൽ സുഖദേശേ,
ഇരുന്നു തപംചെയ്യുന്നളവിൽ വന്നു ഞാനും.
തരുവൻ, വരം, നിന്റെ പ്രിയവും ലഭിച്ചീടും.
ഇങ്ങിനെ കൃഷ്ണനാകും വിഷ്ണുതന്നരുളിനാ-
ലിങ്ങിവൾ ജനിച്ചിതെന്നറിഞ്ഞു കൊൾവിൻ നന്നായ്.
തപസ്സിന്നനുഗ്രഹിച്ചയപ്പിൻ ഭേദിക്കേണ്ടാ,
തപസ്സാഫല്യംവരും, സംശയംവേണ്ടാ, തെല്ലും
ഭൂസുരവൃദ്ധനേവം പറഞ്ഞു മറഞ്ഞിതു
ശ്വാസവും വിട്ടറങ്ങും താതമാതാക്കൾ മെല്ലെ,
ഉണൎന്നുകണ്ടകാൎയ്യം കഥിച്ചാർ പരസ്പരം-
മണച്ചു, പുത്രിതന്നെ, തടവിനമ്മചൊന്നാൾ
ബാലികേ, ചന്ദ്രാവലി, പോയാലും തപംചെയ്വാൻ
കാലവൈഭവമൊക്ക മറിവാൻ പണിയല്ലോ;
ഞങ്ങളിൽസ്നേഹം തെല്ലും മറക്കാതിരിക്കനീ
തങ്ങളിലൊത്തുകാണാം കാലംവന്നെത്തുന്നാകിൽ.
മംഗലംഭവിക്ക, പോയ്തപസ്സുചെയ്തു വാഴ്ക,
സംഗതിയോത്തു താതജനനിമാരും ചൊന്നാർ.
ബാലികതാനുമാജ്ഞകൈകൊണ്ടങ്ങു പുറപ്പെട്ടു
പാലനപരനായ കൃഷ്ണനെ നിരൂപിച്ചു.
നടന്നു ഭണ്ഡിലമാം വനത്തിലെത്തിവേഗം
പടന്നു വല്ലിതിങ്ങും കുടിലിൽ പ്രവേശിച്ചു,
ഇരുന്നു തപംചെയ്തു വെടിഞ്ഞു ചിന്തയൊക്കെ
വരിക നന്ദസൂനോ! തരിക വരമെന്നു
നിനച്ചു, മനംനൊന്തു, സതിയാം ചന്ദ്രാവലി
കനത്ത തപംചെയ്തു. വനവും തപിച്ചിതു;
മരങ്ങൾ വല്ലികളും വെടിഞ്ഞു കിസലയം
കരിഞ്ഞപോലെയൊക്കെ നിരന്നു നില്ക്കുമാറായ്.

ഒരുനാൾ ദ്വാരകയിൽ വസിക്കും ഗോപാലകൻ
തരുണീസകതൻ കൃഷ്ണനായിട്ടും പരമാത്മാ,
തന്നുടെ മാനസത്തിലോർത്തിതു ലോകവൃത്ത-
മനാരതമെതോന്നി പണ്ഡരി വൃത്താന്തങ്ങൾ;
പണ്ഡരീ പുരിയിങ്കൽ വാണിട്ടും ദ്വിജകുലെ
പുണ്ഡരീകനുംവന്ന പിറന്നതായിക്കണ്ടു,
സകല ചരിതവും ധരിച്ചാൻ വാസുദേവൻ
സകലാത്മാവിനോൎത്താലറിയാതിരിക്കുമോ?
കളിച്ചുവിദൎഭജാസവിധെ വസിക്കുമ്പോൾ
വിളിച്ചു ഭഗവാനും തരുണീമണേ! കേൾക്ക,
നമുക്കു പണ്ഡരിക്കു പോകാതെ കഴിവില്ലാ
നമ്മുടെ ഭക്തനാകും പുണ്ഡരീകനെക്കാണ്മാൻ,
താതമാതാക്കളേയും പൂജിച്ചു ദിനംപ്രതി
ചേതസ്സിലെന്നെനിത്യം ധ്യാനിച്ചു വസിക്കുന്നു.
അവനെച്ചെന്നുകണ്ടിട്ടിഷ്ടമാം വരംനൽകീ-
ട്ടവനെചെയ്തീടേണം പരമുണ്ടൊരുകാൎയ്യം,
ദണ്ഡിലാവനത്തിങ്കലുണ്ടൊരു കാൎയ്യംചൊല്ലാം
പണ്ഡരീപുരിക്കേററമടുത്താണതും കേൾക്ക
ഉണ്ടഹൊ ചന്ദ്രാവലിയെന്നൊരു നാരീരത്നം
തണ്ടാർമാനിനീ നിന്റെയംശമാണവൾ കേൾക്ക
കണ്ടാലും നിൎണ്ണയിക്കാമുണ്ടവൾ ദണ്ഡിലേതി-
കൊണ്ടാടും വനത്തിങ്കലെന്നെയുംധ്യാനംചെയ്തു
കണ്ടിക്കാർവേണിയാളും തപസാവസിക്കുന്നി-
തിണ്ടലായവൾക്കുള്ളതൊഴിച്ചു കൊൾകവേണം.
ഇത്തരമെല്ലാംചൊല്ലി വല്ലഭയോടുംകൂടി
പുത്തൻ കാൎമ്മേഘംപോലെ കൃഷ്ണനാം വാസുദേവൻ
ചന്ദ്രഭാഗയെക്കടന്നെത്തിനാർ തീരദേശം
ചന്ദ്രനും രാത്രിയോടും ജലധിക്കോടിപ്പോയി;
കുളിച്ചു ചന്ദ്രഭാഗാനദിയിൽ ഭാൎയ്യയോടും
ഒളിച്ചു ചിലകാൎയ്യം തനിയ്ക്കു ചെയ്വാനായി,

കരുതി ജഗദീശൻ രുഗ്മിണി തന്നെനോക്കി-
ട്ടരുളീകേൾക്കബാലേ, പറവനൊരുകാൎയ്യം,
വരുവാൻ നേരമായി പുണ്ഡരീകനാം ഭക്ത-
നരികെ താതമാതാക്കളെയും വഹിച്ചവൻ
നടന്നുവന്നു നിത്യകൎമ്മങ്ങൾ കഴിപ്പോരു-
കടവാണിതു നല്ല വടിവുകാണുന്നില്ലേ?
അവന്റെ പതിയുണ്ടായിരിക്കും കൂടെത്തന്നെ
അവരെ കണ്ടുനില്ക്ക തരുണീ വിദൎഭജേ
വരുവൻ വേഗംഞാനും ഭണ്ഡില വനത്തിൽപോയ്-
റിരവിൽ ചന്ദ്രാവലി തന്നുടെ തപം നിൎത്തി,
വരവുംകൊടുത്താശു, തിരിച്ചു വന്നുചേരാം
വരുന്നാപുണ്ഡരീകൻ കുളിച്ചുപോകുംമുമ്പെ.
വിഷ്ണുവാംകൃഷ്ണന്റെ യരുളപ്പാടുകേട്ടു
വൈഷ്ണവീ വൈദൎഭിയും വസിച്ചാൾ നദീതീരെ.
വരുന്നു ദ്വിജകുലമസംഖ്യം ദമ്പതിമാർ
പരന്നാനദീതീരെ കുളിപ്പാൻ പുലർകാലെ,
വിധവാ ജനമോരോ കൂട്ടമായ്വന്നിറങ്ങി
വിധിപോൽ ദ്വിജാതികൾ കുളികളുതുംനോക്കി
തരുണീ രുഗ്മിണിയുമരുണോദയത്തിങ്കൽ
വരുമോ പുണ്ഡരീകനെന്നുകാത്തങ്ങു വാണാൾ.
കരുണാകരൻകൃഷ്ണൻ കമലാപതി വിഷ്ണു
പെരികെതോഷത്തോടും ഭണ്ഡിലാവനംനോക്കി-
ച്ചരിച്ചു, ചന്ദ്രാവലിക്കരികെ ചെന്നു,കൃഷ്ണൻ
ധരിച്ചാൻപരമീശൻ തന്നുടെ രൂപംമോദാൽ;
ജടയും, വിഭൂതിയും, രുദ്രാക്ഷം കഴുത്തിലും
വടിവിൽ പുലിത്തോലും, പന്നഗഭൂഷണവും
നെററിയിലിളംചന്ദ്രൻ, ഫാലനേത്രവു,മായി
കൂററനാം കാള തന്മേൽ, കരത്തിൽ മഴവേന്തി,
നീലകണ്ഠനാംദേവൻ, പോലവെ വാസുദേവൻ
ലീലാമാനുഷൻചെന്നു കാമിനീസമീപത്തിൽ.

മാധവമാസമങ്ങാഗമിച്ചു വനമേററം
പാദപങ്ങൾ വല്ലികളും തളിൎത്തു കളിൎത്തിതു.
ചൂതങ്ങൾ പല്ലവങ്ങൾ വളൎന്നു ശോഭിച്ചേററ-
മാതപം മറവായിക്കോകിലങ്ങളും പാടി,
പുഷ്പങ്ങൾ വികസിച്ചിട്ടൊഴുകും മധുവുണ്ണും
ഷൾപ്പദരവം കേട്ടു മാരനുമോടിവന്നു,
ബാണങ്ങൾവേണ്ടുവോളം ഭരിച്ചു, സ്ഥാണുംനോക്കി
തൂണിയും, മലരമ്പും, മെല്ലവെ കയ്യിലേന്തി
ചെമ്പകസുഗന്ധത്തെ വഹിച്ചുപോകുംവായു
വമ്പോടു മാരനോടും കോകിലാരാവത്തോടും,
ചെന്നവർ ചന്ദ്രാവലി തന്നുടെ നികടത്തിൽ
നിന്നുമാരനും വില്ലുവലിച്ചു ബാണമേററി,
ലക്ഷ്യത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചോരളവു,മാരൻമുമ്പിൽ
ത്ര്യക്ഷനെക്കാണുകകൊണ്ടു വിഭ്രമിച്ചിതു,പാരം.
സുഗന്ധശീതവായു വീശിയതേല്ക്കകൊണ്ടു
ഭഗവൽസ്മരണവിട്ടുണൎന്നു ചന്ദ്രാവലി.
കണ്ണുകൾ തുറന്നപ്പോളെതിരെ മാരവൈരി
ചണ്ഡാംശുബിംബംപോലെ വിളങ്ങിചൊന്നാനേവം;
സുന്ദരി, ചന്ദ്രാനനെ, കേൾക്കെടൊ ചന്ദ്രാവലീ,
വന്നിതു നിന്റെ തപസ്സാഫല്യമിന്നു ബാലെ.
മാരാരി ഞാനറിക പെരികെ തുഷ്ടനായേൻ
തരുവനിഷ്ടംവരം പറക ചന്ദ്രാവലി!
മാരാരിതന്റെ വാക്യം ചാരത്തുകേട്ടു കണ്ണും-
പാരാതെതുറന്നവൾ ഗിരീശനെക്കണ്ടു കൂപ്പി-
തൊഴുതുസ്തുതിചെയ്തു ഭവാന്റെ പാദങ്ങളി-
ലഴുതുവീണുകൂപ്പിയവനോടേവംചൊന്നാൾ.
ഭഗവദ്രൂപംകാണ്മാനിടയായോരു ഭാഗ്യം
ജഗദീശ്വരാ! ഞാനോചെയ്തിതു പുരാതനെ,
ഞാനിപ്പോൾ, വാസുദേവൻ വരനായ്ഭവിക്കുവാൻ
ധ്യാനിച്ചുവസിക്കുമ്പോൾ ഭഗവദ്രൂപംകണ്ടേൻ

കരുണാനിധിയാകും ഭഗവാനെന്നെനോക്കി-
ത്തരുവൻ വരമെന്നു പറഞ്ഞു കേൾക്കയാലെ,
വരനായ്കൃഷ്ണനാകും ഗോപാലൻ ഭവിയ്ക്കുവാൻ
തരിക വരം വിഭൊ, വാഞ്ഛിതം മറ്റൊന്നില്ലെ.
ഇങ്ങിനെ ചന്ദ്രാവലി തൊഴുതുചോദിച്ചപ്പോൾ
മങ്ങിനഭാവത്തോടു മീശനും ചൊന്നാനേവം.
പണ്ടുപോലമ്പാടിയാം നന്ദഗോകുലം തന്നി-
ലുണ്ടായാനൊരുബാലൻ ഗോപാലനവൻ നിന്റെ-
വരനായ്വന്നുകൊൾവാൻ തപസ്സു ചെയ്തതോർത്താ-
ല്പെരികെനാണ,മവൻ മാനുഷനല്ലെ? കഷ്ടം!
ചാരത്തുവന്നോരെന്നെച്ചേർന്നു നീ രമിച്ചാലും,
ദൂരത്തുനീക്കു മോഹം മാനുഷനല്ലെ? കൃഷ്ണൻ
ഇത്തരം മാരാരിതൻ വാർത്തകൾ കേട്ടനേരം-
ത്തത്തലോടവൾചൊന്നാളീശനെ നോക്കിമെല്ലെ;
മാനുഷനല്ലകൃഷ്ണൻ, വിഷ്ണുവെന്നറിയുംഞാൻ,
മാനസെ കൃഷ്ണൻതന്നെ വരിച്ചേൻ ഭഗവാനെ.
അന്യപൂരുഷന്മാരിൽ കൊതിയിങ്ങിനിക്കില്ലാ,
ധന്യനാംഭവാനൊന്നും തട്ടത്തു ചൊല്ലിടേണ്ടാ;
വരദനെങ്കിൽ ഭവാൻ തരികവരമിതും,
വരിച്ചുകൊൾവൻ വരം കൃഷ്ണനെൻ വരനാവാൻ.
ചിരിച്ചു ചന്ദ്രാവലി ചൊൽവതുകേട്ടു ശംഭു-
വുരച്ചുതുടങ്ങിനാ നരികെനിന്നുമോദാൽ
ധരിച്ചുകൊൾകബാലെ, പൊളികളല്ലകേൾക്ക
തിരിച്ചു ചൊൽവതോക്ക ചരിത്രം സൂക്ഷ്മതത്വം,
വിചിത്രം നിന്റെബോധം തരക്കേടതിനില്ലാ
വചിച്ചതതുംകൊള്ളാം കൃഷ്ണനെ വിഷ്ണുവെന്നും
വാസ്തവം തന്നെ ഞാനും ചൊന്നതിൽ ഭേദമില്ലാ
വാസ്തവമിനിയുംഞാൻ ചൊല്ലിടാം കേൾക്കബാലെ;
വിഷ്ണുവാം കൃഷ്ണൻപണ്ടു മാനുഷനായിത്തന്നെ
വൃഷ്ണികൾകുലത്തിങ്കൽ ലീലകളാടി വാണു.

ഞങ്ങൾക്കു പുത്രനാം നീ ബാലാമാസക്തരായിമേവും
ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ളതിലെ കഴിവോളവും ഭ്രമെന്ത,
മാനുഷാവധി വയസ്സായിടും കാലത്തിങ്കൽ
മാന്യമാം സ്വന്തപാദം പ്രാപിച്ച വസിച്ചീടും.
ആകയാലല്പജീവി മാനുഷനായ കൃഷ്ണൻ
പോകാതെയിരിക്കുമോയിക്കാലംവരെയോൎക്ക.
വൈകുണ്ഠൻ വന്നുഭ്രമെന്ത പിറന്നു നിനക്കിന്നു-
നല്ലമൊ? വരനായിത്തീരുവാൻ വരം ബാലെ.
പെരികെതപം വേണമിനിയും കാലംപോകും
ധരിക്ക നീയ്യുമേററം വൃദ്ധയായ് ചമഞ്ഞീടും.
നിരായ്ക്കാവൃദ്ധക്കന്നു വരനെ ലഭിച്ചാലും
തനിക്കെന്തൊരുസുഖം ലഭിപ്പു? കഷ്ടമോൎക്ക.
ഇങ്ങിനെ മാരാരിയും പറഞ്ഞു കേൾക്കമൂലം
തിങ്ങിന ഖേദത്തോടും പറഞ്ഞാൾ ചന്ദ്രാവലി,
ഉഗ്രമാം തപംചെയ്തു വൈകുണ്ഠൻ തന്നെ ഞാനി-
നഗ്രഭുവിങ്കൽചേൎത്തു വാങ്ങുവൻ വരമെന്നാൾ.
തൽക്ഷണം സാധിക്കുവാനേകേണം വരമെന്നു
ത്ര്യക്ഷനോടപേക്ഷിച്ചു മേവിനാൾ ചന്ദ്രാവലി.
ചന്ദ്രശേഖരനൊന്നു പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി
ചന്ദ്രനെ വെല്ലുന്നോരു സുന്ദരിയോടുചൊന്നാൻ.
ധന്യെ!നീ ബോധിക്കെടൊ ചൊന്നവയെല്ലാം കേട്ടേൻ
വന്ദ്യനാം വിഷ്ണുവിങ്കൽ വിശ്വാസം നിന്റെ കൊള്ളാം
ഇന്നുനീ തപംചെയ്കിൽ വന്നിടും വിഷ്ണു മുമ്പിൽ
ധന്യെ,നിന്നഭീഷ്ടമാം വരവും ലഭിച്ചീടാം;
വ്യാസനായ് വിഷ്ണുഭ്രമെന്ത വാഴുന്നിതതുമൂലം
വസുധാതലംവിട്ടു വരുവാൻ വിഷമംകേൾ.
നിനക്കുവരനാവാനിനിമേലൊരു ജന്മം
ജനിച്ചുവന്നിട്ടല്ലെ? വരുന്നു വരനായി,
അതുനാൾ നീയ്യും ജീവിച്ചിരുന്നീടുകവേണം
ഏതുനാൾ വേണമെന്നതറിവാൻ പണിയത്രെ.

ചത്തുപോകുമോ? വൃദ്ധയായിട്ടിങ്ങിരിക്കുമോ?
ചിത്തത്തിലോൎക്കംപിന്നെ വരനാലെന്തുഫലം?
നിക്ഷേപം കുഴിച്ചെടുത്തീടുവാനാശയോടു-
മിക്ഷിതിതലംനീളെ ത്തേടീടുന്നവൻ മുമ്പിൽ-
വൃക്ഷംതാൻ പുഴങ്ങീട്ടു മറിഞ്ഞിട്ടതിൻകീഴെ-
നിക്ഷേപകുംഭം നേരിൽകണ്ടതുമുപേക്ഷിച്ചു-
കുഴികൾ കുഴിച്ചിട്ടു നിധികളെടുക്കുവാ
നുഴലുന്നവൻപോലെയല്ലയോ ചന്ദ്രാവലി?
നിന്നുടെ സമീപത്തിൽ വരിപ്പാനു വന്നോരെന്നെ
ധന്യേനീ വെടിഞ്ഞല്ലൊ വരനെത്തേടീടുന്നു.
നിനക്കു നല്ലമാൎഗ്ഗം ചൊൽവൻ ഞാൻ കേൾക്കബാലെ,
കനത്ത തപംചെയ്യാൻ മുതിൎന്നിതിനിമതീ.
വരിച്ചുകൊൾകയെന്നെ ഭരിച്ചുകൊൾവൻ ഞാനും
ധരിച്ചുകൊൾക,സുഖം വസിക്കാം കൈലാസത്തിൽ.
അവസ്ഥാത്രയങ്ങളും മരണമതുമില്ലാ-
ത്തവസ്ഥയാണുചൊല്ലാം കൈലാസ വാസസ്ഥിതി.
ഇങ്ങിനെ മാരാരി താനരച്ചോരളവിങ്കൽ
തിങ്ങിടും ഖേദത്തോടും ഭാവവും പകൎന്നവൾ
ഈശനിൽ ക്രോധമേററം മുഴുത്തു ചന്ദ്രാവലി
കേശവൻ തന്നെയോൎത്തിട്ടിത്തരമുര ചെയ്താൾ.
സതികൾ ധൎമ്മമാകും ചാരിത്രം കെടുക്കുവാൻ
മതിയിലോൎത്തു ഭവാനെന്നോടു തുനിയുന്നു.
ലോകപാലകരാകും മൂൎത്തികൾ മൂവ്വർ നിങ്ങൾ
ലോകധൎമ്മത്തെനില നിൎത്തുന്ന കൃത്യമുള്ളോർ.
ഓൎക്കാതെ സതികളെ വഞ്ചിച്ചിട്ടോരോ നാളിൽ
മൎക്കടൻപെട്ടപോലെ പേണിളക്കുന്നു കഷ്ടം!
ദാരുകവനത്തിങ്കലൃഷിപത്നികൾ തന്മെ
ചാരിത്ര ഹാനിചെയ്യാൻ കൊതിച്ചുപോയതോൎക്ക!
നിങ്ങൾ മൂവ്വരുംക്രുടീട്ടനസൂയയ്ക്കുപണ്ടു
തിങ്ങിനഖേദത്തോടും ബാലരായ്യാണതില്ലെ?

ഓരങ്ങൾ ചൊദ്യത്തോടെ ചാരത്തുചെന്നു കൂപ്പി
നാഗലോകത്തിങ്കലെ യാചിച്ചു വാങ്ങിയില്ലേ?
മതിയിൽബോധംവിട്ടു ചതിപ്പാൻ തുനിയേണ്ടാ
കൊതിയിങ്ങിനിക്കില്ല, ഗിരിജാവര! കേൾക്ക,
വരിച്ചവരനല്ലാതൊരുത്തനണയുവാൻ
തരുണീ സതിയെങ്കിലവൾക്കു ഹിതം വരാ.
ചതിച്ചു വിധിവിട്ടു പുല്കിയ ദോഷംമൂലം
മതിക്കു കുഷ്ഠരോഗം ലഭിച്ചതോർത്തുകൊൾക.
വൃന്ദയെ ചതിച്ചോരു കാരണം പണ്ടു വിഷ്ണു
കന്നുപോലോരു പെരുംപാറയായ്തീർന്നതില്ലേ?
മതിയും വിധിവിട്ടു നടന്നവൃത്താന്തങ്ങൾ
മതിയിലോക്കാതെന്തു വെറുതെ പറയുന്നു;
വിധിവിട്ടവൻ ഗുരുപത്നിയെത്തീണ്ടുകയാൽ
വിധിയീവണ്ണമായി ചമഞ്ഞതില്ലേ? കേൾക്ക
ചന്ദ്രനെക്കണ്ടു മോഹം പ്രാപിച്ചു സ്വാഹ മുന്ന-
മിന്ദ്രന്റെ സഭാന്തരെ മരിച്ചതറിവില്ലേ?
തിരിച്ചു ഭവാൻ പോക രമിപ്പാനുള്ളമോഹ-
മുരച്ചു നില്ക്കവേണ്ടാ വ്രതത്തെ കെടുക്കേണ്ടാ.
വ്രതത്തെ വെടിഞ്ഞുഞാൻ വരിച്ചീടുകയില്ലാ,
കൊതിച്ചു ഭവാനത്ര വസിക്കിലാപത്തുണ്ടാം;
പോയ്ക്കൊൾക ഭവാനെന്നു ചൊല്ലിയ ചന്ദ്രാവലി
വായ്പോടുവീണ്ടും തപംചെയ്യുവാനാരംഭിച്ചാൾ.
മായമായ്നിന്ന ശംഭുവുമോടിപ്പോയി
മായാമാനുഷനായ കൃഷ്ണൻതൻ ചാരുരൂപം.
നേരെവന്നവളുടെ മുമ്പിലാമ്മാറുകാട്ടി
ച്ചാരിത്രമോർത്തുപാരം സന്തുഷ്ടഭാവത്തോടും,
വരിക, മനോഹരെ! സുന്ദരീരത്നമേ! ഞാൻ
തരുവൻ നിനക്കിഷ്ട വരത്തെ കേട്ടുകൊൾക;
ഈശനായ്വന്നു നിന്നോടുരച്ചതോർത്തു നീയും
ക്ലേശിച്ചീടരുതേതും ഞാൻനിന്നെപ്പരീക്ഷിച്ചേൻ,

നിനക്കു മനോധൈൎയ്യമുണ്ടെന്നു കണ്ടുബാലെ
നിനക്കു പ്രേമമെന്നിലുള്ളതുമറിഞ്ഞു ഞാൻ.
തപസ്സുചെയ്തു ഗാത്രം തപിച്ചതില്ലേ? കഷ്ടം!
തപിച്ചതിനിമതി, സുഖിച്ചുരമിക്കെടൊ.
രമിച്ചുകൊൾകമോദാൽ തരിക, കുചയുഗ്മം,
രമണനെന്നുബോധിച്ചീടുക, നാരീമണെ.
വാസുദേവൻറവാക്യം കേട്ടോരുചന്ദ്രാവലി
വസുധാതലംനോക്കിക്കുനിഞ്ഞു ചൊന്നാളേവം
ചാരുസുന്ദരാ! വിഭോ! കംസാരെ! കാരുണ്യാബ്ധേ!
ചാരത്തു കാണ്മാനായിത്തപിച്ചേനിത്രനാളും.
വരിച്ചേൻ ഭവാനെ ഞാൻ, കൊതിച്ചു തപംചെയ്തേൻ
വരിച്ചീടേണംഭവാൻ, പ്രിയയായ്തരുതേണം;
രമിച്ചുഭവാനെന്നെ വെടിഞ്ഞുപോയീടൊല്ലാ,
രമണിമാരിലേക ഞാനെന്നുവന്നീടേണം.
തരിക വരം വിഭൊ, കാരുണ്യവാരാന്നിധെ,
ചരണസരോരുഹം തുണയായരുളേണം.
കരഞ്ഞു ചന്ദ്രാവലി തൊഴുതങ്ങണഞ്ഞുമ്പോൾ
പെരികെമോദത്തോടും കൃഷ്ണനാം വാസുദേവൻ.
കരവുംപിടിച്ചൊന്നു കനിഞ്ഞു കടാക്ഷിച്ചു.
വിരിഞ്ഞു ചന്ദ്രാവലീമാനസസരോജവും;
നിറഞ്ഞുമോദത്തോടും പുൽകിനാരിരുവരും
കുറഞ്ഞു മാരതാപം തരുണീമണിക്കേററം.
മദനലീലകൊണ്ടു മാധവൻ തോഷിപ്പിച്ചു
ഹൃദയം മോദംകൊണ്ടു പൂരിച്ചു വാസുദേവൻ,
തരുണീമണിതന്നെ വെടിഞ്ഞുപോകുന്നേര-
മരുണാധരിയൊന്നു പറവാനാരംഭിച്ചു.
മായാപൂരുഷ,തവ വൈഭവം ചിത്രം, ചിത്രം,
കാൎയ്യരൂപനാം നിൻെറ കൈതവപ്രകൃതികൾ
നേരോടെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ പാരിടത്തിങ്കലാക്കു-
മോരോന്നേ നിരൂപിച്ചാൽ ബോധമുണ്ടാകയില്ലാ.

മായാപൂരുഷ! ഹാ മാധവ! മധുരിപോ!
മായ നിന്നോടെയോത്താലെങ്ങിനെ യറിയുന്നു.
മുന്നം നീ ഗോപിനാരി വൃന്ദയെ പ്രാപിച്ചീലെ?
തന്വംഗി രാധകണ്ടു ശാപവും നല്കീലയൊ?
എന്നെയുമതുപോലെ ശാപത്തിന്നാളാക്കമോ?
അന്യമാരോടുചേൎന്നു, മറന്നു, വെടിയുമൊ?
മന്നിടം തന്നിൽവൃന്ദാതുളസിയെന്നുപേരാ-
യന്നവൾ നിന്നെച്ചേൎന്നു രമിപ്പാൻ മോഹത്തോടും-
പോകുന്നനേരത്തിങ്കലെന്നെപ്പോൽ ചതുൎഭുജ-
നാകും നിൻവരനെന്നു പറഞ്ഞു ബോധിപ്പിച്ചു,
കൈതവംചൊല്ലിയില്ലെ? ആയതു യുക്തമാണൊ,
കൈതവമൂൎത്തേകൃഷ്ണാ! ചതികളരുതയ്യോ.
തുളസീ നാമത്തോടും ഭൂമിയിലവൾവന്നു
കളവാണിയുമുഗ്ര തപസ്സിൽ വാഴുംകാലം,
വിംശത്യായിരംവൎഷമാഹാരം ഫലങ്ങളെ
യശിച്ചുമററുള്ളവ വെടിഞ്ഞു വസിച്ചീലെ
പഴുത്തുകീഴെവീഴുന്നിലകളശിച്ചിട്ടും
കഴിച്ചാൾ മുപ്പതാകും സഹസ്ര വൎഷമവൾ;
നാല്പതിനായിരവും വൎഷങ്ങൾ കഴിവോളു-
മല്പമാം വായുതന്നെ യശിച്ചും കഴിഞ്ഞീലെ?
പതിനായിരംവൎഷം സൎവ്വവുമുപേക്ഷിച്ചു
പതിയായ് ഭവാൻവന്നു വരിപ്പാനാശയോടും,
ഉഗ്രമാം തപസ്സോടും വാണിടുമവൾക്കന്നു
വ്യഗ്രങ്ങൾതീരുമാറു കമലാസനൻചെന്നു,
വരവും കൊടുത്തതും കൈതവമല്ലെ? നാഥ!
പെരികെ കഷ്ടമിദം, കളികൾ ഭഗവാനെ.
ആത്മാംശമായിടുന്ന ഗോപനാം സുദാമാവെ
പത്മനാഭനാംനിയ്യും രാധയെക്കൊണ്ടുശാപം
കൊടുപ്പിച്ചതുംചതി, യിങ്ങിനെ ചെയ്തുപിന്നെ
കെടുത്തു രക്ഷസ്സായി ജനിപ്പാൻ വരംനല്കി,

ജനിച്ചു ശംഖചൂഡനായിട്ടു, തുളസിയെ
കനിഞ്ഞു ധാതാവിനാൽ വരവും കൊടുപ്പിച്ചു,
സത്യദാരവാദ്രയാൻ ശംഖചൂഡനായ്ക്കാഴാൻ;
മതിയിലൊളത്തുഭവാൻ കല്പിച്ചതല്ലേം പതി!
ഞാനന്നു കൃപാവശാൽ മൂന്നുലോകവും വാഴ്ചാൻ
ഭുവനപാലകാ!ഭോ! വരവും നല്കീലയൊ?
പരമീശന്നുമവൻ തന്നോടു രണാത്തിങ്കൽ
പെരികെ പരാധീനനായൊരു നേരത്തിങ്കൽ.
ചതിച്ചു ദ്വിജനായി ശംഖചൂഡനെക്കൊല്ലാൻ
മതിയിലോൎത്തുഭവാൻ കഞ്ചുകം വാങ്ങിപ്പോയി;
കഞ്ചുകംധരിച്ചന്നു വഞ്ചിച്ചു തുളസിയെ
നെഞ്ചകത്തൊട്ടും കൃപ കൂടാതെരമിച്ചീലെ?
രണ്ടുരു ഭവാനേവം നാരിയെച്ചതിച്ചീലെ?
തണ്ടാർമാനിനീകാന്താ! കൈതവമൂൎത്തെ! കൃഷ്ണാ!
ഭഗവാൻ കഞ്ചുകത്തെ വഞ്ചിക്കമൂലമായി
ഗംഗാകാമുകൻ ശംഖചൂഡനെ വധിച്ചീലെ?
തുളസീവാൎത്തയെല്ലാമറിഞ്ഞു ഖേദിച്ചനാ൦
തുളസീപുഷ്പമായി ജനിപ്പാൻ വരംനല്കീ,
തുളസീമണിമാല്യാ! കള്ളവെത്രയും, കഷ്ടം!
തുളസീ തന്നെയോൎക്കിലിങ്ങിനിക്കെന്തു ഗതി
അവളെയാശ്വസിപ്പാൻ പലതും ചൊല്ലിയില്ലെ?
ഭുവനപാലകാ,തേ കൈതവക്കളിയല്ലെ?
ഗോപികാവൃന്ദ തന്നെ കാമിച്ചു സ്വദാമാവു
താപത്തെ സഹിച്ചവൻ ഭഗവൽഭക്തിയോടെ,
മേവുന്നോരവനന്നു വൃന്ദയെ കൊടുത്താകിൽ
താവക കാരുണ്യത്താൽ സുഖിച്ചു വസിച്ചീടും.
വൃന്ദയ്ക്കും ശാധാരാപം വച്ചുവാൻ ഹേതുവില്ലാ
നന്ദനന്ദനാ, ചതിയിങ്ങിനെ ചെയ്യീടാമോ!
തനിക്കു രമിപ്പാനായ് സതികൾചാരിത്രത്തെ
നിനച്ചു ഹാനിചെയ്യുതെന്തുപോൽ, ഭഗവാനെ!

കൈതവമൂൎത്തികൃഷ്ണാ! ചതിച്ചീടരുതെന്നെ,
സതിയിൻധൎമ്മം ഭവാൻ രക്ഷിച്ചു കാത്തീടേണം.
വരനാം ഭവാനെ ഞാനെന്നിനിക്കാണുന്നതു
വാരിജനാഭ!വിഷ്ണോ! ഭഗവൻ നമസ്കാരം.
വൈകുണ്ഠ, ദാമോദര, ശംഖചക്രാബ്ജധരാ,
വൈകാതെ ഭവല്പാദസേവയേകുക നിത്യം.
കംസാരെ, ഭവല്പാദം പൂജിക്കായ്വരേണമെ
സംസാരാൎണ്ണവതീരം ചേരുവാൻ, മുനികുലം
സന്തതം ധ്യാനംചെയ്യും കോമളമായ രൂപം
ചിന്തിച്ചു സന്തുഷ്ടയായ്മേവീടുമെന്നെ നിത്യം,
ത്വല്പാദാന്തികെചേൎന്ന്, ചാരിത്രകീൎത്തിയോടും
താപങ്ങളേകീടാതെ പാലിപ്പാൻ വണങ്ങുന്നേൻ.
ഇങ്ങിനെ ചന്ദ്രാവലി കേണുടൻ ചൊല്ലുംനേരം
ഭംഗിയായ്മോദത്തോടും ഭഗവാനരുൾചെയ്തു.
കേൾക്കെടൊ, ചന്ദ്രാവലി, പൂൎവ്വജന്മനി നീയും
കൈക്കൊണ്ടു മാറിടത്തിൽ സ്പൎശിക്ക മൂലമായി
ഇന്നുനിൻ വരനായി രമിച്ചേൻ, നിന്നെഃച്ചുന്നു,
ധന്യെനി, മല്പദത്തിൽ വാണിടും ഖേദിക്കേണ്ടാ;
എന്നെനീ സ്മരിക്കുന്നാളൊക്കവെ വന്നുകാണാം
ഖിന്നത വെടിഞ്ഞുനീ, കേൾക്കെടൊ, ധന്യശീലെ.
ചെന്നുനീ താതമാതൃജനത്തെ പ്രീതരാക്കി-
ട്ടുന്നതതപോവൃത്തിയകമെ വെടിയാതെ-
ഗോപാല പുരിയിങ്കലാത്മവേശ്മനി നിത്യം
ഗോപാലനാകുമെന്നെ സ്മരിച്ചു നയിച്ചാലും;
അന്ത്യമാം കാലത്തിങ്കലെന്നോടു ചേൎന്നുവാഴാ-
മന്തരമില്ലഖേദം വെടിഞ്ഞു വസിച്ചാലും.
ഇത്തരം വരംനല്കി കൃഷ്ണനാം വാസുദേവൻ,
ഉത്തമഭക്തശ്രേഷ്ഠൻ പുണ്ഡരീകനെക്കാണ്മാൻ
നിറഞ്ഞ മോദത്തോടും ഭഗവാനെഴുന്നള്ളി-
മറഞ്ഞു നേരംനോക്കി ഗമിച്ചു ചന്ദ്രാവലി,

ചിത്തത്തിൽ ചന്ദ്രാവലി കൃഷ്ണനെയുറപ്പിച്ചു
പത്തനേചെന്നു താതമാതാക്കൾ പാദത്തിങ്കൽ
വീണേററം ഭക്തിയോടുമുന്നത്തിയഖിലവും
കാണുവാൻ ജനംവന്നു നിറഞ്ഞു ഗേഹത്തിങ്കൽ;
നല്ലവാൎത്തകൾചൊല്ലി സല്ലപിച്ചെല്ലാവരും
വല്ലവിമാരുംചെന്നു ഗൃഹങ്ങൾതോറം വാണാർ.
പിന്നെയച്ചന്ദ്രാവലി താതമാതാക്കളോടും
ഖിന്നതയൊഴിച്ചവൾ വസിച്ചു ധ്യാനത്തോടും,
വൈകുണ്ഠനായ കൃഷ്ണൻ ചന്ദ്രഭാഗയെ നോക്കി
വൈകാതെ വൈദഭിതൻ നികടം പ്രവേശിച്ചു,
സമയമല്പമേറിക്കണ്ടപ്പോൾ വൈദഭിയും
കാമുകനായ കൃഷ്ണൻ കാമിനീവശനായി,
കാമലീലകളാടി കളിച്ചു കാലംപോക്കി,
കാമിനീജനചോരൻ വരുവാൻ വൈകിയെന്നു-
മാനസേയോൎത്തു തീൎത്ഥക്കരയിൽ കോപത്തോടും
മാനസംകൃഷ്ണൻ തങ്കലുറപ്പിച്ചിളകാതെ
ധ്യാനനിഷ്ഠയിൽ ഭക്തൻ പുണ്ഡരീകൻെറ മുമ്പിൽ-
മൌനവും ദീക്ഷിച്ചവൾ നിന്നിതു ദൃഢഭക്ത്യാ.
കാരുണ്യക്കടലാകും കൃഷ്ണനും വന്നുകണ്ടു
ചാരത്തു പുണ്ഡരീകൻ കുളിച്ചു നദീതീരെ
നിത്യകൎമ്മവുംചെയ്തു പൂജിപ്പതാശു കണ്ടു
നിത്യനാം പരമാത്മാ വാസുദേവനും ചെന്നു
ഭക്തൻെറ പൂജാമുഖത്തെതിരെ രുഗ്മിണിക്കും
ഭക്തനും കാണുമാറു നിന്നോരു കൃഷ്ണൻ തന്നെ
കണ്ടോരു പുണ്ഡരീകൻ സത്വരം ഇഷ്ടകയെ
തണ്ടാർമാനിനീകാന്തൻ തനിക്കങ്ങിരിപ്പാനാ-
യാസനമായിനല്കി തന്നുടെ പുരോഭാഗെ
വാസുദേവനെ നോക്കി പൂജയിലിരുന്നിതു.
പൂജയും കഴിഞ്ഞവനെത്രയും വേഗത്തോടെ
പൂജിപ്പാൻ പിതൃമാതൃസന്നിധി നോക്കിപ്പോയാൻ.

ഭക്തന്റെ നിത്യമുള്ള ദൈവപൂജയും മററും
ഭക്തവത്സലൻ കൃഷ്ണൻ മുടക്കീടരുതെന്നു-
നിനച്ചു പൂജാമുഖത്തിരുപ്പാനൊരു വിധി
നിനച്ചാലില്ലെന്നോത്തു ചേങ്ങലത്തിന്മേൽ നിന്നാൻ.
പുണ്ഡരീകനംചെന്നു താതമാതാക്കൾ തന്നെ
പണ്ഡിതൻ പൂജചെയ്തു പറഞ്ഞു വൃത്താന്തങ്ങൾ
ഗോപാലകൃഷ്ണൻ വിഷ്ണു തന്നുടെ പൂജാമൂലെ
ഗോപികാകാന്തൻ വന്നു വൈദഭീദേവിയോടും
നില്ക്കുന്നിതവർമുമ്പിൽ വൈകാതെ ചെന്നുകണ്ടു
സല്ക്കരിച്ചീടുവാനായ് പോകുന്നേനംറമെന്നാൻ
അന്നേരം സന്തുഷ്ടരാം ജനക ജനനിമാർ
ധന്യനാം സുതനോടങ്ങിട്ടുശം ചൊല്ലീടിനാർ.
ഇന്നു നീ സർവ്വാത്മകനായിട്ടും കൃഷ്ണൻ തന്നെ
മുന്നിലാമ്മാറു കാണ്മാൻ സംഗതിയാക്കിച്ചെയ്തു;
കണ്ണുകൾകൊണ്ടു രൂപം കാണ്മവാനരുതാത്ത
ചണ്ഡരാം ഞങ്ങളേയും കാണുമാറാക്കിയില്ലേ?
നാൽവക്കും ഗതി കണ്ണൻ നല്കീടുമെന്നാകിലും
ചൊല്ലുവനൊരു കാര്യ്യമായതും കേട്ടുകൊൾക.
പുണ്ഡരീകനാം നിന്നെക്കാണ്മവാൻ വന്ന കൃഷ്ണൻ
പണ്ഡരീനാഥനായിട്ടിവിടെയിരിക്കേണം.
ഇപ്പുരി വാഴുംജനമെപ്പോഴും കൈക്കൂപ്പുവാൻ
ചില്പുമാൻതന്നെ വാഴിച്ചീടുത്തി വെയ്ക്കപുത്രാ.
എന്നരുൾചെയ്തു താതജനനീഹിതം നോക്കി
ചെന്നവൻ കൃഷ്ണൻതന്റെ സവിധേ ചെന്നുകൂപ്പി.
അഞ്ജലിയോടും കൂടീട്ടവിടെ സമാധിയി-
ലഞ്ജസാ മേവിനിന്ന നേരത്തു വൈകുണ്ഠനും,
ഭക്തന്റെ ഹിതത്തിന്നങ്ങഹിതം ചെയ്തുപോക-
യുക്തമല്ലെന്നു ചിന്തിച്ചവിടെ നിന്നുമോദാൽ,
പുണ്ഡരീകാന്റെപടംവരയ്ക്കും രുഗ്മിണിയും
പണ്ഡരീവാസികൾക്കു ദശിപ്പാനരു നിന്നാർ.

പിന്നെയ സ്വരൂപത്തെ കല്ലാക്കി ച്ചമച്ചിട്ടു.
തന്നുടെ സ്വധാമ്നിപോയ് കൃഷ്ണനും തന്മണിയും.
ഇന്നു മച്ചേങ്ങലത്തിൽ നില്ക്കുന്നു വാസുദേവൻ
ചെന്നുപൂജിപ്പോക്കൊക്കെ കാമിതം നൽകീടുവാൻ.
സകലാത്മകനാകും ചില്പുമാനായ കൃഷ്ണൻ
സകലാത്മാവിനോത്താൽ കഴിയാതൊന്നുമില്ലാ.
നന്ദനാം ഗോപവൃദ്ധനന്ദന! ഗോപാലക!
കുന്നിമാലകൾപൂണ്ട ഗോകുലപാല കൃഷ്ണ
വൃഷ്ണിവംശത്തിൽവന്നു പിറന്ന ഹൃഷീകേശ!
കൃഷ്ണനാം തവപാദം സന്തതം നമസ്കാരം.
കാളിയ വിഷദപ്പനാശനാ! വാസുദേവാ!
കാളിന്ദിതന്നിൽ കളിയാടിന കൈടഭാരെ!
കംസാരെ! കാരുണ്യാബ്ധെ! കാരണമൂത്തെ! കൃഷ്ണ!
ഹംസവാഹന ദപ്പനാശന! നമസ്കാരം.
ഭഗവാനായകൃഷ്ണൻ വൈകുണ്ഠം പ്രവേശിച്ചു,
യുഗവും മാറിപ്പോയി, കലിയാം യുഗംവന്നു.
ധമ്മവും മറവായി, സത്യവും കുറവായി,
കമ്മികളേറെവന്നു ജനിച്ചു, ഭൂമണ്ഡലേ.
അക്കാലം നാരായണൻ വൈകുണ്ഠൻ തന്റെ ചൊല്പാൽ
ചൊല്ക്കൊള്ളും മുനികളുമീശന്മാർ. ശക്തിതാനും,
ധമ്മസ്ഥാപനംചെയ്യാൻ വേദിയർ കുലത്തിലും,
ദുമ്മതിയുള്ള ദുഷ്ടമുസൽമാൻ കുലത്തിലും,
ഉത്ഭവിച്ചന്നുചെയ്തതോരോന്നെ ചരിത്രങ്ങൾ
ചില്പുമാൻ സുബ്രഹ്മണ്യൻ നാഭാജി സിദ്ധനായി-
ഭവിച്ചു, പണ്ഡരിയിൽ ചന്ദ്രഭാഗക്കതീരെ,
ഭുവനേശ്വരൻ ഗ്രഹൻ ചമച്ചു, സിദ്ധാശ്രമ-
മവിടെ ശിഷ്യരോടും മരുവി, ചരിത്രങ്ങ-
ളവക്കായുപദേശം ചെയ്തു വാണരുളിനോ-
രാശ്രമമിന്നും ശോഭിച്ചീടുന്നിതെന്ന വൃത്തം
വിശ്വത്തിന്നറിയുവാനരച്ചാൾ കിളിപ്പൈതൽ.

ധമ്മാമൃതം ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ
പണ്ഡരീമാഹാത്മ്യച്ചതുരക്കംസമാപ്തം.

ശുഭം.

൨ാം അദ്ധ്യായം.

—:0:—

ബാലികെ! ശുകകുലചാരുഗാത്രമെ ചൊൽക,
സാരമാം കഥാസാരം കേട്ടോളം മതിവരാ-
എന്തൊരുമൂലമായി മാമുനിവരന്മാരും,
ചെന്താമരാക്ഷനാദിയായുള്ള ദേവന്മാരും-
വന്നവതാരംചെയ്താരായതുചുരുക്കമാ-
യിന്നിഹചൊല്ലുകെന്നു കേട്ടോരു നേരം കിളി-
ചൊല്ലിനാൻ ഗണനാഥൻ കാലടിയതുംകൂപ്പി-
ട്ടല്ലിത്താർ മണവാളൻ തന്നെയും ചിത്തെ ചേർത്തു,
ശ്രീവേദവ്യാസർ, ശുകർ, നാരദർ, വസിഷ്ഠനും,
ശ്രീവത്സവക്ഷസ്സാകും വിഷ്ണുവും, വിരിഞ്ചനും,
പരമേശനും, ശക്തി, യുദ്ധവർ, വാല്മീകിയും,
പ്രഹ്ലാദനും, മററുപലരും ഭൂമിതന്നിൽ.
അവതാരത്തെച്ചെയ്തു ചരിത്രം മുഴുവനു-
മവലോകനംചെയ്തു ഗുഹനാം സുബ്രഹ്മണ്യൻ.
അവനീതലത്തിങ്കൽ നാഭാജി സിദ്ധനായി,
ഭുവനെ ഭക്തന്മാൎക്ക മുക്തിക്കു വഴികാട്ടി-
ക്കൊടുപ്പാൻ പണ്ഡരിയിൽ ചന്ദ്രഭാഗയ്ക്കുതീരെ.
വടക്കുള്ളായ ശിഷ്യസംകുലത്തോടുംകൂടി,
ആശ്രമം തന്നിൽവെച്ചിട്ടുദ്ധവസിദ്ധരാദി-
ആശ്രിത ഭക്തന്മാൎക്കായുരച്ച ചരിത്രത്തെ
ചൊല്ലുവൻ ചുരുക്കിഞ്ഞാനല്ലൽതീൎത്തരുളേണ-
മല്ലിത്താർ മണവാളനെന്നവൾ ചൊൽതുടങ്ങി.
കമലാസനസൂനു വിമലനായമുനി,
കമലാപതിയുടെ ഭക്തരിലഗ്രേസരൻ.
കമലാകാന്തൻ തന്നെ സേവിക്കമൂലം മുനി,
കമലാദേവിയോടു വാങ്ങിയ വീണയോടും
സകലലോകങ്ങളും നടന്നു ലോകവൃത്താ-

സകലലോകാലോകം സുരസംഘയത്തോടും-
പറഞ്ഞു കൊള്ളുവാനായ് സത്വരം ഗമിച്ചീടും-
നിരഞ്ജന തേജസ്വിയാം നാരദമഹാമുനി.
ഭൂലോകമീക്ഷിക്കുവാനേകദാ പുറപ്പെട്ടു-
ഭൂലോക സ്വരാദി മാനുഷഗേഹങ്ങളിൽ.
കലിയാം യുഗം വന്നുചേരുന്ന കാലത്തിന്റെ-
മലിനോൽകൃഷ്ടമാകും ലോകവൃത്തികൾ കണ്ടു.
വർണ്ണങ്ങളാശ്രമങ്ങളൊക്കവേ ശൂന്യമായും,
വർണ്ണങ്ങൾ സങ്കീർണ്ണങ്ങളെന്നതും മുനികണ്ടാൻ.
വേദങ്ങൾ ശാസ്ത്രങ്ങളുമൊക്കവേ സന്ത്യജിച്ചും,
വൈദിക്യ ദാനധർമ്മബലിപൂജാദിയെല്ലാം.
ദുർല്ലഭമായി സത്യമെങ്ങുമേയില്ലാതായി-
ട്ടല്ലൽപെട്ടുഴലുന്ന മാനുഷപ്പരിഷകൾ.
കളവും, ചതി, നിന്ദ, ദുസ്സഹകൃത്യങ്ങളും,
വിളവും, കുറവായിട്ടുവ്വിധം ഭേദിക്കുന്നു.
നാരികൾ പാതിവ്രത്യം വെടിഞ്ഞു മഹാഘോര-
ദുരിതത്തെക്കൂട്ടം നനച്ചുവളർത്തുന്നു.
ക്ഷത്രിയവർണ്ണം പാർത്താലില്ലെന്നുതന്നെചൊല്ലാം-
ക്ഷിതിപാലനമെല്ലാം മ്ലേച്ഛരാലെന്നും വന്നു.
മുസൽമാൻമതം നീളെ പരക്കുമാറായ്ക്കണ്ടു-
മുസൽമാൻമതത്തോടടങ്ങിടഞ്ഞു ഹിന്ദുശാസ്ത്രം.
ഉടഞ്ഞു തകർന്നീടുന്നളവിലെത്തിപ്പച്ച-
ക്കടത്തിൽ ധർമ്മംപോലെ വസിപ്പതായും കണ്ടു-
നാരദനിവയെല്ലാം കണ്ടുടനുഴറോടെ-
സാരസാസനലോകം പ്രാപിച്ചുചൊന്നാനേവം.
ഭൂതലംതന്നിൽ വേദശാസ്ത്രങ്ങൾ മറഞ്ഞിതു-
ഭൂതിയുംകുറഞ്ഞിതു, ഭൂമിദേവിക്കപാരം,
നിത്യകർമ്മങ്ങളൊന്നും ഭൂസുരർക്കില്ലാതായി,
സത്യധർമ്മങ്ങളൊട്ടുമാർക്കുമേ വേണ്ടാതായി.
ഹിംസയും ക്രൂരകൃത്യമല്ലാതെയുള്ളതൊന്നും,

നാരദ നാരദ, ... കണ്ടീലാഞ്ഞോരേടത്തും.
ലോകം പൊഴമുള്ളതറിഞ്ഞുവന്നതൊറും-
പങ്കജഭവാ, ഭവാനറിഞ്ഞുകൊണ്ടീടേണം.
നാരദമഹാമുനി ചൊന്നവയെല്ലാംകേട്ടു-
സാരസാസനൻ ചിരിച്ചുത്തര മരുൾചെയ്താൻ.
വൈകുണ്ഠൻതന്നെക്കണ്ടു ചൊല്ലിടാമെന്ന ലല്ലൽ-
വൈകാതെ തീൎപ്പാനുള്ള വഴികളരുളീടും.
ചെന്നുകണ്ടീടുകെന്നാൽ പോകനാമെന്നുചൊല്ലി,
പന്നഗശായിതന്നോടൊക്കവേയുണൎത്തിപ്പാൻ-
പാലാഴിതടേചെന്നു തൊഴുതുകൈകൂപ്പിടും,
കാലത്തുനാരായണനവരെ നോക്കിച്ചൊന്നാൻ.
സങ്കടമെല്ലാം പത്മപതിയോടുണൎത്തുക-
പങ്കജാസനാ, കാലം വൈകരുതിനിയൊട്ടും.
ഭൂതലേ താനമായിക്കണ്ടവരൊത്തുചേൎന്നു-
ഭൂതികളുണ്ടാകുവാൻ കല്പിച്ചാർ കരണീയം
മുസൽമാൻ രാജാവായിട്ടിരുന്നുപോയ്പ്പിറക്കണം,
മുസൽമാൻമുറ നീക്കാൻ മുനികൾ ദ്വിജന്മാരായ്-
അരികെവസിക്കേണം രാജസന്നിധിതോറും,
നരകാരിയുമേവം കല്പിച്ചുമറഞ്ഞിതു.
വിധിയും നാരദനും പെരികേ മോദത്തോടും
വിധിച്ചകാൎയ്യം നിറവേറുവാനുദ്യോഗിച്ചാർ.
മുരശാസനനരുൾചെയ്തതു പോലെത്തന്നെ
വിരവിൽ മുസൽമാനായ്പ്പിറന്നിതിന്ദ്രനന്നാൾ.
അക്കബർപാതുഷാവെന്നല്ലോരു നാമത്തോടും-
അക്കാലംപാലിച്ചീടും കാശിഭൂപനുമായാൻ.
കാശിയാം രാജ്യംവാണുകൊണ്ടിടും വലാരാതി-
യ്ക്കാശയെ പ്രീതിയില്ലാ മുസൽമാൻമതത്തിനെ.
ഹിന്ദുശാസ്ത്രജ്ഞനെന്നു വന്നിതു കാലംതോറും,
ഹിന്ദുക്കൾ ദ്വിജാതികൾക്കേറെവും ദാനശീലൻ.
തത്വസ്ഥൻ, വിഷ്ണുഭക്തൻ, ബ്രാഹ്മണകുലോത്തമൻ,
എത്രയും വേദശാസ്ത്രനിപുണനതിധീമാൻ,

ആത്മാരാമനാമെന്നു ചൊല്ലൊണ്ടും നാമമുള്ളോ-
രാത്മജ്ഞാനിയാം ദ്വിജൻ വേദിയകുലശ്രേഷ്ഠൻ.
മുസൽമാൻമതസ്ഥർക്കും സമ്മതനാകമൂലം-
മസൽമാൻ മുനിശിഷ്യരേററവും പൂജിച്ചീടും.
വേദാന്തസാരമെല്ലാം വേദിയക്കണഞ്ഞവാൻ
വേദജ്ഞനുപദേഷ്ടാവായി വാഴുന്നകാലം.
ഭൂസുരർ ചിലർചൊല്ലി നൃപനാം കേൾക്കമൂലം-
ഭൂസുരൻ തന്നെക്കാണ്മാനാഗ്രഹം വദ്ധിക്കയാൽ
ഭൂസുരൻ വാഴുംദേശം തേടിത്താൻ പുറപ്പെട്ടു.
ഭൂസുരപാദാന്തികെ വണങ്ങി ഭക്തിയോടെ.
രാജസന്നിധിയിങ്കൽ വസതിയുണ്ടാകുവാ-
നാജ്ഞാപിക്കേണമെന്നാലാകുലമെല്ലാം തീരും.
അരികെ വസിച്ചീടാമെന്നരുളുണ്ടായ്വന്നാൽ-.
പെരികെ ഭാഗ്യവത്തായ്വന്നിതു മമജന്മം.
അനുജ്ഞനൽകി ഭൂപസവിധെ ശ്രീകാശിയിൽ,
മുനിതാൻ ധമ്മമെങ്ങും പരത്തി വാഴും കാലം,
തനിക്കു പുത്രനായിട്ടുണ്ടായിതൊരുദ്വിജ-
നനീശംവേദശാസ്ത്രനിപുണനതിധീമാൻ.
പുത്രൻെറക്കൂടെപ്പാഠം ചെയ്യുന്നശിഷ്യന്മാരും
പത്തുപേർ ദ്വിജബാലരൊത്തവൻ പാഠംചെയ്താ
താതൻെറ മാഹാത്മ്യത്താലേററവും വിഷ്ണുഭക്തി-
ചേതസി ബാലൻതനിക്കുണ്ടായിതെന്നെവേണ്ടു.
ആശ്ചയ്യമൊരുദിനം വൈകുണ്ഠൻ നാരായണ-
നാശയംതന്നിലോത്തീ ബാലനെ പരീക്ഷിപ്പാൻ.
രംഭയേ നിയോഗിച്ചാനാരണബാലൻതന്നെ-
രംഭേ നീ രാഗിയാക്കീട്ടാശയം വശത്താക്കി,
കാമമോഹിതനാക്കീട്ടവനെ വലയ്ക്കനീ,
കാമിനീമണെ, യൊട്ടും താമസം വരുത്തൊലാ.
എന്നരുൾ ചെയ്തനേരം രംഭയും പുറപ്പെട്ടു-
വന്നവൾ തടാകത്തിന്നരികെ മേവും വിധൌ

ബ്രാഹ്മണകുമാരരാം സഹപാഠികളോടും,
ബ്രാഹ്മണനാത്മാരാമസൂനുവാം ഭക്തശ്രേഷ്ഠൻ.
കളിപ്പാൻ തടാകത്തിന്നരികെ വരും വിധൌ—
കളിച്ചു വരുന്നോരു രംഭയെക്കണ്ടാരവർ.
തറച്ചു കാമബാണം തുളസീദാസനേററം,
വിറച്ചു, ഭൂമിതന്നിൽ മറിഞ്ഞു വീണീടിനാൻ.
തളർച്ച തീർന്നു മെല്ലെയുണർന്നു നോക്കുന്നേരം,
കളിക്കും രംഭതന്നെക്കണ്ടവൻ സംഭ്രമിച്ചു.
ഭൂതമോ, പിശാചമോ, മായമോ, മിന്നലാണോ,
പ്രേതമോയിതാ കണ്ണിൽ കാണുന്നിതെന്തു ചിത്രം!
ഇങ്ങിനെ ശങ്കിച്ചിട്ടു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നേരം,
മങ്ങാത പൂർണ്ണചന്ദ്രസന്നിഭമുഖം കണ്ടാൻ.
മിന്നലല്ലിതു, ഭൂതപ്രേതാദിയൊന്നുമല്ലാ—
കന്നലിൻ ധ്വനിയൊന്നു കേൾക്കുന്നിതത്യാശ്ചര്യം!
തപനരുചിതേടും മുഖവും, കരങ്ങളും,
താപമേകീടും നല്ല കൊങ്കകൾ രണ്ടുമുള്ള—
നാരി താനിവളെന്നു നിർണ്ണയിച്ചീടുന്നാകി—
ലാരിവളെന്നു ബോധിച്ചീടാതെ കഴിവില്ല.
ഇത്തരം കേണുചൊല്ലും ബാലന്റെ സമീപത്തി-
ലെത്തിയാ രംഭതാനുമവനോടുരച്ചിതു.
ഞാനിയാമാത്മാരാമൻ തന്നുടെ കുമാരകാ,
ഞാനിപ്പോൾ തവ താതമാഹാത്മ്യം കേൾക്കമൂലം,
ദേവലോകത്തുനിന്നു, വരുന്നു, കുമാരകാ,
ദേവദാസിയാം, രംഭ, ഞാനെന്നതറിഞ്ഞാലും.
താതനെ ചെന്നുകണ്ടു പാദങ്ങൾ പൂജചെയ്വാൻ—
താമസിയാതെ ഞാനും പോകുന്നേനെന്നുചൊല്ലി.
പോകുന്നാ രംഭതന്നെ തടുത്തു കുമാരകൻ—
പോക നാം; ഞാനുംവരാം, പോർമുലതരികെന്നാൻ.
തരിക, തവാധരം ചാരത്തുവന്നുകൊൾക,
പെരികെ മോദത്തോടും സുഖിച്ചു രമിച്ചീടാം

വരിക ചാരെ, ബാലെ, തരിക ചുംബനം നീ,
വരിക, നാണംവേണ്ടാ വരിക, കോമളാംഗീ.
തുളസീദാസൻതന്റെ വാണികൾ കേട്ടു രംഭാ-
തുളസീധരദാസ, അരുതു ഭവാനിതും
ഉചിതമല്ല തെല്ലുമീദൃശ സംഭാഷണം-
വചിച്ചീടേണ്ടാ, ദൂരെ നീങ്ങിനില്ക്കെന്നുചൊന്നാൾ.
സഹപാഠികളായ തോഴരും ചൊന്നാരിത്ര-
സാഹസം തുടങ്ങൊലാ, ബാലകാ, പോകയെന്നാർ.
ശ്ലക്ഷ്ണനെപ്പോലെനില്ക്കും ദ്വിജബാലനെനോക്കി-
വാണിയെപ്പോലെ രംഭ വാദിപ്പാനാരംഭിച്ചാൾ.
ആണല്ലെ, നാണമില്ലെ, ആരണനല്ലെ, ചൊൽക-
നാണക്കേടില്ലെ, മുനിബാലകാ, നിനക്കൊട്ടും.
വേദിയകുലത്തിൽനീ, പിറന്നതോർമ്മയില്ലേ-
വേദിയശ്രേഷ്ഠൻ താതനെന്നറിവില്ലേ തെല്ലും.
ബാലകൻ തനിക്കൊന്നുമേവന്നീലെന്നുകണ്ടു,
മാലോടെ ശിഷ്യബാലരവിടെ നില്ക്കെത്തന്നെ-
ചൊല്ലിനാൾ രംഭയേവം തുളസീദാസനോടു-
നല്ലാരിൽ മണിമാരിൽ മോഹമൊട്ടകലുവാൻ.
പരനാരിയെ കുലപുരുഷരണയാമോ?
പരദ്രവ്യത്തെപ്പോലെ നിന്ദ്യമെന്നോർക്കണനീ;
താതന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ കെടുത്തുകൊൾവാനായി-
ട്ടേതുമേബോധിക്കാതെ വിടനെപ്പോലെനീയും,
എന്നെയും തടുത്തു ദുർഭാഷണം ചെയ്യുന്നെന്നൊ-
ടിന്നിയും ചിലതുഞാൻ ചൊല്ലുവൻ കേട്ടുകൊൾക.
പരനാരിയെക്കാമിച്ചതിനാൽ വന്നദോഷ-
മുരപ്പൻ, കേട്ടുകൊൾക, തുളസീദാസ, നന്നായ്.
നരകാസുരൻ പണ്ടു പരനാരികൾമൂലം-
മുരശാസനൻ തന്നാൽ വധിപ്പാനിടയായി.
രാവണൻ പണ്ടു സീതാദേവിയെക്കാമിക്കയാൽ,
രാവണി മുതലായോർ കുലമേ നശിച്ചിതു.

കീചകൻ പാഞ്ചാലിയെക്കാമിക്ക മൂലമായി,
കീചകന്മാരവൻ ഭീമൻ തന്നാലെ കൊല്ലപ്പെട്ടു.
നളപത്നിയാം ദമയന്തിയിൽ മോഹം കൊണ്ടു,
കളവാണിയാലുടൻ ഭസ്മമായ്മേവി വേടൻ!
ഇന്ദ്രനഹല്യയെ പ്രാപിച്ചു ശാപമേററു,
തന്നുടലഖിലവും യോനിയായ്പ്പന്നു കഷ്ടം.
വിശ്വാമിത്രനും മോഹാൽ മേനകതന്നെ പ്രാപി-
ച്ചാശ്ചര്യം! തപോബലമൊക്കവേ നശിപ്പിച്ചു.
ബാലിയും രുമമൂലം മരിപ്പാനിടയായി,
ബലശാലികളേവം മരിച്ചാർപലരും പോൽ.
സുന്ദോപസുന്ദന്മാരും കാമിനീ മൂലംതന്നെ
സുന്ദരിമാരെക്കണ്ടാൽ കാമിച്ചീടരുതാരും.
നിന്നുടെ താതനെത്രമാഹാത്മ്യമുള്ള ധന്യൻ,
തന്നുടെ, പുത്രനല്ലേ, നിനക്കു ബോധമില്ലേ.
മാനവധർമ്മശാസ്ത്രം നിനക്കു പാഠമില്ലേ.
മാനവധർമ്മം വന്നുചേരുവാൻ മൂലമെന്തെ-
ന്നിണ്ണങ്ങളാശ്രമങ്ങളൊക്കയും താതൻ ചൊല്ലി,
നിണ്ണയം നീയ്യുംഗ്രഹിച്ചീടാതെയിരിക്കുമൊ.
ആശ്രമംനാലും ദ്വിജൻ ദീക്ഷിക്കാമെന്നു വന്നാ-
ലാശ്രമം നിന്റെ ദീക്ഷയേതെന്നു പറകെടൊ?
ബ്രഹ്മചയ്യത്തിലാണോ! നിന്നുടെ സ്ഥിതിയെങ്കിൽ-
ബ്രഹ്മചാരിക്കു രതി ഭവിപ്പാൻ വിധിയുണ്ടൊ?
ബ്രഹ്മചയ്യത്തെ നാശം ചെയ്യുവാനായിക്കൊണ്ടൊ?
ബ്രാഹ്മണാ! നിന്റെ മോഹമെങ്കിലായതു ചൊൽക?
ഗൃഹസ്ഥൻ തനിക്കാവാം രതിയിൽ മോഹമെങ്കിൽ-
ഗൃഹസ്ഥൻ പരസ്ത്രീയിൽ രമിപ്പാൻവിധി ചൊല്ലാ
ഗൃഹസ്ഥാശ്രമത്തെ നീയവലംബിക്കുന്നുവെങ്കിൽ-
ഗൃഹസ്ഥൻ, സതിതന്നെ വരിച്ചു കൊണ്ടുകവേണം.
കുലവും, രൂപം, സ്ഥിതി, ഗുണങ്ങളെല്ലാമുള്ള-
ലലനാമണിതന്നെ വേട്ടു തീക്ക്ണം കടം-

ചാരവും, ചേടൻ, വിടൻ, ചോരനും, നടൻതാനും
ചേരുന്നോരുമരിഷ്ഠതാപാത്രമാം പരനാരീ-
മുഖംപോലുമെ നോക്കിടരുതു കുലപുമാ-
നഖിലശാസനംനീ മറന്നു നടക്കാമോ?
ഞാനോക്ക, ദേവദാസി, നിനക്കു യോഗ്യമല്ലാ,
ജ്ഞാനിയാംനിന്റെ താതനറിഞ്ഞാൽ പിഴവുണ്ടാം.
പ്രാരബ്ധസംബന്ധമായുള്ളോരീ വിഷയത്തെ,
ദൂരത്തു സന്ത്യജിക്കും ജ്ഞാനികളല്ലൊ നിങ്ങൾ.
സംസാരദുഃഖമൊന്നുമോക്കാതെ തന്നെനീയും-
സംസാരിപ്പതു പാർത്താലെത്രയും കഷ്ടംതന്നെ.
ഭവസാഗരത്തിന്റെ തിരമാലയിൽ പെട്ട-
ഭുവനവാസീജനം തുരുമ്പെന്നതുപോലെ,
സങ്കട വങ്കടലാം ഭവസാഗരത്തിന്റെ-
വങ്കര കരേറുവാനാവതല്ലാതെ മെല്ലെ,
പൊങ്ങിയങ്ങോരൊ മാർഗ്ഗം ചിന്തയന്നായിക്കൊണ്ടും,
മങ്ങിന ചിത്തത്തോടും മരുവും നേരത്തിങ്കൽ-
ശൃംഗികൾ, തിമിംഗലം, മകരമത്സ്യങ്ങളും,
ശൃംഗങ്ങൾ, ദംഷ്ട്രങ്ങളും, കണ്ടകപുച്ഛങ്ങളും-
ധരിച്ച തിമിംഗല നക്രചക്രാദിയാകും-
പെരികെ സഹോദര പുത്രമിത്രാദിയായ-
കമാദികളുടെജാതിവൈരങ്ങളോടും-
കമനോവൃത്യുത്ഥമായുള്ളോരു കർമ്മങ്ങളും.
പാർത്തുപാർത്തുടലെല്ലാം ചീർത്തുടനുള്ളം വേർത്തു-
ക്രുദ്ധശൃംഗങ്ങളേററു മർമ്മങ്ങൾ മുറിഞ്ഞഹോ.
മുങ്ങിയും മദ്ധ്യേമദ്ധ്യേ പൊങ്ങിയും താണുംകേണും,
പൊങ്ങിവന്നീടും തിരമാലയാലടിപെട്ടും,
തളൎന്നു;കാലുംകയ്യും പിളൎന്നു, ചിത്തകാമ്പും,
വളൎന്നു, താപമേററമമന്നിതഭിമാനം.
വൃത്തിക്കായ്ധനാർജ്ജനബുദ്ധിയെ ചിത്തെ ചേൎത്തു-
മത്തലോടോടിപാഞ്ഞും വാണിടും നേരംനോക്കി

ആ[illegible] ജരാപോതൽ നീരാഴിയാം–
ഭീഷണി[illegible]ചികാമഷാഷതാൻ [illegible]ചൊല്ലും,
ദുഃഖോഗ്രവിഷജ്വാലകളേററു നിത്യം–
ദുരിതമഹാർണ്ണവെ കിടക്കും ജന്തുവിന്നു–
മരണം ഭവിപ്പതിന്മുന്നമേയൊരു പോതം–
തരുമോ തരിക്കുവാൻ കരുണാനിധെ, പോററി.
ശങ്കര! ശിവശങ്കര! ചന്ദ്രചൂഡഹരെ പാഹി!
വങ്കടൽ കടത്തുവാൻ നിങ്കഴൽ കുപ്പുന്നു ഞാൻ.
ഇത്തരം വിലപിച്ചു ചിത്തത്തിലഴലോടു–
മുത്തമാംഗവും പൊക്കിച്ചത്തുപോമെന്നഭീത്യാ–
മേല്പോട്ടും കീഴ്പോട്ടും താനൊട്ടൊട്ടു നോക്കിക്കാല–
മല്പവും നയിക്കുവാനാവതല്ലാത്തതായും,
ദുസ്സഹമായ ഭവപ്രകൃതിയിനിയും ഞാ–
നത്സാഹം നശിക്കുമാറുരപ്പൻ, കേട്ടുകൊൾക.
സംസാരസാഗരത്തിൽ മുഴുകും ജനത്തിന്റെ–
സംസാരദുഃഖമൊട്ടു ചൊല്ലുവൻ സവിസ്തരം.
ഭവഭീധിതിലേറെ വലുതായൊരു ദുഃഖം,
ഭുവനവാസികൾക്കു തരുണിമാരാലന്യെ.
വരുവീലൊരുസുഖം, ദുഃഖവും, വരുമീലാ,
തരുണീ കുടിലയാമായവൾ തന്റെ വൃത്തി.
താരുണ്യം കവന്നിട്ടും കാരുണ്യമില്ലാതെല്ലും–
ചാരുഭാഷണംകൊണ്ടു കാലനെപ്പോലും വെല്ലും.
കണ്ടപേർതന്നെ പുരികക്കൊടി കൊണ്ടുകെട്ടി–
കൺമുനത്തെല്ലാൽ തല്ലിക്കൊല്ലുവാൻ ഭാവിച്ചീടും.
താരുണ്യം, ധനം, മനം, കരസ്ഥമാക്കിപ്പിന്നെ,
കാരുണ്യം ചെറുവുമില്ലാതടുമക്കാരനാക്കും.
ഭാവനാൽ വശത്താക്കും ഭീഷണിപ്പിശാചിക–
ഭവസാഗരത്തിങ്കൽ സർവ്വത്ര വസിച്ചീടും.
സതിയെപ്പോലെ പാതിവ്രത്യത്തിൻ നിഷ്ഠകാട്ടി–
പതിയേ ശരണമെന്നാമോദം ജനിപ്പിക്കും

ഹൃദയമത്യഗാധം ജലധിക്കൊരു നിമ്നം..
ഹൃദയചാഞ്ചല്യമോ ജലധി തരംഗങ്ങൾ.
ക്രൂരനാമുരഗവും, പന്നിയും, ചെന്നായ്ക്കളും,
ക്രൂരതപമേറേയുള്ള പോത്തുകൾ കരടിയും,
നാരികൾ സംക്രൂരകൃത്യത്തിന്നാളാകാതെ,
തിരിച്ചു ലജ്ജയോടും കാനനെ വാഴുന്ന പോൾ.
കരുണാഹീനാം ഭ്രൂണഹത്യയും, ശിശുഹത്യ
തരുണിമാൎക്ക ചേൎന്നോരേഷണി ഭാഷിതവും
ഭൎത്തൃവഞ്ചനം, കൃത്യലംഘനം, നിൎദ്ദയത്വം,
ഭൎത്തൃവജ്ഞയെയും, നിന്ദാ, കൌടില്യവിചാരവും,
ഭത്സനം മുതലായ ഭൂഷണമണിഞ്ഞീടും-
കുത്സിതപിശാചികാ കരസ്ഥമായിമേവും.
ഭവസാഗരം തന്നിൽ മുങ്ങുവാനുള്ള മോഹം-
ഭവിച്ചു നിനക്കുഞാൻ, പറയാം, കേട്ടുകൊൾക.
പരനാരിയെച്ചെന്നു രമിപ്പാനുള്ള മോഹം-
പുരുഷാധമന്മാൎക്കും വരികിൽ കഷ്ടംതന്നെ.
താരുണ്യമാകും വനെ വാണിടും, വീഴും, കേഴും,
നാരിമാർമണിയാകും ഭീഷണിപ്പിശാചികാ.
രതിയെന്നാലും സതിയല്ലാത്ത നാരി തന്റെ-
പതിയാ, മവനേവൻ, ദുഷ്കൃതി നിസ്സംശയം.
മരണപൎയ്യന്തവും ഭവസാഗരെ മുക്കും,
മരണശേഷം നരകാപ്തിക്കും ഹേതുവാക്കും,
കുടിലമതിയായ നാരിയോടൊക്കും നരി-
അടവീപോലാം വീടെന്നോൎക്കണം സദാ കാലം.
ഭോജനം, മൈഥുനവും, നിദ്രയുമില്ലാതാക്കും,
ഭുജംഗമെന്നപോലെ സന്തതം കരുതേണം.
ദുൎമ്മതികുലടയാം നാരിയോടുള്ളവൃത്തി-
മൎമ്മങ്ങൾ ഭേദിപ്പിക്കുമായുരന്തവും വരും.
പരമാം ഗതിയവനരികെ, വരുവീലാ,
പരമീശനു പോലുമധികം വിരോധിയാം.

പാപം താങ്ങിക്കു പരനിലഭിരുചി-
ലഭിക്കെ ഹാൻമേവുന്നാകിലും വന്നുചേരും.
കള്ളവും, ചതി, നിന്ദാ, ഭത്സനം, സാധുദ്വേഷ-
മുള്ളത്തിലൊള്ളുളവു കാരുണ്യമില്ലാത്തുള്ള-
നാരികൾ ഗൃഹകൃത്യകാൎയ്യങ്ങളുപേക്ഷിച്ചും,
വരനിലനുരാഗരഹിതവൃത്തിയോടും,
ഭൎത്തൃവഞ്ചനകൃത്യം കിഞ്ചന വിടാതെയും,
ഭൎത്തൃവജ്ഞക്കു സദാ വാസനയോടുംകൂടി,
ശ്വശ്രുദ്രോഹവും, പശ്രുദ്രോഹവും, ഭൎത്തൃനിന്ദാ,
പശ്രുബുദ്ധിയുമുച്ചശബ്ദവും, ഭത്സനവും,
ഇത്തരം ചിത്തവൃത്തിയൊത്തോരു നാരിതന്നെ-
പത്തനെവെച്ചുവാഴ്കതെത്രയും, കഷ്ടമോക്ക.
ലജ്ജയെകവെടിഞ്ഞവളന്യമന്ദിരംതോറം-
നിൎജ്ജനപ്രദേശത്തും ജാരസംഗതിയ്ക്കായും,
നടന്നും സഖിമാരോടേഷണിവാൎത്ത ചൊല്ലീ-
ട്ടിടരെന്നിയെ ക്രപതടിനീതടങ്ങളിൽ.
ആളികളോടു കളിവാൎത്തകൾ ദുൎവൃത്തങ്ങ-
ളുളവാംവണ്ണം മേളിച്ചാനന്ദമോടുംകൂടി,
തങ്ങടെ വ്രതം, ഗൃഹകൃത്യവും, പതിയുടെ-
ഭംഗത്തിന്നിടവരും വണ്ണമങ്ങാക്ഷേപിച്ചും,
പരസ്ത്രീധൎമ്മമൊട്ടും കറവുവരുത്താതെ-
പരനാം വരൻതന്റെ ഭാവനയോടുംകൂടി.
പരസ്ത്രീയെന്നാകിലും, കുലസ്ത്രീയെന്നാകിലും,
തിരിച്ചുനോക്കിൽ ഭേദഗതിതാൻ കാണ്മീലൊട്ടും.
പുലരെകുളിച്ചീടും, കുറികളണിഞ്ഞീടും,
പുലനുമമ്പലത്തിലെത്തിടും, കൈകൂപ്പിടും,
ദേവനംകേൾക്കിൽ ദേവൻ കൂടവെ ഗമിക്കേണം,
ദിവ്യമാം സ്തോത്രം കേട്ടാലേററവും കണ്ണാനന്ദം.
ഭാവനം പാൎക്കിൽ പരൻ തന്നെയാണെല്ലാവരും,
സേവനമതിൽ ദ്വൈതപക്ഷമാണെന്നും ചൊല്ലാം.

ആടകൾ, പുടവയും, മേനിയും ശുദ്ധമാക്കി-
ട്ടാടൽകൂടാതെ മനോമാലിന്യം വളിപ്പിക്കും.
ചേടികളോടുകൂടി ച്ചാതുര്യവാൎത്തയോടും-
തേടിടും, നരകാപ്തിസാധനം, വേണ്ടവിധം.
ചാടുവാം വചനത്താൽ വരനെപ്പാട്ടിലാക്കി-
ആടലാരാലുമൊന്നും തനിക്കില്ലാതെയാക്കി.
കുലസ്ത്രീധൎമ്മത്തോടങ്ങെതിരിട്ടനലിനം-
കലഹിച്ചധോഗതിമാൎഗ്ഗത്തെയന്വേഷിച്ചും.
ഭവസാഗരക്കരെക്കൊരുകാലത്തും ചെൽവാ-
നാവതല്ലാതെ വലഞ്ഞിടുന്ന നാരിമാരെ-
ദ്ദൂരെ സന്ത്യജിച്ചിട്ടു ഭവതിയണയാതെ-
ദുരിതനാശംചെയ്വാൻ മതിയിലോൎത്തുകൊൾക.
പലതും, രംഭചൊല്ലി ഫലമില്ലെന്നുകണ്ടു-
ചില ബാലകർ, ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിയോരോന്നേവം:
തുളസീദാസാ നിന്റെ കളികളിനി,മതി-
കളികൾ കഴിഞ്ഞുനാം നളിനീ വിട്ടുപോക.
മുനിനായകൻ താതൻ മാനസേ വെറുത്തിടും,
കനിവു വിട്ടുതെല്ലു മുനിവും വന്നുചേരും.
ചീൎത്ത വേദനയോടുമാൎത്തരാം ബാലകന്മാ-
രോൎത്തുചൊല്ലുന്നതൊന്നുമേറില്ലാ, കഷ്ടം!കഷ്ടം!
പങ്കജമൊട്ടു ജ്ഞെട്ടും കൊങ്കയാൾ തന്നെവിട്ടു-
സങ്കടപ്പെട്ടു,താതൻ, തങ്കഴൽക്കുപ്പുവാനായ്_
പോരികയെന്നു ചൊന്നാൽ മാരമാലകലുന്നീ_
നാരിയാൾ, കൂടെത്തന്നെ പോരുവാനുദ്യോഗിക്ക.
കരഞ്ഞുകരഞ്ഞവനരയ്ക്കും വാൎത്തകേട്ടു,
തിരിഞ്ഞു,വീണ്ടും രംഭാ ചിരിച്ചു ചൊല്ലീടിനാൾ
കന്യകമാരെത്തട്ടുത്തെന്നോടു ചൊന്നപോലെ,
അന്യമാരോടുമേലിൽ, ധന്യാനീ ചൊല്ലീടൊല്ലാ.
നാരികൾ താരതമ്മ്യം നേരായിക്കേട്ടുകൊൾക,
ചുരുക്കം ചൊല്ലീടുവൻ ധരിച്ചുകൊൾക ഭവാൻ.

പരനാരിയും, കുലനാരിയും, രണ്ടുവിധം,
പരനാരികൾവൃത്തി തിരിച്ചു ചൊല്ലീലയോ.
കുലനാരികൾ തന്നെ കുലപാതകർ ചിലർ,
ഉലച്ചു വ്രതഭംഗം വരുത്തിക്കൊൾവാനായി.
ചതികൾ പലതും ചെയ്കതിനാൽ നശിച്ചതും,
മതിയിലോൎത്തുനന്നാസ്ക്കോതികളുടക്കെടൊ?
കുലനാരികൾ കാൎയ്യം ചിലതു ചൊല്ലീടുവൻ-
നിലയേറിയ രത്നം കലിനാശനമേററം.
പതിയേ ദൈവമെന്നു കരുതിപ്പതിവ്രതാ-
മതിയിൽ ഭക്തിയോടും വരനെ പൂജിച്ചീടും.
നിയമം വിടാതവൾ ഗൃഹകൃത്യവും പാൎക്കും,
നിയമമുള്ള നാരി കുലസ്ത്രീയറിഞ്ഞാലും.
സന്തതം, നിയമമങ്ങുറച്ച ഗുണശാലി,
സാദ്ധ്വിയാമവളെന്നു ബോധിച്ചുകൊൾക ഭവാൻ.
പതിയേദൈവമെന്നു മതിയിലുറപ്പിച്ചും-
പതിക്കോരപ്രിയം താനരച്ചീടരുതെന്നും,
പ്രിയനോടുരപ്പീലാ പ്രിയമല്ലാതെയൊന്നും-
പ്രിയ താനുരപ്പതു പ്രണയമെന്നുംവരാം,
ആയവൾതന്നെ പ്രിയംവദയെന്നുരച്ചീടു-
മായവൾ പതിവ്രതമതിലങ്ങുറച്ചവൾ.
പതിതൻ ശുശ്രൂഷപോൽ സതിതാൻ ചെയ്യുംപൂജാ,
പതിയുമീശൻ,താനുമൊന്നാണെന്നുള്ളബോധം
പിരിയാതിരിപ്പതാം ജ്ഞാനമെന്നറിഞ്ഞവൾ,
വരനെപിരിയാതെയിരുപ്പതാണുമോക്ഷം.
വരൻ,തൻ കായപുരി വിട്ടുകലുന്നനേരം,
പരമം,പദം, പ്രാപിച്ചീടുവാൻ മോഹത്തോടും,
മതിയിലോൎത്തുകല്പിച്ചായവൾ വ്രതാഗ്നിയിൽ,
ചിതയെ അഗ്നിപോലെയെരിച്ചു ദേഹത്തിനെ.
പതിതന്നോടുമൊന്നു പരത്തിൽ ലയിച്ചീടും,
സതിയാമവളെന്നു, സുധികൾ, പറയുന്നു.

വിധിയിതറിഞ്ഞവർ പരപൂരുഷൻതന്നെ,
സുധതാൻ ലഭിക്കിലും പുൽകിട്ടകില്ലനൂനം.
ഉത്തമി, മദ്ധ്യമയു, മധമാ, യെന്നിങ്ങിനെ,
ഉത്തമരിവരുടെ ഭേദത്തെ പറയുന്നു.
സതിതൻ പദത്തിന്ന നാശമില്ലായ്കകൊണ്ടു,
സതിതാനുത്തമമാം പദത്തിന്നർഹയെല്ലൊ.
ഛതിയാൽ ചപലകൾ ഛിത്തത്തെ വശത്താക്കി,
ച്ചതിച്ചു രമിച്ചോററം ദുഷ്ടകളാക്കിച്ചെയ്യ-
ചരിത്രം ചിലതുഞാൻ പറഞ്ഞു ബോധിപ്പിക്കാം,
ചരിത്രദോഷമൊക്കെ ബോധിച്ചുകൊൾക നന്നായ്.
തുളസിദാസ,നിൻെറ മോഹമിങ്ങകലുവാൻ,
തുളസീപുഷ്പംപോലെ ശ്രേഷ്ഠമാം കഥാസാരം.
കേളെടൊ, പതിവ്രതാചരിത്രം ലോകമൊക്കെ-
കേളിയുള്ളതുചൊൽവൻ കേട്ടാകിൽ, മതിവരാ.
പണ്ടൊരുകാലമഗ്നിഭഗവാൻ ഹോമകുണ്ഡ,
മണ്ഡലംതന്നിൽ സപ്തഋഷിമാർക്കായിക്കൊണ്ടു,
ജ്വലിച്ചുനിന്നനേരത്തായവരെല്ലാരും,
ജ്വലിച്ചാഗ്നിതന്നിൽ ഹോമിക്കും വേലയിങ്കൽ.
മടിമേലെല്ലാവരും, പത്നിമാർ, തന്നെവെച്ചി-
ട്ടിടരെന്നിയെ സ്ഥിതിചെയ്യതായ്ക്കുണ്ടനേരം.
മാരനും വന്നു വില്ലു വലിച്ചു ബാണമേററം-
ക്രൂരതയോടുമഗ്നി തന്മെയ്യിലെയ്തീടിനാൻ.
തറച്ചു ബാണങ്ങളും തപിച്ചു ദേഹമേററം-
വിറച്ചു വിരഹാഗ്നി വളൎന്നുജ്വലിക്കയാൽ-
വിറച്ചു, ഹോമകുണ്ഡേ, നില്ക്കുരുതാഞ്ഞു വഹ്നി
കുറച്ചു നേരമോൎത്തിട്ടുറച്ചാനൊരുമാൎഗ്ഗം.
മഹിപ്പാനുള്ളശക്തിയിങ്ങിനിക്കില്ലാതാകും,
മഹതാമോൎക്കിലില്ലാ നിൎണ്ണയമെന്നാകിലും.
വിരഹാഗ്നിയാൽ ഞാനും തപിപ്പോരളവിങ്കൽ,
വിരഹാല്പൃഷിപത്നിമാരിലങ്ങനുരാഗം-

വന്നുപോയിടിവർ തങ്ങടെ വ്രതാഗ്നിയാൽ—
സന്നമാമെന്നാലെന്തു കഴിവെന്നോൎത്തുകണ്ടാൻ.
ജലധിയൂടെചെന്നു പാതാളെ മുങ്ങിയെന്നാൽ,
ജലത്തിൻ ശീതളത്താൽ ആററിടാം, വിരഹാഗ്നിം.
താപമങ്ങൊട്ടു കുറഞ്ഞീടുമ്പോളൊരേടത്തു,
തപസാ, മേവുന്നാകിലെത്രയും സുഖമുണ്ടാം.
എന്നുറച്ചഗ്നിദേവൻ മറഞ്ഞാനാഹുതിക്കു,
സന്നമായപ്പോളഗ്നിയാസ്ഥാണിതംഗിരസ്സും.
വഹ്നിദേവനും, ചെന്നു തപസ്സിൽ വാണനേരം.
വഹ്നിയില്ലാതെ ലോകമല്ലലോടിടചേൎന്നു.
മുപ്പാരും പരിതപിച്ചിരിക്കും നേരത്തിങ്ക—
ലിപ്പരമാൎത്ഥമല്പം സ്വാഹതാൻ ബോധിക്കയാൽ,
പതിയായവർമുമ്പെ വഹ്നിയെ വരിക്കുവാൻ—
മതിയിൽ കല്പിക്കയാലാതുരയായാളേററം..
തന്നുടെ വരൻതന്നെ തേടുവാനുദ്യോഗിച്ചാ—
ളന്നുതൻ വ്രതമേററം പൂരിതമാക്കിച്ചെയ്യാൻ.
പതിയെക്കാണാതെയങ്ങതിനു കഴിവില്ലി—
ന്നേതൊരു കഴിവിതിന്നെന്നവൾ ചിന്തചെയ്താൾ.
തേടിനാൾ പലദേശകോടികൾതോറും തേടി,
വാടിനാളാടലേറ്റു പിന്നെയും ചിന്തചെയ്താൾ.
ഭൂലോകസ്വൎല്ലോകങ്ങളാകവെ തേടിനോക്കി,
കാലവുമേറെയായിക്കാണ്മാനുമില്ലെയെങ്ങും.
ചൊല്ലുവാനൊരുത്തനുമിനിക്കു കണ്ടീലെങ്ങും—
നല്ലവാൎത്തകൾ ചൊൽവോരില്ലാരും ജഗത്തിങ്കൽ.
സന്താപംപൊറാഞ്ഞവൾ ജലധിതടെചെന്നു,
സന്തുഷ്ടന്മാരാം ജലജന്തുക്കൾ തമ്മോടായി,
നിങ്ങളാരാനുമുണ്ടോ വഹ്നിദേവനെക്കണ്ടു,
തങ്ങളിലോൎത്തുചൊൽവിൻ സങ്കടം തീരുംവണ്ണം.
ദമ്പതീധൎമ്മത്തോടുമണ്ണവെ വസിക്കുന്ന—
ദമ്പതിമാരെ, മമ, ദാമ്പത്യം പാലിക്കുവിൻ.

നക്രനക്രാദി ഝഷാലാകുലപ്പെട്ടമെന്നോ,
വരുമൊ വിരവിനിൽ കാണാമരവമെയ്യിൻ
ശിംശുമാരനോ, തിമിംഗലനോ കുളീരനൊ,
കൃശഗാത്രികളോടും മോദമാണ്ടുഴം നിങ്ങൾ
ശംബൂകാദികൾതാനൊ ശിലയാം ജന്തുതാനൊ,
അബലയായോരെന്നിൽ കനിവേ ടരകാറിൻ
ഗ്രാഹകമാ, വരാഹമോ, ശൃംഗിയൊ, കമഠമൊ,
സഹസ്രദംഷ്ട്രൻതാനോ, ദീൎഘകോശിയൊ, കണ്ടു,
ഇത്തരം വിലാപിച്ചുകേഴുന്ന സമാഹതന്നിൽ-
ചിത്തത്തിലാൎദ്രഭാവം തോന്നിയെന്നതെവേണ്ടു.
മത്സ്യങ്ങൾ ചിലർവന്നു ചൊല്ലിനാർ പരമാൎത്ഥം
വാത്സല്യം ചെറുതവൎക്കുണ്ടാകമൂലംതന്നെ
മററുജന്തുക്കളൊരു മഗിയെ ഭയപ്പെട്ടും.
പററുമാപത്തെന്നു ബോധിച്ചു ചൊല്ലീലാരും.
തപസ്സിന്നാഗിരിദേവൻ കോപ്പിട്ടുപോകുന്നേരം,
തപസ്സിന്നിളക്കമൊ വരികയരുതെന്നും.
തന്നുടെ പരമാൎത്ഥമാരുമെ ഗ്രഹിക്കരു-
തെന്നുരച്ചേവരോടും പ്രതിജ്ഞ വാങ്ങുകയാൽ,
ഉരപ്പാനൊരുത്തരു മരുതാഞ്ഞുഴലുമ്പോ-
ളുരച്ചാർ മത്സ്യക്കൂട്ടം മാനസതാപത്തോടെ.
സമുദ്രമദ്ധ്യത്തിങ്കലിരുന്നു തപം ചെയ്യും,
വിമല പ്രദേശത്തെ ചൊല്ലിനാർ ചെന്നുകണ്ടി-
ട്ടാധികൾ തീൎത്തുസൈ്വരം വസിക്ക സുമംഗലെ,
ബോധിച്ചീടരുതാരു മുരയ്ക്കാതിരിക്കനീ.
ഇങ്ങിനെ മത്സ്യക്കൂട്ടം ചൊന്നവാറവൾചെന്നു-
തിങ്ങിന ഖേദത്തോടും വരനെച്ചെന്നുകണ്ടു,
തുഷ്ടയായിഷ്ടഭംഗം വരുത്തിക്കൊണ്ടുതനി-
ക്കിഷ്ടമായോരുകാൎയ്യം സിദ്ധിപ്പാൻ മോഹത്തോടും.
പെട്ടെന്നു ചട്ടമോരോന്നായവൾ വ്രതനിഷ്ഠാ-
ചട്ടത്താലോൎത്തുകല്പിച്ചീടിനാൾ കരണീയം.

സാധ്വിയാമിവളെന്റെ സ്വാഗതവ്രതനിഷ്ഠാ-
സിദ്ധിയാൽ വരാൻ തനിക്കുണ്ടായ മനോമോഹ,
കാനനമുള്ളം താപംകൊണ്ടുതാൻ തപസ്സിന്നു,
മാമമാവേറെയുള്ളിലറിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞാവർ.
അഗ്നിതന്നാളൃഷിപത്നി കളവാണികൾത്രപ-
മന്നാതൊരായനലനങ്ങിഷ്ടസിദ്ധിയെചെയ്വാൻ.
തവക്കമെങ്ങവൾചെയ്ത ദുസ്സാദ്ധ്യവേലയൊക്കെ,
ചിക്കനൊച്ചൊല്ലുവൻഞാനക്കഥ നില്ക്കനില്ക്ക,
അഗ്നിദേവനെക്കാണാഞ്ഞാകുലപ്പെട്ടു ജനം,
ഭഗ്നമാനസരായിട്ടാകുലം സഹിയാഞ്ഞു.
വിശപ്പും ദാഹമററ ദേഹവും വശംകെട്ടു-
നശിച്ചു വിളക്കൊളിയെങ്ങുമെയില്ലാതായി.
കണ്ണുകൾ കാണാഞ്ഞൊരോ കാട്ടിലും കൂട്ടിലുംനീർ,
വിണ്ണിലും, മണ്ണിലും, മിത്ര്യാദിയാമിടങ്ങളിൽ.
വസിക്കും ജന്തുവൎഗ്ഗം തപിപ്പോരളവിങ്ക-
ലസുരാസുരവേദ ദ്വിജന്മാർ മുറയിട്ടാർ.
മൂൎത്തികൾ മൂന്നുപേരുമാൎത്തിതീൎപ്പതിന്നായി-
ട്ടോൎത്തുകല്പിച്ചിതാൎത്തി നിവൃത്തി വരുത്തുവാൻ,
കനിവാലുപായത്തെ കല്പിച്ചാരെന്നബോധം,
മാനസെ വിളങ്ങിന നേരത്തസ്വാഹാദേവി.
അല്പവും ചതിയെന്ന്യെ കൈവരുകില്ലകാൎയ്യം,
കല്പിതം വിധിമതമങ്ങിനെവന്നുചേരും.
എന്നുറച്ചവളാത്മനിഷ്ഠയാലൃഷിപത്നി-
സുന്ദരിമാരെപ്പോലെയുമങ്ങു ശോഭിച്ചുനിന്നാൾ.
മുന്നമങ്ങതിലൊരു നാരിമാർമണിചെന്നു-
വഹ്നിയോടേവംചൊന്നാൾ, മാനസധൈൎയ്യത്തോടെ
വഹ്നെ,നിന്നഭിലാഷമറിഞ്ഞൊരൻ വന്നു ഞങ്ങൾ,
നിന്നുടെ, തപോനിഷ്ഠക്കിഷ്ടസിദ്ധിയും വന്നു.
പെരികെ തപംകൊണ്ടു തപിച്ചതിനിമതീ-
യരികെമരുവുന്നിതന്യമാരെല്ലാവരും.

ഓരോരോ നാരിമാരായൊക്കവെ വന്നുചേരും-
തീരും നിൻ മാരതാപ മനല്ലൊ, ചാരുമൂൎത്തെ.
ചാരത്തുവന്നോരെന്നെ ചേൎന്നുടനനുരാഗ-
സാരത്തെഭുജിച്ചുനീ സുഖിച്ചു രമിച്ചാലും.
ഇംഗിത ഭംഗിവാൎത്താമാകൎണ്ണ്യ വഹ്നിദേവ-
നംഗജവിവശനായ്ക്കണ്ണുകൾ തുറന്നപ്പോൾ.
മുന്നിൽനില്പോരുനാരി മുന്നമെകണ്ടോരൃഷി-
തന്നുടെ പത്നിയാണെന്നുറച്ചു സന്തോഷിച്ചു.
നിശ്വാസംവിട്ടു,തുഷ്ടി വൎദ്ധിച്ചിതിഷ്ടലാഭ-
തുഷ്ടനായവളോടു, രമിച്ചുതുടങ്ങിനാൻ.
ആരഹൊ. ഇവൾ,മുന്നെ കണ്ടനാരിയോ സുര-
നാരിയൊ, മയില്പേട,യന്നമോ, മിന്നലാണൊ,
കൊങ്കകൾ രണ്ടുംകാണ്കിൽ തങ്കത്തിന്നങ്കമേകും-
പങ്കജാക്ഷിയാമിവളുള്ളതൊരു വിലാസിനി.
ചന്ദ്രബിംബത്തിനോടു സാദൃശ്യം മുഖമെന്നാൽ,
ചന്ദ്രങ്കൽ കളങ്കമൊ ചെറുതുകാണാകുന്നു.
നെററിയങ്ങിളംപിറയ്ക്കൊത്തിടുമെന്നുചൊൽകിൽ-
ചെറെറാരുഭേദം തിലകാഭയാൽ വന്നുചേരും.
ചില്ലികൾ മാരവില്ലിന്നൊത്തിടുമെന്നുവന്നാൽ,
പല്ലുകൾ മുല്ലമൊട്ടിന്നല്ലലേകുന്നു നൂനം.
അധരോഷ്ഠങ്ങൾരണ്ടും തൊണ്ടിക്കുംമേലെരമ്യം-
മധുരമൊഴി കേൾക്കിൽ, കോകിലം നാണിച്ചീടും.
മങ്കയാമിവളെന്നെ വഞ്ചിച്ചുകൊൾവാനായി-
പങ്കജഭവൻ തന്നാൽ കല്പിച്ച മേനകയൊ?
ആരുമെയിവൾക്കൊത്ത നാരിയെക്കാണ്മീലെങ്ങും,
മാരനിങ്ങെന്നെവിട്ടു പോകുന്നതില്ലയെങ്ങും,
നാരിയാളിവളെഞാൻ കണ്ടതെൻ തപോഫലം-
നേരാകെ സഫലമായെന്നുറച്ചഗ്നിദേവൻ.
ചിന്തയാ പരവശചിത്തനായവളോടു-
മന്തമില്ലാത സുഖമോടുതാൻ രമിച്ചിതു.

ഇന്നി[illegible]ഹൃദയോദിതനാ[illegible]-
മീന്നാൾ [illegible]രാം മഹിളകളുത്സാഹേയ്യം?
[illegible] തന്നുടെ രൂപഃമേറാം-
[illegible] പരിഗ്രഹിപ്പാൻ ഭാവിച്ചുഃപ്പോലം.
[illegible] കഴിവെന്നു-
[illegible]ത്തിലാത്തുരയായാളേപ്പോലം.
[illegible] വശംകെട്ട സതിതാൻ [illegible]-
ചിന്തിച്ചു [illegible] മരുവുന്നേരത്തിങ്കൽ,
[illegible],സമീപത്തിലെത്തിനാർ ശ്രീമൂർത്തിക-
ളത്യാനസന്തുഷ്ടരാം ദേവസംഘങ്ങളേ ഴം.
വാസ്തവം വഹ്നിദേവൻ തന്നെയുമറിയിച്ചി-
ട്ടാസ്ഥയോടെപോവതിന്നായനുജ്ഞ നൽകീടിനാർ.
ജ്വലതൻ തനിയ്ക്കുള്ളിൽ കോപവുമുൽപ്രേമവും,
ജ്വലിച്ചു സ്വാഹതന്നിലെന്നതു പറയേണ്ട.
സാന്ത്വനവാക്യങ്ങളാലാശ്വസിച്ചെന്നാകിലും
സ്വാന്തത്തിൽവഞ്ചിതരായ്ക്കുഃന്നാരീമത്സ്യങ്ങളെ,
നകമെബോധിക്കയാലവരെ ശപിച്ചുട-
നകമെബോധിച്ചിതീ പ്രതിജ്ഞതാഹനിചെയ്യാർ.
കിമപിഃയാക്കാതൊന്നും മത്സ്യജാതികളൊക്കെ-
കമതിയാലെചെയ്തോരസത്യ ദോഷംകൊണ്ടു,
കാടവീഗിരി മഹീതലങ്ങൾ തോറംവാഴും,
കുടിലചണ്ഡാളന്മാർ ഭുജിപ്പൂ താകമെന്നും.
കൃപണരല്ലാതുള്ള മ്ലേഛരാൽ ഹിംസക്കൊരു,
കൃപയെന്നിയെവഴി വരികയെന്നുംചൊല്ലി.
ചട്ടതിന്നന്നേരത്തീ ദുഷ്ടകൃത്യം ചെയ്യു-
ന്നോടമൊക്കവെ താനും വാഴവനെന്നുശാപം,
കൊടുത്തു കോപംനീക്കി സ്വാഹയോടൊരുമിച്ചു,
തുടൻയാത്രചെയ്യാൻ മുതിന്നാ നേരത്തിങ്കൽ.
സ്വാഹാഗർഭസ്ഥമാകുമഗ്നിബീജങ്ങൾവള-
ന്നാഹാവിസ്മയമാമ്മാറുജ്ജ്വലിച്ചോരുനേരം.

പതിയെ പരിണയം ചെയ്യാതൊരളവിങ്കൽ,
കുറുകാൽ സ്വാഹാദേവി വരനെപ്രാപിക്കയാൽ,
തനയരുണ്ടായീടിൽ പിഴവു ചൊല്ലും ലോകം
വിനയമെന്തെന്നോൎത്തു വിഹ്വല ചിത്തയായാൾ.
സപദി, സമീപത്തിൽ മരുവും ത്രിമൂൎത്തിക-
ളുപദ്രവത്തെത്തീൎപ്പാൻ കല്പിച്ചാരൊരുമാൎഗ്ഗം.
നിന്നുടെ ഗൎഭസ്ഥമാം ബീജമങ്ങൊരേടത്തും
ധന്യേ,നീ ബോധിക്കേണം, സ്പൎശിച്ചാൽ ഭസ്മമാകും.
ആകയാലിതു ശൈവമായിട്ട മംശമിന്നീ-
ലോകമെപ്പേരും പരിപാലിപ്പാനുള്ളൊന്നെല്ലൊ.
ഈശാനി,ദേവീമുദാ, സ്നാനംചെയ്തീടുന്നോരു,
ശാശ്വതപുണ്യപ്രദം പൊയ്കപോൽ ശരവണം.
ആയതിൽ നിക്ഷേപിച്ചു പോരികസുഭശോഭനെ,
ന്യായേന സ്വധാമ്നിപോയ് സുഖിച്ചു വസിച്ചാലും.
എന്നരുൾചെല്ലാവരു മന്തൎദ്ധാനവും ചെയ്തു-
ഒന്നുമേഭേദംകൂടാതങ്ങിനെയനുഷ്ഠിച്ചാൾ.
ആശ്രുതൽബീജം ശരവണത്തിൽ വാണതാറു-
ശിശുക്കളായി വന്നിതെന്തൊരു, ചിത്രം,ചിത്രം,
ദേവിയാം കാൎത്യായനി കുളിപ്പാൻ ചെല്ലുന്നേരം
ദേവനാം കേട്ടുനോക്കി ബാലരെ കണ്ടുമോദാൽ.
സന്തോഷപൂരത്തോടും വാരിയങ്ങെടുത്തപ്പോൾ
സന്തതിയാറുമൊന്നായ് ചേൎന്നഹോ, പ്രകാശിച്ചു
എടുത്തുസ്തന്യപാനം കൊടുത്തുവളൎത്തിനാൾ-
പടുതമുള്ളോരിവൻ സ്കന്ദനാമെന്നുനാമം,
കൊടുത്താളന്നു ഗൌരീസുതനു വേണ്ടശക്തി,
അടുത്താലൊരുത്തനും ജയിപ്പാനരുതെന്നും.
പടുതമോടുവാങ്ങിപ്പാലിപ്പോൻ ദേവസേനാ-
പടുവാം പതിതന്റെ മാഹാത്മ്യം ചൊല്ലാവല്ലാ.
മൂൎത്തികൾമൂന്നും, ശക്തിത്രയവുമേകീകൃത
കാൎത്തികേയനായാറുമുഖനാം സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

താനപ്പാരിസ്സുബ്രഹ്മം താൻതന്നെ ശക്തിയുക്തൻ
താൻതന്നെയിപ്രഞ്ചം താൻതന്നെ കാരണവും.
ആദ്യന്തരഹിതനാമാദിനായകൻ, വേദ്യ-
നദ്യാപികാൎയ്യരൂപനിജജഗല്പാലനാൎത്ഥം.
ഭക്തന്മാൎക്കായിഭുക്തിമുക്തികൾ ദാനംചെയ്യും
ഭക്തവത്സലനായ തമ്പുരാൻ, പാലിക്ക,മാം.
ഉമ്പർസേനാനിയാകുമീശന്റെ തേജശ്ശക്തി-
കമ്പിതജഗച്ചക്രവൎത്തികളായിസൎവ്വം,
മേവുന്ന ചരാചരമാകുന്നോരിപ്രപഞ്ച-
മെവ്വണ്ണമറിയുന്നു, ഗുഹ തേ, കൃപയെന്യെ.
നാരദൻ ചൊല്ലികേട്ട കാരണമിന്നുഞാനും
സാരമാംകഥചൊന്നേനെന്നു രംഭയും ചൊന്നാൾ.
ഗുഹന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ ചൊല്ലുവാനാളല്ലഞാൻ,
മഹതാമുള്ളോർമൊഴി മഥിച്ചുഭജിക്കവിൻ.
ഇക്കഥ, നില്ക്ക,നില്ക്ക, ചൊല്ലൊങ്ങിലോകമൊക്കെ-
മൈക്കണ്ണിമാരാമൃഷിപത്നിമാർ ചെയ്തവൃത്തം.
ലോകമൊക്കെയും പരന്നെത്തിയ ദുർവൃത്തമ-
ലോകരൊക്കയും കേട്ട വാദിച്ചു തുടങ്ങിനാർ.
അഗ്നിയെച്ചേൎന്നൃഷിപത്നിമാരവര-
ന്നഗ്നിതൻ ബീജംതന്നാലഗ്നിഭൂജനിച്ചാൻപോൽ,
കൈതവ മല്ലാതെല്ലം സംശയിക്കേണ്ടാ സുതൻ,
കൈലാസെ വാഴുന്നതാസ്സുണ്ടവർ ചൊല്ലിക്കേട്ടേൻ.
വാസ്തവം തന്നെ ഞാനും കണ്ടിതെന്നിത്തരത്തിൽ-
വസുധാതലംമൂടിപ്പരന്നു ദുർവൃത്തവും.
എഴുവർ, പത്നിമാരിൽ, ചൊല്ലൊങ്ങുമരുന്ധതി
യൊഴികെയവരിലാണല്ലൊ, ദുരാക്ഷേപം.
അന്നവരെല്ലാവരു മപവാദത്തെത്തീപ്പാൻ-
സന്നദ്ധരായി പത്നിമാരെയങ്ങകററിനാർ.
ആകയാലിന്നുംലോകെ സപ്തൎഷിമണ്ഡലത്തി-
ലാകാശെവിളങ്ങുന്ന താരങ്ങളിവരേഴിൽ,

ഉത്തമിയരുന്ധതീദേവിതൻവരനോടു-
മുത്തമപ്രാപ്തിയോടുമരികെ വസിക്കുന്നു.
മറവതാരങ്ങളാറും, തനിയെ, വസിപ്പതും
മുറമിയനുഭവമാരറിയാത്തതോർത്താൽ.
അന്നുതൊട്ടരുന്ധതീദേവിയോടൊക്കും സതി-
മന്നിലില്ലെന്നുകീർത്തി പരന്നു നില്പുമൂലം.
കന്യകാവിവാഹേഷു വൃദ്ധമാർപലർക്രടീ-
ട്ടുന്നതിക്കായിട്ടുപദേശിപ്പതൊരുചട്ടം.
കല്ലിന്മേൽവടക്കുദിക്കിക്ഷിച്ചു നിത്തിമേലെ-
ചൊല്ലുന്നിതാകാശത്തിലൃഷിമണ്ഡലംതന്നിൽ.
മുനിമാരേഴുപേരിലവർ തനിയായും
മുനിയാം വസിഷ്ഠനങ്ങരികെയരുന്ധതി.
സ്വൈരമായുള്ളപ്രാപ്തി ലഭിച്ചു വസിപ്പതും,
പരനാരികളുൾപ്രാപ്തിലോപവുമെല്ലാം.
പരിചിലുപദേശിച്ചീടുന്നിതിതുപരം-
പരയാമുപദേശമുറയെന്നെല്ലൊ ചൊൽവൂ.
കല്ലതാനഹല്യയാമെന്നതാണുപദേശം,
ചെല്ലുതഹല്യതൻ ഗതിയാം വഴിക്കെന്നും.
കുലടയായകല്ലിന്നില്ലഹൊ ഗതിയെന്നും-
കുലസ്ത്രീമണി, സതീസുവൃത്താ, അരുന്ധതി,
ചാരിത്രവിഭവത്താലാകാശെ വരനോടും,
പിരിയാതിരിപ്പതും, കാണ്കെടൊ, കുമാരികെ!
കല്ലാകുമഹല്യതൻ ചരിതമൊട്ടുചൊല്ലാം-
വല്ലാതെ ജാരസംഗാലല്ലലിന്നാളായവൾ,
വല്ലഭംചൊല്ലുന്നാകിലില്ലവൾക്കൊത്ത നാരീ-
ദുർല്ലഭം, സ്വർല്ലോകത്തുമിത്ര നല്ലവളില്ലാ.
ക്ഷീരവാരിധിതന്നിൽ പിറന്നാളിവൾക്രടെ-
സുരയുമമൃതവും കല്പകം കാമധേനു,
ലക്ഷ്മിയുമിളംചന്ദ്രപ്പറയു, മശ്വം,ഗജം,
ലക്ഷണാലിവളേററം വിസ്മിതയാകയാലെ,

ളതൊരഹല്യമോടെ ന തണ്ടലർബാണമേററി-
ട്ടങ്ങായിരുന്നിതാൾ മിന്ദ്രനും മാരതാപം.
കൊണ്ടാടി പലർക്കുമി വണ്ണമാകുംവേണിയാളെ-
ക്കണ്ടവർമെയ്യിലൊക്കത്തണ്ടലർ ബാണമേററി-
ട്ടുണ്ടായവികാരങ്ങൾ ചൊല്ലുവാൻ കാലംപോരാ-
തിണ്ടലുണ്ടുള്ളിൽകൊണ്ടു ചുരുക്കി ചൊല്ലീടുവൻ.
മുന്നമോരോന്നു പരിഗ്രഹിച്ച മൂലം ചില-
രിന്നിനിക്കവകാശ മില്ലെന്നങ്ങടങ്ങിനാർ.
ഗൌതമർ, താനുമിന്ദ്രൻ താനുമങ്ങാക്രോശിച്ചു,
നീതിയാലിനിക്കിനിക്കെന്നവർ വാദമായി-
ത്തെരിക്കെന്നവരോടായരുളാൻ വൈകുണ്ഠൻതാ-
നിരുപ്പിൻ, സന്ധിയൊന്നങ്ങരുപ്പൻ കേട്ടുകൊൾവിൻ.
ക്ഷീരസാഗരംതന്നിലായിരം, വർഷം തപം,
പൂരിതമാകുന്നവൻ താനിവൾ വരനെന്നാം.
ഗിരിജാവരൻതാനും വിധിയുമിതുവിധി-
പെരികെ നന്നായിതു, സമ്മതം സർവ്വമെന്നാർ.
ശീഘ്രമങ്ങിരുവരും ക്ഷീരാബ്ധിമദ്ധ്യേ മുങ്ങി-
നിർഘൃണവൈരാഗ്യമാം തപസിമേവീടിനാർ.
കാലമൊട്ടേറെ കഴിഞ്ഞീടിനോരളവിങ്കൽ,
ലോലമാനസനാകുമിന്ദ്രനും പൊങ്ങീടിനാൻ.
ആയിരംവർഷം പൂർത്തി വരുന്നനേരംനോക്കി-
ട്ടായതുബോധിച്ചിട്ടു, ഗൌതമൻ, താനും പൊങ്ങി.
വിധിച്ചു, കാലം, തപം, മുടിച്ചു ഗൌതമനന്നു-
വിധിച്ചോരഹല്യയെ കൊടുത്താർ ത്രിമൂർത്തികൾ.
കൊതിച്ച കാര്യസിദ്ധി ലഭിയാതെയിന്ദ്രനേററം-
മതിയിലസൂയയും കോപവും വർദ്ധിക്കയാൽ.
അന്നുതൊട്ടഹല്യയെ പ്രാപിപ്പാനുള്ളമോഹാ-
ലൊന്നൊന്നെ, പലദുഷ്ട കൃത്യങ്ങളോർത്തുവാണാൻ.
ഗൌതമരഹല്യയോടൊന്നിച്ചു ചന്ദ്രപാരം
കല്പക മുടജത്തിൽ വസിച്ചാൻ നിയമത്തിൽ;

അങ്ങിനെവാഴുംകാലത്തേകദാ വലാരാതി-
യംഗജാറിവശനായുടജാന്തികം ചേന്നാൻ.
ഒരുനാൾ പുലർകാലെ മുനിതാൻ കുളിപ്പതി-
ന്നരുണോദയെ സദാ ഗമിക്കുന്നതുപോലെ,
പോയൊരു നേരംനോക്കീട്ടിന്ദ്രനും പുറപ്പെട്ടു-
മായമായ് മുനിവേഷം ധരിച്ചു മെല്ലെച്ചെന്നാൻ.
മാരനങ്ങെതിർവന്നു, നല്ലൊരുബാണമേററി
നേരെ മാർ ലക്ഷ്യമാക്കീട്ടിന്ദ്രനെയെയ്തീടിനാൻ.
വക്ഷസി ബാണമേററിട്ടക്ഷണം നവമന്മ-
പ്രക്ഷോഭമകററുവാൻ തേടിനാൻ കുളർമുല,
പന്നീരാൽനിറച്ചുള്ള സ്വർണ്ണകുംഭങ്ങൾരണ്ടും-
തന്നീടാനഹല്യക്കു കൃപയുണ്ടാകുമെന്നു-
നിനച്ചു,മലരമ്പക്കുത്തിനു, തരംനോക്കി-
ത്തനിയേ ക്രൂരിരുട്ടില്ലുടജാങ്കണംനോക്കീ-
വരുന്നോരിന്ദ്രൻമെയ്യിലതിന്നാ പൃഷ്ടതതി,
തരുക്കൾ പൂജിച്ചിതെന്നുരപ്പാൻ തോന്നുംവണ്ണം.
നടന്നു കടന്നിന്ദ്രനുടജാന്തരമെത്തി-
ത്തടവിക്കാണാഞ്ഞുന്നോ രളവിൽ മഹേന്ദ്രനും.
മുനിതൻ വേഷംപൂണ്ടു കാമകിങ്കരനായി-
ത്തനിയെ വന്നതെന്നു ബോധിക്കാഞ്ഞഹല്യയും,
മുനിയെന്നോർത്തുമൌനം ദീക്ഷിച്ചാളതുമൂലം,
ഘനവാഹനൻചേന്നു രമിപ്പാനിടയായി.
മുത്തണിമാരത്താപാലധരാമൃതംനുക-
ന്നെതിരെഘടാകാരം തടവും കുചങ്ങളാം,
കനകകുംഭങ്ങളെത്തടവീ മാറ്റിൽചേത്തീ,
ട്ടനംഗഃകാലാഹലക്കൂത്തുകളോരോന്നാടി,
മുനിതാനറിയാതെ പോകുവാൻ വഴിതേടി-
മുനിവാലുള്ളംവാടിയെഴുനീററിന്ദ്രനേവം.
അഹല്യതന്നെപ്രാപിച്ചാനന്ദിച്ചുടജത്തി-
ന്നാഹന്തവെളിജവം കടന്നുചെല്ലുന്നേരം.

ഗംഗയങ്ങണന്നോൾക്കു കാരണം മുനിവേഗാ-
ലാഗതനായ [illegible]തിന്ദ്രനെയെതിരിട്ടാൻ.
കണ്ടവൻ, ക്രോധത്തോടു , നടന്ന വൃത്താന്തങ്ങ-
ളുണ്ടായതോൎത്തു ശാപം നൽകിനാനിരുവൎക്കും.
ദിവ്യമാം, കന്യാരത്നം, പലതങ്ങിരിക്കവെ
ദ്ദ്യോവിനെ വിട്ടുവന്നിട്ടെന്നെയും, ചതിച്ചു നീ.
യെന്നുടെഭാൎയ്യയോടു രമിച്ച ദുഷ്ടാത്മാവെ-
നിന്നുടെ യോനിമോഹം തീൎപ്പൻഞാൻ കണ്ടുകൊൾക,
നിനക്കായിരം ഭഗമുടലിലുണ്ടാകെന്നും-
നിനക്കായിഷ്ടസിദ്ധി നൽകിയോരഹല്യയും,
ഇന്നുതൊട്ടൊരു പെരുമ്പാറയായ്തീരുവെന്നു-
മുന്നത തപോധനൻ ശാപവുമേകീടിനാൻ.
ചാരിത്രഭംഗം ജാരസംഗമാൽ ലഭിച്ചൊരു-
ഘോരമാം പാറപോലെ വാണിതങ്ങഹല്യയും.
അതിനാലിന്നും നിന്ദ്യമായിടും കല്ലുതന്നെ-
മതിനേർമുഖിമാൎക്ക നീരസം കാണുംതോറും.
കില്ലിസ്ത്രീക്കല്ലും ജാരസംഗമാലല്പലേശ-
പെല്ലാതകൎമ്മിയായോരഹല്യാ നിസ്സംശയം.
സതിമാർ പ്രകാരം മതിയിലുറപ്പിച്ചു.
പതിയാമീശനെന്നുറച്ചു ഭക്തിയോടും.
പരമാം, പദം, തേടിച്ചാരിത്രം പാലിച്ചീടും-
പെരികെ സതിമാരിന്നുലകിലുണ്ടെന്നോതാം.
തന്നുടെ മനഃപൂൎവ്വമല്ലാതെചെയ്താൾദോഷ-
മെന്നതുമൂലം മുനി സഹിച്ചാനപരാധം.
കൊടുത്താൻ,മുനി ശാപമെങ്കിലും പ്രായശ്ചിത്ത-
മടുത്തപോലെ വിധിച്ചതിനാലഹല്യയും.
ചാരിത്രദോഷംക്രൂടാതായിതെന്നതു മൂലം-
ചാതുൎയ്യമുള്ളോരിവൾ സതിതാനെന്നുംവന്നു.
ഇനിയും, സതികുലമൌലിമാർ പലരുമു-
ണ്ടെന്മോഹനേ,കേൾക്ക, ചൊല്ലുവനാകുംവണ്ണം.

പരനാം ഗുരുവരുളകമേ വിളങ്ങേണം,
പരമം,പദം,വന്ദ്യ, ശരണം, മറെറാന്നില്ലേ.
തുളസീദാസാ,നിന്റെ, മോഹമിങ്ങകലുവാൻ-
തുളസീമണിമാപ്പുൎ തന്നുടെ കരുണയാൽ
സതിയാമനസൂയ തന്നുടെ മഹിമയെ
മതിയിലോൎക്ക,ഭവാൻ, കേട്ടാകിൽമതിവരാ.
സ്വാഹയും പണ്ടു ശശിതന്നെയങ്ങുദരത്തിൽ-
ഹാ,ഹാ,താനൊളിച്ചങ്ങു വെച്ചോരു ചരിതവും.
വിസ്താരം രംഭചൊല്ലിവെച്ചോരു പ്രകാരം,ഞാൻ,
വിസ്തരിച്ചുരച്ചീടാം, നാളെയാമെന്നാരം, കിളി.

രണ്ടാം അദ്ധ്യായം സാമാപ്തം.

മൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

അനസൂയാ പാതിവ്രത്യമാഹാത്മ്യം.

—— :o: ——

ശുകതരുണി, സതിചരിതമഹിമ പറകിന്നിയും
ശോകങ്ങാതിരുവാൻ. ചൊല്ലെടൊ, ശാരികെ.
ഇതിവചന മലിവിനൊടു സുധികളുരചെയ്കയാൽ-
ചേതസി,മോദേന. ചൊല്ലിനാൾ, പൈങ്കിളി.
ഗജവദന നടിമലർകൾ തൊഴുതു ചെറുതിന്നിയും-
ഗോപ്യം, മഹാസാര മൊന്നുചൊല്ലിടുവൻ.
വിബുധജന മലിവിനൊടു പിഴകളുതു കാങ്കിലും-
വീണ്ടും പൊറുത്തീടുമെന്നുറച്ചേനഹം.
സതികൾമുഖതൊടുകുറിയിൽ മുതിയ തിലകാങ്കിയാം.
സാദ്ധ്വിയനസൂയയാണെന്നു നിശ്ചയം.
മതി,തെളിവുവരുവതിനു ചരിതമതു ചൊല്ലുവൻ,
മംഗലം,മാലിന്യ നാശനമേററവും,

മനിതിലകനാലശമനനജന മകനായവൻ,
വീണാധരൻ,മുനി, നാരദനേകദാ,
അസ്ഥാ,സര,രമതുമുലകഖിലദിശിചുററിനാ-
നാശ്ചൎയ്യ,മെന്തെന്നു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുവാൻ.
ഭുവനതല മഖിലദിശി,സകലനൃപമന്ദിരം-
ഭാഗവതാഢ്യൻ. നടന്നുനോക്കീടിനാൻ.
കുലതരുണിമണികളെയു മവിടവിടെയീക്ഷിച്ചു-
കൊണ്ടാടി നാരദൻ പോകും ദശാന്തരെ.
തരുണിജന, മഴകിനൊടു, പതിവ്രതകൾ, ഞങ്ങളെ-
ന്നാരുമേനാട്ട്യം കുറച്ചു കാണായ്കയാൽ.
സതിയൊരുവളിവരുടയയിടയിലെവളാരെന്നു-
സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയറിഞ്ഞുകൊണ്ടീടുവാൻ.
മതിയിലതി കൗതുകമൊട, മഹതിധരമാമുനി,
മാന്യൻ പലേടവും തേടിനോക്കീടിനാൻ.
പതിവ്രതകളവരുടയ ഇടയിൽ ചിലർ സാദ്ധ്വിയെ-
ന്നോതുന്നവരെയും കണ്ടിതു മാമുനി,
കുലതരുണിമണികൾ ചിലർ സതിയൊരുവൾഞാനെന്നു-
കണ്ടാലറിഞ്ഞിടാ, മെന്നഹങ്കാരികൾ.
ചിലതരുണി ജനമിവിടെ ചരിതഗുണമോൎക്കിൽ-
ശീലാവതിക്കൊത്ത സാദ്ധ്വിതാനെന്നതും.
പലവിധവു മവിടവിടെ തരുണിജനഭാവങ്ങൾ-
പാരേതാരുനാരദൻ ചിന്തിച്ചുമാനസെ.
അവരുടയ, സതിചരിത മഹിമയതു, കിമെന്ന-
ആശ്ചൎയ്യമാണെങ്കിലായതു കാണുവാൻ.
കൊതിസപദി മമമനസിവളരുമളവേവരു
കാട്ടിനാരായതറിഞ്ഞുകൊണ്ടീടേണം
മുനിവരരു മിതികരുതി മനസി ഒരുകൌശലം
മാന്യൻമുദാകണ്ടു നിശ്ചയിച്ചീടിനാൻ
കഠിനതരമിയലുമൊരു കടലമണിപോലവെ
കണ്ടാലതിശയം ലോഹഖണ്ഡത്തിനാൽ

കരതളിർകഠം നിറയമുനി കടലമണിനിൎമ്മിച്ച
കൈകൊണ്ടുവാരിയെടുത്തു നടന്നിതു
ത്രിഭുവനവുമഖിലദിശി മുഴുവനിത പോകുവൻ
ത്രൈലോക്യ സാദ്ധ്വിയാരെന്നു തേടീടുവൻ
സകലപുരവരമതിലും കടലയിതുവേകിച്ചു
സാമ്പ്രതംനൽകുവാൻ പോരുന്നസാദ്ധ്വിയെ
തിരവതിനു ഭുവനതലമടവിനൊടു നാരദൻ
തേടിനാനംഗവും വംഗംകലിംഗവും
ഝടിതി മുനി വ്യഥ പെരുകി വിരവിലഥപൂകിനാൻ
ലാടവിലാടവരാടരാജ്യങ്ങളിൽ
നിഖിലപുരവരമതിനെ വിരവിനൊടുംപിന്നിട്ടു
നീതിജ്ഞനാംമുനി കാശ്മീരമെത്തിനാൻ
അവിടെയൊരു നിമിഷമതിലബലമണിമാരുടെ
അന്തൎഗ്ഗതംനോക്കി വിസ്മയം തേടിനാൻ
ഇവിടെയിതിനൊരുവളിഹ ചരിതഗുണമുള്ളവ-
ളില്ലെന്നുവിട്ടേച്ചു പിന്നെയും നാരദൻ
മഗധപുരി നിഷിധപുരി മധുരയൊടുമാദ്രവും
മാരുതവേഗമോടോടിയെത്തീടിനാൻ
ഒരുതരുണിമണിയിതിനു ചെറുതു വിരുതുള്ളവഠം
ഒട്ടേറെനോക്കിയും കാണാഞ്ഞുചിന്തയാ
അഴൽപെരുകി ഝടിതി മുനി ച്യവനപുരിയെത്തിനാ-
നാകവേനോക്കി കുരുഭോജമൊക്കവെ
തരുണിജനമഴകിനൊടു കടലമണിനോക്കിയാ
ലാരുംകഴിവരാ എന്നു ചൊല്ലീടിനാർ
മഹതിധരമുനിയുമുടനകമലരിലോൎത്തുതാൻ
മാളവും ചോളവും ചേരവുംതേടിനാൻ
അവിടെപലതരുണികളു മുടനുടനെനോക്കിനാ-
രാളാകയില്ലെന്നു ചൊല്ലിനാരവരും
ത്വരിതമുടനമലമുനി മിഥിലയതിലെത്തിനാൻ
ചാരിത്രമുള്ളവരാരെന്നു തേടുവാൻ

കുഭസംഭവജനാമവിടെ കടലയതുനോക്കീട്ടു
കണ്ടില്ലപായമെന്നോതിനാർ നാരിമാർ
കമലഭവതനയമുനി കനിവിനൊടുപിന്നെയും
കാംഭോജകാശ്രുപ സൌവീര കുഞ്ജരം
നിഖിലനരപതികളുടെ പുരവരമതൊക്കയും
നിളവെ നന്നായ് നടന്നു നോക്കീടിനാൻ
മഹിതഗുണമുടയ സതിയെവിടെയിഹ കണ്ടില
മാഹിഷ്മതീഡില്ലി പാഞ്ചാലമൊക്കവെ
ഒരുനിമിഷമതിലുടനെ പലദിശികൾ നോക്കിയും
ചാരിത്രമുള്ളവരില്ലെന്നു കാങ്കയാൽ
ഭുവനതലമതിലഖിലനൃപതിവര പാലിതം
ഭൂലോകമൊക്കയും ചുററിനാനന്മുനി
അസുരസുരവരപുരികളുഖിലമുടനീക്ഷിക്കി-
ലാരാനുമുണ്ടെങ്കിലായതും കണ്ടിടാം.
ഇതികരുതിയമരമുനിയസുരസുരലോകങ്ങ-
ളുത്സാദരേണ നടന്നു തേടീടിനാൻ
അസുരസുരതരുണികളിലമിതഗുണശാലികൾ
പ്രാസാദ ഗേഹത്തിലൊന്നിലും കാണാഞ്ഞു
അസുരസുരമനുജതരുണികളിലാരുമേ
ആളാകയില്ലെന്നു നിശ്ചിത്യ മാമുനി
സരസിരുഹഭവനുടയ ദയിതസതി ഭാരതീ
സാരജ്ഞതന്നുടെ കയ്യിൽ നല്കീടിനാൻ
അയിജനനി കടലയിതു പതിവ്രതകൾ വേകിക്കു-
മായ്യേയതാണിതിൻ നിശ്ചയം ചൊല്ലിടാം
ഇതിവചനമലിവിനൊടു മഹതിധരനോതിനാ-
നേതുംഗ്രഹിക്കാതെ വാങ്ങി വാഗീശ്വരി
ത്വരിതമതികുതുകമൊടു പചനമതുചെയ്യുവാൻ
തീവ്രമായഗ്നിയെരിച്ചു നോക്കീടിനാൾ
പചനമതുവരുവതിനു പലവഴികൾ ചിന്തിച്ചു
പാരംപണിപ്പെട്ടു പിന്നെയും നോക്കിനാൾ

മുനിവചനമതിനെയുടനുടനുടനെ ചിന്തിച്ചു
മാനസെ ഖേദമോടോർത്താൾ പലതരം.
കടലയിതു ബഹുകഠിന മരുതരുതുപാചനം
കണ്ടീലുപായമിങ്ങാവതെന്തീശ്വരാ
കമലഭവദയിതയുടെ ഹൃദയമലത്തുററമായ്
കൊത്തിപ്പിളൎക്കുന്ന ഹംസമാമിമ്മുനി
ഇതികരുതി കടലയിതു പചനമതുചെയ്യുവാ-
നെത്രയും വേലഞാൻ ചെയ്തു വീണാധരാ
തിരികെയിത തരുവനിഹ വരിക മുനിനാരദാ
പോരായ്മയാരൊടും ചൊല്ലൊലാനീവൃഥാ
പെരികെയൊരു വ്യഥയുടയ ഹൃദയമൊടു ഭാരതീ
പാരംപണിപ്പെട്ടു മാമുനിക്കേകിനാൾ
അയിഭവതിമമജനനി സുകൃതനിധിനായികെ
ആശ്ശുഞാൻപോകുന്നു തന്നീടനുഗ്രഹം
ഒരുതരുണി കടലമണി പരിചിനൊടുവേകിച്ചു
നേരോടെനല്ലുന്ന സാദ്ധ്വിയെക്കാണുവാൻ
കഴിവതിനുകൃപയരുൾക കമലഭവനായികെ
കാരുണ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻവന്നു കണ്ടിടാം
കഴലണികൾതൊഴുതുമുനി രജതഗിരി ശൃംഗങ്ങൾ
കാണ്മവാൻകാംക്ഷയാ വേഗംനടന്നിതു
വിരുതുപലതകതളിരിൽ കരുതി മുനിനാരദൻ
വീണാധരൻ ശിവലോകംഗമിച്ചിതു
ഭവനുടയ കഴലിണകൾ മനസിമുഹു ചിന്തിച്ചു
ഭോഗീവിഭൂഷിതപത്നിയെക്കാണ്മവാൻ
രജതഗിരിമുകളിലൊരു ഗിരിസുതയുമായുടൻ
ധൂൎജ്ജടിം ദൃഷ്ട്വാനമിച്ചുവീണാധരൻ
ഗിരിജയുടെ സവിധഭുവി തൊഴുതു മുനി സാദരം
പാരംപരാധീനനാണെന്ന മട്ടിലായ്
ഭവതിയുടെനികടമതി ലടിയനൊരുസങ്കടം
ഭോഷ്ക്കല്ലചൊല്ലുവൻ കേട്ടുകൊൾകംബികെ

ഭവതിപതിമണികൾകൂടി വിലസിമതവൂന്നതാം
ഭാവി ലോകത്തിലോളുന്ന സജ്ജനം
മമമനസി തവവിഭവമഹിമയതുസൎവ്വവും
മാന്യെ പുരാ ദക്ഷയാഗെ പതിഞ്ഞിതു
ഭവതിയുടെകരതളിരിലടിയനിത നല്കവൻ
ഭൂയോപിഭൂയോപി നോക്കുകെന്നോതിനാൻ
പതിവ്രതകൾ മുടിമണികൾ കടലയിതുവേകിച്ചു
മാതാവെപാൎവ്വതി തന്നാൽ ഭുജിച്ചിടാം
കരുണയൊടുവതകമലരിൽ വരുമൊ മയി ചാമുണ്ഡി
കാൎത്ത്യായിനീമമ വേകിച്ചുനല്കമൊ
മുനിവരനമിതിചെയ്തു മുറവിളികൾ കൂട്ടിനാൻ
മോദിച്ചുവാങ്ങി പചിപ്പതിന്നീശ്വരി.
അഖിലജഗദധിപരാടെ ദയിതജഗദീശ്വരി
ആനന്ദരൂപിണിയായിടും ചിന്മയി
കരളിലതികരുണയൊടു കടലമണിവേകിച്ചു
ക്രൂരോടെമാമുനിക്കാശുനല്കീടുവാൻ
പലവഴികൾ ഗിരിസുതയുമടവിനൊടുനോക്കിയും
പാരംപണിയിതു സാദ്ധ്യമാകാഞ്ഞധം
ഇതികരുതി ഗിരിസുതയുമധികവ്യഥ കൈക്കൊണ്ടു
ഈശാനി മാമുനികയ്യിലേകീടിനാൾ
യതിയുടയ മതിവ്യഥയും ഗിരിജയുടെ ലജ്ജയും
ഓതുന്നതെന്തിനു കേട്ടാൽപൊറുപ്പതൊ
മുനിതിലകനതുപൊഴുതു ഗിരിജയൊടുവാങ്ങീട്ടു
മാനസതാപേന ചൊല്ലിനാനീവിധം.
സതിയൊരുവളിതിനെയിഹ പചനമതുചെയ്യുവാ
നേതൊരുലോകത്തിലാരുപോൽ ദൈവമേ
ഇതിനുവഴിയരുളുകയി ഭവതിജഗദീശ്വരി
ഈശാനിയംബികെ പാഹിമാം പാഹിമാം
സകലജഗദധിപതികൾ നിലയവരമൊക്കെഞാൻ
സാദ്ധ്വിമാരുള്ളേടം തേടിനോക്കീടിനേൻ

ഒരുവളിഹകടലയിത്തു പചനമത്തുചെയ്തിങ്ങു
നേരോടെതന്നിടാൻ പാരിടംചുററിനോൻ
മമദുരിതമിതിനവധി വരുവളവുചെന്നഞ്ഞാ-
നാമോദമോടെ നടന്നുതേടീട്ടവൻ
തൊഴുതു മുനി ഗിരിജയൊടു സപദിയനുവാദേന
താരാർമകളുടെ പാടവംനോക്കുവാൻ
മനസിതതികൊതി പെരുകിമഹതിധരമാമുനി
മാനസെ ചിന്തിച്ചുതോരോന്നതിങ്ങിനെ
പലമുനികളടിതൊഴുതുപണി വിടകൾവെയ്ത്തിടും
പാലാഴിവാസൻെറ പള്ളിക്കുറപ്പറ
തെളിവിനൊടുധരണിമലർ മകളുമിരുപാട്ടിലും
തേടിടുംകാലടി വേദങ്ങൾ കാത്തിടും
പരപുരുഷനിയലുമിട മവിടമൊരുകാൽക്ഷണം
പാരംപണിപ്പെട്ടു കാണാകുമോ ഹാ
വഴിതരിക ചരണയുഗമടിയനിഹ ദൈവമെ
വൈഷ്ണവംതല്പദം സന്തതംപാലയ
സുരമുനിയുമധികജവ മമലപുരിയെത്തിനാൻ
സുന്ദരംതല്പദം കണ്ടുകൈകൂപ്പിനാൻ
മലർമകളൊടമരമുനി സകലചരിതങ്ങളും
മാധുര്യമാംവണ്ണമൊക്കെവേ യോതിനാൻ
കമലമകളലിവിനൊടു കടലമണി വാങ്ങിനാൾ
കാൽക്ഷണംവേകിച്ചു നോക്കീ മലർമകൾ
കടലയിതുപചനമതു വരുവതിനുസംശയം
പാടവമിങ്ങിനിക്കില്ലെന്നു മാനസെ
കരുതി മലർമകളുമഥ പരവശതകൈക്കൊണ്ടു
ചാരിത്രമിങ്ങിനിക്കില്ലാതെ യായിതൊ
ഹരിയുടയ ദയിതയഹമഖിലജഗദൊക്കവെ
നേരാകെസാദ്ധ്വിയാണെന്നതും പോയിതോ
തിരികെയിതു മഹതിധരനിവനുബതനാണ്ടിയാൻ
താൻതന്നെചൊല്ലുവോൻ ലോകമെല്ലാടവും

പലതരവുമിതിമനസി കരുതി മുഹുരിന്ദിരാ
ചൊല്ലാന്നലക്ഷ്മിതാൻ ചൊല്ലിനാൾമെല്ലവെ
മുനിതിലകയ്യിതു പചിതുമരുതരുതു നാരദ
മോദമോടെഭവാൻ വാങ്ങീടവേണമെ
പചനമതുവരുവതിനു പലവഴികൾനോക്കിഞാൻ
പാചനംചെയ്യുവാനെന്നാൽ കഴിവരാ
മുനിവരചെറതകമലരിലരുതരുതു മാമുനെ
മാനവുംമാമകം നിഷ്ഫലമായിതെ
ഇതിവചനമരുളി രമ തിരികെയതുനല്കിനാ-
ളാതുരയായാൾസപത്നിയെ ഓൎത്തുതാൻ
കലഹമതിലധികസുഖമുടയ മുനിനാരദൻ
കയ്യേന്തിവാങ്ങിട്ടു പാട്ടുകൾപാടിനാൻ
അസുരസുരമനുജവര പുരിയഖിലമോടിഞാ
നാരെയുംകണ്ടാഞ്ഞു ചെല്ലുംദശാന്തരെ
സ്ഥിതിയുമപിലയവു മപികൃതിയുമഥചെയ്തിടും
മൂൎത്തികൾതങ്ങടെ സന്നിധിക്കെത്തിനേൻ
സ്തിയൊരുവൾകടലയിതു പചനമതുചെയ്യുവാൻ
സാദ്ധ്യയാംസാദ്ധ്വിയെ കണ്ടീലഞാനഹൊ
മലർമകളെ മമജനകജനനിജഗദീശ്വരീ
മായേമഹാമോഹനാശിനിയംബികെ
വിടയതുകവിരവിലഹ മടിയനൊരുസാദ്ധ്വിയെ
വിസ്മയമാനാര കണ്ടുകിട്ടേണമെ
ഇതിതൊഴുതുനയവിനയ ഗുണസഹിതവാണികൾ
അത്യാദരേണതാനോരോന്നുണൎത്തിച്ചു
കഴലിണകൾതൊഴുതുമുനി വിരവിൽനടകൊണ്ടിതു
കോഴയൊഴിച്ചങ്ങു തേടുവാൻ സാദ്ധ്വിയെ
ഇനി മുനികൾമരുവുമിടമിടയിലിടെനോക്കിടാം
മാന്യയാംസാദ്ധ്വിതാനുണ്ടെന്നു വന്നിടാം
ഝടിതിമുനിയിതികരുതി തപമുനികൾവാണിടും
വാടങ്ങളോരോന്നു തേടിനോക്കീടിനാൻ

പലമുനികളുടജമതുതെരുതെരവെ പിന്നിട്ട
കോലാഹലത്തോടു നോക്കിനോക്കീധ്രുവം
അധികതപമിയലുമൊരു സുകൃതനിധിയത്രിത-
ന്നാരാമമുൾപ്പുക്കു ചെന്നിതു നാരദൻ
അവിടെയതി മധുരമൊഴി പൊഴിയുമൊരു താപസി
അത്രിതൻ ഭാര്യയനസൂയ നാമവൾ
ഇതിമുനിയൊടമിതരുചികുയിൽനിനദവാണികൾ
ചേതസ്സിലാമോദമോടെ കേൾപ്പിക്കയാൽ
കലഹരുചിയുടയമുനി മഹതിധരനെത്രയും
കോലാഹലംകേട്ടു നോക്കിനാൻ വിദ്രുതം
സ്വരമതിനു പിഴവൊഴികെശ്രുതിനിനദമാശ്ചര്യ-
മാരാമദേശെ ശ്രവിച്ചുവീണാധരൻ
ഉപവനവുമതിനുസമ മുടജമതിലെങ്ങുമെ
വാപിയുമില്ലെന്നു ചൊല്ലിടാം നിർണ്ണയം
പെരുവഴിയിലിരുപുറവും ക്രമുകമപികേരവും
പാരംപഴുത്തിട്ടുതുങ്ങും കുലകളും
അതിനരുകിലമിതരുചി ഫലസഹിതരംഭകൾ
ജാതികളോരോന്നിടക്കിടെ കാണായി
കദളിയുടെ ഇടയിലൊരു കനകരുചിയൊത്തിട്ടു
കാന്ത്യാവിളങ്ങുന്ന പൂവ്വൻപഴക്കുല
നടുവിലുടനിടയിലിടെയിരുമുടികൾചേർന്നുള്ള
കേടററൊരായിരം കായുള്ളപൂവ്വനും
കദളിപലവകയിലിടെയിലകളുടെ വർണ്ണമാം
കേടകന്നുള്ളോരു പച്ചപ്പഴക്കുലാ
പലതുമിവ നയനരുചിവളരുമളവൊക്കയും
നീളവെകണ്ടു തെളിഞ്ഞു വീണാധരൻ
അതിനിടയിലകിലുകളുമതിനിടയിൽ ചന്ദനം
ആനന്ദമേകിടും പൂവ്വുള്ള ചമ്പകം
കുരവകവുമതിനിടയിലറളിപലകൊന്നയും
കൊക്കുമന്ദാരവും പിച്ചകം തെച്ചിയും

കസുമമയനികരമൊടു മഖിലദിശിചുററിയും
കോമളമായുള്ള മുല്ലയും മല്ലികാ
ആതിനകലെ ഇടയിലിടെ പലപനസജാലങ്ങൾ
ചൂതങ്ങൾമേവുന്ന പകപഭരാനതം
ഇടയിലിടെമധുരരസസഹിത ജലകൂപങ്ങൾ
വാടികൾനന്നായ്നനപ്പാൻ ജലത്തൊടും
ഉടജമതിനകലെ പല ദിശിയുമുടനൊക്കവെ
വാടങ്ങൾ വാടികൾ കണ്ടോരുനാരദൻ
മനസിയതി കുതുകമൊടു സരസമഥനോക്കിനാൻ
മാനസമൊത്തോരു പൊയ്കയുംകണ്ടിതു
തരുനിരകളതിൽമരുവും കുയിൽനിനദമൊക്കയും
നേരെശ്രുതിക്കുസമാനം ശ്രവിക്കയാൽ
മുനിയുടയപിറകിലൊരു ശ്രുതിനിനാദമെന്തഹൊ
മോഹമോ പിന്നാലെയാരുവാൻവന്നിതൊ
ഇതികരുതി മുനിതിലകനമിതരുചി പൂകിനാൻ
ചാതകൻ വാരിദം തേടുന്നതുപോലെ
മിതിയിലതികുതുകമൊടു നടവഴിയിൽ നീളവെ
മാമുനിനാരദൻ വീണയും പാടിനാൻ
ചമതകളുമഖിലദിശി ചുമകളുവുകെട്ടിയും
ചാരുതചേൎന്നുള്ള മാമുനിശിഷ്യരും
കുടവടികൾ മെതിയടികൾ കുടവയവമായുള്ള
കൂട്ടംദ്വിജന്മാർ വരുന്നോരു ഘോഷവും
ഉടൽമുഴവനടിയളവു ഭസിതയതിമാർ ചിലർ
ഊൎദ്ധ്വപുണ്ഡ്റംധരിച്ചോരൊരൊക്കൂട്ടരും
നെടിയജടയടിമുടികളളവുവരെയുള്ളവർ
നഗ്നരുംമുണ്ഡികൾ കുണ്ഡലധാരികൾ
അജിനമൊടുമരവുരികൾ പുലിയുടയചൎമ്മവും
ആനതൻ തോലുടുത്തോരും പലവിധം
യതിവരരുമവരുടയ നിയമമതുനിഷ്ഠയും
നീതിയാൽവേദവും ശാസ്ത്രവും ഘോഷിച്ചു

ക്രമമുടനെമറകളൂതു ചൊവതുപിഴവെന്നിയെ
കൂട്ടമായോതുന്ന ഭൂസുരവസ്തുതും
പിഴവുചെവതൊരുപൊഴുതും ശ്രുതിയിലൊരുഭേദവും
പാൎത്താലൊരുത്തനും കണ്ടുകിട്ടാദ്ദഢം
മുനിയുടയ ഉടജമതിലതിവിശദമോതിടും
മാമുനിശിഷ്യരെ മോദിച്ചുനോക്കിനാൻ
ഉടജമിതിനൊടുസദൃശ മമരപുരിയെത്തിടാ-
മുദ്യാനമത്രിതൻ മോഹനമെത്രയും
സതിയുടയമഹിമയിതു സകലദിശികാണ്മതും
സാദ്ധ്വിക്കെതിരില്ല ലോകത്തിലൊന്നുമെ
ഇതികരുതിമനസി മുനി ഉടജഭുവിപുകവെ
ഈടെഴുംശാലയും കുണ്ഡവുംകാണായി
പലമുനികളതിനരികെ സ്വരവവും ജുഹുവാദിയും
ചാലവെകയ്യേന്തി ഹോമിച്ചുകാണായി
പുകകൾ സുരപുരിയമരും സുരരെയിഹകൂട്ടീട്ടു
പോരുവാൻ പോവതൊവെന്നുശങ്കിച്ചിടാം
വിടപിയുടെ ഗളിതപല കുസുമചയവിഴ്ചകൾ
വണ്ടുകൾ തേനുണ്ടു വീഴുന്നതെങ്കിലും
സുരപുരിയിലമരുമവർ കുസുമചയമേന്തീട്ടു
നെരോടെയത്രിക്കു പൂജയ്ക്കുനൽകുവാൻ
വരുമളവിലവരുടയ കരഗളിതമാണെന്നു
വീണാധരൻ മുനി ശങ്കിക്കുമാറഹൊ
കുസുമചയമുടനുടനെ പലദിശികൾ വീഴ്ചയും
കണ്ടുകണ്ടാനന്ദമോടെ നടന്നിതു
ഇവപലവുമധികസുഖ രുചിവിശദമത്രിതൻ
പാവനമന്ദിരം മെല്ലവെ നാരദൻ
അടയുമളവുടജഭുവി തപനശശിപാവക
രാരഹൊവന്നതെന്നാടൽതേടീടിനാർ
മുനികൾപലരമലരുചി വിലസുമിവനാരെന്നു
മാനസെ ചിന്തിച്ചു മേവും ദശാന്തരെ

ചരണയുഗ മെതിയടികളം കരതളിരിൽ വീണയും
ചാരുവാം കുണ്ഡികാ അക്ഷമാല്യങ്ങളും
വിരൽനഖരമിടയിലിടെ മഹതിയുടെ തന്തിയിൽ
വീണാധരൻ മുനി താഡിച്ചുകാണായി
വരുവതിന്നു വിധിയുടയ തനയനിഹ നാരദൻ
വന്ദ്യനാം മാമുനി താനെന്നു നിർണ്ണയം
ഇതി മുനികൾ കരുതിയവരധികബഹുമാന്യനെ
ഉൾപ്രമോദേന ചെന്നു നാം സൽക്കരിച്ചീടുക
ഇതിവചനമരുളിയവരുഴറി നടകൊണ്ടിതു
ചേതസി മോദേന നാരദ സന്നിധൌ
യതിവരരുമമിതരുചി വിധിവിഹിതപൂജയ്ക്കു
മെത്തിനാർ പാദ്യാദികൊണ്ടങ്ങു ശിഷ്യരും
ദയിതയൊടു സഹിതമുനി സുകൃതനിധിയത്രിയും
ദമ്പതിമാരൊന്നു പൂജയെ നൽകുവാൻ
മതിയിലതി കുതുകമൊടു വിധിസുതനെയാദരാൽ
മാനിച്ചു പൂജിച്ചിരുത്തി യഥാവിധി
കുശലമപി വിധിസഹിത മവരുടനെ ചോദിച്ചു
ശ്രദ്ധയോടെ നാരദനോടനസൂയയും
ത്രിഭുവനവുമഖിലദിശി സുകൃതിജനമന്ദിരം
ത്രാണനം ചെയ്തിങ്ങു പോന്നിടും മാമുനേ
തവ ചരണയുഗളമിഹ ഉടജഭുവി വെയ്ക്കയാൽ
താപങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു തീർന്നിതു ചേതസി.
കരചരണനയനയുഗ രഹിതനുടെ വക്ത്രത്തിൽ
കോരിയൊഴിച്ചുള്ള പീയൂഷമായിഹ
നയനയുഗ കലുഷതകളകലുമൊരു വിഗ്രഹം
നേരിട്ടു കാണായതെത്രയും വിസ്മയം
ജഡതടിയെയടവിനൊടു കഠിനചുമടേററിയും
ജീർണ്ണപർണ്ണങ്ങളോടൊത്ത തരുപോലെ
കുസുമചയ ഫലരഹിത കിസലയവിഹീനമായ്
കാനനെ മേവുന്നിതീരണ്ടു ശാഖികൾ

ഇവരുടയ ഉടജമിതി ചിലരിതിനെ ചൊല്ലുമോ
രീയുടലിന്നതുകൊണ്ടു ബന്ധം വിഭൊ
വിപിനമിതിലുടജഭുവി യഖിലമൃഗസേവിതെ
വന്നകംപൂകുവാൻ തോന്നിയതെന്തഹൊ
മുനിതിലക മഹതിധര പറകതൊറെന്നതു
മോദേന ചൊല്ലുകിൽ കേൾപ്പൻ
അതിന്നൊരുതി മമമനസി പെരികെയുണ്ടതിന്നി
ലാതങ്കമൊട്ടേറെ നീങ്ങിടും മാമുനെ
മുനിദയിതയുടെ വചനമധുവൊഴുകി നാരദ
മാനസമാംസരസ്സേറെ നിറകയാൽ
മതിയിലൊരു മധുലഹരിപരവശതയാ മുനി
ഏതുമെ ചൊല്ലുവാനാവതല്ലാഞ്ഞുടൻ
വലയുമളവവിടെയൊരുസുകൃതഫല ഭാസ്കരൻ
വന്നുദിച്ചിതു മാനസപ്പൊയ്കയിൽ
ഇതുഖിലമവിടെയുടനകലുമളവന്മുനി
കാരുണ്യശാലി സതിയനസൂയയെ
തൊഴുതു നയവിനയഗുണ സഹിതമധുവാണികൾ
താഴ്മയോടിത്തര മോതിത്തുടങ്ങിനാൻ
സതിയുടയ മുഖകമല തൊടുകുറിയിൽ മിന്നിടും
സാദ്ധ്വീ ഭവതിയെന്നോതുന്ന സജ്ജനം
ഭവതിതവ മഹിമയതു പറവതിന്നശേഷനും
ഭാവിച്ചതെങ്കിലൊ ദോഷനാമായവൻ
കതിർമതികളുദയമതു ഭവതിയുടെ കാരണം
കാമ്മേഘവഷ്വും താവകം കാരണം
തവമഹിമ പറവതിന്ന അരുതരുതു നായികെ
തന്നീടു വാഞ്ഛിതം ചൊല്ലുവ നംബികെ.
മമമനസിതവമഹിമ ചെറുതുചിലതോർത്തിഹ
മോദേനകാണ്മവാൻ വന്നേനറിഞ്ഞാലും
സതിയൊരുവളടിയന്നുടെ നയനയുഗസന്നിധൌ
സിദ്ധിക്കുമെന്നോർത്തു ദർശനംചെയ്യുവാൻ

ത്രിഭുവനവുമഖിലമുനി മുഴുവനിഹചുററിഞാൻ
ശൈലാധിപത്യസുതയെ കാണാതെമെവ്വിധം
തവമഹിമ മമമനസി ഉദയമതുചെയ്കയാൽ
താപനാശനമാം ചൊൽവാനന്തങ്ങൾ
സതികൾപലർകടലയിതു ഝടിതിയതിൽവേകിച്ചു
സല്ക്കരിക്കുന്നവല്ലാരെയും കാണാഞ്ഞു
വ്യഥയൊടനെപലദിശികൾ പട്ടുതയൊടുചുററിഞാൻ
വ്യൎത്ഥമായ്വന്നിതു കാലവുംപോയിതു
ഭവതിയുടെകരതളിരിൽ കടലയിതനല്ലവൻ
ഭാവിതംമാമകം സാഫല്യമാക്കുമോ
അകമലരിലിവനിലൊരു ചെറുതുകൃപവന്നീടി-
ലാതങ്കമൊക്കയും തീൎന്നിടുംനിൎണ്ണയം
മുനിയുടയ മുഖഗളിതവചനമിതികേട്ടോരു
മാമുനിപത്നിതാൻ മോദിച്ചുവാങ്ങിനാൾ
ഹൃദയമതിലഖിലപതി പരവരനെയോൎത്തവൾ
ഹവ്യവൽവേകിച്ചു മാമുനിക്കേകിനാൾ
കലഹമതിലധികരുചിയുടയമുനി നാരദൻ
കയ്യിൽവാങ്ങീടിനാനാനന്ദപൂൎവ്വകം
പതിവ്രതകളിതുസപദിസകലജനമീക്ഷിച്ചു
പാരംപുകഴ്ത്തുവാൻ ഞാനിന്നുകാരണം
വരുവളവുവരെയുമഹ മഖിലദിശിചുററുവൻ
വീൎയ്യങ്ങളൊക്കയും വാദിച്ചുതീൎക്കുവൻ
തരുണിജനമിതുകരുതി സപദിപലർകേഴണം
താവകമായിടും മാഹാത്മ്യമോതണം
അതിനുതവഭവതി കൃപവരുവതിനുസാമ്പ്രതം
അംബികെനിൻപദം കുപ്പുന്നുഞാനിതാ
തൊഴുതുമുനിയതിനുവിട വിരവിനൊടുവാങ്ങീട്ടു
തോഷമോടെ മുനിനാരദൻമെല്ലവെ
കുലതരുണിമണികൾപലർ മനതളിരുവാട്ടുവാൻ
കൊല്ലംഭഹനാനെ കയ്യേന്തിമാമുനി

പവനസുതതരനിമിഷ മതിലനലനേകുവാൻ
പണ്ടുലങ്കാപുരം കൊള്ളിവെച്ചെന്നപോൽ
സകലപുരവരമതിലും ത്വരിതമുടനെത്തിനാൻ
സാദ്ധ്വിമാരുള്ളങ്ങൾ ചുട്ടുതള്ളീടിനാൻ
വനദഹനനരികെവരുമളവിലവർസങ്കടം
വാവിട്ടു ചൊല്ലുന്നതെങ്ങിനെയെന്നപോൽ
മുനിയെയൊരു വനദഹനനിതികരുതി നാരികൾ
മാനസതാപേന മേവിനാരേവരും
ഭുവനതലമഖിലദിശി തരുണിജനമാനസം
ഭൂയോപിചുട്ടു ചുട്ടങ്ങുചെന്നീടിനാൻ
പുരവരവു മവിടവിടെ തെരുതെരവെ പിന്നിട്ടു
പാരംപരിഭവം നാരിമാൎക്കേകിനാൻ
ത്വരിതമതി കുതുകമൊടു ഗഗനഭുവിപോയിതു
തുൎണ്ണംഗമിച്ചിതു സത്യലോകംമുനി
തരുണിജനനയനജല മൊഴുകിയതുവാരിധി-
ക്കാരാൽഗമിപ്പതൊ വെന്നുശങ്കിച്ചിടാം
സരസിരുഹ ഭവനുടയ പദതളിർകൾ കുമ്പിട്ടു
സാദരംഭാരതിക്കാശു കാണിച്ചിതു
മുനിദയിതയൊരുവളിഹ കടലയിതവേകിച്ചു
മാന്യയാം സാദ്ധ്വീയനസൂയയാമവൾ
കനിവിനൊടു കടലയിതു കരതളിരിൽ നൽകിനാൾ
കണ്ടവർ കണ്ടവർ കൊണ്ടാടുമാറവൾ
മതിയിലതികുതുകമൊടു ഭവതിയിതു ഭാരതീ
മോദേനവാങ്ങീട്ടു നോക്കീടവേണമെ
മഹതിധര മുനിയുടയ മധുരമൊഴിയാകൎണ്ണ്യ
മോഹവും കോപവും താപവും തേടിനാൾ
ഹൃദയമലരെരിയുമൊരു ദഹനകണമെങ്കിലും
ഹാഹേതിഭാരതി മോദിച്ചുവാങ്ങിനാൾ
നയനയുഗസലിലമതു പെരികെയൊഴുകീടിലും
നാട്യംകുറച്ചീല ഭാരതീ തെല്ലുമേ

മുനിയുടെയ മോഹനരുചി സംഹിതമധുവാണികൾ
മാധുൎയ്യമെങ്കിലും മാനസം വേകയാൽ
മനസിവ്യഥമപൂകിയൊരു മൊഴിയുമഥവാരാതെ
മാനിച്ചുനോക്കി മുനിക്കു നൽകീടിനാൾ
സുരമുനിയുമിവളുടെയ യഹമതികൾ സൎവ്വവും
തിരെനശിച്ചിതെന്നോൎത്തുവാങ്ങീടിനാൻ
തൊഴുതുമുനി വിടതരിക ജനനിയിതപോകുന്നു
താമസിയാതെ ഞാൻ വന്നിങ്ങുകണ്ടിടാം
ധവളരുചിവിലസുമൊരു നെടിയഗിരി കൈലാസെ
ധാവനംചെയ്യുവാൻ ഭാവിച്ചു നാരദൻ
പരമശിവദയിതയവളഹമതികൾ മാറുവാൻ
പാരം പരിഭവം മാനസെ ചേൎക്കുവാൻ
അതിനുബത സമയമിതു കളയരുതു ചെറുമെ
ആതുരയായിടും പാൎവ്വതീ നിൎണ്ണയം
ജടയിലിഹ മരുവുമവൾ സുരതടിനി സുന്ദരി
ജാഹ്നവി കാണവെ പാൎവ്വതി കേഴവെ
ഹിമഗിരിജാകരതളിരിലടിയനിതുനൽകുവാൻ
ഹാഹന്തതാപങ്ങളല്പന്നമാക്കിടാം
മതിയിലതി കുതുകമൊടു ഉടൽപകുതി വാങ്ങിനാൾ
മാരനെക്കൊല്ലിച്ചു മാനിനിയാമിവൾ
പശുപതിയുമിവൾവശഗനിതികരുതി മാനസെ
പാര മഹങ്കാരമെന്നുവന്നീടുകിൽ
കളവതിനു വെറുതുശിവനന്നമതികൾ തന്നിടും
കണ്ടിടാമാശ്ചൎയ്യ മേതൊരു ജാതിയും
ഇതിപലവു മകതളിരിലമല മുനി നാരദൻ
ഇംഗിതമോരോന്നു ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു
രജതഗിരിയതിനരുകിൽ നിമിഷമതിലെത്തിനാൻ
രഞ്ജിതമായൊരു ധൂൎജ്ജടീമന്ദിരെ
മുനികൾപലരഖിലഭിശിമഹതിധരൎവീണകൾ
മോദേനപാടുന്ന ഘോഷങ്ങൾ കേൾക്കായി

ശ്രുതിനിനദശ്രവണരുചി സുരമുനിയെയാനന്ദ
ശ്രേയസ്സിനാധാരപാത്രമാക്കീ ജവം
മഹതിയതിലതിവിശദനിതിവിരുതുവിട്ടീടു
മാരാരിവൈഭവം മോക്ഷദംനിശ്ചയം
സദനമതിലരികിലിഹ മുനിവരനുപാര്‌ത്തുടൻ
സോപാനദേശത്തു നന്ദിതാൻ വാഴുന്നു
ഇവനുടയ അനുമതിയോടചലമിതിലേറിടാ
മേവനുമെന്നുറച്ചാജ്ഞ വാങ്ങീടിനാൻ
ഗിരിശിഖരി ഗിരിജയൊടു മണിരചിതപര്യങ്കെ
ഗംഭീരഭാവേന മേവുന്നൊരീശന്റെ
പദകമലയുഗളമതു തൊഴുതുമുനിനാരദൻ
വേദാന്തവേദ്യനെ വാഴ്ത്തിനാനേററവും
പുരമഥനഹൃദയമതു ചെറുതുമുനിവേദിച്ചു
പാര്വ്വതീദേവിയോടേവ മുണർത്തിനാൻ
സകലജഗദധിപനുടെ ഉടൽപകുതിശക്തിനീ
സാദ്ധ്വിമാർകൈതൊഴും സാനന്ദരൂപിണീ
തവകരുണമയിചെറുതു മരികയതുകാരണം
താപങ്ങൾക്കൂടാതെ സാദ്ധ്വിയെത്തേടിനേൻ
ഒരുപൊഴുതുസകലദിശി പുകഴുടയമാമുനി
ഓതിടാമത്രി യനസൂയ പത്നിയും
അവരുടയൊരുടജമതിലധികജവമെത്തിഞാ
നായവളമ്പോടെ വാങ്ങിപ്പചിച്ചിതു
അനുഭവതികരുണയൊടു കടലയിതനോക്കുകെ-
ന്നാതുരഭാവേന നല്കിനാൻമാമുനി
സതികൾകുലമകുടമണി വിലസുമവൾസാദ്ധ്വിതാൻ
സന്ദേഹമില്ലതു ചൊല്ലിടാംനിശ്ചയം
മഹിമപെരുതവളുടയ കണവനുടെവൈഭവം
മാഹാത്മ്യമീദൃശ മെങ്ങുമുണ്ടായിടാ
അതിശയമിതഖിലദിശി പറവതിനുപോകുന്നു
അംബികെചിന്മയീ പാഹിമാമീശ്വരീ

ഭവതിയുടെകരുണയതു വരികരികിലെപ്പൊഴും
ഭാഗ്യവാനായിടും ഞാനെന്നുനിൎണ്ണയം
സതിയുടയഹൃദയമലർ പൊളിയുമളവിങ്ങിനെ
സന്താപമേകുന്ന നാരദവാണികൾ
ശ്രവണയുഗസുഷിരവഴി ഹൃദയമലരുൾപ്പുക്കു
ശ്രോത്രങ്ങൾനേത്രങ്ങൾ ഗാത്രങ്ങളൊക്കയും
കനൽചിതറുമധികവ്യഥ പറയുവതിനാളല്ല
ക്രോധംപുരാദക്ഷയാഗത്തിലീവിധം
വരികിലതുമിതിനരുകിൽ വരുവതിനുസംശയം
വാവിട്ടുലജ്ജയാമാമുനിക്കേകിനാൾ
കരതളിരിൽഗിരിജയൊടു കടലമണിനാരദൻ
കുമ്പിട്ടുവാങ്ങിസ്തുതിച്ചുടപായിടിനാൻ
ഝടിതിപുനരമലമുനി നിമിഷമൊടുപൂകിനാൻ
ഝങ്കാരഘോഷേണ വൈകുണ്ഠമെത്തിനാൻ
കടതഴകളിരുപുറവുമരിയ പല ചാമരം
കൂട്ടമെവീശുന്നിതാകവെ ദേവികൾ
മുനികൾപലർശ്രുതികളതി വിശദമൃദുഗാനവും
മദ്ദളമാദിയാം വാദ്യഘോഷങ്ങളും
ഉരഗവരസുകൃതനിധിയുടലുമൊരു മെത്തയായ്
താരാർമകളൊടു മേദിനിതാലവും
കരകമലയുഗളമതിലുടനടനെടുത്തവർ
കോമളഗാത്രിമാർ വീയുന്നിതേററവും
കരവലയഗണമടവിൽ കിലുകിലനെശബ്ദവും
കാൎണ്ണമന്ദിരം കണ്ടാനതിശയം
വിരവിനൊടുസുഖപവന നഖിലദിശിയേററുടൻ
വേദാന്തമൂൎത്തിതെളിഞ്ഞുവിളങ്ങുന്നു.
സുരമുനിയുമമലരുചിവിലസുമഖിലേശനെ
സാനന്ദമോടുകൈക്രൂപ്പിവണങ്ങിനാൻ
മുരമഥനകരയുഗള മതിനെയുടനീക്ഷിച്ചു
മാനസെശങ്കിച്ചിതീവിധം മാമുനി

സരസിരുഹമുകുളമൊട്ടു സുരുചിയത്തുകൊണ്ടഹൊ
സാദൃശ്യമേകുന്നൊരിവിരാതന്നുടെ
കുചയുഗളമത്തുതടവി വരികയത്തുകാരണം
കോമളമാംകരം രക്തസാദൃശ്യമായ്
ഇതിമനസിമുനികരുതി മുരമഥനവൈഭവം
പേർത്തുംവിചാരിച്ചു വീർത്താൻതെരുതെരെ
ഫണിശയനനവിടെ മുനിവരുവതിനുമുന്നമെ
ഫുല്ലാംബുജേക്ഷണനീക്ഷിച്ചുവെച്ചിതു
സകലജഗദധിപനുടെ ഹൃദയമതിലേറാതെ
സന്തതം ലോകത്തിലൊന്നുമുണ്ടായിടാ
മുരമഥനനുടയകളി മഹിമയത്തുചൊല്ലുവാൻ
മായക്കധീനമാണൊക്കയുമാകയാൽ
പറയുവതിനൊരുവനിഹ തുനിയുകിലസാദ്ധ്യമാം
പാരംപരനുടെ മാഹാത്മ്യമത്ഭുതം
മുരമഥനനൊടുമുനിയും ചെറുതുമറവെന്നിയെ
മോദേനനേത്രാന്ത സംജ്ഞകൊണ്ടോതിനാൻ
പിതൃജനകനൊടുസകലമമമനിനാരദൻ
പാരംപരാധീനഭാവേന കേൾപ്പിച്ചു
അനുമതിയോടമിതരുചി കമലമകൾമേവിടും
സന്നിധിക്കാശ്ശുതാൻ മോദേനപോയിതു
കമലഭവസുതമുനിയെ കമലമകളീക്ഷിച്ചു
കൊണ്ടാടിവാഴ്ത്തി കൊടുത്തിതുപൂജയും
മുനിതിലകനതികുതുക നയവിനയമാനസൻ
മേദിനീകേൾക്കവെ യോതിനാനീദൃശം
മമജനകപിതൃദയിതെ മലർമകളെനായികെ
മായെഭവതിമാം പാലിക്കവേണമെ
ഭവതിയുടെകരുണയൊടു മഖിലദിശിചുററിഞാൻ
ഭാഗവതപ്രിയെ സാധുചിതെത്തേടിനേൻ
മുനികളുടെഉടജമതിലൊട്ടുവിലഹമെത്തിനേൻ
മാഹാത്മ്യമേറീട്ടു മത്രിതന്നാശ്രമെ

സകല ഫലകസുമങ്ങളു വിടപിയുതമാത്രം
നൽകുവാകമെത്തിടാ സർവ്വസൌഭാഗ്യദം
അതിധിജനാമവിടെവരു മവരളവുചൊല്ലിടാ
നാവതല്ലെന്നു ചുരുക്കിഞാനകഥാ
അമൃതനിധിയവളൊരുവ ളഖിലദിശിസാദ്ധ്വിയെ
ന്നാരുംകഥിച്ചിടുമത്രിതൻ ഭാമിനി
കരതളിരിലടിയനയി കടലയിതുനല്കിനേൻ
കല്യാണഗാത്രി പചിച്ചുതന്നീടിനാൾ
മമജനനിഭവതിയിതൊരനൃതമൊഴിയല്ലകേൾ
ജന്മാന്തകാരിണി നോക്കീടവേണമെ
പരവശതപെരുകിമുനി മഹതിധരനിങ്ങിനെ
പേർത്തുംപറഞ്ഞു കരത്തിലേകീടിനാൻ
മലർമകളുമതിനെയുട നലിവിനൊടുനോക്കിനാൾ
മായെക്കസൂയതാനൊട്ടേറെ വായ്ക്കയാൽ
മുഖകമലമനതളിർകൾ വിരവിലിഹവാട്ടിയ
മാമുനിനാരദൻ പോകട്ടെവിദ്രുതം
ഇതിമനസികരുതിരമാ തിരികെയതുനല്കിനാൾ
ഓതീലമാമുനി കേൾക്കുമാറൊന്നുമെ
കുസൃതിപെരുത്തുടയമുനി തൊഴുതുവിടവാങ്ങിനാൻ
കണ്ടിലശംക്കപായങ്ങളൊന്നുമെ
ചിലകലഹമിടയിലിഹ വരുവതിനുവേണ്ടിഞാൻ
ചിത്തത്തിലോർത്തുടനിത്തരം ചെയ്കതും
സഫലമതുവരുവതിന സമയമതുകാത്തുഞാൻ
സുദ്യോഗമിച്ചിടാമുദ്യോഗ പൂർവ്വകം
പലവുമിതിമനസിമുനി കലഹരുചിനാരദൻ
പാരാതെചിന്തിച്ചു നിർഗ്ഗമിച്ചീടിനാൻ
കമലഭവതനയമുനി വെളിയിലഥപോകവെ
കാമിനിമാരോർത്തിതോരോന്നതിങ്ങിനെ
ത്രിഭുവനവുമുടനടനെ നിയമനലയങ്ങളും
ത്രൈലോക്യരക്ഷയും ചെയ്തിങ്ങുവർത്തിക്കും

അഖിലജഗദധിപരുടെ സുകൃതഫലമാസ്വാദി
ച്ചാനന്ദമോടെയിരുപ്പോരു ശക്തികൾ
പദവിയിതുവരുവതിന പതിവ്രതകൾകാത്തിടും
പാദാരവിന്ദങ്ങൾതോറം വസിപ്പവർ
സതികളിതിജഗദഖിലം പുകഴുടയദേവികൾ
സാദ്ധ്വികൾക്കൃപ്പിടും സാനന്ദതൃപ്തികൾ
പലസുകൃതഫലനിരകൾ പലതുമുടനാജ്ജിച്ചു
ലീലാവിനോദനാമീശനെ സേവിച്ചു
ലയരഹിതപദവിയിതു വരുവതിനകാംക്ഷിച്ചു
ലബ്ധമായോരുസതീപദ വൈഭവം
ഒരുനിമിഷമതിലവിടെയൊരു മുനിയകററിനാൻ
ഓത്താലിതെത്രയും ചിത്രമത്ഭുതം
ഉമയുമഥവിധിദയിത മലർമകളുമിങ്ങിനെ
ഉന്മാദവിഭ്രമ ചിന്തയാമേവിനാർ
പതികളൊടുകലഹമഥ പതിവ്രതകൾക്കൂട്ടിനാർ
പാരംപരിഭവമേകിനാരനപഹം
സകലഭുവിപുകഴുടയ മഹിമപെരുമത്രിതൻ
സാദ്ധ്വിപോൽ പതിയനസൂയയാമവൾ
ചരിതമതുവിധിതനയ മുഖഗളിതവാണിയാൽ
ചേത്താപരിഭവം ഞങ്ങൾക്കതീക്കുവാൻ
ചെറുതുകനിവകതളിരിലൊരുനിമിഷമുണ്ടെങ്കിൽ
ചാരിത്രദൂഷണ മുണ്ടാക്കിഞങ്ങളിൽ
സതിമഹിമപെരുകുമളവവളിലൊരു ദൂഷണം
സന്നദ്ധരായങ്ങു ചെന്നുനല്കീടിനാൽ
മനതളിരിൽമരുവിനൊരു വ്യഥകളതുതീന്നിടും
മാനമായ് ഞങ്ങളും വാണുകൊള്ളുംചിരം
അതിനവഴിവരുവതിന പ്രിയരെയിഹവേലകൾ
ആമോദമോടും തുടരാഴ്കിൽഞങ്ങളും
കെട്ടതിയകമലരിലതികഠിനമതുകാരണം
കെട്ടുപോംദുർബ്ബലമാരാ മബലകൾ

ഇനിസ്തുതികൾമൊഴികളതി കെട്ടതിയൊട്ടുകേൾക്കയാ
ലിരാമനുജന്മാരോത്താർ ത്രിമൂത്തികൾ
കമലഭവഹരിഹരരു മിതിനാവഴിതേടിനാർ
കാമിനിമാരുടെ വാത്ത രക്ഷിക്കുവാൻ
തരുണിജനമവരൊഴികെ ദുരിതമറ്റുചെയ്യുവാൻ
കാരണം ലോകത്തിലാക്കുമെ വന്നിടാ
ത്രിഭുവനവു മരനിമിഷമതിലുടനെയുണ്ടാക്കി
ത്രാണനം ചെയ്തഴിച്ചീടുന്നൊരീശന്മാർ
തരുണിജനമിവരുടയ മധുരതരവാണിയാൽ
പോരായ്മയാരോന്നു ചെയ്തതിങ്ങോക്കുകിൽ
ത്രിഗുണമയിസകലചര മചരമിവയൊക്കയും
താൻതന്നെകാരണമായിട്ടും ശക്തിയെ
ഭുവനിഹ വിഭവിനൊടു ചെറുതുതടവെന്നിയെ
നേരെയറിഞ്ഞിട്ടു നീക്കുന്നതെങ്ങിനെ
വിധിയുടയ മതിയുടയ വിധി ഹരിഹരാദികൾ
ബോധവിഹീനരെപ്പോലെ ചെയ്താരിദം
യതിയുടയ വടിവുമൊരു നയവിനയ വാണിയും
യാചകവൃത്തിക്കു ചേൎന്നുള്ള വേഷവും
ഉടജമതിനരുകിൽജവ മമലമുനിയത്രിത-
ന്നുദ്യാനദേശത്തു ചെന്നിറങ്ങീടിനാർ
വെളിയിൽ മുനിവരുവതിനു സമയമതുപാത്തങ്ങു
വേദാന്തമൂത്തികൾ മൂവ്വരും മേവിനാർ
നദിയിൽമുനിമുഴുകി നിജനിയമമതിൽ നില്ക്കവെ
നാന്മുഖനാദികൾ ചെന്നിതു മന്ദിരെ
സപദി സതി മുനിദയിത യതിവരരെയീക്ഷിച്ചു
സാദരം പൂജിച്ചിരുത്തിയഥാവിധി
അഘമഖിലമകലുമിവരമൃത നിധിതുല്യരാ
ലാശിസ്സുവാങ്ങേണമെന്നനസൂയയും
കനിവിനൊടു മനതളിരിലധികകൊതി കൈക്കൊണ്ടു
കാംക്ഷിതം ചോദിച്ചു മേവിനാൾ സുന്ദരി

ചതിയുടയ യതിവരരു മറവിലൊരു ചതിചെയ്തു
ചാതുൎയ്യവാണികൾ കൈതവ മൂൎത്തികൾ
കലുഷതകളകലുവതിനുചിതമായി തീൎത്ഥങ്ങൾ
കന്മഷനാശന ക്ഷേത്രങ്ങളൊക്കെയും
അടവിഗിരിതടഭുവികൾ കരിനഗരിമരുഭൂമികൾ
കേടകന്നീടുവാൻ ചുററിനടന്നിഹ
വരുമളവിലടവിതല മതിനിടയിൽ വെച്ചഹൊ
നേരെവരുന്ന യതികൾ പറകയാൽ
ഉടജമിതിലൊരുവളിഹ പഥികജനഭോജനം
ഊൎജ്ജിതമായിട്ടു നല്കിടും സാധ്വിതാൻ
മരുവുമിടമിതി യതികൾ പറകയതുമൂലമായ്
മാന്യേ ഭുജിപ്പതിന്നിച്ഛയാ വന്നിതു
അശനമിഹതരുമൊ ശിവെ പാകി ചിന്തനിന്നിടാ
മല്ലാക്ഷിലല്പഃലൊടെങ്ങാനുഃമാടിടാം
ഭവതിയുടെ കരുണചെറുതകമലരിലുണ്ടെങ്കിൽ
ഭാഗ്യവത്തുക്കളാം ഞങ്ങളോ നിൎണ്ണയം
സതിയുടയ മുഖകമലഗളിതമധുവുണ്ണുവാൻ
ശ്രോത്രങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു പാത്രങ്ങളാകുമോ
പതിവ്രതകൾ ഞെളിവുകളുവതിനുവിധിയോൎക്കാതെ
പണ്ടഹൊ സൃഷ്ടിച്ച ദോഷവശത്തിനാൽ
ഇവിടെ മുനിസദനമിതിലിവളുടയ ഭക്ഷണം
ഈശരായുള്ളവർ യാചകരായിതും
ഹൃദയമതിലൊരുവനപി വരുവതിനെയോൎക്കാതെ
ഹാ കഷ്ടമിങ്ങിനെ ചെയ്താലിതെവരും
വിധിയുടയപിഴവുചെറുതകമലരിലോൎത്തു താൻ
വേധാവുനിഷ്ഫലവെ ചൊല്ലിനാളുത്തരം
യതിവരരെ വന്നിവിടെ വരുവതിനുമുന്നമെ
നീ[illegible]ക്കുകൾ ചെയ്തിങ്ങുപൊരുവിൻ
വരനടയനികടമതിലശനമതു ചെയ്തിടാം
വന്നീടുവിനഹം നല്കുവൻഭോജനം

ആവശ്യമിതുമലൊയൊരു വചനമതുചൊല്ലിടാ
ലാമെന്നുചൊല്ലീടിലാകുലം തീൎന്നിടും
തവ വചനാവധിയെ വയമശനമതു ചെയ്തിടാം
താവകംവാചികം ഞങ്ങൾക്കു സമ്മതം
അശനമതു തരുമളവിൽ ചിലമുറകൾ ചൊല്ലിടാം
ആശയംഗൂഢമാണായതിൻ നിശ്ചയം
യതിവരരെയശനമിഹ കൊതിയളവുനല്കുവൻ
യാതൊന്നുവാഞ്ഛിതം നല്കുവൻസാദരം
സതികളുടെ മുടിമകുടമണിയൊടിടർ ചെയ്തിടും
സാദ്ധ്വിയാൽ വാഞ്ഛിതം സാധിക്കുമെന്നവർ
തെളിവിനൊടുവെളിയിലൊരു നളിനിയുടെ സന്നിധൌ
ചീളെന്നുചെന്നവർ നിഷ്ഠകൾചെയ്തുടൻ
തിരികെയവർവരുവതിനു മുനിയുമൊരുകാൽക്ഷണം
അത്രിയുംപാൎത്തളവെത്തിനാർ മൂൎത്തികൾ
ഉടജവരനികടഭുവി ഝടിതിജലപാത്രവും
കേടകന്നീടുവാൻ പാദ്യവും നല്കിനാൾ
അശനമതിനമലമുനിയരുകിലിലവെച്ചിതു
ആനന്ദമേകിടും തണ്ണീർകുടിക്കുവാൻ
ഇലകളതിനരുകിലവർ സവിധഭുവിവെച്ചുട
നീഷലെന്ന്യേമുനിപത്നീ വിളമ്പുവാൻ
അടവടകൾപലതുമൊരു തളികയതിൽവെച്ചുട
നാനന്ദവാണീയനസൂയ നില്ക്കവെ
യതികൾമുനിദയിതയവൾ വചനമതുപേക്ഷിച്ചു
യാചിതംഭക്ഷണം നല്കുവാനോതിനാർ
ചതികരുതിവിരുതുപലതുടയ യതിമാരിവർ
ചാരിത്രഭംഗത്തെയാശിച്ച പൂരുഷർ
ഇവരിവിടെവരുവതിനു പലതുമഥകാരണം
ഈഷലില്ലിന്നിവർ മൂൎത്തികൾമൂവരും
കമതിസുരമുനിയുടയ വികൃതിയുടെകാരണം
കാമിനിമാരുടെ കാംക്ഷിതംനല്കുവാൻ

ഹരിഹരന്മഹരിവിധിമുതലായവരെ ചിന്തിച്ചു
നന്നാ കണ്ണുമിഴിച്ചവർ ചെയ്തു നിശ്ചയം
കലഹമേറ്റകളും മുഷകളുമാനവും
കാരണമെന്നാദികളല്ലാതെ വന്നിടാ
പരമിഹ വരുമാറാം കരണാദികമുമ്പുണ്ടെങ്കിൽ
നേരോടെ വാഴ്ത്തമെകുമവൻ നാഥവഴി
അരുളപരംപുരുഷവാരിയിതിനുവഴി നല്ലൊന്ന
മാധ്യന്തരൂപമാം സന്മയചിന്മയ
അദ്ഭുതമൊഴിപറവതിന്ന സമയമിഹ വന്നിതു
നല്ലോരുള്ളിൽ ചാരിത്ര്യഭംഗവും വന്നിടും
ഇനികരുതിനൊന്നിലുകിമയാത വഴികൾകാണുന്നതു
ദേവജനം ദേവനാരികൾ തുല്യമായ്
മനമതിലറിവുപെരുതുടയസതി കേണതു
നാനാവഴി ക്ഷമിച്ചുമനാക്ഷീടിനാൾ
വനതലത്തിൽ മുനികളുടെ ഇലയിലഹോ മൂന്നുപേർ
ചെറ്റുമെത്തുന്ന ബാലരക്കാണായി
കനകമയമനസ്ഥിതികൾ വിലസുമവരാനനം
കണ്ടാൽകലിമലം തീരുംരസായനം
ശശിമുഖിയവരുടെയ മുഖചന്ദ്രികളിളകണ്ടിടിൽ
ശരദിന്ദുമണ്ഡലം നാണിച്ചുപോയിടും
അമരവർസുതരവരെയവൾ മനസിബഹുചിന്തയാ
ലനാഭ്യംപര വാരിയെടുത്തിതു
അദ്ഭുതമൊഴി പകരുവതിലധികരുരിതൻതനി
ക്കാരാലൊഴിപ്പാനപായമതല്ലൊത്തവൾ
വസനമുടനിവിടെയൊതു നിമിഷമഴിച്ചീക്കിനാൾ
വരുപയ്ക്കന്യനരും നല്ലതാകിലൊ
ഉദിതഫലമൊന്നുപൊഴുതുമിവിടെ വരുവിലയെ
ന്നോരോരോചിന്തയാൽ നീവിയൈനിക്കിനാൾ
തനയരെയുമഴകിനൊടു മടിയിലവൾ വെച്ചിട്ടു
സ്തന്യം ഭുജിപ്പിച്ചു തൃപ്തിവരുത്തിനാൾ

[illegible] കൊണ്ടുതാ
[illegible] താൻ തൊട്ടിലുണ്ടാക്കിനാർ
[illegible] മാർ മൂവരും
[illegible]
സുകൃതി[illegible] തൊഴുതു വിടകൊണ്ടിട്ടും
സാധ്വിതാൻ പുത്രരെ രക്ഷിച്ചുമേവിനാൾ
പലദിനവുമിടയിലിടെ കഴിയുമളവേ[illegible]
പാർത്തില പുത്രരിലുള്ളനുകമ്പയാ
സതിപതികൾ തനയരുടെകളികളതു [illegible]
സന്തോഷവാരിയിൽമുങ്ങിയാണീടിനാർ
അഖിലശമനരിവർ തനയരുദയമതു ചെയ്തിടാ
നാരാഞ്ഞുതേടി തപസ്സുചെയ്തീടിനാർ
പലയുഗവുമിടയിലിടെ കഴിയുമളവേകലാ
ലീലാവിനോദരിവർതാൻ പ്രസന്നരായ്
കനിവൊടുനിയമമവർ നിയമമതുകൊണ്ടഹോ
കാരുണ്യമോടു വരവുംകൊടുത്തിടിൽ
ഒരുപൊഴുതു ദുരിതഹരർ ജനനമതുചെയ്തിട്ടും
ഓരോരൊലീലകൾചെയ്യാനവനിയിൽ
സുകൃതനിധി സതിപതികളിവരെ ബഹുമാനേന
സ്തന്യംകൊടുത്തുമണച്ചും വളർത്തുവോർ
മനുജജനമിവരുടയ സദ്ഗുണമയരൂപത്തെ
മാനസെചിന്തിച്ചു കാണ്മാനാഗ്രഹാൽ
ജപതപവു മതികഠിനവ്രതവുമതനുഷ്ഠിച്ചു
ജന്മങ്ങൾ കോടി നയിപ്പിച്ചുതേടുന്നു
സതികൾ ചിലരധികതപമഹിമയതുകൊണ്ടുതാൻ
സാധിച്ചുകൊള്ളുവോരീശ്വരസംഗതി
ഒരുനിമിഷമതിലിവിടെ തനയരിവരായ്വന്ന
തോർത്താലതിശയമെന്തുചൊല്ലുന്നുഞാൻ
സതിപതികളിവരുടയ സുകൃതഫലമോതുവാൻ
സാരസസംഭവൻകൂടെ വലഞ്ഞീടും

തനയരിവരിതികരുതി മുഹരമിനമാന്യമെ
താരാട്ടുവാനുള്ളയോഗം ഭവിച്ചതും
ഇരവുപകലിവരുടയ ദുരിതഹരസൂപത്തെ
നേരാകെകണ്ടിങ്ങു സേവിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
ഇടയരുളിയിതുസകലമമരമുനി നാരദൻ
ഈഢ്യാൻമുദാ സുരലോകംവെടിഞ്ഞിട്ടു
ഒരുപൊഴുതു കലഹമുനിയിവിടെയുടനെത്തിനാൻ
നേരോടെസൎവ്വവും ചൊല്ലിനാനാത്രിയും
മനമധിയതികുതുകമൊടു മഹതിധരമാമുനി
മാനിച്ചു പൂജയുംവാങ്ങിനടന്നിതു
പതിവ്രതകൾ മഹിമകളെയറിവതിനുവേണ്ടി ഞാൻ
പാരംപണിപ്പെട്ടു ചെയ്തോരുവേലകൾ
ഹരിവിധിയും ഹരനുമിഹ തനയരിതിവാഴുവാൻ
കാരണമായ്വന്നതോൎത്താലിതുകഷ്ടം
അചരമിഹചരവുമപി വിവിധമിതുസൎവ്വവും
ആരഹോ സൃഷ്ടിച്ചുരക്ഷിച്ചഴിപ്പവർ
ഇവരുടയ ഗുണഗണമിതഖിലമുരചെയ്യുവാ
നേവനുമാളാകയില്ലാതൊരീശരന്മാർ
അഖിലജഗദധിപരിവരമിതഗുണശാലിക
ളാക്കുമേഭുക്തിയും മുക്തിയും നൽകുവോർ
ജനിമരണജലധിയിവരരുകിലണയാതവർ
ജന്മികളായിതൊ നാരികൾവാൎത്തയാൽ
ഹരിഹരഹാ ഹരിഹരഭൊ കമലഭവ ഹാഹേതി
ഹൈരണ്യഗൎഭൊതാതേതി മാമുനി
ഹൃദയമലരുരുകി മുനിപലവഴികളോൎത്തുതാൻ
ഹാകഷ്ടമീദൃശം യോഷമാരാൽവരും
ഇരുളതിനുതപനനിവവിരുതരിവർ മൂവരും
ഇന്നഹോ മായക്കധീനരായ്വന്നിതു
അറിയുവതിനകമലരിലൊരുവനുമെയെത്താതൊ
രാനന്ദരൂപിണിയാകുന്ന ശകതിയെ

മനുജജനമറിവതിനാ പ്രകൃതിയുടെവൈഭവം
ഘനംപണിപണിയാണെന്നതാകിലും
സുകൃതിജനമടയുമൊരു പദമുടയൊരീശന്മാർ
സുജ്ഞാനരൂപികളായോരിവരെയും
വലയുമളവിവിടെയൊരു ചെറുവടിവുചേർത്തിയ
ലീലകൾ ശക്തിതന്നത്ഭുത മെത്രയും
വിരുത്തുപെരുതിതിനെയിഹകരുത്തുമളവാരുമെ
ഭേദിക്കയില്ലിവൾ ശക്തികളത്ഭുതം
കലുഷതകളിവരുടയ കളയുവതിനിന്നുഞാൻ
കാർത്ത്യായിനി രമാ ഭാരതിയാദിയാം
സതികളൊടുവിരവിലവർ സവിധഭുവിഗോപ്യമായ്
സത്യമാംവാർത്തകൾ കണ്ടുചൊല്ലീടുവൻ
ഇതിമനസികരുതിമുനി രജതഗിരിയേറിനാ
നീശാനിയെക്കണ്ടു കൈകൂപ്പിമാമുനി
തൊഴുതുമുനി ഗിരിജയുടെ മലിനതകൾകണ്ടിട്ടു
താഴ്മയോടിങ്ങിനെ ചോദിച്ചിതാദരാൽ
ഭവതിതവമുഖകമലരുചിയഖില മിങ്ങിനെ
ദ്യുതികുറഞ്ഞിട്ടു കണ്ടതില്ലെന്നുമെ
നയനജലമിടയിലിടെ യൊഴുകിയതുപോലെയും
നാഥെ നമുക്കിന്നുതോന്നുന്നതെന്തഹൊ
തൊഴുതുമുനിപലവുമിവ പറയുമളവംബികാ
താഴ്മയോടെ മുനി തന്നോടുണർത്തിനാൾ
ഹരിവിധികൾ ചിലദിവസമിടയിലിടെവന്നവർ
പാരിടവാർത്തകളോരോന്നുരപ്പതിൽ
പലദിനവുമിവിടെയവരനസൂയതൻ മന്ദിരെ
പോകേണമെന്നതൊ ചൊൽവതുംകേട്ടുഞാൻ
ഒരുദിവസമിവിടെഹരി വിധിയുമുടനെത്തിനാ
രൊത്തവർമൂർത്തികൾ മൂവരുംചൊല്ലിനാർ
മുനിയുടയദയിതയവളനസൂയയാം സാദ്ധ്വിയെ
മാരാജെ ചെന്നുനാം നോക്കിടാം വൈഭവം

ഇതിവചനമരുളിയവരുഴറിനടകൊണ്ടിട്ടു
ഈശനെകണ്ടീലപിമാത്രനേരവും
മുനിതിലക പലദിശികൾ വിരവിനൊടുതേടിഞാൻ
മാമുനി പോയിട്ടു വത്സരമൊന്നഹൊ
ഗിരിജയുടെ മൊഴികളതിപരവശതയോടുതാൻ
ഗൌരവഹീനമായ്ക്കേട്ടോരു നാരദൻ
ക്ഷണമവിടെയൊരു നിമിഷമകതളിരിലോൎത്തുതാൻ
ക്ഷീണഭാവേനപറഞ്ഞിട്ടു മെല്ലവെ
ഗിരിതനയെസതിഭവതിയിവിടെയൊരു സംശയം
ഗീരുകൾകേൾക്കയാലുല്പന്നമായിട്ടു
പറവനതുഭവതിയൊടു സകലജഗദീശ്വരീ
പാൎവ്വതീകേൾക്കുക ഞാനിങ്ങുരച്ചിടാം
ഒരുദിവസമൊരുപൊഴുതു ഭവതിയഹമത്രിത
ന്നോമനത്തയ്യലനസൂയ മന്ദിരെ
സതിമണികൾതൊഴുതുപണി വിടകളതുചെയ്തിടും
സാധ്വിതൻചാരിത്രവീൎയ്യങ്ങൾ കാണ്മവാൻ
മതിയിലതികുതുകമൊടു മഹതിയതുമേന്തിഞാൻ
മാന്യെഗമിച്ചപോതാശ്ചൎയ്യമൊന്നഹൊ
ചിലപഥികരിടവഴിയിലടിയനൊടു ചൊല്ലിനാ
രാലോകനംചെയ്വാനെന്നുരച്ചന്നു ഞാൻ
ഉടജമതിലധികജവമണയുമളവന്തികെ
ഉണ്മയായ്ബാലർകൾ മൂന്നുപേർതൊട്ടിലിൽ
തളവളകളിളകുമൊരു രവവുമവർകേളിയും
താളങ്ങൾമേളങ്ങളൊക്കവെ കണ്ടുഞാൻ
തപനരുചി കലരുമിവരമിതഗുണശാലികൾ
താപത്രയാപഹരത്രിതൻ പുത്രരൊ
പറകിലതുപെരികെസുഖമതിനുകൊതി മാനസെ
പൂൎണ്ണചന്ദ്രാനനെ താപസീരത്നമെ
മമവചനമതിലധിക രുചികലരുമായവർ
മോദേനചൊല്ലിനാരീദൃശം വാണികൾ

അ[illegible]ദിക്കിൽ കപടമതുചെയ്യുവാ
[illegible]ച്ചൊരു കണക്കിനെ
ഭുവനതലമഖിലമുടനിടരൊഴികെ കാത്തിടും
ഭൂതേശനാദികൾ കൈതവം ചെയ്യുവാൻ
തരുണിയുടെ വചനമതിലധികരുചി പൂണ്ടവർ
തോറ്റിച്ചുകൊള്ളുവാൻ വന്നാർ യതികളായ്
സതിയിവളിലമൃതമൊഴി കരുതിയവരേവരും
സന്താപമേശാതെ ബാലകരായിനി
കളികളതികൗതുകമൊടു തുടരുമിവർ ഞങ്ങളാൽ
കൊണ്ടാടിതൊട്ടിലിലാട്ടുമാറായിതു
പരനുടയ കളികളിതു കരുതുമളവാരുമെ
പാർക്കിൽപരമാർത്ഥമേതുമറിഞ്ഞിടാ
ജനിമരണജലധിയുടെ തിരയിലുഴലുന്നനാം
ജ്യോതിസ്സുധാകരശിംശിതം കാണുമൊ
ഇതി വചനമവരുടയ തിതിനെ യഹമാകുന്നു,
ഋഷികളിങ്ങേറമുദിച്ചതു കാരണം
അപ്പൊഴതിലതി കൗതുകമനസൂയതിബാലരെ
അന്നേരമെചെന്നത്താൻനോക്കും ശാന്തരെ
കരികൾ ചിലതരികിലിഹ പറവതിനുകണ്ടതാൻ
കന്നിൻകുമാരികെ ചൊല്ലുവാൻ കേൾക്കണെ
മുരമഥനഹരവിധികളിവിടെമുനിബാലരായ്
മേവുവാൻകാരണമില്ലെന്നു ബോധിച്ചും
മുനിദയിതയവരിവർ വചനമതിൽ സംശയം
മാനസെവളർച്ചു നോക്കുവാൻ വന്നൊരാൾ
ഭവതിയുടെവചനമതു മവരുടയവാർത്തയും
ഭേദമില്ലെന്നതാസ്സുന്നതു കാരണം
തനയരവരിവരറിക അതിന്നഹിസംശയം
താപേനവാഴ്വുതുപോക്കിടാം നിശ്ചയം
വരികതവഹിതമതിൻ സുഹൃദടിയനണ്ടഹൊ
വൈകുണ്ഠമാശുനാം വൈകാതെ പോകണം

കമലമകൾസവിധമൊരു നിമിഷമതിലെത്തുക
കാര്യങ്ങൾബോധിക്കുമായവൾ നിശ്ചയം
കനിവുചെറുതവളിൽ മമഹൃദയമതിലുണ്ടഹൊ
കാമാരിതൻപ്രിയെ പോകയെന്നാൻമുനി
മുനിയുമപിഗിരിജയൊടു മമൃതനിധിവൈകുണ്ഠ
മാരാഞ്ഞിടുന്നുടൻബോധിച്ചിതിന്ദിരാ
സപദിനിജസഖികളൊടു തുടരുമളവന്തികെ
സോപാനവീഥിക്കു നേരെയിറങ്ങിനാർ
ഉമയുടയകരതളിരിലധികവ്യഥയോതുവാ
നുദ്യോഗമോടെ പിടിച്ചുടനിന്ദിരാ
കുശലമതുപറയുമളവഖില ചരിതങ്ങളും
ക്രൂരോടെനാരദൻ നേരെകഥിച്ചിതു
വിധിതനയനടനവരു മധികജവമെത്തിനാർ
വേധാവിരിക്കുന്ന സത്യലോകത്തിലും
കമലഭവദയിതയൊടു സകലമപിനാരദൻ
കൊണ്ടാടിവിസ്തരിച്ചേവമോതീടിനാൻ
പറവനിഹഞാടിയനിത വഴികളതുകേൾക്കുവിൻ
ക്രൂരോടെനേരായ മാർഗ്ഗംശ്രവിക്കുവിൻ
സതിയുടയവിരുതുചെറുതകമലരിൽ വെക്കൊലാ
സത്വരംസാദ്ധ്വിയനസൂയ തന്നുടെ
പദതളിർകൾതൊഴുകിലിഹ വരരെയവൾ തന്നിടും
പോക നാം ബാലരെക്കാട്ടിടാം പോരുവിൻ
ഹൃദയമലർ വിരിയുവതിനുദയരവി നാരദൻ
ഹൃദ്യമാംവാണികൾ രശ്മിക്കുതുല്യമായ്
വരുടയചരിതമതു മുനിയുമുരചെയ്കയാൽ
വാച്ചോരുമോദേന യാത്രചെയ്തീടിനാർ
വിരവിനൊടുളടജമതിനരികിലവരെത്തിനാർ
വൈരംവെടിഞ്ഞനസൂയയെത്തേടിനാർ
മുനിദയിതസ്ത്രീയവരെ വിധിവിഹിതപൂജയാ
മോദേനപൂജിച്ചിരുത്തി യഥാസുഖം

കമലഭവസുതമുനിയുമഖിലമിതു കാണ്മവാൻ
കാന്തവരൊന്നുതാൻ പൂജയെവാങ്ങിനാൻ
സതിപതികളിവരെ ബഹുമതിയൊടഥ കുമ്പിട്ടു
സന്തോഷമോടവരീട്ടശം വാഴ്ത്തിനാർ
പലയുഗവുമധികതപമുടയവർകൾ തേടിടും
പാർവ്വതീഭാരതീ യിന്ദിരാദേവികൾ
വനവിടപിഇടയിലൊരു കുടിലുടജസീമനി
വന്നതഹോഭാഗ്യ മെന്നാരിതുവരും
ഭവതികളെയൊരുനിമിഷ മൊരുവനിഹകാണ്കിൽ
ഭാഗ്യവത്തുക്കളിൽ ശ്രേഷ്ഠനാമായവൻ
പലജനനതതനിരകൾ തപദഹനതുട്ടിയാൽ
പാരംപണിപ്പെട്ടു കോടികൾ ജന്മനി
സുകൃതഫലമൊരു ചെറുതുചെറുതുമുടനാർജ്ജിച്ച
സാദ്ധ്വിമാർ നിങ്ങളെക്കാണ്മതിന്നാശയാ
കഠിനതപമുടയ യതിപാദഖിയിതുദർശനം
കണ്ടേൻ ദുരിതൌഘനാശനം മോക്ഷദം
തരികവരമമലമുഖി രജതഗിരിനായികെ
ഭാരതീപത്മജജായെവാഗീശ്വരി
മുരമഥനഹൃദയഭുവി വടിവുടയലക്ഷ്മിഹൊ
നേരോടെഞങ്ങളെ കാത്തരുളംബികെ
സതിപതികളിതിപലവു മമൃതമൊഴിതുകവെ
സന്തോഷമുൾക്കൊണ്ടു ചൊല്ലിനാർശക്തികൾ
സതിവിരുതുപെരുതുടയ സകലജഗദംബികെ
സാമ്പ്രതംഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കവേണമെ
പിഴകൾതവമഹിമയെചെറുതകലരിലാക്കാതെ
ഘാതകംചെയ്യുവാൻവന്ന യതികളെ
മുനിദയിതെ ഭവതിയിഹ കുപിതമതികൊണ്ടഹൊ
ധന്യശിഷ്ടക്കമാഗ്യത്തിച്ച കൊല്ലുവാൻ
ഭവതിയൊരുമൊഴിയരുളി പെരികയതുദസ്സഹം
ഭാഗ്യക്ഷയമഹൊ ഞങ്ങളിലേകിനീ

ജനനിയുടെജനനിതവ പദതളിർകൾസന്തതം
ജ്ഞാനാത്മികെയിതാ കൂപ്പിടും ഞങ്ങളെ
സുതകളിതി കരുതിയിഹ വിധവതകൾനീക്കിനീ
സുഷ്ടുവാം മംഗല്യഭിക്ഷയെയേകുക
കണവരൊരുചെറുപിഴവു ഭവതിയൊടുചെയ്തതും
കാരുണ്യവാരിധെ മാനസേ വെക്കൊലാ
വരരെവയം പലദിശികളുടനടനെതേടിയും
വാടിയോടുന്നനാൾ നാരദൻചൊല്ലിനാൻ
ഭവതിയുടെസദനമതിൽ യതികൾചിലർമായയാ
[illegible]ക്കൂട്ടു ബോധിച്ചുമാനസെ
ഉഴറിജവമിവിടെവയമതിസുകൃതിസേവിതെ
ഊർജ്ജിതംമംഗല്യ ഭിക്ഷനല്കംബികെ
ഇതിവചനമബലകള മടിമലർകൾകൂപ്പിനി
ന്നത്യാകുലത്തോടു ചൊൽവതു കേൾക്കയാൽ
[illegible]മിതഗുണ മഹിമനിധിയത്രിയും
ആകുലംശക്തികൾക്കുള്ളതറികയാൽ
അയിഭവതിജവമിവരെ സുതരുടയസീമനി
ആക്കീടുകായവർ നോക്കട്ടെബാലരെ
അതുപൊഴുതുമുനിദയിത യരുളിയുടനാജ്ഞയെ
മാതംഗിമാരോടു തൊട്ടിലിൽതേടുവാൻ
സതിയുടയഅനുമതിയോടവരുമഥ തൊട്ടിലിൽ
സാധ്വിമാർതമ്പതിയാരെന്നു തേടിനാർ
അറിവതിനുചെറുതു കഴിവവരിലുടനില്ലാഞ്ഞു
ആത്മാരാമവരോർത്താർ പലതരം
സതിയുടയമതിയതിലെ നിയതിയതു നീക്കുവാൻ
സ്രഷ്ടാവുപോലും തുനിഞ്ഞാൽ കഴിവരാ
കലതരുണിമണികളിതു കരുതിമരുവീടണം
കാത്തുകൊണ്ടീടണം ചാരിത്രമേറവും
ഇതിമനസികരുതിയവരധിക ബദ്ധമാനേന
മാതാവതാമനസൂയയെ നോക്കിനാർ

അപ്പൊഴുതുമുനിദയിത കരുണയൊടുചൊല്ലിനാ
ളൂതകളൊക്കവെ നിങ്ങളുമാറി വിധം
വ്രതമതിനചൊല്ലുപിഴവൊഴികെ നിറവേറവിൻ
വൈരംവെടിഞ്ഞു സുഖിച്ചുവാണീടുവിൻ
വാരെയിഹ തരുവനിത കരതളിർകൾ കാട്ടുവിൻ
നേരെയറിയുമാറാകുന്നതുണ്ടു ഞാൻ
ഇതിപലവുമമിതരുചി തരുണിമണിമാരോടു
ഈഷലകറവാൻ ചൊന്നോരനന്തരം
ദയിതയൊടുസഹിതരവ മേലരുചിപൂൎവ്വവൽ
ദ്രബ്യങ്ങൾമൂൎത്തിയിൽ ചേൎത്തങ്ങുമേവിനാർ
സതിപതികൾ പദതളിർകൾ തൊഴുതുവിട വാങ്ങിനാർ
സാരാംശമൂൎത്തികൾ നാരായണാദികൾ
വിധിതനയമുനയുമിവരരികെ ബഹുതുഷ്ടനായ്
ബോധിച്ചുമേവിനാനാനന്ദപൂൎവ്വകം
ഹരനമപിവിധിയുമുടനമരമുനി നാരദൻ
ചാരെ രമാദികളേവരും കേൾക്കവെ
മുരമഥനനൊരുവചന മവിടെയുരചെയ്തിതു
മാരാരി തന്മുഖമീക്ഷിച്ചുമെല്ലവെ
സതികളൊടുചതിയരുതു പിഴകളുതു ചെയ്യൊലാ
സന്താപമായവൎക്കാതുമകീടൊലാ
സതിയുടയമഹിമയതു പറകിലരുതാൎക്കുമെ
സന്താപമിങ്ങിനെ ഞങ്ങൾക്കു വന്നതും
സകലജഗദറിവിനിഹ സുരരസുരമാനവർ
സന്തുഷ്ടരായീശരേവ മോതീടിനാർ
സതിപതികളവരിരുവർ സപദിമുനി പതിയും
സത്യസന്തൃപ്തികളായിട്ടു മീശരെ
തൊഴുതുതൊഴുതടിമലർകൾ തുണയരുളുവേണമെ
കോഴയൊഴിച്ചിങ്ങു ഞങ്ങളെക്കാക്കണെ
ഇതിമുനിയുംദയിതയൊടു സഹിതനഥ കൂപ്പിനാ
നെത്രയും സന്തുഷ്ടരായോരു മൂൎത്തികൾ

ദയിതയൊടുസഹിതംദിവസവരിലതിസ്സുസ്ഥരായ്
ദമ്പതിമാരൊത്തു വാഴ്ത്തിനാദരവതും
അപരവർകൾ സദനമതിലധികജവമെത്തിനാ
രാനന്ദമോടും സുഖിച്ചുവാണീടിനാർ
അഖിലജഗദധിപതികൾ ഹരിവിധികളീശനും
അത്രിതൻപത്നനെ പുത്രരായ്വന്നതും
അവരുടയപ്രണയിനികളുകമലരു നൊന്തതും
അന്നനസൂയതാൻ കാത്തുരക്ഷിച്ചതും
കലതരുണിമണികളുടെ സതിമഹിമ ഗർവ്വമാം
കേടകന്നീടുവാനോൎത്തുതാൻ ചെയ്തതും
കണവരുടെവിരഹമതു പെരുകിമധുവാണികൾ
നാണംവെടിഞ്ഞാത്രി പത്നിയെക്കണ്ടതും
മദമിവരിലൊരുപൊഴുതും വരികയില്ലു ദുർല്ലഭം
മംഗല്യഭിക്ഷയെ യാചിച്ചുകൊണ്ടതും
തൊഴുതുകഴലണലകളുമലവിൽ മുനിപത്നിതാൻ
തോഷിച്ചുബാലരെ വിട്ടേച്ചുകൊണ്ടതും
സതിചരിതമഹിമയിതു സകലമുടനോൎക്കുകിൽ
സാധ്വിയാരെന്നതു ശങ്കിയാക്കാരുമെ
പതിവ്രതകൾപകലിരവു പണിവിടകൾ ചെയ്തിട്ടും
പാത്രമനസൂയതാൻതന്നെ നിശ്ചയം
വിധിതനയനിതിവചന മഖിലദിശിചെന്നുടൻ
വൃത്താന്തമൊക്കയും കൊട്ടിപ്പുരത്തിനാൻ
അസുരസുരവരരുമഖിലചില ജഗമൊക്കവെ
ആരുമനസൂയവൃത്തമോതാതവർ
പകലിരവുപലദിശികളുനില ജവമെന്നിലും
പാരംപണിപണി കാണുവാൻ ദുർല്ലഭം
കലിമലമിതകലുമിതു യുവതിജനമോക്ഷദം
കാമാരിമുഖ്യരും കൈതൊഴും വിഗ്രഹം
പുരമഥനഹരിവിധികൾ പലരുമിതിനൊത്തിടാ
പ്പാപവിനാശനം പാലിക്ക സന്തതം

സതിയുടയമഹിമയിത്തു കരുതിമതിതേറന്നി
സംഭ്രമംനീക്കുകെന്നോതിനാൾ രംഭയും
ധരണിസുരതനയ തവ ദുരിതമതിനീക്കന്നി
നാരിയിലുള്ളൊരു മോഹമകറ്റെടൊ
സുരതരുണിയിതിവചനമരുളി നടകൊള്ളവെ
ചാരത്തടുത്തുതടുത്തു ദ്വിജസുതൻ
പറകപറകൊരുചരിതമതിമധുര മിന്നിയും
നീറുന്നമാനസം കൂറൊടെ ചൊല്ലെടൊ
ദ്വിജതനയവചനമതി പരവശതയാകേട്ടു
ദിവ്യയാംരംഭയും ചൊന്നാൾ പതുക്കവെ
പറവനിഹമധുരമഹ മതിനുപണിയെങ്കിലും
പാവകപത്നിയാം സ്വാഹാചരിത്രവും
ദുരിതമതിപെരുത്തുടയ ചരിതമതു സർവ്വവും
പാരാതെചൊല്ലുവൻ നാളെയെന്നാൾ കിളി.

സതിയനസൂയാ പാതിവ്രത്യ മാഹാത്മ്യം
മൂന്നാം അദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

——:0:——

നാലാം അദ്ധ്യായം.

——:ഠ:——

പറകശാരികെ പറയുകിന്നിയും
പറകരംഭതാൻ പറഞ്ഞവൃത്താന്തം
തുളസിദാസനോടുരച്ചതൊക്കയും
തെളിഞ്ഞുചൊല്ലെടോ ചരിതമെപ്പേരും
ഗുണനിധിയാകും ഗണപതിയെന്നിൽ
തുണയതല്ലെന്നു പറഞ്ഞു പൈങ്കിളി
സുരതരുണി താനരുളിയപോലെ
ചരിതമത്രയും തെളിവിലോതിനാൾ
തുളസിദാസനീ തെളിഞ്ഞുകേൾക്കെടോ
കളമൊഴിമാരിൽ കൊതിയകറ്റെടോ
വിരുതുചെറവള്ളോരനലപത്നിതൻ
ചരിതമൊട്ടുഞാൻ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കാം
അനലദേവനെ വരിച്ചുസ്വാഹയു-
മനന്തരാഗേണ വസിച്ചുകൊള്ളുമ്പോൾ
ജ്വലനനെയവളണഞ്ഞുവാഴ്കയാൽ
ജ്വലിച്ചൊരഗ്നിയാൽ തപിച്ചുദേഹയും
തപിച്ചുദേഹത്തിൽ കുളുർച്ചവന്നിടാ
തിരിക്കയില്ലിഹ മരിച്ചുപോകിലാം
എരിച്ചിൽകൊണ്ടവൾ സഹിച്ചുകൂടാതെ
ചരിച്ചുശീതളജലാശയംതേടി
നടന്നിടുംനേരം കുമുദവല്ലഭൻ
തുടർന്നുമെല്ലവേയുദിച്ചുപൊങ്ങിനാൻ
ജലധിവാരിയിൽ കുളിക്കുംസ്വാഹയെ
കലാനിധിയൊന്നു കനിഞ്ഞുനോക്കിനാൻ
കുളുർമ്മതിയുടെ വെളുത്തശോഭയും
കുളുത്തമേനിയും തെളിഞ്ഞവക്ത്രവും

ഘനാക്രാന്തം കചഭാരമേറിയും
... കതിൽമാരനെ ജയിച്ചുപോയിടാ
മതിമുഖെനിഗർ ജലാശയെ കണ്ടു
മതിമോഹമൊന്നങ്ങുദിച്ചു സാഹസം
പതിവ്രതാകലമിനികൾ ...നിവ-
ന്നൊരിക്കിട്ടമതി കരുതി സാഹസാൻ
മനസിലിന്തിച്ചു കരച്ചുവെച്ചിച്ചു
മനോഹരാംവന്നു കളിച്ചുമന്നവെ
കനിവൊടുകൈവിരലൊടിച്ചു കാൽനഖ
മനങ്കുഴിയിൽ വരച്ചുകൊണ്ടവൾ
മനോജലീലയിൽ വളന്നുമോഹത്താൽ
മനോന്മത്തയായിട്ടിളച്ചിതേററവും
ശിശിരദീധിതീമുഖം മറക്കവാൻ
ശശിമുഖികൊട്ടും കഴിവുകാണാഞ്ഞു
മൃഗാങ്കനാംഭാവമറിഞ്ഞുടനതി
മൃഗേക്ഷണതന്നെയണഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ
വലഞ്ഞിടുംപൊഴുതവരിൽ മാരൻവിൽ
വലിച്ചുതൂകിനാൻ കണകളൊക്കയും
തറച്ചുമാരമാൽ പൊറുത്തിടാതവ
ളുറച്ചുപുൽകിനാളണഞ്ഞു ചന്ദ്രനെ
കുളുർമുലയുഗം കുളുർമതിയുടെ
കുളുർത്തവക്ഷസി വിരിഞ്ഞുശോഭിച്ചു
അധരപീയൂഷമശിച്ചിതേററവും
മധുരലീലകൾ പലതുമാടിനാർ
മതികളുക്കയാൽ മനോഭവാന്റെ
രതിയിലേററവും കുതുകമോടവർ
രമിച്ചവാഴ്കയാലറിഞ്ഞതില്ലൊന്നും
രതിരമണന്റെ വിലാസമത്ഭുതം
പിരിഞ്ഞുപോകവാൻ വലഞ്ഞിരുവരും
കരഞ്ഞുഴന്നവാറരച്ചിട്ടുടനമൊ

ളരച്ചുസ്വാഹതാൻ ശശിതന്നോടായി
തിരിച്ചുഗറെറ്റ യടുത്തുകാണാമൊ
ശിശിരദീധിതെ യിനിയൊരുദിനം
നിശിയിലെങ്കിലും തരം വരികയാമൊ
വദിക്കുമായവളിടത്തിൽ മാനസ
മുദിച്ചുനില്ക്കയാൽ ശിശിരദീധിതി
മറിച്ചുചൊല്ലുവാൻ കുറച്ചുതാമസി-
ച്ചുരച്ചുസ്വാഗതം പറയുവാൻപണി
സുരതചാതുര്യ്യവിരുതുകൊണ്ടെന്നെ
സുരതിയിൽ മതിമയക്കിയിങ്ങിനെ
പിരിഞ്ഞുപോയിടിലെരിഞ്ഞിടുംമനം
തരികപോർമുല പുണൎന്നുകൊള്ളട്ടെ
ചതീയരുതരുതമലെസുന്ദരീ
മതിയതിൽകൊതി പെരുകിടുന്നുമെ
ഭവതിപോയിടിൽ വലകൊണ്ടുള്ളംഞാ
നവനമാരെന്നൊനമുക്കചെയ്യുവാൻ
ധനഞ്ജയൻതന്നെപിരിഞ്ഞുഞാനിനി-
ത്തനിയെക്കാണ്മവാനിടവരുത്തുമൊ
കനകമാനായിക്കപടമാരീചൻ
തനിയെസീതയെ യിരുത്തിയപോലെ
കണവനെയൊട്ടങ്ങകററിവെയ്ക്കുവാൻ
തുണയൊരുത്തനങ്ങെനിക്ക കിട്ടുമോ
പലവിധമിതി പറഞ്ഞുഖേദിച്ചും
ചലിച്ചമാനസം തളൎന്നിതേററവും
തരുണിമാർമണി തവമുഖം മറ-
ന്നരനിമിഷംഞാൻ പൊറുപ്പതെങ്ങിനെ
നിറഞ്ഞവേദന പിരിഞ്ഞുകൊള്ളുമ്പോൾ
പറഞ്ഞൊരുമൊഴിയുരച്ചുകൊള്ളുന്നേൻ
തരംവരുന്നേരമണഞ്ഞുപുൽകിടാം
തരികരഞ്ജനയെന്നുരച്ചു പോയിനാൾ

മറച്ചുതാൻ ചെയ്ത ദുരിതകമ്മത്തെ
കറച്ചനലനും ധരിക്കരുതെന്നും
മുഴത്തമാരമാലൊഴിച്ചുകൊള്ളവാൻ
കൊഴുത്തചന്ദ്രനെ കുതുകംപൂൽകിനേൻ
കൊതിയാലെചെയ്യേനറിഞ്ഞതില്ലാരും
മതിയിലിന്നിയും ശശിയിലാഗ്രഹം
പെരുകിട്ടന്നിതങ്ങൊഴിച്ചുകൊള്ളുവാ-
നൊരുതരംതരം ലഭിപ്പതെങ്ങിനെ
മനസിചിന്തയാലുഴന്നസ്വാഹയും
മനോമലരേററമുഴന്നുമേവിനാൾ
ജ്വലനനുംചെരതകമെചിന്തിച്ചാൻ
ബലാലിവൾക്കൊരു കളങ്കമെന്തുവാൻ
കപടമായിവളൊരുപുരുഷനെ
സപദിയോർപ്പിതെന്നെനിക്ക സംശയം
പെരികെയോക്കിൽ ചിലതുചിഹ്നങ്ങ
ളുരികെകാണുന്നി തതിന്നകാരണം
വെറപ്പുമാനസത്തകത്തുകാണുന്നു
കറുത്തഭാവവും പുറത്തുകാണുന്നു
രതിയിങ്കൽ മതിമറന്നകാണുന്നു
രതിക്ക മോഹവും കുറഞ്ഞുകാണുന്നു
വിരുതുചെററിവൾ മതിയിലുണ്ടെന്നു
കരുതുവാനിവൾ വഴിയതുകാട്ടി
ചതിച്ചുമുന്നമെ തപസിവാഴുന്നാൾ
കൊതിച്ചതായവൾ നിവൃത്തിചെയ്യുവാൻ
കനിഞ്ഞുകാട്ടിയ കളികളൊക്കയും
മനസിശങ്കക്ക വഴിയരുളുന്നു
വനിതമാർമനോഗതിയൊരുത്തനും
നിനച്ചുകൊള്ളുകിലറിവതുപണി
കറച്ചുകൈതവം ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളുവാ
നുറച്ചുമാനസേയുറച്ചുകൌശലം

തനിക്കൊരുമന്ത്രം സഹജമാണത്രു
നിനച്ചസിദ്ധികളകത്തു നേടിടാം
ഹവിസ്സതൊക്കയും വഹിച്ചുകൊൾകയാൽ
ഹുതവഹനെന്നാ പ്രസിദ്ധിവന്നതും
ലഭിച്ചതൊക്കയു മടക്കിവെച്ചിടാം
ലഭിച്ചതൊക്കയും ദഹിച്ചുപോക്കിടാം
തിരഞ്ഞെടുത്തിടാ മകററിവെച്ചേക്കാം
തിരഞ്ഞുവേറാക്കി പചിച്ചുകൊണ്ടിടാം
പുറത്തുവെച്ചേക്കാ മെടുത്തുഭക്ഷിക്കാം
നിറപ്പിഴപോലും കുറച്ചുവന്നിടാ
തപിച്ചിടാതെല്ലും രമിച്ചുവാണിടാം
കൃപീടയോനിതൻ വിശേഷമത്ഭുതം
ഒരുദിനമവനരച്ചിതാൎയ്യന്താൻ
പരവശതകൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നേൻ
ശ്രവിച്ചുകൊള്ളെടോ മദീയദുഃഖങ്ങൾ
ഭുവനമൊക്കയു മടങ്ങുമേവണം
ഹവിസ്സതൊക്കയും പചിച്ചുദേവക
ളവസരംനോക്കി കൊടുത്തുകൊള്ളണം
അഹൎന്നിശമഹം സകലലോകത്തും
അഹൊനിരന്തരം ചരാചരത്തിലും
ക്ഷണംക്ഷണംചെന്നു ചരിച്ചുകൊള്ളണം
ക്ഷണേനഞാനതും നയിച്ചുപോരുന്നു
യജനശാലയിൽ തരുണിമാർകളും
യജനവേലയിൽ മുനികളുമായും
സുരതരുണികളരികെ വന്നിടും
സുരവരരൊടും കലൎന്നുമേവിടും
സ്മരവിരുതുകൾ നടിച്ചുകൊണ്ടിടും
സ്മരനെയെന്നരുകണച്ചു കൊണ്ടിടും
മനോഭവക്കേളി കൊതിവരുത്തിടും
മനൊഹരെയത്രു പെരികെസങ്കടം

അതിന്നാലൊരു വഴിയുരച്ചിടാം
മതിതെളിഞ്ഞുനീ തരികസമ്മതം
അരികെ നീ മുദാ വസിച്ചുകൊള്ളുകിൽ
സുരതസായകം തറയ്ക്കയില്ലെടൊ
അകതളിരിന്നൊന്നാൻ വിഴുങ്ങിവെച്ചേക്കാ
മുകംതെളിഞ്ഞുനീ തരികസമ്മതം
പുറത്തു നീ മുദാ വരുന്നതാകിലൊ
കരച്ചുമുമ്പു വലിച്ചുകൊൾകെടൊ
വമിച്ചുകൊള്ളുവനരച്ചു നീയ്യെങ്കിൽ
രമിച്ചുവാഴ്കനീയെനിക്കു സമ്മതം
കൃശാനുചൊന്നവാറതങ്ങളെയേകിനാൾ
കൃശോദരീമുദാ അകപ്രമേവിനാൾ
ബാലത്തുസ്വാഹയതിരഞ്ഞു സോമനം
വലമാരതിപ്രശതനായിത്തീന്നു
കരച്ചുനാൾചെന്നൊരളവിഃലകടാ
പുറത്തുപോരുവാൻ തുനിഞ്ഞസ്വാഹയെ
വമിച്ചുപാവക നരച്ചിതോമലെ
നമിച്ചുസന്ധ്യയെ വരുന്നതുണ്ടുഞാൻ
വെളികൾകാണാതെ ഒളിച്ചുവാണനീ
തെളിഞ്ഞുകാണ്കെടൊ വെളിസകലവും
കളികളാടിനീ കുളിച്ചുപോരിക
കളഭചന്ദനക്കുറികൾപൂശുക
കരത്തകുന്തലിൽ തൊടുത്തമാല്യങ്ങൾ
നിറച്ചുകെട്ടിനീ യരികെവാഴുക
മദനലീലയിലഭിരുചിമമ
ഹൃദയവേദിയിലുദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.
വനിതമാർമണെ കുളിച്ചുപോരിക
മനോഭവനുടെ കളികളാടിടാം
അനലഗീരിതി ശ്രവിച്ചുസ്വാഹയു
മനംഗരാഗേണ നടന്നിതുവേഗം

ശശാങ്കനെനിനച്ചുരുകിമാനസം
ശശിമുഖിമാരിക്കരയിലെത്തിനാൾ
സുധാകരനാദിച്ചുരന്ന പൊങ്ങിയ
സ്മരനാരിയുടെ മടിയിലെത്തിനാൾ
ആനന്ദാതിശയാത്തു മനംഗദീപികം
ഫണിഗണാമോദാലെ പിണഞ്ഞുതേടിനാർ
ശിശിരദീധിതി മധുരപീയൂഷ
മശിച്ചുശോഭിച്ച വളർന്നഗാത്രവും
കഴിഞ്ഞവൃത്താന്തം പറഞ്ഞിരുവരും
കുഴപ്പമൊക്കവെ മകററിമേവിനാർ
അടുത്തുകണ്ടിടാമിതിപ്രതിജ്ഞചെ-
യ്യുദ്ധപതിതന്നെ വെടിഞ്ഞുസ്വാഹയും
കുളികഴിഞ്ഞവളണിഞ്ഞുഭൂഷണം
കളഭകങ്കുമക്കുറിതിലകവും
തളവളകളും കടിയരഞ്ഞാണം
കളകളരവം കൊലിസ്സുതണ്ടയും
കനകകാന്തിയോടിടയുമംബരം
അനലനായിക ഉടുത്തുകെട്ടിനാൾ
വരനൊടുമേചേന്ന മരുവിമോദമായ്
നിരന്തരമേവം പലദിനങ്ങളും
കഴിഞ്ഞുപോമളവനലനെ മറ
ച്ചൊഴികെയായവക്കൊരുവഴികാണാ-
ഞ്ഞുഴന്നുസ്വാഹയും സുധാകരൻതാനും
പഴുതുകാണുമ്പോളണഞ്ഞുപുല്കിയും
കുഴപ്പമോരോന്നേ പറഞ്ഞുഖേദിച്ചും
മുഴുത്തുവേദനപിരിഞ്ഞുകൊള്ളുമ്പോൾ
അകത്തനലനങ്ങടക്കിവെക്കുന്നാ
ളകത്തുഖേദമോടടങ്ങിവാണിടും
കരളിലെപ്പൊഴുമണിമതിതന്നെ
കരുതിസ്വാഹയുമിരുന്നുകൊണ്ടിടും

വെളിയ്ക്കപ്പാവകൻ വമിച്ചിട്ടുന്നാളി-
ലൊളിച്ചു ചന്ദ്രനായ് രമിച്ചുകൊണ്ടിടും
പലദിനമവരനലനെച്ചതി-
ച്ചുലിഞ്ഞുമോദമായ് രമിച്ചുവാണിതു
അറിഞ്ഞതില്ലൊന്നും ധനഞ്ജയനേതു
മറിയുവാൻപണി തരുണിമാനസം
തരുണിമാരെയും തിലഗണത്തെയും
തരുണനായിടും ഹയത്തെയുംനന്നായ്
കഠിനവാക്കോടു കഠിനമർദ്ദനം
കഠിനമായിടും പ്രഹരമീവിധം
വിധിച്ചുശിക്ഷകളറിഞ്ഞു ചെയ്യുന്ന
വിധിച്ചതോർക്കാത്തൊലവന്നിതേവരും
തുളസിദാസ നീ തരുണികൾചതി
തെളിഞ്ഞുഃകൾക്കെടോ പാവനിന്നിയും
ഒരുദിനമവളനലനൊഃച്ചൻ-
ങ്ങിരുവരുംമോദിച്ചനംഗലീലകൾ
തുടന്മാനസമലിച്ചനലനോ
ടിടരൊടുമവളുരച്ചിതീദൃശം
വരാ ഭവാനൊത്താൻ പിരിഞ്ഞുമേവുമ്പോ-
ളെരിയുമെന്മനം കളഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ
അകത്തിരുവരും പരസ്പരംവാഴ്വാ-
നകത്തുമോഹമിങ്ങിനിക്കു നായകാ
ഇനിയ്ക്കുവേണ്ടുകിലകത്തടക്കുവാൻ
കനിഞ്ഞുതാവകമുരയ്ക്കുവിദ്യകൾ
അറിഞ്ഞുകൊള്ളുവനടക്കിനോക്കിടാം
പുറത്തുവിട്ടുഞാനകത്തു മേവിടാം
പ്രണയമുണ്ടെങ്കിൽ തരികവിദ്യകൾ
പ്രണയിനിക്കാശു തരികവാഞ്ഛിതം
പുരാരിയും പുരാ പ്രണയിനിക്കായി
ട്ടുരവാശിയുടൽ പകുത്തുനൽകീലേ

സരോജസംഭവൻ രസജ്ഞനെൻകിലൊ
സരസ്വതിക്കങ്ങു വസിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
മുരാന്തകൻരമക്കിരുന്നുകൊള്ളുവാൻ
പുരാ ഹൃദന്താരം കൊടുത്തതില്ലയോ
പ്രിയതമാ പ്രിയപ്രണയിനിമാൎക്ക
പ്രിയം പരസ്പരം വരാതിരിക്കുകിൽ
പ്രിയതമനൊന്നും പ്രണയിനിയെന്നും
പ്രിയംപറയുകിലനുചിതമത്രെ
പ്രിയംവദയെറ്റുരച്ചവാഞ്ഛിതം
പ്രയാസമെങ്കിലും കൊടുത്തുകൊള്ളേണം
പ്രണയിനിയെങ്കിൽ പ്രിയംഭവിപ്പത
പ്രണയലക്ഷണ മതെന്നുചൊല്ലുന്നു
ഹിതമവൾക്കന്നു കൊതിച്ചവാണ്ണമെ
ഹുതവഹൻനക്ഷീ മുദാവസിച്ചിതു
പരസ്പരമവരകം പുറമായി
പ്പെരികെമോദേന വസിച്ചുകൊൾകവെ
ഒരുദിനംപ്രിയനനലനോതിനാൻ
വരികഭാമിനി പ്രിയേ ധരിക്കനീ
പലദിനംമമ ജഠരെവാണുനീ
ചിലദിനമിനി വെളിയിൽവാഴ്കെടൊ
യഥാസുഖംനടന്നഴലകററുക
യഥോചിതംപിന്നെയകത്തുവാണിടാം
മുനികൾയജ്ഞങ്ങൾ നടത്തിഞാൻവരാം
മുനിവുകൂടാതെ വസിക്കനീസുഖം
കൃശാനുവാംവരനനുജ്ഞ കയ്ക്കൊണ്ടു
കൃശോദരീയേററം പരവശതയാ
ശശിമുഖംകാണാഞ്ഞുഴന്നുകേഴുമ്പോൾ
ശശധരൻമുമ്പിലുദിച്ചുമേവിനാൻ
ശിശിരകാലമോടിടഞ്ഞവായുവും
ശശിധരൻമൂദ്ധനെരിച്ചമാരനും

വിശേഷമൊക്കയും നിറച്ചുള്ളണിയിൽ
കൃശോദരിയുടെ യരുകിലെത്തിനാൻ
വിരിഞ്ഞപുഷ്പങ്ങൾ ഭ്രമരസഞ്ചയം
തിരഞ്ഞുമണ്ടുന്നോരളവുനാദവും
ക്ഷണം ക്ഷണമിവ പലതുമൊത്തുള്ള
ക്ഷണദസ്വാഹയെ വിളിച്ചതുപോലെ
ധ്വനിയൊന്നുകേട്ടു ഭ്രമിച്ചസ്വാഹയോ
ഘനാന്തരംപ്രംഗമുരച്ചുകേൾക്കായി
വരികബാലികെ മദനോത്സത്തിനാ
തളവളകളുമണിഞ്ഞുകൊള്ളുക
കുചദ്വയത്തിങ്കൽ കളഭംപൂശുക
കചഭാരംനന്നായ് മുറുക്കിക്കെട്ടുക
കുളുത്തചൂതത്തിൽ കൊതിച്ചകോകിലം
തളിർകൾകൊത്തുവാൻ വരുന്നുകാണ്കെടൊ
അടഞ്ഞുമൂടിടും സരോജമൊട്ടുകൾ
തുടന്നിതന്നവും കടിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
ചതിയ്ക്കുമായവൻ ധരിച്ചുകൊൾകെടൊ
കൊതിച്ചചഞ്ചുക്കളുയർത്തിനില്ക്കുന്നു
ഇതിക്ഷണദതാനുരച്ചതുപോലെ
മതിഭ്രമംസ്വാഹയ്ക്കുദിച്ചുനില്ക്കുമ്പോൾ
നിശാകരനവളരികിലെത്തിനാൻ
നിശീഥിനീതാനും തരുണിയായിതു
അണഞ്ഞുസായകം തൊടുത്തുമാരനും
അണഞ്ഞുപുല്കിനാർ മതിമറന്നതെ
ഉറങ്ങിരാത്രിയും വെടിയുമാറായി
തുറന്നുകണ്ണുകൾ മിഴിച്ചചന്ദ്രനും
മനസിചിന്തയാ പരവശനായി
നിനച്ചിതീദൃശം ഹൃദന്തരെവിധു
ക്ഷണദപോകുവാൻ സമയമാകയാൽ
ക്ഷണംസ്വയംപദം ഗമിക്കയുംവേണം

വഴികൾകാണാതെയിട്ടുഴലും ചന്ദ്രനു
വഴികൾചൊല്ലിനാൾ കനിഞ്ഞുസഹായവും
പ്രിയതമ ഭവാൻ ശ്രവിച്ചുകൊള്ളേണം
പ്രിയംവാദഹരം പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കാം
വരനൊടുചേന്ന മരുവിനാനൊരു
വരംലഭിച്ചില്ല വിശേഷമെത്രയും
പറഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ പഴുതുകാണാഞ്ഞു
നിരന്തരവേദന സഹിച്ചിതിന്നാൾ
വിധിവശത്തിനാൽ നിശിയിലീവിധം
വിധുഭവാനൊന്നാൻ തിരഞ്ഞുകണ്ടിതു
രതിമോദംകൊണ്ടു സമയംപോകയാൽ
മതി മയങ്ങിനാമുറങ്ങിരാത്രിയിൽ
നിശീഥിനീയിതാ ചതിച്ചുപോകവാൻ
നിശാകരാനീഭോ തുനിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു
പ്രണയമേറിയ നമുക്കൊരുവഴി
ഘൃണാവശാൽദൈവം വിധിച്ചുതന്നിതു
വഴിധരിക്കെടൊ ഭവാനെന്നാനിതാ
വിഴുങ്ങിവെച്ചേക്കാം പുറത്തുവിട്ടേക്കാം
മറച്ചുവെച്ചിടാ മറികയില്ലാരും
കുറച്ചുകാലമങ്ങകത്തു വാണിടാം
വിളിക്കമായുള്ളവെനിക്കറിഞ്ഞിടാം
വെളിസ്സുപോകെന്നാൽ വമിച്ചുകൊള്ളുംഞാൻ
നിനച്ചവണ്ണംനാം രമിച്ചുവാണിടാം
നിനച്ചൊരുമൊഴി യുരച്ചുകൊള്ളേണം
ഉറച്ചുചന്ദ്രനു മകത്തുപുകിനാൻ
പുറത്തുമേവില്ല മറിഞ്ഞതില്ലാരും
പലദിനമിവരന്ദിനംരമി
ച്ചുലിഞ്ഞുമോദമായ് സുഖിച്ചുവാണിതു
ശശീചിലദിനം പുറത്തുമേവിടും
കൃശോദരിയുടെ ജഠരെവാണിടും

അന[illegible] മക്കൊവാഴ്കിലും
അനംഗരാഗേണ രമിച്ചുകൊണ്ടിടാം
തരുണിമാരുടെ. വിരുതുചൊല്ലുകി
മൃഗരാജനും കരഞ്ഞുപോയിടും
ഒരുദിനംശശി ജരെവാഴുന്നാ
ളരികെമേവുന്നോരനലൻ സ്വാഹയെ
വിഴുങ്ങിമെല്ലവേ തുടൎന്നുയാത്രയും
ഒഴിച്ചുകൂടുമോ വിധിവശമാക്കും
കഴിഞ്ഞിതിങ്ങിനെ ദിനങ്ങളഞ്ചാറു
കഴിവുകാണാതെയിട്ടുഴന്നു സ്വാഹയും
വമിച്ചുപാവകൻ പുറത്തുവിട്ടപ്പോൾ
വമിച്ചിതുസ്വാഹാ ശശിയെമെല്ലവെ
നിശികഴിവോളം പുറത്തുവാണിടും
നിശീഥിനിപോകിൽ ശശിയകത്തുപോം
ശശിയും സ്വാഹയും രമിച്ചുകൊണ്ടേവം
ശിശിരകാലവും കഴിഞ്ഞുപോയിതു
വിധിവശാലവരൊരുദിനം രമി-
ച്ചധികമോദേന ഇരുന്നുകൊള്ളുമ്പോൾ
കുളിച്ചുസന്ധ്യയെ നമിച്ചുപാവകൻ
നളിനിവിട്ടഹോ മടങ്ങിവേഗത്തിൽ
വരുന്നപാവകനരികിലെത്തിടും
വരനിതൊക്കയുമറിഞ്ഞുകൊണ്ടിടും
അതിന്നുമുമ്പുഞാൻ വിഴുങ്ങിവെച്ചേയ്ക്കിൽ
ചതിയറികില്ലാ മറച്ചുവെച്ചിടാം
അതിന്നുനൽവഴി വിധിച്ചിതുദൈവ-
മിതിനിനച്ചവൾ ശശധരൻതന്നെ
ജവമവളുടെയുദരെയാക്കിയ
നവമതിയൊഴിച്ചിരുന്നു സ്വാഹയും
ഇരുന്നുപാവകൻ പിരിഞ്ഞിടാതെങ്ങും
എരിഞ്ഞുസ്വാഹക്കു മനതളിരേറം

ശശാങ്കനൊവെളിയ്ക്കുയങവാൻവഴി
കൃശാംഗികാണാഞ്ഞു വലയുമന്നേരം
കൃശാനുവന്വൊടും പ്രിയതമെ കേൾക്ക
കൃശാംഗിമാർമണെ ജരാവൊടൊക്കനീ
അനലഭാഷിതം ശ്രവിച്ചസ്വാഹയ്ക്കു
മനതളിരിങ്കൽ ജ്വലിച്ചപാവകൻ
മുഴുത്തഖേദത്തോടുഴലും സ്വാഹയെ
വിഴുങ്ങിയെന്നതേ പറഞ്ഞുകൊള്ളാവൂ
പലദിനം സ്വാഹാ ജരാവൊടൊക്കയാൽ
ജലകിരണനും കുഴങ്ങിയേററവും
വെളിയിലാക്കുവാൻ വഴികളോർത്തൊന്നു
ഒളിഞ്ഞുസ്വാഹയും ജരരെമേവിനാൾ
സുരർപലദിനം നിശാകരൻതന്നെ
തിരഞ്ഞുനോക്കിനാർ നിശിയിലൊക്കയും
കലാനിധിമുമ്പെ മറഞ്ഞുപോയിതൊ
ജലധിയിലവൻ മുഴകിയാണ്ടിതൊ
ഇതിപലതരം പറഞ്ഞുകൊണ്ടവർ
മതിയുടെവരവതിനെനോക്കിയും
പലദിനമവനടിച്ചുകാണാഞ്ഞു
ചിലർ ഭ്രമത്തൊടും സുരേശസന്നിധൌ
തിരിച്ചുവാർത്തകളുണർത്തി വാസവൻ
ഗുരുവരൻതന്നെ വരുത്തിനാൻധ്രുവം
ബൃഹസ്പതിവന്നോരളവിൽ വാസവൻ
ഗ്രഹിച്ചതൊക്കയും പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചാൻ
ധരിച്ചുവൃത്താന്തം ഗുരുവരുളിനാൻ
വരികനിങ്ങളുംസുരരെ യെല്ലാരും
വിധിയൊടുചെന്നു പറഞ്ഞുകൊൾകനാം
വിധിയൊരുവഴി വിധിച്ചുതന്നിടും
പെരുത്തഴൽമുഴുത്തമരസഞ്ചയം
അരക്ഷണംകൊണ്ടു വിധിയുടെലോകെ

സഹ പുത്രികൾ സമേതനായി ഗുരു
നമിച്ചുവാൎത്തകൾ വിധിയെക്കേൾപ്പിച്ചാൻ
വിധിയുമപ്പോളറിഞ്ഞുസൎവ്വം
വിഷ്ണുവെവിടെയെന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ
മധുവൈരിതന്നോടണൎത്തിടാഞ്ഞിൽനാം
വിഷ്ണുവിന്റെകാൎയ്യമറിയുവാൻപണി
മാൎഗ്ഗമുഖമൊരു മരുളിയോളെ
വതികളുകളോടമൎത്ത്യസംഘം
ഗുരുവരനൊടും വിധിയുടെപിന്നെ
മുരരിപുപുരം ഗമിച്ചുവാനവർ
പരന്നപാൽക്കടൽ നടുവിൽവൈകുണ്ഠ
നഗരശായിതന്നികടമെത്തിനാർ
സ്തുതിച്ചുകൈക്കൂപ്പിതൊഴുതു നാഥനാ
നതിവരസങ്കട മുണൎത്തിയൊക്കവെ
ഉണൎന്നെഴുന്നേറ്റു വിധിയെനോക്കിയി
ങ്ങനപ്പിനേവരും സുരാധിപന്മാരെ
പുരാരിയോടിദമുണൎത്തിടാതെനാം
തിരഞ്ഞുകൊണ്ടിട്ടിലുചിതമാസ്സുരാ
അനുചിതമിതെന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളുവി
നനാമതിക്കായി ശിവനെക്കാണ്ക
പശുപതിയുടെ ഹിതമറിഞ്ഞുനാം
ശശിയെത്തേടിടാമിതി മമമതം
വിധിയുമങ്ങുരു ചെയ്കെനല്ലതെ
ന്നധികമോദമായമൎത്ത്യരുംകൂടി
നടന്നുകൈലാസഗിരിനികടേപോയ്
നിടിലലോചനം നമിച്ചിതെല്ലാരും
പുരാരിയും മുരരിപുവുമായുട
നുരച്ചുവാൎത്തകളറിഞ്ഞു ശങ്കരൻ
പുരാ പുരാരിയും മുരാരിദേവനും
വരുന്നകാൎയ്യങ്ങളറിഞ്ഞുവെങ്കിലും

മറച്ചുവെച്ചുവാരിളക്കി മായയാൽ
മറിച്ചുദധിയിലഖിലലോകവും
ജനിമരണമാമുദധിയിൽമുക്കി
മനുജരാദിയാം ചരാചരങ്ങളെ
കളിച്ചുവാഴുവാൻ വിധിക്കുമീയിവർ
കളികൾസവ്വവു മറിഞ്ഞുമൂർത്തികൾ
ഇരുവരുമോർത്തിട്ടുരച്ചിതിങ്ങിനെ
സുരരുംകേൾക്കവെ ത്ധടിതിനാമിനി
സുർലോകെചെന്നിട്ടവിടെയൊക്കയും
സുരാധിപർമുതലഖിലരുംവേണം
തരുണികളൊക്കെ നിരന്നുനില്ക്കണം
വരരവരുടെയരുകിൽ മേവണം
ഇതുനനാമൊന്നു സുരരുടെമൊഴി
തിരിച്ചുചോദിച്ചു ശ്രവിച്ചുകൊള്ളുമ്പോൾ
വിരവിൽകണ്ടിടാ നൊരുവഴിയുണ്ടാം
മുരരിപൊാഭവാനറിഞ്ഞു കൊള്ളേണം
നിശാകരനവൻ സുമുഖനെത്രയും
കൃശാംഗിമാരുടെ മനോരഥസ്ഥിതൻ
മനോഭവൻതന്റെ സഖിയവൻപണ്ടെ
മനോജ്ഞമാരുടെ മതിക്കു മോഹകൻ
ഇതിപുരാരിയും മുരാരിയുമോതി
ട്ടതിജവമൊടും പ്രയാണമായിതു
നടക്കുമായവർ നിശാകരൻതന്നെ
വിടനവനെന്നങ്ങുരച്ചു മാനസെ
സുധാശനരുടെ പുരിയിലെത്തിയ
സ്സുധർമ്മതന്മദ്ധ്യെ വിളങ്ങിതേവരും
ഇരിക്കുമിസ്സഭക്കഖിലരും കേൾക്ക
പുരാരിയദ്ധ്യക്ഷനാതെന്നു വൈകുണ്ഠൻ
മനസിചിന്തിച്ചു വിധിച്ചപോതവർ
നിനച്ചുനല്ലതെന്നുരച്ചു സവ്വരും

മുരാരിമുഖന്മാരവരിരുന്നു മാരാരി
മുരാരിയെന്നോടു പറഞ്ഞുകേൾക്കവെ
സുരരെ നമ്മുടെ സുരേശരാജ്യത്തിൽ
ഒരുത്തനിന്ദ്രനോടപേക്ഷ ചെയ്യാതെ
പുരിയെവിട്ടിട്ടു കുറച്ചുനാളായി
പുരാതിയിങ്ങിദ മറിവിനേവരും
നിയമം ലംഘിച്ചു നടന്നൊരായവൻ
നയഹീനൻശശി യതെന്നതേവിൻ
അവനെത്തേടിയിങ്ങഴച്ചു കൊള്ളുവാൻ
ഭുവനമൊക്കവെ ഭടരെയേല്പിച്ചു
വരുത്തിയിസ്സഭക്കരികെ മേവുകി
ലുരസ്സുമായവ നന്തമൊക്കയും
ശ്രവിച്ചുകൊള്ളുമ്പോൾ ശ്രുതികൾയുക്തിക്കും
സവിനയമെങ്കിലവനെവിട്ടേക്കാം
നിയമലംഘന മവങ്കലുണ്ടെങ്കിൽ
നിയമദണ്ഡന മവന്നുനല്കണം
അതുനിയമിപ്പിൻ മുതന്നൊരിസ്സഭ
ക്കതിവശ്രദ്ധയോടമർത്ത്യർ നില്ക്കുവിൻ
തരുണിമാരെയും വരുത്തുവിനെല്ലാ-
മരികിലായവരിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ
അരുളുതാമസം വരുവിനേവരും
പുരാരിമുമ്പാകെ സുരവരന്മാരെ
മധുരിപുതന്റെ യനുജ്ഞയാലവർ
വധൂവരരുടൻ തുടന്നിതേവരും
സുരാധിപൻതന്റെ സുധർമ്മതന്നുടെ
പുരാതനമായി ദിശികളെട്ടിലും
ഇരുന്നപാലിപ്പോരമർത്ത്യരെട്ടുപേ
രൊരുത്തനായിട്ടമനലനക്ഷണം
ഒളിച്ചുവെച്ചോരു തരുണിസ്വാഹയെ
വിളിച്ചുകേൾപ്പിച്ചാനശേഷവാർത്തകൾ

ധരിക്കഭാമിനീ തരുണിമാർമണെ
സുരേശമന്ദിരെ ജവേനപോക നാം
അറികയിന്നൊരു നിയമലംഘനം
പറവൻ ചന്ദ്രനും വരുത്തിയമൂലം
വിധിപ്രമുഖരും സുധാർമ്മയിലുണ്ടാം
വിധുവിനെയവർ വിളിച്ചുചോദിക്കും
വിധിയവരൊന്നു വിധിച്ചുകൊണ്ടിടും
വിധിയിൽനാമെല്ലാമിരുന്നുകേൾക്കുവാൻ
മുരാരിശാസനമതിന്നുനാമിനി
വിരവിലെത്താഞ്ഞാൽ വിപത്തുവന്നിടും
കുളിച്ചൊരർഘ്യവും കഴിച്ചുവന്നിടാം
കുളികഴിഞ്ഞുനീ യൊരുങ്ങിവാഴെടൊ
ഹേനനിങ്ങിനെ പറഞ്ഞുപോയള
വഹൊമഹാഭാഗ്യമതെന്നുസ്വാഹയും
വമിച്ചുവിട്ടവളുരച്ചു സർവ്വവും
കിമപിവാർത്തകൾ ശ്രുവിച്ചുഡുപതി
ഭ്രമിച്ചു മാനസമുഴന്നുസാരസാൽ
ഭ്രമരവൽജവംപറന്നുചന്ദ്രനും
സുരരൊരുത്തരുമറിഞ്ഞിടാതവൻ
പുരവരം നിജം കടന്നുചെല്ലുമ്പോൾ
ഭടർ ചിലരുടൻ വിധുവരവിനെ
പടുതയുള്ളവരറിഞ്ഞുമേവിനാർ
സുരേശസന്നിധൌ ജവേനപോയവ-
രുരച്ചിതീട്ടശമുദന്തമൊക്കയും
സുരേശ്വരാവിഭൊ വിധുവരുന്നിതു
പുരവരമതി ന്നകത്തുപൂകാതെ
പിടിച്ചുകൊള്ളുവാൻ ചിലരെയേല്പിച്ചു
ഝടിതികേൾപ്പിപ്പാൻ നടന്നുഞങ്ങളും
അൻജ്ഞയെന്നെന്ന തറിഞ്ഞുകൊണ്ടെന്നാ
ലന്നമതീപോലെ നടത്തിവന്നിടാം

ശചീപതിയുടനാനന്ദത്തെ യേകിനാൻ
രോധനാരമണനോന നമ്മുടെ
പുരോധാവിവന്നിട്ടന്മതിക്രുടാ
തൊഴുതുതാനിങ്ങിനെ നടന്നസംഗതി
പറഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ കൊടുത്തകല്പന
യറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ സ്മരിച്ചുകൊള്ളുവിൻ
പുരാണമതിൻ പുറത്തുവെച്ചവ
നരികെച്ചെന്നവരനങ്ങളെകേൾപ്പിച്ചാർ
ശശിമന്ദംമന്ദം ഭടരൊടുക്രുടി
ശചീപതിയുടെ നികടമെത്തിനാൻ
സുധർമ്മതന്നുടെ സഭയെയൊക്കയും
സുധാശനന്മാരും ദയിതമാരോടും
വിമലനീശനാം വിധിമുരാരിയും
സുമേരുശൃംഗവൽ തെളിഞ്ഞുമേവുന്ന
തരുണിമാരൊടു വെടിഞ്ഞുതാനല്ലാ
തൊരുവരുംസുര രവിടെയില്ലാതും
കൃശഗാത്രനായും മലിനനായിട്ടും
ശശാങ്കനെന്നിയെ ഒരുത്തനുമില്ലാ
സദസിവാണിട്ട മമർത്ത്യരെക്കണ്ടു
മുദാരഹിതനായ് ശശാങ്കനുംനിന്നാൻ
മുരരിപുവൊന്നു പുരാരിതന്നുടെ
തിരുമുഖംനോക്കിച്ചിരിച്ചുപുഞ്ചിരി
ചരിതമെപ്പേരുമറിഞ്ഞിരുവരും
സുരവരനെയുമരികെമേവിച്ചു
സുരരെനിങ്ങളിസ്സുധാകരൻതന്നെ
തിരഞ്ഞുകാണാഞ്ഞു വലഞ്ഞുഞങ്ങളോ
ടമർത്ത്യസഞ്ചയമുണർത്തിസങ്കട
മുമാപതിയുടനരികെഞങ്ങളും
സുധർമ്മയിലെത്തീട്ടിരുന്നുകാര്യങ്ങൾ
സുധാകരോടന്തമറിഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ

സുരരിലെട്ടുപേർ സുധർമ്മ പുറിലും
സുരരഖിലരും ദയിതമാരൊടും
സുധർമ്മശോഭിച്ചോരളവിലിങ്ങിതാ
സുധാകരൻവന്നിട്ടെതിരെ നില്ക്കുന്നു
തരുണിമാരിവ നരുകിലില്ലാരു
മൊരുവനിങ്ങിനെ മലിനവേഷമായ്
ഒടുരുമുണ്ടിവ നിരുപുറത്തിലും
കെട്ടതിപാരമായ് വരുന്നകാണുന്നു
ഇതിന്നുകാരണ മുരച്ചുകൊള്ളേണ
മിതിമുരാരിയു മരുളിമേവിനാൻ
വിധിയുമിന്ദ്രനും തലകുലുക്കിനാർ
വിധുവിനെമെല്ലെ വിളിച്ചുമാധവൻ
വരികെടൊഭവാനെവിടെപ്പോയിതു
സുരേശകല്പന ലഭിച്ചിടാതെനീ
ഉരച്ചിടായ്കിലീ നിയമലംഘനാ
ലുരച്ചകററത്തിൽ വിധിക്കപാത്രമാം
ഇതിമുരരിപു കഥിച്ചുനില്ക്കവെ
മതിയടിതൊഴുതിദമുണർത്തിപ്പാൻ
മറഞ്ഞുദധിയിലുറങ്ങിയേറെഞാ
നറിഞ്ഞതില്ലഹൊ ദിനങ്ങൾപോയിതു
ഉണർന്നഴലൊടും വരുന്നുഞാനിതാ
ഉണർത്തിനേനിദം പൊറുത്തുകൊള്ളണം
മതിയിൽവല്ലേടം ഗമിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
മുതുന്നുവെങ്കിലൊ ലഭിക്കുംകല്പന്
സുരേശകല്പന ലഭിച്ചിടാതെഞാൻ
പുരാദരേടവും ഗമിച്ചിട്ടുമില്ലാ.
ഉണർന്നിതാവരും വഴിക്കുവെച്ചട
രുണർത്തിനാർചിലർ പുരാതിയിങ്ങിനെ
കളികുറികളും കഴിഞ്ഞുമാലിന്യം
കളഞ്ഞുപോരുവാൻ സമയമില്ലാഞ്ഞു

സുരേഷ്മിലിതാ സുരാധിപരോടും
സുധാശനന്മാരും വിധിപ്രമുഖരും
അശേഷദേവതാ സമൂഹമൊരത്തിട്ടു
ശശിയുടെകാര്യവിചാരമാണെന്നും
ഒട്ടിവർചൊന്നാരറിഞ്ഞു കാര്യംഞാൻ
തുടൎന്നിതുയാത്ര ഭടരൊടുചേൎന്നു
ഉഴറിനേരിതാ മലിനനായിഞാൻ
പിഴവുനുള്ളവാ നരികെവന്നെത്തി
പിഴപൊറുക്കണം വരുത്തുകില്ലഞാൻ
പിഴവുവല്ലതും ചുമത്തിയാലതും
അറിഞ്ഞുചെയ്തതല്ലറിഞ്ഞുകൊള്ളണ
മുറക്കമാകയാൽ ദിനങ്ങൾപോയതും
നിനവുവിട്ടുഞാൻ കിടന്നകാരണം
മനസ്സറിയാതെ പിഴകൾവന്നതും
മുറയ്ക്കതെന്നുടെ ഗതിക്കേടംഗംഞാൻ
കുറച്ചുപോലുമെ വരുത്തുകില്ലെന്നും
കിഴിഞ്ഞിഴിഞ്ഞിതി തൊഴുതുചന്ദ്രനും
പിഴകളങ്ങവ നൊഴിക്കമാവടൻ
പഠിച്ചതൊക്കയും ശ്രവിച്ചുസഭ്യരു
മുദിച്ചകോപമങ്ങടക്കി വാസവൻ
മലർമകളുടെ കണവനന്നേരം
നിലാവുപോലൊന്നു ചിരിച്ചുചൊല്ലിനാൻ
നയവിനയമൊന്നിവിടെ യോൎക്കനാം
നയനമായിര മുടയവാസവാ
ശശാങ്കവാണികൾ ശ്രവിച്ചതില്ലയൊ
അശേഷസഭ്യരും സുരവരന്മാരെ
സുരേശനാജ്ഞയെ ലതിക്രമിച്ചൊന്നു
മരക്ഷണംപോലും നടന്നതില്ലെന്നും
ഉറക്കമാകയാലുദിച്ചിടാതെ ഞാൻ
കുറച്ചുനാളങ്ങു കഴിച്ചുവെങ്കിലും

ഉൾസ്സറിഞ്ഞവൻ പിഴച്ചതില്ലെന്നും
നിനച്ചവൻകൃത്യം വെടിഞ്ഞതില്ലൊന്നും
ഉണൎത്തിയോരിവൻ നിയമമോക്കകി
ലുണർവുകേട്ടവ നപേക്ഷ്യനാമെന്നും
വരുന്നതാകയാൽ നിയമലംഘനം
വരികയില്ലെന്നതെനിക്കു സമ്മതം
വിധിയാമിങ്ങിദ മഖിലസമ്മതം
വിധാതൃമുഖ്യരു മുരച്ചുമേവിനാർ
തിരുമുഖത്തൊന്നു ചിരിച്ചുനോക്കിനാർ
പുരാരിദേവനും മുരരിപുതാനും
സുധാകരനുടെ നിഖിലകാൎയ്യവും
സുധികളാമവരറിഞ്ഞുവെങ്കിലും
പരാപരരിവർ കളികളൊന്നുമേ
ഒരുവനെങ്കിലും ധരിച്ചുകൊണ്ടിടാ
ഇനിയൊരുത്തര മിവന്റെകൈതവം
മുനിദയിതൻ സവിധെവെച്ചുനാം
വെളിയിലാക്കുവാൻ വഴികളീവിധു
കളിച്ചുകാട്ടുവോ നതന്നുകണ്ടിടാം
കരുതിയങ്ങഹൊ വിധുവിനെനോക്കി
പുരാരിചൊന്നതു മുരച്ചുകൊണ്ടിടാം
കളങ്കമൊന്നുമെ കരുതിയില്ലെന്നും
ഒളിച്ചുപോയതല്ലുറങ്ങിനേനെന്നും
തെളിഞ്ഞുചൊന്നതിൽ പൊളികളില്ലെന്നു
തെളിഞ്ഞിതിസ്സഭക്കതുനിമിത്തമായ്
ഒഴിച്ചുനിന്നെയു മയച്ചുകൊള്ളുവാൻ
മൊഴിയിതുവിധി യറിഞ്ഞുകൊള്ളെടൊ
നിനച്ചകാൎയ്യങ്ങൾ മറവുകൂടാതെ
മനസ്സിലോൎത്തുനീ യുദിച്ചുകൊള്ളുക
പുരാരിശാസനം മുരാരിമുഖ്യരും
സുരാധിപന്മാരും ശ്രവിച്ചുമേവിനാർ

സുഗന്ധവിസ്തൃതകന്നിതേവരും
സുധാകരനൊറരം വിളങ്ങിമേവിനാൻ
വനിതമാരോടും വിനോദമായവൻ
അനംഗലീലയാ സുഖിച്ചുവാഴുന്നാൾ
മതിതനിക്കേറാ മനലപത്തിയാൽ
കൊതിപെരുത്തിതങ്ങടുത്തുകാണംവാൻ
വളൎന്നമോഹത്താൽ തളൎന്നമാനസം
വിലാസിനിമാരിൽ കുറഞ്ഞുരാഗവും
പരവശതകണ്ടവക്ക ശങ്കകൾ
നിരവധിയായി വളൎന്നകാരണം
പകൽമുഴുവനും പ്രണയിനീമാരോ
രകമ്പടിപോലെ വസിച്ചുസന്തതം
നിശീഥിനിവന്നാലവർ പിരിഞ്ഞിടും
നിശിയിലാകാശെ വിളങ്ങിമേവിടും
നിശാവിധുവിനെ പിരിയുമന്നേരം
ശശിരമണികളവിടെയെത്തിടും
ഇതിദിവാനിശം നയിച്ചുചന്ദ്രനും
ചതിച്ചുപോകവാൻ വഴികൾകാണാഞ്ഞു
ദിവാകരൻമറഞ്ഞൊഴിഞ്ഞിടുംനേരം
ദിവാകരരശ്മി കുറഞ്ഞുകാണായി
കുളിച്ചുസന്ധ്യയെ നമിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
വെളിക്കുപാവകൻ ഗമിക്കുമാറായി
വിളിച്ചുസ്വാഹയെ വമിച്ചുപാവകൻ
നളിനിതന്നിലങ്ങിറങ്ങി നില്ക്കവെ
തരുണിമാരോടു പിരിഞ്ഞുചന്ദ്രനും
ചരിച്ചിതാകാശ വഴിയിൽമെല്ലവെ
നിശീഥിനിവരുന്നളവിലിന്ദുവും
നിശക്കുമുമ്പെപോയ്വിളങ്ങിയാകാശെ
നളിനിതന്നുടെ യരികിൽപാവകൻ
കുളിച്ചിടുന്നതങ്ങറിഞ്ഞു ചന്ദ്രനും

ക്ഷണദാവന്നട നരികിലെത്തിയാൽ
പണ്ണിനമുക്കഹൊ വെടിഞ്ഞുപോകുവാൻ
അറികിലായവൾ തരുണിമാരോടും
പറഞ്ഞാഖിലവും വഴക്കുവന്നിട്ടും
ക്ഷണമിടയിൽഞാനനലമന്ദിരെ
അണഞ്ഞുസ്വാഹയെ പുണൎന്നുപോന്നിടാം
ശശാങ്കനിങ്ങിനെ നിനച്ചുവേഗത്തിൽ
ശശീമുഖിയുടെ സദനമെത്തിനാൻ
നിശയുമൊട്ടേറെ യടുണ്ണുകണ്ടെത്തി
നിശാകരൻചെയ്താക്കപടമൊക്കയും
അണഞ്ഞുസ്വാഹയോടിണങ്ങിചന്ദ്രനും
പുണൎന്നുപോകുവാൻ തുടരുമന്നേരം
മയങ്ങിരാത്രിയും പകൻഭാവവും
നിയമമൊക്കയും മുടിച്ചുപാവകൻ
ജ്വാൽവരുന്നോരു വെളിച്ചമൊട്ടേറെ
ജവേനകണ്ടവൾ വിഴുങ്ങിചന്ദ്രനെ
അനലനുംവന്നിട്ടധികമോദമാ
യനംഗലീലയിൽ രമിച്ചുസ്വാഹയാ
നിശീഥിനിനോക്കിയിരിക്കെപാവകൻ
നിശയിൽസ്വാഹയെ യകത്തടക്കിനാൻ
നിശിഥിനീകോപിച്ചുഷസികൈതവം
നിശാകരൻചെയ്തോരുദന്തമൊക്കയും
തരുണിമാരോടും പറഞ്ഞുബോധിപ്പി
ച്ചൊരുങ്ങിയാരവർ ശശിയെത്തേടുവാൻ
നിശയുടെചൊല്ലാലനലമന്ദിരെ
ശശിയെത്തേടുവാൻ നടന്നുനാരികൾ
ചതിച്ചുനമ്മെയും ചലവുരുവിവൾ
കൊതിച്ചുനമ്മുടെ വരനെപ്പുൽകിനാൾ
കപടമൊക്കയും വെളിയിലാക്കിടാം
കപടമാകവേ യനലനോൎക്കട്ടെ

വിരൂപംകൊണ്ടപോനാലസനിധൌ
നിരാശാവേദനാ ഉണൎത്തിസൎവ്വവും
കൃപിടയോനെ നീയറിഞ്ഞുകൊള്ളുക
കപടമൊന്നിൻ രമണിചെയ്യുതാം
ചരിതമൊക്കയും പറഞ്ഞറിയിക്കാം
ദുരിതകൎമ്മത്തെ യറിഞ്ഞുരയ്ക്കനീ
നിശയിലിന്നലെ ത്രിസന്ധ്യനേരത്തു
നിശാകരൻനിന്റെ ഭവനമുറപ്പുക്കാൻ
നിശാകരൻതാനും കൃശോദരിയായി
വിശേഷമോരോന്നങ്ങുരച്ചിരിക്കവെ
നിയമമൊട്ടഹൊ കഴിഞ്ഞുനീവരും
ഭയംനിനച്ചവളൊളിച്ചു ചന്ദ്രനെ
വെളിയ്ക്കയക്കാതെ ഒളിച്ചുവെച്ചതീ
കളികളൊക്കയും നിശയിലാണെടൊ
വിളിച്ചുസ്വാഹയോടറിഞ്ഞു ചന്ദ്രനെ
വെളിക്കയച്ചുനീ തരികപാവകാ
പറഞ്ഞതൊക്കയും ശ്രവിച്ചുപാവകൻ
അറിഞ്ഞതോരോന്നെ മനസിചിന്തിച്ചാൻ
തരുണികളിവരൎച്ചുകേട്ടതിൽ
ഒരുകപടമിങ്ങുടിച്ചുകാണുന്നു
ഇവൾശശാങ്കനെ വിഴുങ്ങിവെച്ചീടി
ലവനിവളുടെ ജാരയുണ്ടാകും.
നിശയിലിന്നലെ വെളിക്കപോകുവാൻ
ശശികൊരിക്കലും കഴിവുവന്നിടാ
ജാരെ സ്വാഹയെ യടക്കിവെയ്ക്കയാൽ
കഠോരകൎമ്മത്തെ യറിഞ്ഞുകൊണ്ടിടാം
നിയമവേലയിലിവൾക്കൊരുക്ഷണം
ജയംവിനു ലബ്ധമതായിതെങ്കിലും
ജപംകഴിഞ്ഞുവന്നൊരുക്ഷണമതി
ലപകടമെന്നുവരുന്നതാകിലും

ഇരുവരുമെന്റെ ജാരെയുണ്ടെന്നു
പറുന്നതാകിലൊ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിടാം
ഇതിനിനച്ചവൻ വമിച്ചസ്വാഹയെ
മതിമതീനിന്റെ ചതീയറിഞ്ഞുഞാൻ
മതിയെയിന്നലെയൊളിച്ചുവെച്ച നിൻ
ചതി മതീമതീ വെളിയിലാക്കനീ
മതിയിലല്പവും കളവുവെയ്ക്കാതെ
ചതികളൊക്കയും വെളിയിലായിതു
വമിച്ചചന്ദ്രനെ വെളിക്കയക്കനീ
കുമതിനീക്കുനീ മറിച്ചചൊൽകൊലാ
നിശയിലിന്നലെ ത്രിസന്ധ്യനേരത്ത
ശ്ശശീയെനീ മറച്ചിരുത്തിയെങ്കിലൊ
അറിഞ്ഞതില്ലഞാൻ കഥയിതൊന്നുമെ
ഉറങ്ങിനേനുള്ളിലടക്കിയിന്നലെ
മതിയെവിട്ടനീ കൊടുത്തിടാശ്ശിലി
ച്ചതിമൂലം നിന്നെ വിധിക്കുമേണ്ടികം
പറഞ്ഞുനിന്നിടം വരനൊടുചൊന്നാം
നിറഞ്ഞുവേദന പകന്നുഭാവവും
അനൃതമിങ്ങിനെ പറഞ്ഞതാരഹൊ
അനീതിയിങ്ങിനെ പറയുന്നതാരും
അസൂയകൊണ്ടാരാൻ പറഞ്ഞുവെങ്കിലും
അസഹ്യമായതു പറഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ
പ്രിയതമഭവാൻ മുതിന്നതെന്തയ്യോ
പ്രിയമെന്നിലിത്ര കുറഞ്ഞുവന്നിതൊ
ഇതിന്നുകാരണം വരികയില്ലെന്നും
സതീയിവളെന്റെ രമണിയാണെന്നും
മതിയിൽബോധമിങ്ങുദിച്ചിടാത്തതു
മതിദുരിതമാണിതെന്നുബോധിക്ക
പരതരുണികളുരച്ചഭാഷിതം
വരൻചെവതൊന്നും നിനച്ചിടാതൊരാൻ

പ്രണയിനിതന്നെ പൊറുത്തുവെങ്കിലും
പ്രണയിനിമാരായുള്ള പൊറുപ്പതെന്നിയെ
വെറുത്തുകൊണ്ടിടിലുചിതമല്ലുള്ളും
കറുത്തുചൊൽകിലും മിഴുത്തടിയ്ക്കിലും
പൊറുത്തുകൊള്ളുകെന്നഖിലസമ്മത
മൊഴ്ക്കുതൊരൊക്കെ പൊറുത്തുകൊള്ളുന്നോൻ
കരുത്തുസ്വാഹതാനുരച്ചതൊന്നുമെ
കരളിലേറീലാ ധനഞ്ജയനേതും
യഥാർത്ഥമൊക്കയുമറിഞ്ഞപിമ്പുതാൻ
യഥോചിതം കാൎയ്യം തഥാനടത്തിടാം
പുറത്തുസ്വാഹയെ വിടുന്നതില്ലുതാൻ
കുറച്ചുകാലമങ്ങടക്കിവെയ്ക്കുവൻ
ശശധരൻതന്നെ പൊളിയിൽകണ്ടിടിൽ
കൃശോദരിതന്നെ വരിച്ചുകൊണ്ടിടാം
അതുവരെയുമങ്ങവൾ ജഠരത്തി
ലൊതുങ്ങി വാഴുകെന്നുരച്ചുപാവകൻ
കഴിവുകണ്ടിടാമിതിനിനച്ചവൻ
വിഴുങ്ങുവാൻതന്നെയുറച്ചുമേവിനാൻ
പലവിധത്തിലും പറഞ്ഞൊതുക്കത്തു
വിലാസിനീമാരോടുരച്ചിതിദ്ദശം
വിളിച്ചുചോദിച്ചതറിഞ്ഞതില്ലയോ
പൊളിയിതെന്നല്ലേ പറഞ്ഞിതായവൾ
ഇവളെഞാനിനി വെളിയിൽവിട്ടിടാ
എവിടെയെങ്കിലും ശശിയെത്തേടുക
ശശിയെക്കണ്ടെന്നാലിവളെവിട്ടേക്കാം
ശശിമുഖികളെയതുവരെയ്ക്കുംഞാൻ
വിഴുങ്ങിവെച്ചേക്കാമതെന്നിതാനൊരു
കഴിവുകണ്ടീലെന്നുരച്ചുപാവകൻ
തരുണിമാരവരരികിൽനില്ക്കവെ
തരുണിസ്വാഹയെ വിഴുങ്ങിനാൻജവാൽ

ശശാങ്കഭാമിനീജനങ്ങളെല്ലാക്കയു
മശേഷവൃത്താന്തം കഥിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
നടന്നമത്ത്യരോടശേഷവൃത്താന്തം
നടന്നപ്പോലൊക്കെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു
വചിച്ചുകേട്ടപ്പോതമത്ത്യരൊക്കയും
ശചീപതിയോടും കഥിച്ചിതേവരും
ദിവൌകസാംഗണംതടിച്ചുകൂടിനാർ
ഭവാനലസമന്വധനുടെപിമ്പെ
ശശിരമണികൾക്കരികെ നാരികൾ
കൃശാനുജായയിൽ കുപിതകളായി
ശശധരനുടെ ദയിതമാരവർ
കൃശാനുഗേഹത്തിലൊളിച്ചചന്ദ്രനെ
കൃശാനുപത്നിതാൻ തരികവേണമാ
കൃശാംഗികൈതവമറിയുവാൻ പണി
നിരൂപാരമങ്ങിവളിലോക്കുകിൽ
കരുതിയായവളൊളിച്ചചന്ദ്രനെ
വിനയമോടവർ പലതുമിങ്ങിനെ
യനലഭാമിനീയടക്കിവെച്ചിതെ-
ന്നുരച്ചവാണികൾ ശ്രവിച്ചമരേശൻ
നുരച്ചുവഹ്നിയെ വിളിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
സുരേശദൂതൻപോയ്വിളിച്ചനലനെ
സുരേശസന്നിധൌ ജവേനയെത്തിനാർ
കൃശാനുതന്നെയങ്ങരികെമേവിച്ചി
ട്ടശേഷവൃത്താന്തമുരച്ചുവാസവൻ
പറഞ്ഞുകൊള്ളാംഞാൻ ശ്രവിക്കപാവകാ
മറച്ചുനിന്നുടെ ഗൃഹത്തിൽവെച്ചോരു
നിശാകരൻതന്നെ നിജരമണിയോ
ടശേഷവൃത്താന്തമറിഞ്ഞൊയക്കനീ
അതിന്നുനീ മുതിന്നയച്ചിടാഞ്ഞിലി
ച്ചതിയ്ക്കുമരക്കവഴക്കുറന്നിടും

[illegible] പുരാ പലപ്പോഴും
കശ്യപിപ്പുത്രർ സുരർക്കവന്നെത്തി
പ്രസൂയിതയെ കവന്നകാലത്തും
സുരരുടെസംഘം വലയുമാറാക്കി
സുരാസുരയുദ്ധം വരുത്തിനാനന്നും
പരാംഗനാരതൻഗുരുവരദ്വേഷി
പിഴവുചെയ്തീടാൻ മിടുക്കനാംജഡൻ
വഴക്കവൻമൂലം ഭവിക്കമിന്നിയും
വഴക്കൊഴിക്കനീ പിഴച്ചുവെങ്കിലും
വഴക്കൊഴിച്ചുനാം വസിച്ചുകൊള്ളുക
തരുണിസ്വാഹയെ വിളിച്ചുചൊൽകനീ
സുരലോകകന്യകയെക്കചന്ദ്രനെ
[illegible]ടയോനിതാനരച്ചിതന്നേരം
കപടമല്ലിതുസുരാധിപാകേൾക്ക
നിശാകരനുടെ രമണിമാർവന്നു
വിശേഷമായവരഖിലമെന്നോടും
പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ നടന്നസംഗതി
പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കാമറിഞ്ഞുകൊണ്ടാലും
ഉരവെച്ചുതാനടച്ചസ്വാഹയെ
അതോതരുണിമാരടുത്തുനില്ക്കവേ
വമിച്ചുവിട്ടുഞാൻ വിധുവിനെവിട്ടു
നമിച്ചവരുടെ കരത്തിൽനൽകുന്നു
പലവിധത്തിലും പറഞ്ഞുനോക്കിഞാൻ
ഫലിച്ചതില്ലവളറികയില്ലെന്നും
തരുണിമാരുടെ യന്ത്രമാണെന്നോ
ഒരുമൊഴിയവളുരച്ചുകൊള്ളുന്നു
സുരാധിപാഹരേ പറകവേണ്ടതു
പരമെനിക്കൊന്നും പറവതിന്നില്ലാ
തരുണിസ്വാഹയെയകത്തടക്കിനേ
നൊരുനിമിഷവും പുറത്തുവിട്ടിടാ

പൊളിയല്ലചന്ദ്രൻ വെളിയിലുണ്ടെന്നു
തെളിവുവന്നിടുന്നളവുപശ്ചാന്തം
കളവുചൊല്ലിയോരിവൾജാരത്തി
ലൊളിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ വഴികൾകണ്ടിടാം
അനലനിങ്ങിനെപറഞ്ഞുനില്ക്കവേ
അനീകിനിപോലെ നിരന്നുദേവകൾ
ബുധനവരോടും പിതൃഗണത്തെ
വിധിയുടെമുമ്പിൽ സുരരെയുംകൂട്ടി
വിധിപ്രമുഖരോടവസ്ഥ കേൾപ്പിപ്പാൻ
സുധാശനരൊടും മുതിൎന്നവേഗത്തിൽ
സുരാധിപന്മാരും ഗുരുപ്രമുഖരും
സരോജഭൂവിന്റെ സമീപമെത്തിനാർ
തൊഴുതഖിലരും പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ച
ദുഃഖസങ്കടം ശ്രവിച്ചപത്മജൻ
സരോജനാഭനെ യുണൎത്തുകവേഗം
വസുവിൻഗോപകനാം സുരവരന്മാരെ
നടന്നുപത്മഭൂവമർത്ത്യരുംചെന്നു
തുടൎന്നുപാൽക്കടലടഞ്ഞുദേവന്മാർ
കരങ്ങൾകൂപ്പിയസ്സരോജനാഭനാം
ഹരിയെവാഴ്ത്തിനാർ സുരഗണാദികൾ
അലകളേററവും ധവളവൎണ്ണമായ്
മലകൾപോലവെ യുയൎന്നുപൊങ്ങിയും
തടപ്രദേശമങ്ങടിച്ചുപൊട്ടിച്ചി
ട്ടിടിയൊടുസമം രവേണഗൎജ്ജിച്ചും
തിരകൾഗൎജ്ജനം ശ്രവിക്കയാൽചിലർ
മുരാന്തകനിതാ നൃസിംഹമായിട്ടു
വരുന്നതാണെന്നും കരുതിമാനസെ
സുരവരരിവ പലതുംശങ്കിച്ചു
പരവശരായി പയോനിധിയുടെ
കരയിൽനില്ക്കവെ മുരാന്തകൻതദാ

ചതുർമുഖനിതാ സുഖമായിട്ടു
മതിയുടെ വാർത്ത പറഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ
നിജപദമതിൽ വരുന്നൊതാൻതന്നെ
നിജനുടെവരവതിനെയീക്ഷിച്ചു
രമയുമായിട്ടു രമിച്ചുമേവുമ്പോൾ
നമിച്ചുപത്മഭൂസ്തുതിച്ചിതിങ്ങിനെ
ഹരെഹരെവിഷ്ണോ പുരാണപുരുഷാ
മുരാന്തകവിഷ്ണോ രമാപതെഹരെ
ഗരുഡവാഹന പരമപുരുഷ
ചരണപങ്കജം തൊഴുന്നു ഞാനിതാ
സുരരെപ്പാലിപ്പാൻ പലതരം ഭവാൻ
കരുണകൊണ്ടവതരിച്ചു ഭൂമിയിൽ
അസുരസഞ്ചയം മുടിച്ചുപാലിച്ചി
ട്ടുസുരശ്രേഷ്ഠനായ് രസാതലം നല്കി
പരിപാലിച്ചോരു നൃസിംഹരൂപനെ
പരാപരവിഷ്ണോ സരോരുഹനേത്ര
മുരഹരഹരെ മുകുന്ദഗോവിന്ദ
നരകാരെഹരെ പുരാരിബാന്ധവ
ദുരിതനാശന നരകവാരണ
സരസിജനാഭ പുരാതനഹരെ
ചതുർഭുജവിഷ്ണോ നമോസ്തുതെഹരേ
ചതുർവ്വേദമന്ത്ര സ്വതന്ത്രപതെനമഃ
ഭഗവൻതൽകൃപാ മഹിമകൊണ്ടല്ലൊ
ജഗദഖിലവും ഭവിച്ചതിങ്ങിനെ
ചരാചരങ്ങളാമഖിലലോകവും
പരിപാലിപ്പതും ഭവൽകൃപയല്ലെ
സരോജഭൂവിന്റെയരികെ ദേവന്മാർ
സുരഗുരുവൊടും സ്തുതിച്ചുനില്ക്കവെ
വിഭാവസുകോടിയുദിച്ചതുപോലെ
പ്രഭയൊന്നനന്നായ് തെളിഞ്ഞുകാണായി

സ്തുതിച്ചുമേവിടും വിധിക്കുസന്നിധൌ
അതീവരോജസാ വിളങ്ങിവൈകുണ്ഠൻ
തൊഴുതുപത്മഭൂവുണർത്തിവൃത്താന്തം
കഴിവുമാധവനരച്ചിതീട്ടുശം
പുരാന്തകനോടങ്ങുണർത്തുകവേഗം
സുരരഖിലരും വരുവിൻപോകനാം
ഗിരിമുകളേറീട്ടടിമലർകൂപ്പി
ഗിരിജാകാന്തനെ സ്തുതിച്ചുകൊൾകനാം
തിരുവടികൂപ്പിലരുളീടുംവഴി
വരുവിനേവരും സുരാധിപന്മാരേ
കമലലോചനനരുളിയപോലെ
കമലഭൂവിനെ ത്തുടൻദേവകൾ
ഗുരുവരനൊടും ഗിരിമുകളേറി
തെരുതെരെസ്തുതി തുടങ്ങിനാമ്പരൻ
ഗുഹഗണേശരാം തനയരുമായി
ട്ടഹിഗണങ്ങളാൽ വിഭൂഷിതനായി
ജടാമുടിയതിന്നിടയിൽഗംഗയെ
നിടിലലോചനൻ മറച്ചുകെട്ടിയും
വിഭൂതിരുദ്രാക്ഷ വിഭൂഷിതനായും
വിഭാവസുകോടി സമപ്രഭനായും
നിടിലനേത്രവും കരത്തിൽമാൻമഴു
നെടിയശ്ശൂലവും കഠാരവുമേന്തി
കപാലപാണിയായ് ഗിരിമകളോടും
കൃപാലുവാംദേവൻ വസിച്ചിടുംനേരം
വിധിപ്രമുഖരും സ്തുതിച്ചുകേൾക്കയാ
ലധോക്ഷജിനാക്കി ഗ്രഹിച്ചുകാര്യങ്ങൾ
പ്രസന്നനായ് മുരരിപുവിനോടൊത്തി
ട്ടസഹ്യവാർത്തകളറിഞ്ഞുശങ്കരൻ
അരുളപ്പാടരു മുരാരികേൾപ്പിച്ചാൻ
സുരവരന്മാരെ യറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ

സുരാംഗികളിന്നരേന്ദ്രസംഘവും
സുന്ദരാംഗികളഖിലരുംവേണം
മഹർഷിമാരെയും വിളിച്ചുകൊള്ളുവിൻ
മഹിഷിമാരോടും സുരേശമന്ദിരെ
മഹാസുധർമ്മയിൽ മഹേശനാദികൾ
മഹാസഭചേരുന്നുപറയുവിൻ
മുനികൾസമ്പ്രതി സമേതരായ്വന്നു
കനിവിനോടവരിരുന്നുകേൾക്കണം
പുരാരിമുഖ്യരോടരികെമാമുനി
വരരവരിരുന്നരുളുകവേണം
മുരാരിശാസനം ശ്രവിച്ചുനാളെയും
സുരർലഭിച്ചുടൻ നടന്നുമോദമായ്
സകലലോകത്തും സുരഭടർചെന്നു
സകലമാമുനിവരരെയുംകൂട്ടി
സുധർമ്മയിലായി മുനികൾകൂട്ടത്തിൽ
സുധാശനന്മാരും വനിതമാരോടും
കമലനാഭനും പുരാരിദേവനും
കമലസംഭവ നരികെഭാരതി
ഗിരീന്ദ്രജയും ഹരിപ്രിയതാനും
ഗിരിശനാദികൾ സവിധേശോഭിച്ചാർ
മുരാരിദേവനും സഭയെവന്ദിച്ചി
ട്ടുരച്ചിതിദ്ദശ മറിഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ
മഹാജനസഭക്കധിപനായൊരു
മഹാനൊന്നാമിഹ തിരഞ്ഞുകൊണ്ടതിൽ
പുരാരിയദ്ധ്യക്ഷനായിമേവണം
പുരവൈരിവസ്മ്മത മതാണഖിലർക്കും
ഇതികഥിച്ചുട നിരന്തമാധവൻ
മതിതെളിഞ്ഞുള്ള ശ്രവിച്ചിതേവരും
പുരാന്തകനതിന്നനുമതിയോടും
പുരോഭുവിവന്നു വിളങ്ങിമേവിനാൻ

പുരാരിയെയൊന്നു തിരുമിഴികൊണ്ടു
മുരാരിയീക്ഷിച്ചിട്ടരുളിച്ചിതിങ്ങിനെ
മഹാജനാസഭക്കറിഞ്ഞുകൊള്ളുവാ
നനേകമഹാകഷ്ട മതായചേഷ്ടിതം
പറഞ്ഞുവെച്ചേക്കാമറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ
ഉറന്നുഞാനിതാ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു
വിശിരസ്ഥിതിയൊരുനാളെയെങ്ങും
ശശീരമണികൾ തിരഞ്ഞുകാണാഞ്ഞു
സുരാധിപൻതന്നൊടുണർത്തിസങ്കടം
സുരേശൻഞങ്ങളെ യുണർത്തിയവണ്ണം
അതുനിമിത്തമായ് സഭക്കുകാരണ
മതെന്നുബോധിപ്പിനഖിലസഭ്യരും
അനേകംനാരികൾ സതികളിങ്ങിഹ
പതിവ്രതകൾ തുടങ്ങിയുള്ളവർ
പുരാംഗനികൾ പലരുമുണ്ടിവ
രിലകപേരുന്ന സതികളോടുഞാൻ
പുരാതനമാകും ഉദന്തമൊന്നിനെ
കരുതലിലോർത്തിട്ടു ശ്രവിച്ചുകൊള്ളുവിൻ
സതിയെവല്ലവൾ വിളിച്ചുകൊണ്ടീടിൽ
മതിയായിവരുദിച്ചുകൊള്ളേണം
പതിവ്രതമതിൻ പ്രധാനലക്ഷണം
സതിയെവല്ലവ ളുലകിലുണ്ടെന്നും
തിരഞ്ഞുകൊണ്ടീടിൽ ചിരമിതിലുണ്ടാം
അരുന്ധതാമസം വിളിച്ചുചൊല്ലുവിൻ
ശശധരനിപ്പോളൊളിഞ്ഞുമേവുന്ന
ശശീമുഖീസതി വിളിക്കിൽവന്നിടും
അരുളപ്പാടിതു പെരികെനല്ലതെ
ന്നരുളുകൊണ്ടേറം സുധർമ്മശോഭിച്ചു
തരുണികൾചിലർ സുരാംഗനമാരും
പൊരുത്തമാനത്താൽ വിളിച്ചുചൊന്നെ

വരുന്നതല്ലാഹനിതി കഥിച്ചവർ
ഒരുതരത്തെരെപ്പോയി- യടങ്ങിമേവിനാർ
തരുണിമാരൊക്കെ ത്തെരുതെരെവന്നു
കരുത്തോടുംനന്നായ് വിളിച്ചുനോക്കിനാർ
സതിവിരുതുകൾ പറഞ്ഞുതോല്പിപ്പാൻ
കൊതിപെരുത്തുള്ള സകലനാരിയും
ഒരുവിധത്തിലും വഴികൾകാണാഞ്ഞു
പരവശമാരായ് നിരന്നുനില്ക്കുമ്പോൾ
മുനിവരരുടെ വനിതമാരിലും
മനോമോഹംകൊണ്ടു ചിലർവിളിച്ചിതു
ഉടിച്ചതില്ലഹൊ വിചിത്രമെന്നുര
ച്ചുടിച്ചസന്താപാൽ സതികൾനില്ക്കുമ്പോൾ
അടുത്തുവാണിട്ട- മനസൂയതന്നോ
ടടുത്തുവൈകുണ്ഠ മപേക്ഷചെയ്തിതു
നരച്ചവൃദ്ധയായ് ചെവികൾകേളാതെ
കുരച്ചുംകൊണ്ടിരികൾ വരണ്ടുംകണ്ണുകൾ
ഇരുളമൂടിട്ടും കിഴവിതന്നൊടി
ങ്ങരുളിയതോർത്താലതിശയംതന്നെ
മതിയിലോർമ്മയും നിനവുമില്ലാഞ്ഞൊ
രതികിഴവിയോടുരച്ചതെന്തിഹ
തരുണിമാരിവർ- ഹസിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
തരുണമാണിതെ ന്നുറച്ചുചൊൽവതൊ
പുരാന്തകാവിഭൊ മുരാന്തകാഹരെ
ഗിരിജകാന്തഭൊ- പരിപാഹിയെന്നു
തൊഴുതെഴുന്നേററു കിഴവിമെല്ലവെ
മുഴുത്തവേദന പുറത്തുകാട്ടാതെ
ഇഴഞ്ഞുകാൽകളും വിറച്ചുദേഹവും
പഴുത്തമേനിയും നരച്ചകേശവും
നെടിയൊരുവടി യിടയ്ക്കിടെയൂന്നി
നടന്നുമെല്ലവെ സഭാനടുവെത്തി

സഭാതലംനോക്കി തൊഴുതനസൂയ
വിഭാവസുപോലെ യുയൎന്നിന്നപ്പോൾ
തരുണിമാരുടെ നയനമൊക്കയും
തെരുതെരെമങ്ങിത്തുടങ്ങിതേജസാ
കിരണമേല്ക്കയാൽ നയനധാരക
ളുരുണവൎണ്ണമായൊഴുകുമാറായി
അസൂയവൎദ്ധിച്ചാത്തരുണിമാരൊക്കെ
അസുഖംപോകുവാൻ വഴികാണാഞ്ഞു
പലതരുണികളരികെനില്ക്കുവെ
കലതരുണികളഖിലരുംകാണെ
വിളിച്ചുചന്ദ്രനോടുലിച്ചുകൊണ്ടെടൊ
ഒളിച്ചുനില്പതു മതിമതിമതി
പലതരമിതി വിളിച്ചുചന്ദ്രനെ
കലാനിധിയുടെ വരവുകാണാഞ്ഞു
സതിയനസൂയ അതിവകോപേന
മതിയതിലോൎത്തങ്ങവിടെനില്ക്കവെ
അരികെമേവുന്നോരനലകോഷ്ഠത്തെ
പ്പെരികെയൊന്നുട നിളക്കിസ്വാഹയെ
ടടങ്ങിമേവിടും ശിശിരഭീധിതി
കിടുകിടയൊന്നു വിറച്ചുചൊല്ലിനാൻ
കൃപീടയോനിതന്നകത്തുസ്വാഹതൻ
കപടവേലയാലൊളിച്ചുവാഴുന്നേൻ
വെളിക്കപാവകനവളെവിട്ടിടി
ലൊളിച്ചുവെച്ചുഞാനളിച്ചുകൊണ്ടിടാം
ശശിയുണൎത്തിയതറിഞ്ഞനസൂയാ
കൃശാനുതന്നോടായുരച്ചതിവിധം
വരികപാവക വമിക്കസ്വാഹയെ
പെരികെദുസ്സഹ മറിവിനേവരും
തരുണിമാരുടെ കപടവേലകൾ
കരുത്തിലോൎക്കുവാൻ സകലലോകരും

[illegible]റവിച്ചുമാറുയിൽ വഹിച്ചുപാവകൻ
ജ[illegible]ളെയും വെളിയിലാക്കിനാൻ
കപടനാടക ജലധിയാമവ
ളുപാംപതിപോലെ സുധാകരൻതന്നെ
ജാരവെച്ചുടച്ചൊതുക്കിവാണിടും
കഠോരദുർമ്മതിക്കുലടയെനോക്കി
സതാംവരരവ രഖിലരുംകേൾക്കെ
സതീയനസൂയ പറഞ്ഞിതാദരാൽ
വിടപുരുഷരാൽ വധൂജനത്തിനു
മിടരിതുപോലെ വരുന്നിതാകയാൽ
ചപലതമൂലം ഒരി[illegible]തീവ്യാധി
കൃപാ[illegible]ടിടും
വധികരികെനീ വരികനമ്മുടെ
യരികെമേവുനീ പറവനൊന്നുഞാൻ
തരികചന്ദ്രനെ തരുണിനീയ്യിനി
ത്തരികനല്ലതു തരികചന്ദ്രനെ
പുരഹരൻദേവൻ പരിഹരിച്ചിടും
വരികനമ്മുടെ സവിധെയിങ്ങുനീ
കുറകളൊക്കയും പൊറുത്തുകാത്തിടും
മറച്ചുവെച്ചതു മതി മതി മതി
സുധാകരൻതന്റെ ജനനിയാംസതി
സുധാസമമായോരമലവാണികൾ
ഉരച്ചുകേട്ടപ്പോളുനലഭാമിനി
കരുത്തിലോർത്തിതഥാ പറഞ്ഞുദുർമ്മതി
അറികയില്ലഞാൻ പെരികെദുസ്സഹം
പറവതിങ്ങിനെ യനീതിയല്ലയോ
പെരുത്തകോപമോടുരച്ചസാഹസയാ
ടുരച്ചു പിന്നെയും സതിയനസൂയാ
തരുണിനീയ്യിനിത്തരികചന്ദ്രനെ
അരുതരുതുനിൻ വിരുതിനീമതി

ഒളിച്ചുചന്ദ്രനെ ഉദരെവെച്ചുനീ
കളിച്ചതൊക്കയും വെളിയിലായിതു
കള്ളമതീമതീ വെളിയിലാക്കുനീ
കളികപടങ്ങളടക്കിവെക്കനീ
മതികൾനിന്നുടെ സ്മൃതികൾകണ്ടിടും
മതീമതീമതീ മതിയെന്നിട്ടും
ഇതിമഹാസതീ പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ
മതികലങ്ങിയങ്ങുരച്ചുനാരദൻ
മതിയെ[illegible]ള്ളൊരു
മതീയുദരത്തിലൊളിപ്പതെങ്ങിനെ
ഒളിച്ചുവെച്ചിതെന്നുരച്ചുകേട്ടിതി
വിളിച്ചുകൊണ്ടിടും തരുണിമാർചിലർ
പലരുംകേൾക്കവെ വിളിച്ചുചന്ദ്രനെ
പലവുരുതരികിതികധിച്ചിട്ടും
പെരികെനാണമാ മബലഞാനിതി
ഒന്നാകഴിവൊന്നും നിനയ്ക്കിലില്ലഹാ
മഹാജനസഭ ഉണർന്നുകൊള്ളണ
മഹാമഹാകഷ്ടമിതെന്നുബോധിപ്പിൻ
അടുത്തുയോഷമാർ പലരുംകാണവെ
തടുത്തൊരുത്തിയെ ക്കെടുത്തുകൊള്ളുവാൻ
മിടുക്കുകാട്ടിയിങ്ങുരപ്പതൊക്കയും
മടുത്തതല്ലെന്ന പറഞ്ഞു[illegible]
ഒരുത്തരില്ലെന്നു വരുന്ന[illegible]
മുരച്ചുകൊള്ളുകിലറിവതാരഹൊ
ഒരുതരുണിയെ പലജനംകൂടി
കരുണകൂടാതെ യപഹസിക്കുവാൻ
മുറയിതിന്നുണ്ടൊ മറവിധിയുണ്ടൊ
അറിഞ്ഞുബോധിപ്പിൻ മഹാസഭയോരെ
ഇതിമഹാജന സഭാതലമദ്ധ്യേ
പതിയനലനെ യരികെവെച്ചുവാം

[illegible]
കഠോരവാണികൾ ഘോരമൊച്ചകേൾക്കയാൽ
പൊറുത്തുകൊള്ളുവാൻ കഴിവുകാണാഞ്ഞു
വെറുത്തനസൂയ വിളിച്ചുചൊല്ലിനാൾ
ഒളിച്ചുവെക്കനീ ശശിയിരിക്കട്ടെ
വിളിച്ചുഞാനിതാ വെളിയിലാക്കുവൻ
എടൊ ശശാങ്കനീ വെളിക്കുവന്നിട-
ന്നിടക്കിടെയൊന്നു വിളിച്ചുനില്ക്കുമ്പോൾ
ഒളിച്ചസ്വാഹയെപ്പിളർന്നു ചന്ദ്രനും
വെളിക്കുവന്നവനുദിച്ചുപൊങ്ങിനാൻ
സുധാംശുവുമൊന്നു തെളിഞ്ഞുകാണായി
സുധാശനന്മാരും സ്തുതിച്ചുവാഴ്ത്തിനാർ
തെളിഞ്ഞനസൂയ വിളങ്ങിയേറ്റവും
തെളിഞ്ഞനാരികളൊളിച്ചുമേവിനാർ
പുരാരിമുഖ്യന്മാരമർത്ത്യരാജനും
സുരേശ്വരമൃഷിസമൂഹവും
സ്വർഗ്ഗവാസികളഖിലരുംകേൾക്ക
സുധാശനന്മാരായോരമരവാണികൾ
മധുരിപുമുഖഗദിതനാരികൾ
അധികസന്താപമുദിക്കുമാറായി
ജഗത്ത്രയത്തിലും മതിന്നബാധിതാൻ
ജഗത്ത്രയീപരാസതീയനസൂയാ
ഇതിന്നുപായമില്ലറിഞ്ഞുകൊള്ളുവി
നിതിമുരാരിതാനുരച്ചുമേവിനാൻ
സുരദുന്ദുഭികൾ മുഴക്കിയേറ്റവും
സുരാംഗനമാരും നടനമാടിനാർ
സുരാംഗനമാരും സുരമുനിതാനും
സുരലോകമെല്ലാം മുഴക്കിഗാനത്താൽ
സുരദ്രുമസുമം പറിച്ചുവായുവും
പുരാരിമുഖ്യന്മാർ പരാപരന്മാരെ

തിരിച്ചുകാണുവാൻ പ്രയാസമാംവണ്ണം
ചൊരിഞ്ഞുവീശിനാൻ സഭാതലത്തിങ്കൽ
മരുണനന്നേരം പ്രസൂനഗന്ധത്തെ
കരേണസന്ധിപ്പിച്ചധികമോദത്താൽ
ജലകണങ്ങളാൽ സുധമ്മയൊക്കയും
ജലാർദ്രമാക്കിനാൻ പുരാരിമുഖ്യരെ
ഹരഹരഹര ശിവശിവശിവ
പുരഹരഹര ഗിരിസുതാവര
മുരഹരദേവ ഹരെനരകാരെ
കരിമുകിൽവർണ്ണ കമലകാന്താഖ്യ
ഗിരിശശങ്കര നരകനാശന
പുരാണപൂരുഷ പശുപതെമൃഡ
നിടിലലോചന ശശാങ്കശേഖര
ജടാധരവിഭൊ ഉരഗഭൂഷണ
ഗരുഡവാഹന ചതുർഭുജവിഷ്ണൊ
വരവാമന നൃസിംഹവിഗ്രഹ
ഉരഗപര്യങ്ക ഉദധിതന്മദ്ധ്യ
സരോജനാഭരൊ രമാസമേതനായ്
വിളങ്ങുമീശനിൻ സ്വരൂപമീവിധം
തെളിഞ്ഞുകാണുമാറരുളുകെപ്പൊഴും
ദയാപരഹര ഭവദവാനല
ഭയാതുരരായൊരമർത്ത്യസംഘത്തെ
കൃപാവശാലെന്നും കനിഞ്ഞുരക്ഷിക്ക
കൃപാണപാണയെ ത്രിശൂലധാരിണെ
മഹേശ്വരായതെ നമോസ്തുതെനിത്യം
അഹിഗണഭൂഷ വിരാജിതവിഭൊ
വിഭൂതിരുദ്രാക്ഷ വിമലസുന്ദര
പ്രഭാശശിചൂഡ ഗിരിതലവാസാ
രജതപർവ്വത ശിഖരവാണിടും
ഗജചർമ്മാംബരം മഹേശ്വരപുരാരി

മൈനാകനെന്ന മകനായ ഭക്ത-
ന്റുദയാലെപ്പോഴും പുരാന്തകപോററി
അതിഭക്തിയോടമത്ത്യരുംസ്തുതി
ച്ചതിവപുഷ്ടരായ് പുരാരിമുഖ്യരും
വിളങ്ങിടുംനേരം സുരേശനന്തികെ
വളഞ്ഞുദേവകളൂണത്തിനാരേവം
സുരേശ്വരാവിഭോ കൃശാനുവിന്നായി
പരത്തമായിട്ടും തരുണിസ്വാഹയെ
ത്തിരുവുള്ളംതെളിഞ്ഞുണത്തിനല്ലുവാ
നക്ഷത്രമിന്നിതാ തന്നെത്തൂകവേഗം
പുരാന്തകാരികൾ പദതളിർക്രൂപ്പി
സ്ഥരോ നാംചെന്നങ്ങണത്തൂകവേണം
കൃശാനുതന്നുടെ ദയിതയെയിന്നു
കൃപാവാരാശിയെ വന്നുനല്ലേണം
വഴിപ്പുനാമെല്ലാം മുതിന്നുചൊല്ലുകെ
ന്നമത്ത്യസഞ്ചയം തൊഴുതുനില്ക്കുമ്പോൾ
അറിഞ്ഞുശങ്കര നഖിലവൃത്താന്തം
നിറഞ്ഞമോദത്തോടുരച്ചിതിങ്ങിനെ
സതീയനസൂയ ഭവതിയോടുണ്ടാ
നതിവാസങ്കം മുന്നത്തിടുന്നതും
മതിതെളിവോടും കൊടുത്തുകൊള്ളുകെ
ന്നതിമോദാൽഭവൻ പറഞ്ഞിതാദരാൽ
അനഘന്മാരാമെ യറികയില്ലവ
നസൂയയെന്നൊന്ന ന്നറിഞ്ഞിടാതുള്ളോൻ
ള്ളണത്തിസ്വാഹയെ യവന്നുനല്ലേണം
പിണഞ്ഞതീച്ചതി യതിന്നുകാരണം
തെളിഞ്ഞുസ്വാഹതാൻ ഞെളിഞ്ഞുസാഹസം
കളിച്ചുചെയ്കയാൽ നശിച്ചിതായവൾ
ഒളിച്ചുചന്ദ്രനാം വസിച്ചകാരണം
വെളിക്കകാണുമ്പോൾ കളങ്കമൊന്നായി

സദാമതിക്കിതെന്നുണർവ്വുവന്നിടാൻ
മുദാകളങ്കമൊന്നിവങ്കലായില്ല
അനഘപതിയെ കൊടുത്തിടുന്നാകിൽ
വിനയമെത്രയു മുചിതമാണല്ലും
ഇതിവചനമങ്ങുരച്ചുശങ്കരൻ
മതിതെളിവൊടും പലരുംകേൾക്കവെ
അടുത്തുമേവിടും വിധിക്കുശങ്കരൻ
കൊടുത്തനുജ്ഞയാലുടൻപൊളിഞ്ഞതും
ളുടച്ചുഭേദിച്ചു കെട്ടതാ കേട്ടുക
ളുടച്ചിലൊക്കയുമടക്കിവെക്കുവാൻ
വിധിച്ചുപോലവേക്ഷണത്തിൽവേധാവും
വധിച്ചുകായത്തിൻമുറികളൊക്കയും
അടച്ചുനന്നാക്കിച്ചമച്ചുകെട്ടിനാ
നടച്ചുവാഴ്ത്തിനാർസമസ്തസഭ്യരും
പുരാരിമുഖ്യരെ വണങ്ങിനിന്നിടും
സുരേന്ദ്രനാദികമരരുമത്രിയും
സതിയനസൂയാസുകൃതിയുമേററം
സ്തുതിച്ചുപോകുവാൻമുതിൎന്നുകൊള്ളുമ്പോൾ
തളിച്ചുപാനീയമുനത്തിസ്വാഹയെ
വിളിച്ചുപാവകൻതനിക്കുനൽകിനാൻ
തെളിഞ്ഞിതേവരും വണങ്ങിസാധ്വിയെ
കളിച്ചുകുമ്പിട്ടു തൊഴുതുവാഴ്ത്തിനാർ
വിധിപ്രമുഖരും രമണിമാരുമായ്
വിധിവശമോർത്തിട്ടതീവതുഷ്ടരായ്
നിശാകരൻതന്നെ വിളിച്ചുനീയിനി
കലാപശാപ്പുനാം വരുത്തൊലാമേലിൽ
ഒളിച്ചുവാഴ്കയാൽ നിനക്കതെല്ലാരു!
കളങ്കമൊന്നതും ലഭിച്ചിതാകയാൽ
സഹിച്ചുനിന്നുടെ ദുരിതകർമ്മത്തെ
മഹാജനസഭാ പൊറുത്തിതെന്നറി

നിജപുരം നോക്കി ഗമിച്ചിതേവരും
നിജ നിജ നിജ രമണിമാരൊടും
[illegible]ചരിതമിതമലമെന്നും
മതിതെളിയുവാൻ പഠിച്ചുകൊള്ളേണം
സതീവ്രതമതിൻ മഹിമകൊണ്ടവർ
സതീപദപ്രാപ്തി ലഭിച്ചുകൊണ്ടിട്ടും
ഭൂമിതനാശനം പുരാണസമ്മതം
നരകവാസനം തരുണികൾക്കിദം
തുളസിദാസ നീ ശ്രവിച്ചതില്ലയോ
കളിയാൽ സ്വാഹതാൻ മരിച്ചതില്ലയോ
പരപുരുഷനെ പരിഗ്രഹിച്ചവൾ
പരാധീനയായാൽ പെരികെസങ്കടം
പരതരുണിയിലഭിരുചികൊണ്ടു
സുരവരൻശചി കെട്ടുന്നുഗാത്രത്തെ
കപടനാടകതരുണിതന്നുടെ
കൃപാരഹിതമാം ചതികളോർക്കാതെ
പ്രണയിനിയെന്നു കരുതിപ്പാവകൻ
ഘൃണയൊടൊക്കയും സഹിച്ചുവാണിതു
ചതിച്ചുതോല്പിക്കും തരുണിമാരെന്നു
മതിയിലോർക്കാതനിമിത്തമായവൻ
സുധർമ്മയിൽവെച്ചിട്ടവമതിയേററു
സുധാശനന്മാരോടടങ്ങിമേവീലെ
തരുണിചിന്തയെ അടക്കിവാഴെടൊ
കരുണയില്ലവർക്കറിഞ്ഞുകൊൾകെടൊ
കളികഴിഞ്ഞുനീ ഗമിക്കവേഗത്തിൽ
കളികളിത്തരം മതീ മതീ മതീ
ചരിതമീവിധം പറഞ്ഞൊടുക്കത്തു
പിരിഞ്ഞുരംഭയും സുരലോകം ചേർന്നാൾ
തുളസീദാസനും പരവശനായി
നളിനിതൻ തീരെ കരഞ്ഞുമേവിനാൻ

അടുത്തുവൃത്താന്തം പറഞ്ഞതൊന്നുമെ
എടുത്തുചൊല്ലുവാനെനിക്കരുതയ്യോ
ഗുരുവരൻതന്നോടണഞ്ഞുവാൻചിലർ
പരിഭ്രമത്തോടും നടന്നുവേഗത്തിൽ
പറഞ്ഞവൃത്താന്തം ശ്രവിച്ചുതാതനും
നിറഞ്ഞഖേദേന ഗമിച്ചുവേദിയൻ
സുതനുടെചാരെ യണഞ്ഞുചൊല്ലിയും
മതിതെളിയുവാൻ വഴികൾകാണാഞ്ഞു
മഹാനുഭാവനാം മഹായതിവര്യ
നഹോമഹിമയാലണഞ്ഞിബാലനെ
ഭ്രമമശേഷവു മകററിവേഗേന
ക്രമത്തിൽബാലനെ വിരക്തനാക്കിത്തൻ
ഗൃഹത്തിൽവാഴിച്ചു സുഖിച്ചുവാണിത
മഹീസുരശ്രേഷ്ഠൻ മഹിമയത്ഭുതം
പറവതിന്നശേഷംഞാൻ കഥകൾ നാളെയെ
ന്നറിയിച്ചുകിളി യടങ്ങിമേവിനാൾ.

സ്വാഹാചരിത്രം സതിയനസൂയാ ചാരിത്രവൈഭവം
നാലാം അദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

അഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

തുളസീദാസൻ വിരക്തനായ ചരിത്രം.

ശാരികപ്പൈതലെനി ചൊല്ലെടൊകഥാശേഷം
പാരിടത്തിങ്കലാർക്കും ബോധിപ്പാനെളുതായി
സാരജ്ഞാനാത്മാരാമൻ തുളസീദാസൻതന്നെ
ദൂരത്തുമോഹംനീക്കി വിരക്തനാക്കിച്ചെയ്ത
സാരമാംകഥാസാരം ചൊല്ലുകെന്നതുകേട്ടു
പാരമാനന്ദത്തോടെ പറഞ്ഞാൾകിളിപ്പെണ്ണും

ഗോപാലകന്മാരാക്കി രംഭതാൻപോയശേഷം
ഞു ഗോപാദികളോടും മേദിനീതലംതന്നിൽ
കാമവാർത്തകൾചൊല്ലി വിക്രമിച്ചുഴലുമ്പോൾ
കാമുകന്മാരാമവരെനോക്കിബാലർ
ബോധമേറായുള്ളവാക്കി തീർക്കുവാൻചൊന്നതൊന്നും
ബോധിക്കാതെയെന്നുകണ്ടു താതനോടുണർത്തിനാർ
കേട്ടോരുനേരമാത്മാരാമനാം ഭൂസുരേന്ദ്രൻ
വാട്ടമെന്നിയെവന്നു കണ്ടിതുകുമാരനെ
താതനെക്കാൺകകൊണ്ടും ചേതസ്സിനൊരുഭേദം
സുതന്നവരാസ്ഥയാൽ തപിച്ചുഭൂസുരേന്ദ്രൻ
തുളസീദാസനാകും പുത്രന്റെമോഹംനീക്കി
തെളിഞ്ഞുകൊൾവാനായി ചൊല്ലിനാൻദ്വിജവര്യൻ
നാരിയെക്കാൺകമൂലം മോഹിച്ചപ്രിയപുത്ര
ചാരിത്രംപഴിച്ചീടുംവണ്ണം നീ വാഴുന്നില്ലേ
ദോഷതലംതൊടിഞ്ഞുനീ ബാലകാന്തക്കെന്നോ
ദോഷങ്ങളോർത്താതൻവാർത്ത സുതനങ്ങേറാസ്ഥയാൽ
ജ്ഞാനിയാമാത്മാരാമനാകിയദ്വിജശ്രേഷ്ഠൻ
മാനസംതന്നിലൊന്നു കല്പിച്ചനേരത്തിങ്കൽ
തന്വംഗിരംഭപോലെ തന്നുടെസമീപത്തിൽ
വന്നഹോപ്രകാശിച്ചു കാണായിചിത്രംചിത്രം
തുളസീദാസൻതാനും കണ്ണുകൾതുറന്നൊട്ടു
തെളിഞ്ഞുമാനസവും പുത്രനെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ
ഉരച്ചുപുത്രനോടു വാത്സല്യംകൊണ്ടുതാതൻ
ധരിച്ചീടുകനീയും സാരമാമുപദേശം
കാമിനിമണിയാകു മിവളെക്കണ്ടുനീയും
കാമിച്ചമോഹംപൂണ്ടു വലഞ്ഞതത്ത്യാശ്ചര്യം
മണ്ണാദിയായഭൂതമാത്രകളഞ്ചുംചേർത്തി
ട്ടണ്ണ്യോജോത്ഭവനാകും കുശവൻവേലചെയ്തു
കുഴച്ചുപിണ്ഡമാക്കിച്ചമച്ചുജലംചേർത്തു
ചുഴലുംകാലചക്ര മതിന്മേലേററിവെച്ചു

തിരിച്ചുകരംകൊണ്ടു ചമച്ചൊരുഘടംപോലെ
വാച്ചുമുറിച്ചവനെടുത്തു വെച്ചുപ്പിച്ചു
കൊട്ടികൾകൊണ്ടുകൊട്ടി യടിച്ചുകേടുതീൎത്തു
ചുട്ടടനെടുക്കുന്ന പാത്രമെന്നതുപോലെ
ഉടഞ്ഞുപോകുന്നോരു മണ്ണാകുമുടലിതു
വെടിഞ്ഞുജീവൻപരൻ പോകുമെന്നറിയേണം
കാററുള്ളിൽനിറച്ചുള്ള തുരുത്തിയതുപോലെ
ചെററുമേഭേദമില്ലാ വായുതാൻവെടിയുകിൽ
ഭിന്നമങ്ങൊരേടത്തു വന്നിടുംനേരത്തിങ്കൽ
സന്നമായ്വരുമെന്നതറിഞ്ഞു കൊൾകനന്നായ്
എല്ലിനാൽകാലുരണ്ടു നാട്ടിയങ്ങതിൻപൊക്ക
മില്ലത്തിൻകണക്കൊത്ത വിസ്താരംകണക്കാക്കി
അസ്ഥികൾകൊണ്ടുഗാത്ര വിസ്താരംകോൎത്തുനിൎത്തി
സ്ഥികൾകൊണ്ടുകെട്ടി
ളംഗികൾചേരുംവണ്ണം മാംസഖണ്ഡങ്ങൾവെച്ചി
ടംഗങ്ങൾക്കുതന്നാവും പൂരിതമാക്കിച്ചെയ്തു
തോലിനാൽമൂടിയങ്ങു ചമഞ്ഞുവീട്ടതക്ഷേൻ
പോലെതാൻസൃഷ്ടാവിനാൽ കല്പിച്ചവീടുതന്നെ
കണ്ടുനീസംഭ്രമിപ്പാൻ കാരണമെന്തുപുത്രാ
കണ്ടുകൊണ്ടാലുമിതു ക്ഷണഭംഗുരമത്രെ
മാംസവുംരക്തംതോലും മേദസ്സുംഞരമ്പുകൾ
ദുസ്സഹഗന്ധമുള്ള മലമൂത്രങ്ങളോടും
ചമച്ചുകെട്ടിവെച്ച ഭാണ്ഡമാംനാരിതന്നെ
കാമിച്ചനിനക്കിന്നു പോകുവാൻ മുമ്പെല്ലാം
എന്നരച്ചാത്മാരാമൻ നിന്നിടുംനേരത്തിങ്കൽ
മുന്നിൽനില്ലോരുരംഭാ വൃദ്ധയായ്ചമഞ്ഞിതു
നരച്ചുകേശങ്ങളും വരണ്ടുമുഖമേററം
ചരിഞ്ഞുചിലപല്ലും പറിഞ്ഞുകൊഴിഞ്ഞൊട്ടി
കണ്ണുകൾകുണ്ടിൽചെന്നു നീണ്ടിതുനാസികയും
തുണ്ഡവുംചുളുങ്ങീട്ടു മങ്ങിയൊട്ടധരവും

ഗണ്ഡങ്ങൾരണ്ടുമൊട്ടിട്ടസ്ഥിയിൽ ചെന്നുചാറി
കണ്ഠമെല്ലാംചുങ്ങി കണ്ണുശോഭയുംനീങ്ങി
കഴുത്തിനുമേറി പഴുത്തുഗാത്രമൊക്കെ
പുഴന്നുമാതാപമേകുന്നാകങ്ങളും
കരങ്ങൾമാംസഹീനം കറുത്തുകെട്ടുവാറി
വിരൽകൾകോലപോലം ശോഭകളില്ലാതായി
അസ്ഥിസന്ധികളൊക്കെയുലഞ്ഞുവശംകെട്ടു
മസ്തകം നോക്കിയെന്നാൽ ഭയമുണ്ടാകുമാറായ്
കുംഭികുംഭങ്ങളോടടങ്ങിടത്തൊ കുചഭാരം
ഡംഭേറംനീങ്ങുമാറ പഴുത്ത രക്താനിങ്ങി
വാണ്ടു വാറിയേററം കിഴിഞ്ഞുകീഴെത്തൂങ്ങി
പ്പരന്ന വന്ദനത്തിനരികെ തലവെച്ചു
അലഞ്ഞു ദേഹമെങ്കിൽ പറന്നുപോകുനേരം
വലഞ്ഞുവേദത്തോടും മദനാഗാരംനോക്കി
മുതുകമൊട്ടുകൂനു വരണ്ടു നിതംബവും
കുതുകമററ ഹാസംവെടിഞ്ഞു മുഖംമങ്ങി
രംഭകൾപോലെയുള്ള ഊരുകൾ രണ്ടുംവററി
ഡംഭമങ്ങൊക്കെപ്പോയിക്കരിമുള്ള മുളപോലായ്
വരുന്നനേരം കൂടെവന്നോരു കാമദേവൻ
കരത്തിൽ മലരമ്പും ധരിച്ചു തക്കംനോക്കി
അരികെനിന്ന കാമൻ ലജ്ജിച്ചു പിൻവാങ്ങീട്ടു
മതവുംനേരത്തിങ്കൽ തുളസീദാസൻനന്നായ്
തരുണീതന്നെ നോക്കിയിരിക്കെവൃദ്ധയായി
ട്ടരുണാധരിമേവുന്നവസ്ഥയതുംകണ്ടാൻ
താതന്റെ വാൎത്തയോൎത്തിട്ടത്യന്തം തെളിഞ്ഞവൻ
ചേതസ്സിലാതങ്കത്തെ വെടിഞ്ഞു നിന്നനേരം
വൃദ്ധയാംനാരിതാനും മറഞ്ഞു കാണാഞ്ഞന്നു
വൃദ്ധനാം പുത്രനോടുംശിഷ്യരുംകൂടിച്ചേൎന്നു
പത്തനംപ്രവേശിച്ചു നിത്യകൎമ്മവുംചെയ്തു
ഉത്തമൻ പുത്രനോടും സ്വൈരമായ്വസിച്ചിതു

അക്കാലമാത്മാരാമൻ തന്നുടെ പുത്രൻതന്റി
കൾക്കാമ്പിൽ നിരൂപിച്ചു വേളിയും കഴിച്ചിട്ടു
രാജസന്നിധിയിങ്കൽ പോകുന്നനേരമൊക്കെ
രാജസേവയിൽ പുത്രനറിവുവരുവാനായ്
കൂടവേ കൂട്ടിപ്പോയിപ്പഴക്കി തിരുമുമ്പിൽ
പാടവം പുത്രൻതനിക്കുണ്ടാക്കി ദ്വിജവര്യൻ
നൈമിശാരണ്യംതന്നിൽ തപസ്സുംചെയ്തുവാണാൻ
നിർമ്മലൻ മോക്ഷകാമിയായിട്ടുമാത്മാരാമൻ
ശ്രീരാമഭക്തനാകും വാത്മീകിയായിട്ടുന്ന
ശ്രീരാമായണകർത്താതുളസീദാസനന്നാം
ഭഗവൽകൃപാകാംക്ഷൻ പെരുത്തോരാശയാലെ
നിഗമവേത്താവവൻ ശ്രീകാശിതന്നിൽവാണാൻ
ഗംഗതൻതീരെവെച്ചു ഭൂതത്തെ ദർശിച്ചവൻ
സംഗതികൊണ്ടു ഭൂതവാർത്തതൻമൂലമായി
വായുനന്ദനൻതന്നെത്തേടുവാനിടയായി
കായക്ലേശങ്ങളേറ്റു മാരുതാത്മജനോടു
ജ്ഞാനോപദേശംവാങ്ങി സേവിച്ചുരാമനാമം
ധ്യാനിച്ചുരാമദേവൻതന്നനുഗ്രഹത്തിനാൽ
ജ്ഞാനിയാമാത്മാരാമസൂനുവാം ദ്വിജവര്യൻ
ജ്ഞാനിയായ് രാമദേവൻതന്നോടും വരംവാങ്ങി
കാശിയിൽതന്നെ വസിച്ചീടുന്ന കാലത്തിങ്കൽ
കാശിഭൂപന്റെ മുഖ്യമുദ്രവാസ്ഥാനംകൊണ്ടോൻ
കാലടികൂപ്പിത്തൊഴുതാർത്തനാംവലാരാതി
മാലോടെ മുസൽമാനായ് ജനിച്ചു കാശിഭൂപൻ
തെളിവൊടു ഭക്തിയോടും ചോദിച്ചു രാമനാമം
തുളസീദാസനോടു മോദമായ് വാഴുംനേരം
സ്വജനമായീടുന്ന മുസൽമാന്മാരുംവന്നു
വിജനസഭതന്നിലിരുന്നു സ്വന്തമതം
നേരായിഭൂപൻതന്നോടേറവും വിവാദിച്ചു
ചാരത്തുവസിക്കയാൽ ഭൂപനും മുനിതന്റെ

നാരായണനാമമാഹാത്മ്യം ശ്രവിക്കുവാൻ
നേമിദ്ധ്യാതവ കാരണം മോദത്തോടെ
മുനിമാർമാരെ വേഗമയച്ചു നൃപതീന്ദ്രൻ
വന്ദിക്കും ഗുരുവിനെ നമിച്ചു ഭക്തിയോടെ
ചോദിച്ചു നൃപതീന്ദ്രൻ തുളസീദാസനോടു
മോദിച്ചു രാമനാമമാഹാത്മ്യം മുനിവര്യൻ
പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ നൃപതിതന്നോടായി
നിറഞ്ഞമോദത്തോടും ശ്രവിച്ചാൻ രാമതത്വം
ശ്രീരാമദേവനോർക്ക മാനുഷനല്ല കേൾക്ക
ശ്രീരാമനാത്മാരാമൻ വിഷ്ണുതാനറിഞ്ഞാലും
ഭക്തവാഞ്ഛിതമാം ഭുക്തിമുക്തികൾ നൽകും
ഭക്തവത്സലൻ ദേവനാദിക പരമാത്മാ.
അദ്വൈകനായ് നിത്യനായി സച്ചിദാത്മകനായി-
ട്ടാകവേ ചരാചരമൊക്കെയും താനായ് മേവും
സർവ്വത്ര പരിപൂർണ്ണനാകാശമെന്നപോലെ
നിർവ്വാണാത്മകസ്വയംജ്യോതിസ്സാം പരമാത്മാ
നാമരൂപങ്ങളില്ലാതുള്ളൊരു വസ്തു ബ്രഹ്മം
രാമനാകുന്നതെന്നു ബോധിച്ചുകൊൾക ഭവാൻ
സുജ്ഞാനസ്വരൂപനാമീശന്റെ ലീലയോൾ
അജ്ഞാനമയമാകും ലോകമിക്കാണാകുന്ന
വിജ്ഞാനസ്വരൂപമായുള്ളോരു വസ്തുതന്നെ
അജ്ഞാനിജനങ്ങളാലറിവാൻ പണിയത്രെ
ലീലയാ ലോകമൊക്കെ സൃഷ്ടിച്ചു പാലിച്ചിട്ടു
കാലരൂപനാമീശൻ താൻതാനേ സംഹരിച്ചും
കളികളാടീടുവാനജ്ഞാന മയിയായി
ട്ടുളവാകിയമായാ പ്രകൃതിയവൾതന്റെ
ത്രിഗുണങ്ങളെച്ചേർന്നു മൂന്നായിതീർന്നു വസ്തു
നിർഗ്ഗുണൻ വിഷ്ണുധാതാ പരമീശനുമായി
കാരണനാകുമീശനായിട്ടും നാരായണൻ
പേരാക്സഹസ്രമെന്നോതുന്നു ബുധജനം

ധൎമ്മസ്ഥാപനകരായ് ഭക്തരെപ്പാലിപ്പാനായ്
നിൎമ്മമനവതാരം പലതുംചെയ്കമൂലം
നാമങ്ങൾപലതായി ഭക്തന്മാർചൊല്ലുമാറായ്
കാമദനലേപഗ നേകനാംപരമാത്മാ
സൂക്ഷ്മാനവസ്തുവാകും ചിത്തിനില്ലൊരുബന്ധം
അജ്ഞാനംബന്ധമൂല മറികനുപതിസ്രാ
സംസാരബന്ധമൂല മായിട്ടുംകൎമ്മബന്ധം
ചിത്സ്വരൂപങ്ങളൊട്ടും ബാധിച്ചീടുകയില്ലാ
ആദ്യനായവേദ്യനായ് നിത്യനാം നിൎവ്വികാരൻ
വേദ്യനായ് ഭക്തന്മാൎക്ക കാരണായരൂപംമൂലം
നാമങ്ങൾഭക്തന്മാരു മോരോന്നെധ്യാനംചെയ്തി
ട്ടാമോദത്തോടുരൂപ കല്പനയതുംചെയ്തു
സേവിച്ചുഭക്തിയോടെ പൂജിച്ചുപുരുഷാൎത്ഥം
ഭാവനംകൊണ്ടുസാധിച്ചീടിന രൂപങ്ങൾക്കു
നാമങ്ങളോരോന്നോരോന്നാററവും മുഖ്യമേററം
രാമനാമത്തിനുള്ള മാഹാത്മ്യംകേട്ടുകൊൾക
സഹസ്രനാമങ്ങളി ലീശ്വരംരാമനാമം
മഹത്വമുള്ളതെന്നു ഗൌരിയോടരുളിനാൻ
മന്ദനാമുന്മത്തനും ബുദ്ധിഹീനനുംമൂകൻ
നേത്രഹീനനുംജളൻ ബധിരൻപംഗുതാപം
വിധവയായനാരി യെതിലുമവൾകൂടി
വിധിയോൎക്കാതെസദാ സ്മരിപ്പാൻയോഗ്യമായി
നിൎവ്വാണപ്രദമായിട്ടുള്ളൊന്നുരാമനാമ
മുൎവ്വീശാകേട്ടുകൊൾക ചൊല്ലുവൻപരമാൎത്ഥം
രാഎന്നക്ഷരംചൊല്ലുവാൻ വായ് നന്നായ് തുറക്കേണം
മാഎന്നുചൊല്ലുമ്പോഴും വായ് മൂടിത്തന്നെവേണം
ആകയാലിതിന്നൊരു ദൃഷ്ടാന്തംചൊൽവൻകേൾക്ക
ആകുലംതീരുംവണ്ണം തെളിവൊടുബോധിച്ചാലും
രായെന്നുചൊല്ലുന്നേര ത്തായെനുള്ളിൽനിന്നി
ട്ടായാസമെന്ന്യേപാപം വെളിയിൽപോയീടുന്നു

ജ്ഞാനമാകുന്നതാം വാതിൽ മൂടിപ്പോകയാൽ
കടന്നു വന്നീടുവാൻ വഴിയുമില്ലാതെയാം
ഇതാകുംദുഃഖാന്ധത്തിന്നൊത്തൊരു രാമനാമ
നാമഭക്തിയോടു നിത്യവുംധ്യാനംചെയ്തു
ചിത്തവുംനിൎമ്മലമാക്കീട്ടിരിക്കും ഭക്തൻതന്നി
ഹൃത്തിലങ്ങാകപ്പോവാൻ ദൎശനംനല്കുംദേവൻ
ഉത്തമഭക്തന്മാരാൽധ്യേയമായുള്ളരൂപം
ചിത്തത്തിലുറപ്പിച്ചു നിത്യവുംഭജിക്കനീ
ഉൾക്കാമ്പുതെളിഞ്ഞീടുംനേരം ശ്രീരാമചന്ദ്ര
നുൾക്കമലത്തിൽവന്നിട്ടുദിക്കും ഭൂപാലക
ഇത്തരംനൃപനോടു തുളസീദാസൻചൊല്ലി
ചിത്തവുംതെളിവോടെ ഭൂപനുംവണങ്ങിനാൻ
അനന്തരംവിട്ടുഭൂപൻ നിത്യകൎമ്മവുംചെയ്തു
ചിത്തത്തിൽഭക്തിയോടും രാമനാമവുംചൊല്ലി
വസിക്കുംനേരത്തിങ്കൽ വന്നിതുമന്ത്രിമാരും
മുസൽമാൻപ്രധാനികൾ മററുമിക്കൂട്ടരെല്ലാം
മുസൽമാൻപക്കീരികൾ മുതലായുള്ളോർമററും
മുസൽമാൻവേദമോതി തങ്ങളെന്നിവരൊക്കെ
വന്നവർമതമാകും നീതികൾചൊല്ലിക്കേട്ടു
മന്നവനഭിപ്രായം പറഞ്ഞുമേവുംവിധൌ
ആജിയാംജാതിമുഖ്യൻ വന്നിതുസഭയിങ്ക
ലാജിമാരായുള്ളോരു മൊക്കെയുമെഴുനീററാർ
ഭൂപനാമാജിതന്നെ സല്ക്കരിച്ചിരുത്തിനാ
നുപദേശങ്ങൾചൊൽവാ നാചാൎയ്യനായൊരാജി
അക്ബർപാദുഷാവാം ചൊല്ലിക്കൊള്ളുംനൃപനോടു
തൎക്കംതാൻനോക്കിയോരോന്നുരച്ചുതുടങ്ങിനാൻ
ഹിന്തുക്കൾക്കാചാൎയ്യനാം തുളസീദാസൻതന്റെ
അന്തികെനൃപതീന്ദ്രൻ പോയോരുവൃത്താന്തങ്ങൾ
അറിഞ്ഞിട്ടാജിക്കേററം കോപമുണ്ടുള്ളിലത്തു
പറവാൻനൃപനോടു സമയംകാത്തിരിക്കെ

നിറഞ്ഞു മുസൽമാന്മാർ വളർന്നസന്തോഷത്തോടം
കറഞ്ഞു താപമൊട്ടങ്ങരാജിയും സന്തോഷിച്ചു
സുന്നത്തുകാൎയ്യമൊന്നു കല്യാണം നടത്തുവാൻ
വന്നവർ പശുവൊന്നു നന്നായിവേണമെന്നും
നൃപനംകൂടെനിന്നു കല്യാണം മാക്കമൊന്നു
കൃപയാൽ പശുമാംസക്കറികറവിതുനാണു
നടത്തിത്തരണമെന്നവരുമപേക്ഷിച്ചു
താടിയുംനീട്ടി മേവുമാജിതന്നരികത്തിൽ
മേവുന്ന മുസൽമാന്മാരെല്ലാരും കാണെത്തന്നെ
ഭാവവൈവൎണ്ണ്യംപൂണ്ടു നൃപനും ചിന്തചെയ്താൻ
സാരനാമാത്മാരാമനായിട്ടുംഗുരുവര്യൻ
പാരമാൎത്ഥികൻ തത്വദശിയാംജ്ഞാനിവിദ്വാൻ
വേദിയൻ വേദജ്ഞനായഖിലശാസ്ത്രവേത്താ
വാദിയാം പുരാണങ്ങൾ ചൊല്ലിവെച്ചവകളിൽ
വ്രതങ്ങളനേകങ്ങൾ ഭേദത്തെക്കേൾപ്പിച്ചതിൽ
സത്യധൎമ്മങ്ങളേറ്റം ശ്ലാഘ്യമാണെന്നാകിലും
അഹിംസാവ്രതത്തോടു സാമ്യമില്ലൊന്നുമെന്നു
മാഹാത്മ്യമുള്ളഗുരുവുരച്ചതോൎത്തുകൊണ്ടാൻ
മാനവൻമാരിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ ദ്വിജനാമെന്നപോലെ
മാന്യമാംപശു മൃഗജാതിയിൽ ശ്രേഷ്ഠമെന്നും
ശ്രവിച്ചു ഗുരുമുഖാൽബോധിച്ചുകൊണ്ടുഞാനി
ന്നിവൎക്കു ഹിംസചെയ്വാൻ പശുവെകൊടുത്താകിൽ
പെരികെ ദോഷമുണ്ടാമെന്നിതി നിരൂപിച്ചി
ട്ടരികെ മരുവുന്നൊരാജിയെനോക്കിനൃപൻ
പശുവെ വധിക്കുവാൻ തരികയില്ലഞാനും
പശുവിൻവിലയെക്കാളധികംദ്രവ്യംതരാം
വധിച്ചുകറിയുണ്ണുംമൂറകൾ വെടിയുവിൻ
വിധിച്ചസുന്നത്തിതും പാക്കുമ്പോളനാവശ്യം
ഇങ്ങിനെനൃപൻ ചൊല്ലിക്കേട്ടപ്പോളാജിചൊന്നാൻ
തിങ്ങിന ഖേദത്തോടും നൃപനെ നോക്കിമെല്ലെ

നബിയവർകൾ വിധിച്ചുള്ളാസുന്നത്തു വെടിയുമാ
നാരികൾ പലതയ്ക്കും വിധിപ്പാൻ മുറയില്ലാ
നമ്മുടെ വേദവിധി വെടിഞ്ഞുനടക്കുമാ
നിന്ദ്യകർമ്മീയരിലൊരുവനൊരുങ്ങിടാ
മുഹമ്മദിയർക്കും നമ്മുടെ മതഹാനി
ക്കൊഹത്തകൊതിയുള്ളൊരമ്മഹീദേവന്മാരു
ഭൂപനെ വശത്താക്കിട്ടുപദേശങ്ങൾനൽകി
കൃപയെന്നിയെ മതദൂഷണമതുംചെയ്തു
ഇലയും ചെടികളും പറിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു
കല്ലിനെപൂജചെയ്യുന്നാരവൻവാർത്തകേട്ടു
ഭൂസുരൻചൊല്ലുതോർത്താലെത്രയും നാണംതന്നെ
ആവതില്ലല്ലൊ ഭൂപനപ്പയോ ചൊല്ലീടുന്നു
ഉത്തരം കോപത്തോടമാജിയും ചൊന്നനേരം
ചിന്തതന്നിലൊരു ഭൂപനാജിയോടേവംചൊന്നാൻ
ദൈവകല്പിതമാണല്ലൊതാമവയവം
ദൈവംതാൻ മുറിക്കുവാൻ കല്പിച്ചിട്ടുകയില്ലാ
ഒരുവൻതന്നെയല്ലെ കല്പിച്ചു മനുഷ്യനെ
വരുന്നതില്ലെയല്ലൊ ഭേദമല്പംപോലും
ആവശ്യമില്ലാത്തുള്ളോന്നൊന്നുമെ കല്പിപ്പീലാ
ആവശ്യമെല്ലാററിനുമുള്ളൊന്നാമവയവം
പരക്കെ മാനുഷന്മാരെല്ലാരും മുറിപ്പീലാ
തരക്കേടതിനൊന്നും ചൊല്ലുവാനില്ലപാർത്താൽ
മുറിച്ചുകളയുവാൻ യോഗ്യമാമവയവം
മുറയ്ക്കു പൊക്കിൽക്കൊടി ദൈവംതാൻ കല്പിക്കുന്നു
മുറിക്കും പൊക്കിൾക്കൊടി മാനുഷരൊന്നുപോലെ
മുറയ്ക്കു മുസൽമാനും മുറിച്ചുകളയുന്നു
മാനുഷരെല്ലാവരും പരക്കെച്ചെയ്യാത്തുള്ള
സുന്നത്തുദൈവംപാർക്കിൽ വിധിപ്പാനില്ലബന്ധം
അയുക്തമാകകൊണ്ടു വെടിവാൻ ചൊല്ലിഞാനും
അയുക്തമല്ലെന്നാകിൽ പറവിൻ ഞാനുംകേൾക്കാം

ഇങ്ങിനെ നൃപൻ ചൊല്ലുന്നേരത്തങ്ങാജിമാരും
തങ്ങളുമാജിതാനുമൊത്തവർ നൃപനോടു
കല്ലിനെ ദൈവമെന്നു കല്പിച്ചു പൂജചെയ്യോൻ
ചൊല്ലുകൾകേട്ടുഭൂപനിന്മതംവെടിഞ്ഞിട്ടു
ഹിന്തുക്കൾക്കാചാര്യനായ് മേവുന്ന ദ്വിജനോടു
സന്തതമുപദേശം കേട്ടേററം വലയുന്നു
നമ്മുടെമുസൽമാൻമാർമതത്തെകെടുപ്പാനാ
യന്മഹിദേവനേററം കൊതിച്ചു നൃപൻതന്റെ
ചേതസ്സുവശത്താക്കി ബോധിപ്പിച്ചോരുരാന്നേവം
മതത്തെ ദൂഷിക്കുമാറജ്ഞാനബുദ്ധിയാക്കി
ചമച്ചോരാരണന്റെ കൈതവത്തൊഴിലെല്ലാം
നമുക്കു നല്ലവണ്ണമറിയാമെന്നാകിലും
നൃപന്റെ തിരുമുമ്പിൽ ചൊല്ലിയാലേറുകില്ലാ
ദ്ദ്വേഷംവിട്ടുഭൂപൻ കുപിതനായുംവരും
ഞാതിനാൽ ചൊല്ലാതെഞാനിരുന്നേനിത്രനാളും
മഹീശൻ നൃപതി താൻ തന്നിയെ നറിഞ്ഞീടും
ഇത്രമാത്രം താനോടുമാജിതാനുരച്ചപ്പോൾ
ചിന്തതിങ്കലേറെയോടും സഭക്കാരെല്ലാവരും
സന്തോഷംവിട്ടിട്ടങ്ങു പിരിഞ്ഞു സഭയൊക്കെ
യന്നുമുതൽനൃപൻ നിത്യകർമ്മവും ചെയ്തു
ആചാര്യൻചൊന്നപോലെ രാമനാമവും ചൊല്ലി
സദാചാരത്തോടുനൃപൻ നിഷ്ഠയിൽ വാഴുംകാലം
നിത്യവുംവരുമ്പോലെ തുളസീദാസൻഗുരു
തപോവേദിയുംവന്നു നൃപതിതന്റെമുമ്പിൽ
ജ്ഞാനിയാം ഗുരുവര്യൻനൃപതിക്കായിക്കൊണ്ടു
ജ്ഞാനമാർഗ്ഗങ്ങളോരോന്നുപദേശവുംനൽകി
ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠനാകും തുളസീദാസനന്നാൾ
ബ്രഹ്മജ്ഞൻ ശ്രീകാശിയിൽ മോദേനവാണീടിനാൻ
ആചാര്യൻതന്നെക്കുറിച്ചേറിയ വൈരത്തോടും
നീചരാം മുസൽമാന്മാർ വാണിതു നൃപാന്തികെ

ശ്രീ[illegible] ഖേദിയാതെ
പാരിച്ചഖേദത്തോടെ നൃപനും ചിന്തചെയ്തു
ഗുരുവാംഭാസൻതന്നെപ്രാപിച്ചു നൃപതീന്ദ്രൻ
പെരികെ ഖേദത്തോടും പറഞ്ഞാൻ വൃത്താന്തങ്ങൾ
ഗൗരീശനോടൊത്തുമേവും ദേശികശിഖാമണെ
കാശീശനോളും മന്ത്രദേശികഗുരുശ്രേഷ്ഠാ
താവകാങ്ഘ്രികഞ്ജാനന്തം സേവിച്ചു വാണേനാത്ര
ഭാവനംപോലെയൊന്നും ഭവിച്ചുകാണ്മാനില്ലാ
എന്തിനിച്ചെയ്യുന്നതെന്നുചൊല്ലേണംഗുരുമൂർത്തേ
ചിന്തചെയ്തടിയന്റെ സങ്കടംതീരുംവണ്ണം
സന്തതം രാമനാമസ്മരണംചെയ്തു ചിത്തം
വെന്തുരുകുന്നമാറു ഭജിച്ചേൻ ദേശികേന്ദ്രാ
ഏവംഭൂപതിചൊല്ലും വാർത്തകേട്ടാചാര്യനാമി
യവനീശ്വരൻ ഗുരു നൃപനോടരുളിനാൻ
ധാരികഭൂപതീന്ദ്രാ ചൊല്ലുവൻ സൂക്ഷ്മതത്വം
പരയാം പരമാത്മാവാദ്യന്തഹീനൻവിഭു
സർവ്വരൂപപരിപൂർണ്ണനദ്വയനാദിനാഥൻ
നിർവ്വാണാത്മകൻ സർവ്വകാരണൻ സച്ചിന്മയൻ
സകലാത്മകനേകൻ സച്ചിദാനന്ദരൂപൻ
സകലേശ്വരനീശൻ നിർവ്വാണാത്മകൻദേവൻ
ഭക്തന്മാരുടെ ചിത്തപങ്കജകാന്താന്തർവി
മുക്തിദൻ ദയാപരൻ സത്താമാത്രനാംരാമൻ
എള്ളിലുള്ളെണ്ണപോലെ യഖിലരൂപത്തിലും
ഉള്ളിലും പുറത്തെങ്ങും സർവ്വഗനല്ലോ രാമൻ
നിശ്ചലഭക്തിയോടും വിശ്വസിച്ചിരിപ്പോർക്ക
വിശ്വനായകനേറ്റം പ്രസന്നനായിത്തീരും
ജ്യോതിസ്സാംപരാപരൻ ചേതസ്സിലുദിപ്പോള
മാതങ്കംനീക്കിരാജൻ ഭജിച്ചുവാഴ്കനിത്യം
ധ്യാനരൂപനാമീശൻ മാനസെ തെളിഞ്ഞീടും
മാനസതാപംവേണ്ടാ ഭൂപതെ കേട്ടുകൊൾക

ഭക്തനായ്മേവുന്നോരു തുളസീദാസനാംജ്ഞാനി
കാരുണ്യക്കടലാകും ദേശികശിഖാമണി
ചൊല്ലിക്കേട്ടേററം തെളിഞ്ഞീടിനാ നൃപതിയും
നല്ലഖുതീൻ രാജധാനിയിൽ പ്രവേശിച്ചു
ധർമ്മേണഗോവിപ്രാദിപാലനാദ്യങ്ങളുംചെയ്തു
നിർമ്മലനാകും ഭൂപനാചാര്യനിയോഗത്താൽ
മാനസതാരിലുറപ്പിച്ചു താനിളകാതെ
ധ്യാനനിഷ്ഠയിൽ വസിച്ചീടുന്നകാലത്തിങ്കൽ
ഭൂപന്റെ വൃത്താന്തങ്ങളറിഞ്ഞു മുസൽമാന്മാർ
താപമതസഹിയാഞ്ഞൊരു യോജിച്ചു ചിന്തചെയ്തു
ഭൂസുരൻബോധിപ്പിച്ചു ഹിന്തുക്കൾ മതബുദ്ധ്യാ
മുസൽമാൻമതത്തിനെ ദൂരവെ വെടിഞ്ഞിട്ടു
വിഗ്രഹാരാധനാദികൃത്യങ്ങളാചരിച്ചു
നിഗ്രഹമാദിയായ സ്വധർമ്മം വിരോധിച്ചു
നടത്തുംഭരണത്തെ നാമെല്ലാമൊത്തുചേർന്നു
തുടർന്നുനൃപാന്തികെ സമയം കാണുന്നേരം
നബിയിൻശാസനത്തെ നന്നായ് ബോധിപ്പിച്ചു
ഭുവനപാലകന്റെ മനത്തിൽ വിശ്വാസത്തെ
വരുത്തിത്തീർക്കവേണമെന്നുറച്ചുള്ളവരു
മൊരുങ്ങി നൃപാന്തികെവന്നിതു മുസൽമാന്മാർ
നൃപനും നിത്യകർമ്മംകഴിച്ചു സഭയിങ്ക
ലുപവേശിച്ചു രാജ്യകാര്യവിചാരംചെയ്തു
സചിവന്മാരുമൊത്തുനയധീയാം നൃപൻമുഖ്യ
സചിവൻ മുസൽമാനെസ്സവിധെവസിപ്പിച്ചു
ലക്കാതികാര്യങ്ങളാകും നീതികളോരോന്നോതി
മോതിയും തങ്ങളാദിയായവർപള്ളികാര്യം
നടത്തുന്നതിലുള്ള വീഴ്ചകൾ ചിലതൊക്കെ
കടന്നുബോധിപ്പിക്കും സചിവൻവാർത്തകേട്ടു
ഭടരെ നിയോഗിച്ചു വരുത്തിത്തിരുമുമ്പി
ലുടനെമുസൽമാന്മാർ വരുവാനാജ്ഞാപിച്ചു

[illegible]കെ വാദത്തിസ്സഭക്കൂട്ടി
[illegible]മതത്തിന്നെതിർപ്പുകൾചെയ്തു
[illegible]മൊട്ടു തെളിഞ്ഞുകണ്ടുനേരം
കപടംചൊൽവാനൊത്ത സംശയംകാത്ത തങ്ങൾ
തൊഴുതു നൃപൻതന്നെക്കനിവൊടു, തങ്ങളൊന്നാ
രാഴ്ത്തു രൂപമേയ്ക്കെ വാതുതുടങ്ങിനാൻ
മുസൽമാന്മാരെകൾപ്പിനിബ്രാഹിംനബിപോലെ
മുസൽമാൻമതത്തിന്റെ വിധികൾ ചൊന്നവണ്ണം
ഹിന്ദുക്കൾമതത്തിലും ചൊല്ലുന്ന കടവുൾതാൻ
ചിന്തിക്കിൽ ദൈവമൊന്നു തന്നെയാണെല്ലാവർക്കും
നമ്മുടെതിരുമേനി തമ്മുടെതിരുമുമ്പിൽ
രാമമഹീസുരശ്രേഷ്ഠൻ തുളസീദാസനിന്നു
വന്നുചൊല്ലുന്നതൊന്നു കേൾപ്പീടാമ്പിന്നാരു
മിന്നവൻഹിന്ദുമത കാര്യങ്ങൾബോധിപ്പിച്ചു
ഹിന്ദുക്കൾഭരണത്തിൽ നൃപന്റെകാര്യബോധം
ചിന്തയിലുദിക്കുവാൻ ചൊല്ലാതെകഴിവില്ല
നാമെല്ലാംവിളിക്കുന്ന അള്ളാവെത്തന്നെയവർ
നാമങ്ങൾപലചൊല്ലി വിളിച്ചുകൊണ്ടീടുന്നു
തങ്ങൾചൊൽവതുകേട്ടു തെളിഞ്ഞുമുസൽമാന്മാർ
തങ്ങളെത്തൊഴുതൊക്കെ പിരിഞ്ഞുപോയീടിനാർ
മുസൽമാൻസചിവനും തങ്ങളുംനൃപൻതാനും
പ്രസന്നരായിട്ടോരോന്നുരച്ചു വിനയമായ്
മരുവുന്നേരംതങ്ങൾ നൃപനോടോരോന്നേവം
ചരിതം പുരോഹിതനുപദേശിച്ചകാര്യം
ചോദിച്ചുനൃപൻതന്റെ വിശ്വാസംപരീക്ഷിച്ചു
വേദിയൻതന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെയകറ്റുവാൻ
വഴികൾചിന്തചെയ്തു സചിവനോടുചേർന്നു
മൊഴികൾനൃപനോടു ലഭിപ്പാൻതക്കംനോക്കി
വിഗ്രഹാരാധനത്താൽ സിദ്ധിപ്പോരനുഭവ
മാഗ്രഹിച്ചിരിപ്പോരു നൃപന്റെയനുഭവം

ബോധിച്ചുമനോഭാവം ഗ്രഹിച്ചുതങ്ങളൊന്നു
രോദിച്ചുനൃപനോടു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ
ഗുരുവാംദ്വിജവൎയ്യൻ ചൊൽവതിലെനിക്കില്ലാ
പെരികെവിശ്വാസമെന്നറിക മഹാരാജൻ
കടവുൾതനിക്കില്ലാ രൂപമായതുമൂലം
കടവുൾരൂപത്തോടും വരുവാൻവഴിയുണ്ടൊ
രൂപമായ്വന്നാലവൻ കടവുളാണൊകേൾക്കാ
രൂപമായ്ദൈവംവരുമെന്നതും കളവത്രെ
ഇങ്ങിനെയെത്രകാലം വ്യഗ്രിച്ചുവാണീടുന്നു
തങ്ങളവന്നനുഭവം വല്ലതുമുണ്ടോപാൎക്കിൽ
ആയതുപരീക്ഷിച്ചു നോക്കിയാലറിഞ്ഞീടാം
മായവൻരാമൻതന്നെ കാണമാറുണ്ടോരാജൻ
ഗുരുവാംദ്വിജവൎയ്യൻ തന്നുടെവാൎത്തമൂലം
[illegible]വിശ്വസിച്ചു മരുവുന്നെത്രകാലം
[illegible]ിൽ [illegible]ത്തെ
[illegible] രാജൻ
[illegible]നോടു
[illegible] അങ്ങുടെതിരുമുമ്പിൽ
കാണിച്ചുതരുന്നാകിലിത്രയും പണിവേണ്ടാ
[illegible]
ഭോഷനാം[illegible] ലോകമൊക്കെ
ഭാഷണംചെയ്യുന്ന[illegible] ഖേദിക്കുന്നു
പലതുംമുസൽമാന്മാർ പറഞ്ഞുകേൾക്കമൂലം
നിലയുംവിട്ടുഭൂപനിളകി[illegible]മൊന്നു
കലങ്ങിമറിഞ്ഞപ്പോൾമാനസംമലിനമായ്
ഖലത്വംകണ്ടനേരം സചിവന്മാർ നൃപനോടു
ഞങ്ങൾചൊൽവതിലൊട്ടും വിശ്വാസംവരായെന്നു
തങ്ങളിലോൎത്തിനൊ മുന്നമെ വാദിക്കുന്ന
വിപ്രന്റെകളവൊക്കെ തെളിഞ്ഞുകണ്ടുകൊള്ളാം
ക്ഷിപ്രമിങ്ങനുജ്ഞതാൻ [illegible]നാകിൽ

[illegible]രികെയെന്നതങ്ങള്‍
ഒരുവാര്‍ത്തയാലിതിന്‍ പരമാര്‍ത്ഥങ്ങളൊക്കെ
ഗ്രഹിച്ചതിനുമുമ്പില്‍വന്നണഞ്ഞീടിക്കാം
മഹിമയുള്ളെന്നാകിലായതും ബോധിപ്പിച്ചീടാം
ഇത്തരമമാത്യരും തങ്ങളുംചൊന്നനേരം
മതിയാല്‍സ്സാഹനേററം വിഭ്രമചിത്തനായി
ആചാര്യന്‍തന്നെക്കണ്ടു വൃത്താന്തം ബോധിക്കുവാന്‍
സചിവന്‍തനിക്കാജ്ഞകൊടുത്തു നൃപതീന്ദ്രന്‍
ആജ്ഞയാവാങ്ങിവേഗം മുസല്‍മാന്‍വിരുതന്മാ
രുപചാരികളായിട്ടാജിമാര്‍ തങ്ങളോടും
ദേശികന്‍വസിക്കുന്ന സദനമതിലെത്തി
കൌശികന്‍തന്നെക്കാകവൃന്ദങ്ങളെന്നപോലെ
രാത്രിയില്‍ കാകവൃന്ദം മൂങ്ങന്റെ ഹിംസകൊണ്ടു
ആര്‍ത്തരായ് പകലേടത്തും പറന്നു പേടിച്ചോടി
നേത്രങ്ങള്‍ കാണാത്തവരാര്‍ത്തരായ് പകലേടത്തും
രാത്രിയില്‍ മരക്കൂട്ടില്‍തേടിപ്പോയൊളിച്ചാര്‍പോല്‍
ക്ഷണദാപോകുമെന്നതോര്‍ക്കാതെ മൂങ്ങന്‍ചെയ്തു
ഒപ്പനയില്ലാത്തകൃത്യമെന്നാര്‍ത്താര്‍ മുസല്‍മാന്മാര്‍
ദ്വിജനില്‍വൈരത്തോടുംവസിക്കുമവര്‍ക്കന്നു
ഭുജംഗത്തിന്റെമുമ്പില്‍ [illegible]ന്നപോലെ
കണ്ടോരുസചിവന്റെ വീഴ്ച്ചകളെല്ലാംചൊല്‍വൂ
കുണ്ഡലീന്ദ്രനെപ്പോലെ ക്രോധതാമ്രാക്ഷനായാന്‍
പന്നഗാശനന്‍ വന്നുതിന്നീടുമെന്നവൃത്തം
സന്നദ്ധനായസര്‍പ്പമോര്‍ക്കുന്നീലതുപോലെ
ഗുരുവര്യനെക്കണ്ടുകിട്ടുവാനുള്ളബന്ധം
അരുളാംഭൂപന്റെ ആജ്ഞയാമരവിതന്നാല്‍
ഇരുളാംരാത്രിപോയിട്ടരുണോദയംകണ്ടു
മയവും ശോഭിതന്റെമുരട്ടില്‍ മൂങ്ങനെത്തീ
കണ്ണുകള്‍കാണാത്തവര്‍ വസിക്കുന്നതുപോലെ
കണ്ണുകള്‍മൂടി ധ്യാനിച്ചിരിക്കുംഗുരുവിനെ

തന്നാടെയാശ്രമത്തിൽ കാകങ്ങളെന്നപോലെ
വന്നടൻനിരന്നൊക്കെയിരുന്നമൂസൽമാന്മാർ
കൌശികൻതന്നെക്കണ്ടു കൊത്തീട്ടുപഴിതീപ്പ്
നാശയംതന്നിലോക്കം കാകങ്ങളെന്നപോലെ
ഭാവിവൃത്തങ്ങളൊന്നുമോക്കാതെകാകവൃന്ദം
ചാവതിന്നിടയിന്നും രാത്രിയിൽവരുമെന്നും
കരുതാതവർകൊത്തിത്തുടങ്ങുന്നതുപോലെ
ഗ്രുരുഃവാടിടഞ്ഞവർ ചോദിച്ചുതുടങ്ങിനാർ
നമ്മുടെനൃപതിക്ക കൊടുത്തോരുപദേശം
നന്മകൾക്കായിട്ടാണൊ ചൊല്ലുകപരമാത്ഥം
രാമനാമവൃതിൻ മാഹാത്മ്യംധ്യാനമൊക്കെ
കേമമായുപദേശം നല്കീലെവെളിജവയ്യാ
മുസൽമാൻരാജാവിന്റെ ഭരണനീതികണ്ടു
വസുധാസുരന്മാരെന്നുരയ്ക്കും നിങ്ങളേത്തു
ചതിച്ചുമതബോധം കെടുത്തുരാജരീകം
കൊതിച്ചുകയ്യലാക്കാൻ മിടുക്കുള്ളവർചൊല്ലാൽ
അടഞ്ഞുരാജധാനി ഗുരുവെന്നുള്ളനാട്യം
നടിച്ചുനൃപനേയും വശത്തിലാക്കിവെച്ചു
രാമനാംദൈവമെന്നു ചൊല്ലിയങ്ങുറപ്പാക്കി
കാമിതംസാധിക്കാമെന്നുറച്ചിങ്ങിരിക്കേണ്ടാ
പണ്ടുപോലയോദ്ധ്യയാം രാജ്യത്തിലൊരുരാജാ
വുണ്ടായാനവൻദശരഥനാമെന്നുചൊൽവോൻ
മന്നവൻതനിക്കുള്ള പുത്രന്മാർനാലുപേരിൽ
മുന്നോവൻരാമനെന്നു പേർചൊല്ലുമൊരുമകൻ
അവന്റെനാമമല്ലെ രാമനെന്നുള്ളനാമം
അവനീപതിക്കിന്നു ചൊല്ലിയോരുപദേശം
ആ രാമൻതന്നെയീശൻ കടവുൾദൈവമെന്നും
ചേരുമാറൊക്കെച്ചൊല്ലി നൃപനെമൂളിച്ചീലെ
ഈശനാമവൻതന്നെ തെളിഞ്ഞുകാട്ടിത്തരാം
മോശമിങ്ങിനെച്ചൊല്ലി നൃപനെബോധിപ്പിച്ചു

മറ്റുകാനനംപോലൊന്നുമേ യറിയാതെ
തന്ത്രങ്ങൾചൊല്ലിമെല്ലെ ഞങ്ങളെയകററിനീ
സ്വാമിയായിരുകാലം വലച്ചതിനിമതീ
പ്രാപ്തരാമൻതന്നെ കാട്ടേണംവേഗമെന്നാർ
നിന്നാടെരാമൻതന്നെക്കിഴവൻ പെണ്ണിൻചൊല്ലാൽ
മകനവൻതനിക്കായി രാജ്യവുംകൊടുക്കാതെ
കാട്ടിലെക്കാട്ടിയോട്ടി വിടുന്നു,നിന്റെരാമൻ
കെട്ടുവാൻവുണ്ടതൊന്നു കിട്ടാഞ്ഞുമരത്തോലും
ഉടുത്തുപെണ്ണിനേയും കൂട്ടീട്ടുതമ്പിയോടും
അടുത്തുകണ്ടകായും കനിയുംതിന്നുതിന്നു
നടന്നാരാമനല്ലെ നിന്നുടെരാമൻചൊല്ക
തടയില്ലിനിരാമൻ വരട്ടെന്റെപൻമുമ്പിൽ
മഴയുംവെയിലൊക്കെ കൊണ്ടവൻവശംകെട്ടു
മുഴുത്തഖേദത്തോടും വടത്തിൻകീഴെചെന്നു
മരത്തിൻകൊമ്പുവെട്ടി ച്ചമച്ചുതമ്പിയന്നു
നിരത്തിയിലകൊണ്ടു മേഞ്ഞൊരുചാളതന്നിൽ
പെണ്ണിനെകുടിവെച്ചു രാമനുംതമ്പിയോടും
മണ്ഡപംതന്നിൽവാഴുംപോലെ നിന്നുടെരാമൻ
വസിക്കുംകാലത്തൊരു മാനിനെപിടിപ്പാനായ്
വസതീവിട്ടുതാനും തമ്പിയുംപുറപ്പെട്ടു
മാനിനെക്കിട്ടാഞ്ഞവരലഞ്ഞുനേരംപോയി
തനിയെഭയത്തോടുമിരുന്നുനാരിയന്നു
ലങ്കയിൽവാഴുംമന്നൻ രാവണൻരാക്ഷസേശൻ
ശങ്കിച്ചുപേടിയോടും കുടിലിൽതാനെതന്നെ
വാഴുന്നരാമൻതന്റെ പെണ്ണിനെകണ്ടനേരം
കേഴുന്നോരവൾതന്റെ കാനനവാസകഷ്ടം
നീക്കുവാൻദയയോടും ലങ്കയിൽകൊണ്ടുപോയി
സല്ക്കരിച്ചൊരുദിക്കിൽ വെച്ചീലെലങ്കേശ്വരൻ
തമ്പിയുംരാമനുമായ് തേടിനാരോരോദിക്കിൽ
അമ്പരന്നവർതേടി യോടിനാർപലേടത്തും

അങ്ങിനെനടക്കുമ്പോളവർക്ക കണ്ടുകിട്ടി
ചങ്ങാതികുരങ്ങച്ചനവനും കൂടിച്ചേൎന്നു
ചതിച്ചുകുരങ്ങനാം ബാലിയെയിവരൊത്തു
ചതിയിൽഭൂമിതന്നിൽ വീണവൻചത്തുപോയി
ഒന്നൊന്നായ്ബാലിതന്റെ കുരങ്ങപ്പടകൂടി
ചെന്നവർലങ്കയെത്തി കുരങ്ങന്മാരെക്കൊണ്ടു
രാക്ഷസരോടുയുദ്ധം ചെയ്തവരൊടുക്കത്തു
രക്ഷസ്സാംരാവണൻതൻ കാലത്താൽമരിക്കയാൽ
സീതയാംരാമൻതന്റെ പെണ്ണിനെയന്നുകിട്ടി
ഏതുമേശങ്കകൂടാതെവളെ കൂട്ടിവേഗം
നാട്ടിലേക്കന്നുവന്നു ചേൎന്നോരുരാമനല്ലെ
കാട്ടിത്തന്നീടുവേഗം നിന്നുടെരാമൻതന്നെ
അല്ലാതെയിവിടുന്നൊന്നിളകാൻ തരമില്ലാ
വല്ലാതെവലഞ്ഞൊന്നും ഭ്രമിച്ചുനോക്കീടേണ്ടാ
രാമനെയിനികാട്ടിത്തന്നീട വേണമെന്നു
കേമനാംസചിവന്റെ വാൎത്തകളുംകേട്ടനേരം
ജ്ഞാനിയാംദ്വിജവൎയ്യൻ മാനസെചിന്തചെയ്താൻ
ഞാനിപ്പോൾപാത്രമോൎക്കാതുപദേശവുംചെയ്തേൻ
നൃപന്റെപരിപാകമോൎക്കാതെചെയ്തമൂലം
കൃപയില്ലാതൊരിവർ വരുവാനിടയായി
എന്തെല്ലാംവരുമെന്നു ചിന്തിച്ചാലറിയുന്നീ
ലെന്തൊരുകഷ്ടംകഷ്ട മിവരോടെന്തുചൊൽവൂ
ദുഷ്ടരാമിവൎക്കിന്നു സകലാത്മകരൂപം
ദുഷ്ടനിഗ്രഹനീശൻ കാട്ടുമോകഷ്ടംകഷ്ടം
ഇത്തരംവിചാരിച്ചു ദുഃഖിച്ചുഭൂസുരേന്ദ്ര
നുത്തമൻചിത്തംനൊന്തു സ്തുതിച്ചുതുടങ്ങിനാൻ
ശ്രീരാമരാമരാമ ശ്രീപതെരഘുപതെ
ശ്രീരാമ രമണീയവിഗ്രഹനമോസ്തുതെ
ശ്രീരാമരഘുവീര സീതാഭിരാമരാമ
ശ്രീരാമരമാപതെ രാഘവരാമരാമ

മാധവ മനോരമ മധുസൂദനാനരെ
ബാധകൾ തീൎത്തുകൊൾക രാജീവവിലോചന
പങ്കജനാഭ പത്മപാലക ഗോപാലക
സങ്കടവിനാശന കേശവ ദാമോദര
ഗോവിന്ദനാരായണ വൈകുണ്ഠഹൃഷീകേശ
ഗോവൃന്ദംമേച്ചുകളിയാടിന വാസുദേവ
ശ്രീരാമദാശരഥെ രാവണാന്തകരാമ
ശ്രീരാമ മുനികുലസേവിതരൂപ രാമ
ശ്രീരാമ ഭുക്തിമുക്തിദായക രഘുവീര
ശ്രീരാമസീതാപതെ മാരുതാത്മജസേവ്യാ
ശ്രീരാമവിഷ്ണോരാമ പന്നഗതല്പശായിൻ
ശ്രീരാമ ഭക്തജനഹൃൽപത്മദിവാകര
ദുഷ്ടനിഗ്രഹംചെയ്തു ശിഷ്ടരെപാലിക്കുവാൻ
വിഷ്ടപത്തിങ്കൽവന്നു പിറന്നഭഗവാനെ
കൌസല്യാത്മജരാമ കാരുണ്യവാരാന്നിധെ
വസുധാപതെരാമ നരകവിനാശന
കംസാരെ കാരുണ്യാബ്ധെ കരുണാകരദേവ
സംസാരംതരിക്കുവാൻ പോതമാകുന്നനാമം
സന്തതംസ്മരിച്ചീടും ഭക്തൎക്കതവനാമ
ചിന്തനംകൊണ്ടുസൎവ്വം നശിക്കുംപാപജാലം
ത്വന്നാമകീൎത്തനത്തിൻ ഫലത്തെചൊല്ലീടുവാൻ
മന്നിടത്തിങ്കലാൎക്കു മെത്താത്തതിരുനാമം
മന്നവൻതനിക്കായി ചൊല്ലിടേനനതുമൂലം
ഖിന്നനായ്‌വന്നേനിപ്പോ ളാവതെന്തൊന്നുനാഥ
ഇത്തരംഭക്തശ്രേഷ്ഠൻ ചിന്തിച്ചുവാഴുന്നേര
മത്തൽതീൎത്തരുളുവാനീശ്വര കാരുണ്യത്താൽ
മാരുതാത്മജനാകും ഹനുമാൻതന്റെവീൎയ്യം
പാരാതെ ചിത്തേയോൎത്താൻ തുളസീദാസനപ്പോൾ
വാതനന്ദന രാമപാദസേവക ഹരെ
ജാതനായന്നു സൂൎയ്യമണ്ഡലംചേൎന്നവീരാ

അഞ്ജനാത്മജഹരെ രാക്ഷസകുലാന്തക
അഞ്ജനശൈലത്തോടു സദൃശരൂപഹരെ
സുഗ്രീവൻതനിക്കന്നു വ്യഗ്രതകളയുവാൻ
ഉഗ്രനാംബാലിതന്നെ വെടിഞ്ഞൊവായുസൂനൊ
രാമനാംപരമാത്മാ തനിക്കുസഹായമായ്
രാമഭക്തനാംഭവാൻ സുഗ്രീവൻതന്നെച്ചേൎത്തു
കൊള്ളുവാൻ ദ്വിജബാലവേഷത്തെധരിച്ചതും
ഉള്ളത്തിൽ തെളിവോടും രാമനെസേവിച്ചതും
മാരുതിയാകും രാമഭക്തനാംഹരെനിന്റെ
കാരുണ്യംകൊണ്ടുസൎവ്വം സാധിച്ചുദയാപര
മറഞ്ഞുബാണമെയ്തുബാലിയെക്കൊല്ലിച്ചോരു
മറിവുംമായമെല്ലാം നീയ്യല്ലെ ദയാപര
മാരുതെരാമഭക്തശ്രേഷ്ഠനാം കപിവീര
ഘോരരാക്ഷസവക്ഷസ്ഥലത്തെപ്പൊടിച്ചവ
ലങ്കയെപ്പാവകന്നു ഭുക്തിക്കുദാനംചെയ്തു
സങ്കടവിനാശന ശങ്കരാംശമാംഹരെ
ലവണാബ്ധിയെ ശതയോജന ചാടിച്ചെന്നൊ
രവനീമകളോടു ശ്രീരാമദേവവൃത്തം
പറഞ്ഞുലങ്കയൊക്കെ മുടിച്ചവനാവീരാ
നിറഞ്ഞ വാത്സല്യത്താൽ കാക്കേണമടിയനെ
പാതകമകററുന്ന രാമദേവന്റെനാമം
ഘാതകന്മാരെയൊക്കൊത്തുരച്ചേൻദയാപര
ആയതു തീൎത്തുകൊൾവാൻ വരികരാമദൂത
മായമായ് വരികെന്റെ ചാരത്തുവീരശൂര
മാരുതെഹരെ ഹരെവായുനന്ദനാഹരെ
ഘോരരാക്ഷസകുലനാശനഹരെഹരെ
പരമേശ്വര ബീജസംഭവഹരെഹരെ
പരന്നകടൽചാടിക്കടന്ന ഹരിവീര
സീതയോടുപദേശംവാങ്ങിയരാമദൂത
പാതകഹരമന്ത്രമോതുന്ന ഹരിശ്രേഷ്ഠാ

നിന്ദിക്കേണ്ടായതുകിൽ ഭയാപാ
തിക്കൊരാഗ്രഹം വാതനന്ദന ഹരെ
മാരുതെ ദിവാകരശിഷ്യനാം ഹരെ ഹരെ
വാരണം ചെയ്കവേഗം പാലിക്ക ഹരിവീര
മുസൽമാന്മാരെനീക്കിപ്പാലിക്ക ഭവാൻവന്നി
ട്ടസുരന്മാർപോകുംമുമ്പേ രക്ഷിക്ക രാമദൂത
ഇത്തരം ഭക്തശ്രേഷ്ഠൻ ചിന്തിച്ചു വിലാപിച്ചു
കത്തിയോരഗ്നിയേറെ തപിച്ചു മാരുതിക്കു
ശ്രീരാമനാമത്തിന്റെ സ്മരണംവിട്ടുവീര-
നാരാമഭക്തനാകും തുളസീദാസഭക്തൻ
ശ്രീരാമനാമംചൊല്ലും ഭക്തരിലഗ്രേസരൻ
ശ്രീരാമൻതന്നെയുള്ളിൽ ധ്യാനിച്ചുവാഴുന്നോരു
ബ്രാഹ്മണനാത്മഭക്തൻ ശ്രീകാശിപ്പട്ടണത്തിൽ
ബ്രഹ്മജ്ഞൻമുറയിട്ടതറിഞ്ഞു വാതസൂനു
മാനസെ ചിന്തചെയ്തുനേരത്തു പണ്ടുലങ്കാ
വാനരർകിടങ്ങോടുക്കിടിച്ചു തകൎത്തുള്ള
പടകളൊത്തുചേൎന്നവനിതു വാനരന്മാ
രട്ടത്തുവന്നുനിന്നു തൊഴുതൃക്ഷരോടു
നമ്മുടെരാമസ്വാമിതന്തിരുനാമംചൊല്ലീ
ട്ടമ്മഹീദേവൻ ഭക്തൻതുളസീദാസനായോൻ
വാഴുന്നോനവൻതന്നെയിന്നിപ്പോൾ മുസൽമാന്മാർ
പാഴാക്കിക്കൊള്ളുവാനായരികെ വസിക്കുന്നു
ഭൂദേവനവനെന്നെ വിളിച്ചുമുറയിട്ടു
ഭൂദേവൻതന്നെനിങ്ങൾ പാലിപ്പിൻചെന്നുവേഗം
അഞ്ജനാത്മജനോടങ്ങനുജ്ഞ വാങ്ങിയൊക്കെ
ആഞ്ജനാശൈലാകാരരൂപികളഖിലരും
സത്വരമോടിവന്നു തുളസീദാസൻമുനി
ലത്യന്തം ദുഷ്ടരാകുംമുസൽമാന്മാരെക്കണ്ടു
കടന്നു ദ്വിജവൎയ്യൻതന്നുടെ നികടത്തി
ലടഞ്ഞുവിരോധിക്കും മുസൽമാന്മാരെയൊക്കെ

അടിച്ചുംതാടിമീശപറിച്ചും കരംകൊണ്ടു
ഇടിച്ചും വാലുകൊണ്ടു കെട്ടിയങ്ങിഴത്തിട്ടും
പല്ലുകൾപറിച്ചിട്ടുമെല്ലുകൾപൊടിയാക്കി,
തല്ലുകൾകൊണ്ടുകണ്ണംപൊടിഞ്ഞു ചിലരെല്ലാം
ചത്തുമിക്കതുംതിന്നാറെരത്തു പുറപ്പെട്ടു
പാത്തലംകുലുക്കീട്ടങ്ങുററമായ്നടകൊണ്ടു
രാജഗോപുരംനോക്കിവിസ്മയപ്പെട്ടു ചിലർ
രാജിതമകുടത്തെയുടച്ചുതള്ളീടിനാർ
ദ്വാരപാലകന്മാരാമായുധപാണികളെ
മാരുതാത്മജഭൃത്യരടിച്ചങ്ങൊടുക്കിനാർ
ഗോപുരഭിത്തിതോറം ചിത്രപ്പാവകളോടും
സോപാനംകവാടവുംചിത്രവേലകൾകൊണ്ടു
നാനാവണ്ണങ്ങളായി കനകദീപ്തിതേടും
ഊനമററുള്ളപല രത്നങ്ങളെന്നപോലെ
മിന്നാന്നോരാഭകണ്ടാലിടിവാളെപോലെ
തോന്നിടും കൊടിക്കൂറകൊണ്ടു ശോഭിച്ചമേവും
രാജഗോപുരം തട്ടിപ്പൊടിച്ചുപൊടിയാക്കി
രാജവീഥിയിൽതേടി മുസൽമാന്മാരെയൊക്കെ
പിടിച്ചുകിടങ്ങിൻകീഴടക്കിയെണ്ണിവെച്ചി
ട്ടുടച്ചുകിടങ്ങൊട്ടു മതിലും തകത്തിട്ടു
പരത്തി നിരത്തിയങ്ങൊട്ടേറെസ്ഥലമെന്നു
ധരിപ്പിച്ചോരുനേരം നൃപനംഭയത്തോടെ
നടുങ്ങിഃപേടിച്ചോടി തുളസീദാസൻദ്വിജ
വടിവാംഗുരുവയ്യനീശനെന്നോന്നുഭീത്യാ
ഓടിച്ചെന്നവനിശൻ തേടിനാൻഗുരുപാദ
മാടലൊട്ടേറെയുണത്തീടുവാൻ ലജ്ജയോടും
തന്നുടെനിമിത്തമാണെന്നതുമുള്ളിലോത്തി
ട്ടൊന്നുമേ ചൊല്ലീടുവാനാവതല്ലാഞ്ഞു നൃപൻ
വലഞ്ഞു കരത്തോറം തൊഴുതുകൃപ്പിനിന്നു
പലതും ചിന്തചെയ്തു മരുവുംനേരത്തിങ്കൽ

മുസൽമാന്മാരെയൊക്കെ കൊന്നിട്ടുകപികളും
കൌസല്യാത്മജനാകും രാമനാമവുംപാടി
ആത്മാരാമന്റെപുത്രൻ തുളസീദാസൻമുനി
ഗാത്രമിത്രമാം വാതനന്ദനഭൃത്യന്മാരും
വാഴുന്നോരാരവാരം കേട്ടൊരുനൃപനേറ്റം
കാഞ്ഞു പാദാന്തികെ വിറച്ചുവീണിടിനാൻ
നൃപന്റെയപരാധം പൊറുത്തുദ്വിജവൎയ്യൻ
കൃപയാലുള്ളംതന്നിൽ സ്മരിച്ചാൻ വാതാത്മജം
കപികൾകുലമൊക്കെമറഞ്ഞു ദൂരെപ്പോയി
നൃപനുമെഴുനീററു തൊഴുതുഭക്തിയോടെ
ഗുരുവാംദ്വിജവൎയ്യൻതാൻതന്നെ രാമനെന്നു
കരുത്തിൽബോധിച്ചവൻ വിനയാന്വിതനായി
സന്തതമപരാധം പൊറുത്തു രക്ഷിക്കേണം
വെന്തുരുകുന്നചിത്തം സന്തതംപാലിക്കമാം
സചിവന്മാരാൽവന്നകുററത്തെ പൊറുത്തെന്നെ
സുചിരംപാലിക്കേണം ഗുരുവെ നമസ്കാരം
ഞാനിനിച്ചെയ്യുന്നതെന്തെന്നരുളിടുകവിഭൊ
ജ്ഞാനികൾക്കാചാൎയ്യനാംമൽഗുരൊ നമസ്കാരം
കല്പിച്ചാലതുപോലെ നടത്തിവാണീടുവ
നല്ലബുദ്ധികൾസംഗംവരുവിലിനിമേലിൽ
ദുർബുദ്ധിയേറമുള്ളമുസൽമാന്മാരെയൊക്കെ
കർബുരാരാതിമാരാംമാരുതാത്മജഭൃത്യർ
കൊന്നൊടുക്കിനാരററമില്ലാതെയുള്ളോരെന്നും
വന്നിതുപട്ടണവുംമുസൽമാൻനിശ്ശൂന്യമായ്
ഇങ്ങിനെചൊല്ലുംഭൂപൻതന്നോടു ഗുരുവൎയ്യൻ
തിങ്ങിനമോദത്തോടും ചൊല്ലിനാൻകൃപയോടെ
ചെന്നുനീരാജധാനിയടഞ്ഞുവസിക്കെടോ
മന്നവനായിതന്നെ വാഴുകമേലിൽചിരം
രാമനാമത്തെനീയുംസന്തതംചിന്തയോടും
കോമളമായരൂപം ധ്യാനിച്ചുവസിച്ചാലും

അജ്ഞാനമേറെമുള്ള മുസൽമാൻസംഘത്തോട്ട
വിജ്ഞാനമുള്ളരാജൻ സംഗതിയുണ്ടായ്വന്നാൽ
സുജ്ഞാനബോധരൂപനായിട്ടും രാമദേവ
നജ്ഞാനിജനത്തിൻെറ ശത്രുവായുദിച്ചീടും
വന്നീടുംതനിക്കാപത്തെന്ന ബോധിച്ചരാജൻ
ഇന്നുതൊട്ടസൽസംഗം വെടിഞ്ഞു ദൂരെനീക്കി
ഉന്നതിക്കായിക്കൊണ്ട മന്നവ രാമനാമം
ചൊന്നതുപോലെനിത്യം ധ്യാനിച്ച വസിച്ചാലും
എന്നതുകൾചെയ്തനേരം തൊഴുതു നൃപതീന്ദ്രൻ
ചെന്നുതന്നുടെ രാജധാനിയിൽപ്രവേശിച്ച
മുസൽമാൻപ്രേതങ്ങളെയെടുത്തു നീക്കംചെയ്തു
മുസൽമാൻമുറപോലെ ചെയ്യുവാനാജ്ഞാപിച്ച
ഗുരുവാംദ്വിജവര്യൻതന്നുടെ സദനത്തിൽ
വൊത്തി ദ്വിജന്മാരാൽപുണ്യാഹംമുതലായ
ശുദ്ധികർമ്മങ്ങളൊക്കെച്ചെയ്യിപ്പാൻ വേണ്ടവണ്ണം
ശുദ്ധനാംഭൂപനാജ്ഞാപിച്ചിതു ശ്രദ്ധയോടെ
എന്നതിന്നനന്തരം മുസൽമാന്മാരുമോർത്തു
സന്നമായ്വന്നിതിപ്പോൾ നമ്മുടെസംഘമൊക്കെ
നന്നവന്നീടാമേലിൽ നാമിങ്ങു വസിക്കുകിൽ
എന്നുരച്ചവരോരോന്നോരോന്നായൊക്കെപ്പോയാർ
അന്നുതൊട്ടാധിപത്യം ഹിന്ദുക്കൾക്കധീനമായ്
വന്നിതു. കാശിക്ഷേത്രമെന്നതങ്ങറിഞ്ഞാലും
ഏവം നാഭാജിസിദ്ധൻചൊല്ലിയോരളവിങ്കൽ
ദേവനാംദിവാകരൻ മറഞ്ഞുപോകമൂലം
സന്ധ്യയെവന്ദിക്കുവാൻ കാലമായതുംപാർത്തു
വിന്ധ്യനെപ്പോലെ സന്ധ്യതട്ടുത്തുനിന്നുകണ്ട
നിത്യകർമ്മങ്ങൾചെയ്യാൻ ഗമിച്ചാർകർമ്മസാക്ഷി
അത്യന്തം ക്രൂരകൃത്യംചെയ്യോരുമൂലംതന്നെ
ശ്രീരാമ നാരായണഗോവിന്ദഗോപാലക
ശ്രീരാമ സീതാപതേ ശ്രീരാമകൃഷ്ണ വിഷ്ണോ

മാധവ! ഹൃഷീകേശ കേശവ ദാമോദര
മധുസൂദന! കൃഷ്ണ! വിഷ്ണോ! തേ! നമസ്കാരം
കംസാരെ കൃഷ്ണ! രാമ രാവണാന്തകരാമ
സംസാരവിമോചന മോക്ഷദ നമസ്കാരം
ഇത്തരംസ്തുതിചെയ്തു [illegible] ഭക്തിയോടും
ഉത്തമകഥാശേഷം [illegible]
പൈങ്കിളിപ്പെണ്ണ് [illegible] തൊഴുതു [illegible]മാരെ
തിങ്കൾചൂഡനൊക്കൂട്ടം [illegible] പോയീടിനാൾ.

അക്കബർപാദുഷ [illegible] ശ്രീരാമമാഹാത്മ്യം
അഞ്ചാം അദ്ധ്യായം സമാപ്തം,

ആറാം അദ്ധ്യായം.

കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി

ശുകകുലാമലവിലാസഭാമെ
ശുകതരുണിനീ പറയുകിന്നിയും
മറ പകുത്തവൻ മഹാമുനിവ്യാസൻ
കുറയൊഴിക്കുവാൻ ജനിച്ചവൃത്താന്തം
പറകെന്നുകേട്ടു തെളിഞ്ഞുപൈങ്കിളി
പറഞ്ഞാളന്നേരം തൊഴുതുവ്യാസനെ
മുരാന്തകൻപണ്ടു പിറന്നുവ്യാസനായ്
പുരാണമോരോന്നെ ചമച്ചുതാപസൻ
മറയതുംനാലായ് പകുത്തകാരണം
കുറയതുതീർപ്പാൻ ജയദേവനായി
ജനിച്ചുഭൂസുരപ്രവരകാൽകരം
വനത്തിൽചോരന്മാർ മുറിച്ചവൃത്താന്തം
പറവൻപത്നിനീചരിത്രമാലിയായ്
പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നേൻ ഗുരോരനുഗ്രഹാൽ
ജയദേവൻതന്റെ ജനകൻതാപസൻ
നയവിനയവാനതീവഭക്തിമാൻ

കമലനാഭന്റെ കൃപയ്ക്കുപാത്രമാം
കമലയാമൊരു യുവതീരത്നവും
കണവനുമായിട്ടവരിരുവരും
ഫണിശയനനെ ഭജിച്ചുമേവുന്നാൾ
ദ്വിജവരൻജ്ഞാനി മഹാത്മപേ ധനൻ
ദ്വിജാതിധമ്മത്തെയറിഞ്ഞ കോവിദൻ
ഗൃഹസ്ഥിതനായിട്ടിരുന്നു വിലപഗാ
മഹാപുരമവരുടയപട്ടണം
സതീപതികളുങ്ങവരിരുവരും
മതിയിൽവൈകുണ്ഠഭജനതല്പരൻ
ദ്വിജധമ്മമൊട്ടും കുറവുകൂടാതെ
ദ്വിജൻഗൃഹസ്ഥനായ്വസിക്കുമന്നാളിൽ
സതീപതികളന്നഹന്നിശംസദാ
സ്തുതിച്ചുവൈകുണ്ഠം ഭജിച്ചിതേററവും
മുരാരിമേവനിവുറച്ചുഭക്തിയാൽ
മുരാന്തകൻവന്നു വിളങ്ങിമാനസെ
തനയരില്ലാതൊരു സതിയ്ക്കുസങ്കടം
കനിഞ്ഞുചൊല്ലുവാൻ വരന്റെസന്നിധൌ
തനിക്കുധൈയ്യമങ്ങുദിച്ചിടാതവൾ
നിനച്ചിതീട്ടശമുറച്ചുമാനസെ
അനിത്യമായിടും പ്രപഞ്ചമോഹമി
ങ്ങിനിക്കുവന്നിതെന്നുരച്ചുകൊള്ളുകിൽ
അനിത്യമാകയാലനുമതിതരാ
നിനച്ചുതാനതു പറകയുമില്ലാ
വരുന്നമാനസെ സുതനിലാഗ്രഹം
മുരാരിയിന്നതു സഫലമാക്കണെ
സതീയവളിതി സദാ നിനക്കയാൽ
മതിയിലേററവും വിളങ്ങിവൈകുണ്ഠൻ
ദ്വിജവരൻതാനും സതീരമണിയും
നിജസദനത്തിലുറങ്ങുമന്നേരം

നിധിപോലിതാനിനക്കുരച്ചാൻവൈകല്യാൻ
ശശിമുഖി വരം തരുന്നുണ്ടുഞാൻ
സുതനൊന്നിതാ തരുന്നുവാങ്ങിടെ
ന്നതിരമാലാൽ വിഷ്ണുവരുളിയശേഷം
സുതനെനിങ്ങളും സുഖേനരക്ഷിച്ചു
സതിപതികളും ഭജിച്ചുവാഴ്വിൻ
ഭരമിവനെയങ്ങഖിലമേല്പിച്ചു
പരംപദമന്ന്യയടഞ്ഞുകൊള്ളുക
ഇതിമുരരിപുവുരച്ചുകേട്ടപ്പോൾ
മതിതെളിഞ്ഞവരന്നു ചിന്തിച്ചാർ
അഖിലനായകനനന്തശായിതൻ
മുഖാരവിന്ദത്തിന്നരുളതിങ്ങിനെ
ലഭിച്ചുപുത്രനായ് സുഖിച്ചുവാഴ്കെ
ന്നഭിമതമെങ്കിലാട്ടും വിധിവശം
ഇതിപലവിധം സതീപതികളും
മതിയിലോൎത്തുവസിക്കുന്ന മോദമായ്
ഉരച്ചുവൎണ്ണമങ്ങടിച്ചുഗൎഭവും
മുരാന്തകാംശമായ് ജനിച്ചു പുത്രനും
ജനിച്ചബാലകൻ തനിക്കുവേണ്ടതു
ജനകനാശുതാൻ വിധിക്കചെയ്തിതു
അധികതേജസാ വിളങ്ങുംബാലന്നു
വിധിച്ചനാമത്തെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കാം
ജയദേവനെന്നു വിളിച്ചിതാഖ്യയും
ജയീയവൻതന്നെ സകലലോകത്തും
വയസ്സൊരഞ്ചതു കഴിഞ്ഞുകൊള്ളുമ്പോൾ
വയോധികൻപിതാവുപനയിച്ചിതു
വയസ്യരോടൊത്തു പഠിച്ചവിദ്യകൾ
നയവിശാരദൻ നിപുണനേററവും
വിശേഷബുദ്ധികണ്ടശേഷലോകവും
അശേഷനാഥനെന്നുരച്ചുമാനസെ

തനയമെഴുന്നമറിഞ്ഞുതാതനും
നിനച്ചുവേളിക്കു തിരഞ്ഞുകന്യയെ
അതിസുഭഗയാം പതിവ്രതാമണി
സതിയവളെന്നെ പറയുമേവരും
കുലതരുണിയാമവളുടെനാമം
ഉലകംപത്മിനിയതെന്നുചൊല്ലിടും
ശുഭമുഹൂൎത്തത്തിലവൎകളെവേളിയും
ശുഭംഭവിക്കുവാൻ കഴിച്ചുമേവുന്നോർ
സതീപതികളന്നുദിനംമാതൃ
പിതൃക്കളെപ്രീതി വരുത്തിമേവിനാർ
തനയൻതന്നുടെ ഗുണങ്ങളോൎത്താരം
കനിഞ്ഞുതാതനും തെളിഞ്ഞുമാതാവും
ഒരുദിനമവരുരച്ചുതങ്ങളും
പരന്തരാകുവാനടുത്തുകാലമായ്
മുരാരിതന്നുടെ പദം ഗമിച്ചിടാൻ
തരംവരും തപം മുടിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
ഗമിച്ചുകൊള്ളുന്നു സതിപതികളെ
രമിച്ചുസപാത്രമെ സുഖിച്ചുവാഴുവാൻ
പരനുടെയരുളതിനെത്തേടുവിൻ
വരംപരനോടു ലഭിച്ചുകൊള്ളുവിൻ
വിടകൊടുത്തു വരകന്യകാനന
മടത്തിലവർ സുഖമായ്വസിച്ചിടിനാർ
ജയദേവൻ ഭാര്യാസമേതനായിട്ടു
നയിച്ചിതീശനെ നിനച്ചുസർവ്വവും
പഥികരായിട്ടുമതിഥിപൂജകൾ
നിധിയനവധി ചിലവഴിച്ചിതു
ധനമശേഷവും കൊടുത്തുവൈദികൻ
മനോഹരിയാകും സതിയോടുചൊന്നാൻ
ഗമിക്കനാമിനി തപസിവാഴണം
ഗമിച്ചിടാൻവഴി പരത്തിൽനേടുക

ഒരിപ്പുജയൊടുമൊത്തുപോയിട്ട
ന്നിടയിൽനേടിയതടഞ്ഞുകൊണ്ടിടാം
അതിന്നനാൾവഴിയതുള്ളക്കെന്നവർ
മതിയിൽവൈകുണ്ഠം നിനച്ചുവേഗത്തിൽ
നടന്നുകാനനമടങ്ങാളിതുവൃതം
ഇടയിടയിലങ്ങിരുന്നു തേടിനാർ
ലഭിച്ചകായ്കനിയശിച്ചുകൊണ്ടവർ
ലഭിച്ചതണ്ണീരും കുടിച്ചുകൊണ്ടിട്ടും
ലതവിരിച്ചവർ ശയിച്ചുകൊണ്ടിട്ടും
സതിയുമന്തികെ വസിച്ചുകൊണ്ടിട്ടും
നിയമനിഷ്ഠയിലിരുന്നുകൊണ്ടിട്ടും
നയിച്ചിതിങ്ങിനെ കുറച്ചുകാലങ്ങൾ
വിധിവിഹിതമായ്വരുന്ന പ്രാരബ്ധ
വിധിയൊരുത്തനാലൊഴിച്ചുകൂടുമൊ
മറകളൊന്നാക്കി ഹൃഷീകേശൻപണ്ടു
പിറന്നു വ്യാസനായ്പകുത്തകാരണം
വിധിവിഹിതമാം മറവിഭജിപ്പാൻ
വിധിയൊരുത്തനു മുഖ്യമാകയാൽ
പിരിച്ചദോഷത്തിൻഫലം ഭുജിക്കുവാൻ
പരന്തനിക്കൊരു പുനർജ്ജന്മമുണ്ടായ്
ജനിച്ചുബ്രാഹ്മണനിവനഖിലവും
നിനച്ചുമാത്രയിലുദിച്ചുകൊള്ളുവോൻ
ജയദേവനെന്നു പ്രസിദ്ധതാപസൻ
ജയിച്ചുവേദാന്തപുരോഹിതനായി
തരുണിമാർക്കെല്ലാം പതിവ്രതനിഷ്ഠ
ക്കൊരുസ്വരൂപമായുദിച്ചദീപവൽ
വിളങ്ങുംപത്മിനീ യിതിപ്രസിദ്ധയാം
കളമൊഴിയൊടും സമേതനായ്മുനി
നടന്നുരാജ്യങ്ങൾ കടന്നുചെന്നവ
രടുത്തുള്ള ക്രൌഞ്ചമഹാപുരവരം

നയവിനയങ്ങളഖിലമുള്ളവൻ
നിയമശാസ്ത്രജ്ഞൻ സുരേശസന്നിഭൻ
അതിഥിപൂജയിൽ കൊതിപെരുത്തവൻ
യതികളോടൊത്തു സദാവസിപ്പവൻ
അവന്നുനാമംഞാനരച്ചുകൊണ്ടിടാം
ഭുവനംക്രൌഞ്ചനെന്നരച്ചുകൊള്ളുവോൻ
സഭാതലംതന്നിൽ നൃപൻെറസന്നിധൌ വ
വിഭാവസുപോലെഗമിച്ചുതാപസൻ
നൃപനമാത്യരും സദസ്യരൊക്കയും
തപനദീധിതിവിളങ്ങുമാറിവൻ
വരുന്നുഭാമിനീസമേതനാമിവൻ
സുരേശ്വരൻതാനൊ മുരാരിദേവനൊ
മഹേശനോയിവൻ മഹാമുനീന്ദ്രനൊ
അഹൊമഹാനിവനതെന്നുനിർണ്ണയം
പലവിധംസഭ നിനച്ചിരിക്കവെ
ജ്വലിച്ചതേജസാ വിളങ്ങിയെത്തിനാൻ
മുനിയിവനെന്നങ്ങറിഞ്ഞെഴുനീററു
മനസിമോദമായ് തൊഴുതു കൈകൂപ്പി
വിധിവിഹിതമാമതിഥിസല്ക്കാരം
വിധിവടൊക്കയും കഴിച്ചിരുത്തിനാർ
നൃപവരൻതാനും കനിഞ്ഞുചോദിച്ചു
കൃപാംബുധെഭവാൻ തെളിഞ്ഞുചൊല്ലേണം
തപോനിധെഭവാനെവിടെനിന്നിഹ
തപനദീധിതെ വരുന്നുവെന്നതും
പറകയങ്ങടെ തിരുനാമമതു
മറിഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ കൊതിയെനിക്കേററം
തിരുവുള്ളംതെളിഞ്ഞരുളിമേവിടാൻ
തിരുവടിയിതാ തൊഴുന്നുമാമുനെ
നരാധിപൻതൻെറ വിനയഭക്തിക
ണ്ടരക്ഷണമോർത്തിട്ടുരച്ചുതാപസൻ

താരിതെവൃത്താന്തം തെളിഞ്ഞുഭൂവരൻ
പറഞ്ഞുതൽപുരെ വസിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
കനിഞ്ഞാപേക്ഷിക്കും നൃപനോടമ്മുനി
യവാമതിനൽകിട്ടവിടെവാണിതു
സദാസമാധിയിലിരുന്നുകൊണ്ടിടും
മുദാസതിയൊടു കഥകളോതിടും
നൃപാലരാജ്ഞിയും സവിധെവാണിടും
നൃപനുപദേശമരുളിവാണിടും
സദാതപസ്വിനീനൃപാലപത്നിക്കു
മുദാപതിവ്രതാചരിതമാഹാത്മ്യം
പറഞ്ഞുകേൾക്കയാലുദിച്ചസന്തോഷം
നിറഞ്ഞുമാനസെ തെളിഞ്ഞുരാജ്ഞിയും
ഇതിപലദിനം നയിക്കുമായവ
വിതിമനതാരിൽ കരുതിമാമുനി
വിജനമായിടും വിപിനമദ്ധ്യത്തിൽ
നിജസമാധിക്കാം സുഖപ്രദേശത്തെ
തിരഞ്ഞുകൊണ്ടുഞാൻ തപസി വാഴവ
നരികിലാരുമെ വരികയില്ലെന്നാൽ
സദാസമാധിയിലിരുന്നുകൊണ്ടിടാം
മുദാപരനൊടു മലിഞ്ഞുവാണിടാം
യതിവരൻമുദാ തപരിതമിങ്ങിനെ
മതിയിലോത്തിട്ടാനൃപന്റെസന്നിധൌ
സതിയാംപത്നിയെ സപദിരാജ്ഞിക്കു
പതിവ്രതാധമ്മമുരച്ചുകൊള്ളുവാൻ
നിയമിച്ചുവനേ ജയദേവസ്വാമി
നിയമയോഗ്യമാമിടത്തിലെത്തിനാൻ
അനേകവൃക്ഷങ്ങൾ നിറഞ്ഞുതിങ്ങിയും
അനേകവല്ലികൾ പടൎന്നുമൂടിയും
ദിവാകരപ്രഭ മറഞ്ഞുമൂടിയും
ദിവാനിശീഥിനിക്കൊരുഭേദമെന്യെ

സദാനുപകാരമായ് മൃഗരവത്തോടും
സദാസുകോകിലധ്വനി മുഴങ്ങിടും
ശിഖികൾ കൂട്ടമാസ്ഥാന്ന ശാഖികൾ
ശിഖരിതോറുമങ്ങിളകിയാടിടും
ശുകം ചകോരവും ചടകകുക്കുടം
പികങ്ങൾ കാകങ്ങൾവെളുത്തകൊക്കുകൾ
മരപ്പട്ടി ചില പരുന്തുമൂങ്ങനും
കുരങ്ങനും രണ്ടുതരത്തിലുണ്ടേറം
കരടിചെന്നായും കുറുനരികളും
കിരികൾവാൾപുലി നരികൾസിംഹങ്ങൾ
മഹിഷം മാനൊടു ചമരിമാനുകൾ
അഹികൾചൊല്ലിടാമസംഖ്യജാതികൾ
ഗജങ്ങൾ കൊമ്പന്മാർ പിടിയോടുംകൂടി
ഭുജങ്ങൾ പാറമേൽ കുതിച്ചുചാടുന്നു
ഗുണനാതാപസൻ കടന്നിടുന്നേരം
പടാപടായെന്നു പലായനംചെയ്യും
മൃഗങ്ങളവിടമൊഴിച്ചുതാപസൻ
മൃഗേന്ദ്രനെപ്പോലെ കടന്നുപിന്നെയും
ചമരിമാൻ കൂട്ടമിരണ്ടുവാലുകൾ
ചമരിനന്നായിട്ടുയന്നെതിരെയായ്
മുനിക്കുമുൻഭാഗത്തിരുപുറത്തിലും
വനത്തിൽമാൻകൂട്ടം നിരന്നുനിന്നിതു
ജയദേവസ്വാമി മഹിമയോർത്തവർ
ജയംഭവിക്കുവാൻ ജഗദീശനായി
വ്യജനമായിടും ചമരിവാലിനാൽ
ദ്വിജവര്യൻതന്റെ ശ്രമങ്ങൾതീർപ്പാനും
കരുതിവീശുവാൻ നിരന്നുനില്പിതെ
ന്നുരച്ചുകൊണ്ടിടും കണക്കെമേവിനാർ
ക്രമുകപുന്നാഗതമാലതാലവും
ചമരതിന്ത്രിണീപലാശമഞ്ജുളം

കപിത്ഥനാഗകേസരവും കടമ്പുവൃക്ഷവും
കപിലചമ്പകമശോകനിംബവും
കുരുത്തക്കുമ്പള മിലുപ്പത്താവളും
നിറഞ്ഞുകാനനമരങ്ങൾജാതികൾ
പിരിച്ചുചൊല്ലുവാൻ തിരിച്ചുകിട്ടാത്ത
പെരുത്തകാനനമരങ്ങളൊക്കയും
മരക്കൂടിലതിൽ നടുവെയുണ്ടൊരു
പരന്ന നേർവഴി നിരന്നുകാണായി
പഥികർക്കൂട്ടമായ്‌വണിക്കുകൾചിലർ
കഥിച്ചിടാമവർക്കൊരു ഭയമില്ലാ
ശരങ്ങൾചാപങ്ങൾ മുസലകുന്തവും
കരത്തിൽവെട്ടുവാൾ നെടിയശ്ശൂലങ്ങൾ
പരന്നകുന്തങ്ങൾ പരുത്തവെണ്മഴു
കരത്തിലായുധം പലതുമിങ്ങിനെ
ധരിച്ചനവധി വണിക്കുകൾപോകും
പെരുവഴിയിതെന്നറിഞ്ഞുതാപസൻ
അതിന്നകത്തൊരു മരക്കൂടിലക
ത്തതിഭയാനകമഗാധമെത്രയും
കുളുത്തപാനീയം നിറച്ചുള്ള കൂപം
തളിർത്തശാഖികൾ മറച്ചതിൻകീഴെ
പടന്നുവല്ലികളടച്ചുമൂടിയു
മിടക്കിടെജലം തെളിഞ്ഞുകണ്ടിടാം
അരികിലാരുമെ വരികയില്ലിഹ
തിരിഞ്ഞുകാണുവാൻ പ്രയാസമെത്രയും
അടുത്തുചുററിലും മരക്കൂടിലേററം
കടന്നുചെല്ലുവാൻ വഴിയുമില്ലെങ്ങും
തിരഞ്ഞുതാപസൻ കടന്നിതൊക്കയും
ചരിഞ്ഞു താണുതാൻ കടന്നുനോക്കുമ്പോൾ
കിണററിനേററവുമരികിലായൊരു
കണക്കിൽനല്ലൊരു വിടപിതന്നുടെ

മുരട്ടിൽ വിസ്തൃതപ്രദേശമെത്രയും
നിരക്കെവല്ലികൾ പടന്നുതൂങ്ങിയും
ലതാഗൃഹമിതു സുഖമിരിക്കുവാൻ
മതിയിലിങ്ങിനെയുറച്ചു താപസൻ
അവിടം ചോരന്മാർ ചിലർപലദിനം
ഭുവനപാലകഭടരെപ്പേടിച്ചു
വസിച്ചുകൊൾകയാൽ കടന്നുചെല്ലുവാൻ
വസതിയാമതിന്നൊരുവഴികിട്ടി
അതുവഴിയായി ഗമിക്കയാൽമുനി
ക്കതിൽകടക്കുവാൻ ലഘുത്വമായ്‌വന്നു
തപസിവാഴുവാൻ സുഖമിതമെന്ന
ത്തപസ്വിയാംയതിമനസികല്പിച്ചാൻ
സുഖപ്രദേശത്തിൽ സുകൃതിതാപസൻ
സുഖാസനസ്ഥനായിരുന്നുനിഷ്ഠയിൽ
മനോജയത്തിനെക്കൊതിച്ചുതാപസൻ
തനിക്കധീനമായ്ചമച്ചുവായുവെ
ഗുദത്തെബന്ധിച്ചിട്ടപാനനെക്കേററി
മുദായതിസൂൎയ്യനിശാകരന്മാരെ
കടത്തിവായുവെയടക്കിപഞ്ചകം
പടുത്വമോടുതാൻജയിച്ചുപ്രാണനെ
സുഷുമ്നതന്നുടെമുരട്ടിലാധാരെ
സുഷിമയോടെ നാൽചതുരമായതിൽ
മേളങ്ങൾതന്നിലെവശഷസാദിയെ
തെളിഞ്ഞുനോക്കിയഗ്ഗണേശനെക്കണ്ടു
കുടിലയായിട്ടന്നൊരുശക്തിതന്നെ
യടിച്ചുവായുവാലുയത്തിമേൽനോക്കി
തരുണനുമായി ഗജമുഖനായി
ട്ടരുണവൎണ്ണനായ്ത്രിനേത്രനുമായ്
അഭയമുദ്രയും വരമുദ്രയും
ഉഭയപാണിയിൽ ധരിച്ചവനായി

കാന്തിപരം നെറിയ പൊരവും
ധരിച്ചുമൂർത്തിയോടനന്ത്യയുംവാങ്ങി
കടന്നുമേല്പോട്ടു ഗമിച്ചുനാന്മുഖ
നിടയിലതിന്നിരുപ്പിടമെത്തി
ആട്ടുന്നനാന്മുഖനിരിക്കുമാധാരം
പട്ടവുമോട്ടതാൻ കടന്നുമേലേറി
ഉരഗപര്യങ്ക ശയനനാകുന്നോ
രരവിന്ദനാഭനിരുപ്പിടമെത്തി
വിടയുംവാങ്ങിക്കൊണ്ടവിടംവിട്ടുതാൻ
ജടാധരൻവാഴും നിലയമെത്തിനാൻ
ഉരഗഭൂഷണനടിതൊഴുതുടൻ
തരണിമണ്ഡലമവിടെയെത്തിനാൻ
അവിടെയെട്ടിതഴകോണമാകും
ദിവാകരന്റെ പ്രധാനമണ്ഡലം
കടന്നുമേല്പോട്ടു ഗമിച്ചുമെല്ലവെ
ഇടയിലുണ്ടൊരു സുഷിരമാകയാൽ
വിശുദ്ധിചക്രത്തിന്നടിയിലുണ്ടൊരു
വിശാലമായിട്ടു സുഷുമ്നാരന്ധ്രത്തെ
അടച്ചുമേല്പോട്ടു വിശുദ്ധിയിലെത്തി
ട്ടടുത്തുമേലേറി സുധാകരൻതന്നെ
അണഞ്ഞുചെന്നിട്ടസ്സുധാരസത്തിനെ
യണിഞ്ഞുകണ്ഠവീകുളുർത്തുമേവവേ
ഗുരുവര്യൻമേവും കുടിലതന്നുടെ
യരികിൽചോരന്മാർ പെരിയൊരുധനം
നിശീഥിനീപോകനിമിത്തമായവർ
നിശിയിലക്കുടിലകത്തുവെച്ചിച്ചാർ
മറുദിനമവരവിടെവന്നഹോ
കുറിപ്പൊട്ടുംമെല്ലെ ധനത്തെത്തേടിനാർ
പുരാ പലപ്പൊഴും കവച്ചുചെയ്തവർ
തിരോധാനംചെയ്യും പ്രദേശമാണതിൽ

മുനിവൎയ്യൻധനക്കിഴിയ്ക്കുതിരെയായി
നിനവു വിട്ടുപോലിരുന്നുകാണായി
ളവക്കെച്ചോദിച്ചാരരച്ചതില്ലൊന്നാം
ളക്കമാണെന്നു നടിച്ചുനമ്മെയും
ചതിച്ചുകൊള്ളുവാൻ മിടുക്കനാമിവ
നതിക്രമിയേറാം വിരുതനാംകള്ളൻ
ഇവനെനാമിനിയിവിടെവിട്ടേയ്ക്കി
ലിവൻചതിച്ചിടുമതെന്നു ബോധിപ്പിൻ
വധിച്ചിടായ്കിലൊ നൃപാലസന്നിധി
ക്കധിപരോടിവൻ പറഞ്ഞുതോല്പിക്കും
പതുക്കെമോഷ്ടിച്ചൊട്ടെടുത്തുകൊണ്ടിടാൻ
കൊതിച്ചുവന്നവനറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ
ഗൃഹപ്പിഴക്കുനാമടുത്തുവന്നെത്തി
യഹമ്മതിക്കാരൻ മിടുക്കനോൎക്കുവിൻ
കരച്ചുനേരംനാം വരാതിരിക്കുകി
ലുറച്ചുവന്നിതെടുത്തുകൊണ്ടിടും
ഒരുനാളൊരാൾക്കു കടക്കാറില്ലാ
കരുണനാമിവൻകടന്നുവന്നില്ലേ
ഇതിൽകടക്കുവാൻ വഴിയറിഞ്ഞവൻ
പുതിയകള്ളനെന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ
കഴിവിനിയെന്നെന്നിവിടെ ചോരന്മാർ
വഴികളോരോന്നെ ധരിച്ചുകൊള്ളേണം
കളവിൽ മൂന്നുള്ള തലവനായവൻ
വിളിച്ചുനല്ലൊരു വഴികഥിച്ചിരു
ഇവന്റെ കാൽകരം മുറിച്ചുവിട്ടുക
ഇവനെയിങ്ങനെ മുറിച്ചുതള്ളുവിൻ
വഴിയടുത്തല്ലാ വരികയില്ലൊരും
വഴിക്കെല്ലാരും കിണറു കണ്ടില്ലെ
മറകൾനാലാക്കിപ്പുകത്തുകാണനാം
മുറക്കദൈവത്താൻ വിധിച്ചൊരീവിധി

മരിച്ചകാൽകരം കഠോരവാഘകർ
...പ്പക്രപത്തിൽയതിയെത്തള്ളിനാർ
...ങ്ങളെല്ലാക്കയുമെടുത്തുചോരന്മാർ
ച്ചറിക്കെതിരുയാത്ര ഘനത്തഭാരമായ്
യതിവയ്യൻ വള്ളിക്കുടിലുകെട്ടിനാൽ
പതിതനെങ്കിലും ജലത്തിലാണില്ലാ
ജലകുച്ഛ്രയാലുണ്ണന്മൂർഛയും
ഫലമിതിവിധിവിഹിതമെങ്കിലും
സകലലോകേശനതായ വ്യാസൻെറ
സുകൃതദുഷ്കൃതഫലോദയജന്മം
എടുത്തുവന്നവൻ ജയദേവൻജ്ഞാനി
കടുത്തുക്രൂരമൊ ദുരിതമെങ്കിലും
മുറിഞ്ഞമർമ്മത്തിൻ വലികൾകൊണ്ടഹൊ
ചെറുതുഖേദിച്ചാൻ യതിവയ്യൻതാനും
പരാപരനീശനരുളിനാലത്ര
ഗുരുവരൻതൻെറ വിധിവശത്താലും
പെരുവഴിയൂടെ വരുംവാണിക്കുകൾ
കുളുത്തകാനനത്തരുക്കൾമൂലത്തിൽ
തളച്ചുതീക്കുവാൻ നിരക്കെയൊക്കെയും
വരിവരിയായിട്ടിരുന്നുപാനീയം
കരത്തിലില്ലാഹൊ ജലമെങ്ങാനുണ്ടൊ
ലഭിക്കുമൊവനെ യിവിടെതേടിയാർ
കഴുതയുഷ്ട്രങ്ങൾ തഴഞ്ഞകാളകൾ
മുഴുത്തദാഹത്താൽ നടക്കരുതാഞ്ഞു
പിപാസയാലവർ വലഞ്ഞിട്ടുംനേര
ത്തഹംപതിപോലെയൊരുഭടൻചൊന്നാൻ
വനത്തിലെങ്ങാനും ജലംലഭിച്ചിട്ടും
നിനപ്പിൻവീരരെ ഘടങ്ങളേന്തുവിൻ
മിടുക്കനാമിവൻ പറഞ്ഞതുപോലെ
കുടങ്ങളൊക്കയുമെടുത്തു വീരന്മാർ

എടുത്തുപാശവും തരത്തിലാരാഞ്ഞു
ഘടത്തിലംഭസ്സു നിറച്ചുകൊള്ളുവാൻ
കരത്തിലായുധം ധരിച്ചശ്ശൂരന്മാർ
മരക്കുടിലൂടെ നടന്നുതേടിനാർ
വിധിവശത്തിനാൽ ഭടർകടന്നുപോയ്
സുധിവര്യൻകിടന്നിടുംസ്ഥലത്തെത്തി
യതിവര്യൻവീണുകിടക്കുംക്രൂപമ
ങ്ങതിഭയാനകം കഠോരനിസ്ഥനം
അവിടെയാരാലും കടന്നുചെല്ലുവാ
നെവിടെയെങ്കിലുമൊരുവഴികിട്ടാ
ജയദേവസ്വാമി ജയനിനദത്താൽ
ദയാപരനീശൻ കരുണയാലഹൊ
ഭയാതുരരായി നടന്നിടുംഭടർ
ജയശബ്ദംകേട്ടതെവിടെയെന്നോർത്താർ
മനുഷ്യശബ്ദമെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടവർ
മനസിചിന്തിച്ചു ഭ്രമിച്ചുനോക്കിനാർ
കുടിവൃത്തിങ്ങിടും വനത്തിലാർത്തനാ
യിടയിലിങ്ങിനെ ശ്രവിച്ചനാദത്തെ
അറിഞ്ഞുപോകനാമിതി നിരൂപിച്ചു
കുറച്ചുദൂരംപോയ്ക്കുടിലുകണ്ടെത്തി
അടുത്തുചെന്നപ്പോൾ കുടിലൂടെ കിണ
റടുത്തു കണ്ടെത്തീ ലതാഗൃഹംപോലെ
പടർന്നവല്ലികളകററിനോക്കിനാ
രുടനതിൽ നരവടിവു കാണായി
പടർന്നവല്ലികളിടയിലൊട്ടേടം
തുടർന്നുകാണായി തെളിഞ്ഞൊരംബുദം
ശിവശിവതവ കരുണകൊണ്ടഹൊ
ഭവാനിവന്നിഹ ഉദിച്ചതുപോലെ
തെളിഞ്ഞൊരംഭസ്സും ഘടത്തിലാക്കിടാം
വെളിയിൽനാംകണ്ട നരനെക്കേറിടാം

ളതിമകിഴ്ന്നിപ്രൗഢ്യ പാശത്താൽ
അതിവിവശരായതിയെക്കേററിനാർ
മിടുക്കരാമവരെടുത്തു പാനീയം
ഘടത്തിലൊക്കവെ നിറച്ചനന്തരം
യതീശ്വരനൊന്നങ്ങറിയാതുകൊണ്ടവർ
മതിയിൽഭക്തിയോടുറച്ചിതിങ്ങിനെ
വിഭൂതിരുദ്രാക്ഷവിമലമൂർത്തിയെ
പ്രഭുവിന്റെമുമ്പിലെടുത്തുചെല്ലുവാൻ
കൊതിപെരുത്തവരഖിലരുംചേർന്നു
യതീശ്വരനൊടും കുടങ്ങളുമേന്തി
യതി ചുമലിലും കുടം കരത്തിലും
മുതിർന്നവീരന്മാർ കരത്തിൽവാളൊടും
ഉരുപുരാതിലും കരത്തിലായുധം
ധരിച്ചു വീരന്മാർ നടന്നിതുകൂടെ
മരക്കാടിവുകളിടക്കിടെ നൂണും
നിരന്നവല്ലികൾ നിരത്തിമെല്ലവേ
ഗമിച്ചുകാനനം കടന്നുപോയവ
രമാനുഷൻ യതിവരനൊടുംകൂടി
വിഭവശാലിയായ്‌വിളങ്ങിടുന്നൊരു
പ്രഭുവിന്റെമുമ്പിൽ യതിയെ യാക്കിനാർ
ജലങ്ങൾവേണ്ടതു കുടിച്ചഖിലരും
വലച്ചിൽതീർത്തിതു ഖരാദികൾക്കൊക്കെ
വണികുഃവയ്യന്നം യതിതന്നെത്തൊഴു
തണിഞ്ഞുചോരകൾ കഴുകിത്തണ്ണീരാൽ
തളച്ചുതീരുവാൻ കുളിത്തപന്നീർതാൻ·
തളിച്ചുദാഹവും വിശപ്പുമൊക്കയും
നശിക്കുമാറുടനനേകപക്വങ്ങ
ളശിപ്പതിന്നായിക്കൊടുത്തുപൂജിച്ചു
ശശിയെവെന്നിടും മുഖസരോജവും
ശശിചൂഡനൊടുസദൃശചൂഡയും

കഴുത്തിൽരുദ്രാക്ഷമണിഞ്ഞുശോഭിച്ചും
കിഴവനായിട്ടും യതിവരൻതന്റെ
അവയവങ്ങളാം കരങ്ങൾകാൽകളും
നവമതായ്മുറി ഭവിച്ചതിങ്ങിനെ
വരുവതിന്നാരാൽ ഭവിച്ചുബന്ധമെ
ന്നരുളുമോഭവാനിനിക്കറിയുവാൻ
തൊഴുതുക്രൂപ്പിയൊട്ടടുത്തുചെന്നിനി
ന്നഴുതുചോദിച്ചാൻ വണിക്കവശ്യനും
ദിവാകരൻതന്നെജയിച്ചകാന്തിയാൽ
ഭുവനമൊക്കയും പുതിതമാക്കിടും
തപോനിധേഭവല്ക്കരുണാവന്നിടാൻ
തപിച്ചുമേവിട്ടുമടിയനിലൊന്നു
ദയവുതോന്നിയിന്നരുളുകവേണം
ദയാനിധെതവ തെഴുന്നകാലടി
കരങ്ങൾകാൽകളും മുറിഞ്ഞകാരണ
മുരയ്ക്കാമോ വിഭോ അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ
സമസ്തദൈവതമതായൊരങ്ങടെ
സ്വമസമങ്ങളാം കരപദങ്ങളെ
മുറിച്ചദുഷ്ടനെ ശ്രുവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ
മുറിപ്പതായവൻ ശിരസ്സറ്റാനിപ്പാൾ
ഇതിപ്രലാപവാൻ വണിക്കതന്നൊടാ
യതിവരൻകനിഞ്ഞരുളിയിങ്ങിനെ
വിധിവശമല്ലാതൊരുവിധത്തിലും
വിധിയിതുവരില്ലറിഞ്ഞുകൊള്ളടാ
വനത്തിലിങ്ങിരുതപസിവാണഞാൻ
വനേചിലർവന്നു വിധിവശാൽചെയ്താർ
ശരീരിതാൻതനിക്കിഹമുറിവിനാൻ
ശരീരവേദനസഹജമാകയാൽ
സഹിച്ചുകൂപത്തിൽ കിടക്കമീയുഷ
ലഘൊതവമടരെടുത്തുകേററിനാർ

നിധിയതുപോലെ ഭവാനെയും കണ്ടേൻ
വിധിവശമെന്തൊന്നതു ഭവിക്കട്ടെ
സമസ്തലോകവുമടക്കി രക്ഷിപ്പോൻ
സുമംഗളം തവ വരുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ
ഇതിയതീവയ്യനരുളിമേവവെ
മതിതെളിവൊടും വണിക്കവയ്യനും
ഭഗവന്ജ്ഞങ്ങളിവിഷയ ബന്ധികൾ
ജഗദഖിലവും നടന്നുകൊള്ളുവോർ
വണിക്കതന്നുടെ കുലത്തിലുള്ളനൻ
പണത്തിലാശയാൽ നടന്നുലോകങ്ങൾ
പലതും വ്യാപാരം നടത്തിയില്ലവും
കുലവും പാലിപ്പാൻ കൊതിയോടുംകൂടി
ധനധാന്യഗൃഹമതിങ്കലെപ്പൊഴും
നിനവുകൊണ്ടഹൊ മതിമയങ്ങിയും
കടത്തിക്കാലത്തെക്കഴിച്ചുമേവുന്നോ
ക്കടഞ്ഞിടും ഗതിയതോത്തുഖേദിച്ചു
പരിതപിച്ചിട്ടു മടിയൻെറമുമ്പി
ലിരുളകററവാൻ തപനനെപ്പോലെ
മമനികടത്തിലുദിച്ച ഭാസ്കര
സമപ്രഭനാകും മതിയിൽ ദശനം
ഭഗവൽ താവകം ലഭിച്ച കാരണം
ജഗൽ ഗുരൊ മമ തെളിഞ്ഞുമാനസം
ഭുവനപാലക സതാംവരമുനെ
ഭവാംബുധിതന്നിൽ മുഴുകമാത്തനിൽ
കരുണവേണമെന്നഴതിടുംനേര
ത്തരുളിനാൻ മുനി കനിഞ്ഞുമെല്ലവെ
വണിക്കവയ്യനെ വിളിച്ചു താപസൻ
ഫണിശയനനാം മുകുന്ദനാം യതി
നിനയ്ക്കൂടൊ ഭവാൻ സുകൃതിനിണ്ണയം
നിനക്കു ചൊല്ലിടാം ധരിച്ചുകൊൾകനീ

കമലനാഭനെ കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ
നമിച്ചു പൂജിച്ചു കഴിച്ചു ജന്മവും
സുകൃതമായതിൽ ഫലോദയത്തിനാൽ
സുകൃതിയാം നീയ്യും ധനേശനെപ്പോലെ
ഭൂവിയിലിന്നുനീ പിറന്നു വൈശ്യനായ്
ഭുവനപാലക സമാനനായിന്നു.
ഗൃഹസ്ഥധൎമ്മത്തെപ്പിഴവുക്രൂടാതെ
യഹന്നിശമീശസ്മരണയുംചെയ്തു
വിധിച്ചഭോഗങ്ങളശിച്ചുമോദിച്ചു
ബുധജനത്തൊടും സഹവസിക്കനീ
അതിഥിസൽക്കാരം വിധിക്ക ചെയ്താലും
യതികൾ സേവയും വിടാതെ ചെയ്യേടൊ.
അനിത്യമായിടും ധനാദി സൎവ്വവും
അനൎത്ഥമൂലമായറിഞ്ഞുകൊണ്ടുനീ
അസത്യദോഷങ്ങളകററിവ്യാപാരം
അസജ്ജനസേവയൊഴിച്ചുചെയ്യേടൊ
ലഭിച്ചലാഭത്താലവനിദേവരെ
ലഭിച്ചതിൻവണ്ണം കൊടുത്തുപൂജിച്ചും
പശുകുലത്തെയും ദ്വിജജനത്തെയു
മശിച്ചിടുംവണ്ണം കൊടുത്തുപൂജിച്ചും
അവൎക്ക സങ്കട മുദിച്ചിടാതെനീ
യവനം ചെയ്തേററം സുകൃതമാൎജ്ജിക്ക.
ഭഗവൽകീൎത്തന ശ്രവണം പൂജയും
നിഗമകല്പനാ വഴിക്കു ചെയ്യേടൊ
നിഷിദ്ധകൎമ്മങ്ങളൊഴിക്കദൂരത്തു
കഴിക്ക പ്രാരബ്ധം ഭുജിച്ചു കാലവും
നയിച്ചു വാഴ്കനീ നിനക്കു സംസാരം
ജയിക്കുവാൻ വഴിയതുളളീശപരൻ
ഇതിമുനിവൎയ്യൻ പറഞ്ഞുകേൾക്കയാൽ
മതിതെളിഞ്ഞിതു വണിക്കുവൎയ്യനും

ദിവാകരൻതാനം യതിക്കു മേൽഭാഗെ
ശ്രൂവിച്ചിതൊക്കയും കുറച്ചു നില്ക്കയാൽ
കുറച്ചു താമസം ഭവിക്കയാൽ രവി
മറഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ മുതൃൻ വേഗത്തിൽ
നടന്നിടുംനേരം വണിക്കുവയ്യന്റെ
ഭടരും വന്നൊത്തു ചരക്കുകളേററി
യതിവരൻതന്നെ വണങ്ങിയാവണി
ക്കതീവഭക്തിയോടുരച്ചിതിങ്ങിനെ
ഭഗവൻ ഞങ്ങളിവിപിനത്തൂടെപോയ്
ജ്ജഗൽപ്രഭുവരൻ വസിക്കും പട്ടണെ
പുടവകൾമററും ചരക്കിതൊക്കവെ
കടകൾവ്യാപാരം നടത്തുവാനായി
ഗമിപ്പതിന്നിപ്പോൾ ന ഭയമായിതു
നമിച്ചുചെല്ലുന്നേൻ കരുണവാരിധെ
ഭവാനെ വട്ടിക്കിന്നെടുത്തു കൊണ്ടുപോയ്
ഭുവനപാലകൻ സവിധെയാക്കിടാം
ഭുവനപാലകനറിഞ്ഞിടുംകാര്യ്യ
മവനേററംശ്രൂരൻ നരരെദണ്ഡിക്കും
യതികളെയതീ കുതുകമോടവൻ
മതീതെളിവോടും ഭജിച്ചുകൊള്ളുംപോൻ
സഹസ്രഭോജനം സദാകൊടുപ്പാൻ
മഹേന്ദ്രസന്നിഭൻ സുരദ്രുമോപമൻ
ഉരച്ചിതിക്രൂപ്പിത്തൊഴുതുനിന്നിടും
നരേന്ദ്രതുല്യനാം വണിക്കിനെനോക്കി
ചെറുപുഞ്ചിരി കലൻതാപസൻ
മറപകത്തവനനുജ്ഞയേകിനാൻ
ഉടൻവണിക്കിന്റെ യമാതൃരന്നോള
മെടുത്തു ചാഞ്ചാടി മുഴക്കി വാദ്യവും
ഝടാ ഝടാശബ്ദം മുഴക്കി ലോകങ്ങൾ
നടുങ്ങുമാറവർ പെരുമ്പറകൊട്ടി

യതിവരൻതന്നെ സുഖേനമേവിച്ചി
ട്ടതിമോദാൽ ഭടർ ധരാധരമ്പോലെ
പ്രയാണമായവർ തുടന്നിട്ടന്നേര
ത്തുയന്ന ജ്യോതിസ്സും രവിപ്രഭപോലെ
മൃഗങ്ങൾ പക്ഷികളുരഗവൃന്ദവും
നഗാരിഭേരികൾ പടഹമാദിയാം
രവങ്ങൾ പോലെവെ പരക്കെ ശബ്ദത്താൽ
നവീനമായൊരു ഭജനചെയ്തിതു
അടുത്തു നിന്നിട്ടും തരുക്കളന്നേരം
മിടുക്ക കാട്ടിനാർ മൃഗങ്ങളെക്കാളും
നവങ്ങളായിട്ടും കുസുമസഞ്ചയം
നവോഢമാരാകും ലതകളുമൊത്തു
വിടവിശാഖിയാം കരങ്ങളിലേന്തി
കുടതഴകളാം പലാശവുമായി
യതിവര്യൻ പോകും വഴിക്കു മേൽഭാഗെ
യതിന്ന പുഷ്പത്താൽ കൊടുത്തു പൂജകൾ
ചരാചരങ്ങളും യതീന്ദ്രനെപ്പരി
ചരിച്ചുയാത്രയങ്ങയച്ചുമേവിനാർ
അഖിലലോകത്തു മകംപുറത്തിലും
നിഖിലമായിട്ടും ചരാചരത്തിലും
നിറഞ്ഞുമേവിടും പരൻപുമാനിവൻ
മറപകുത്തവൻ മുകുന്ദനല്ലയൊ
പുരാണമൊക്കയും വിരിച്ചുരച്ചവൻ
പുരാതനൻമുനി കുറയൊഴിക്കുവാൻ
പിറന്നതാപസൻ വനത്തിൽനിഷ്ഠയിൽ
മറന്നുവാഴുമ്പോൾ മുറിച്ചുകാൽകരം
വിധിമതംമറ പിരിച്ചുകാരണം
വിധിയിതുവന്നതറിഞ്ഞുലോകങ്ങൾ
നടന്നുകൊള്ളുവാൻ പരന്നടെയൊരു
നടനമാണെന്നുതറിവിനേവരും

വനവിടപികൾ മൃഗങ്ങൾപക്ഷികൾ
വിനയമോടിവർ ഭജിച്ചുവെന്നതിൽ
അതിശയമൊട്ടും പറവതിന്നില്ലാ
യതിയിവനോക്കാപരനിവനല്ലെ
യതിയുടെ മുമ്പെ പെരുമ്പറകൊട്ടി
ട്ടതീഭയാനകം ഭടരുടെ കൂട്ടം
കരത്തിലായുധം ധരിച്ചു ക്രൂരന്മാർ
നിരന്നു പശ്ചിമദിശിക്കുനോക്കീട്ടു
ജയദേവസ്വാമി വരവുകണ്ടിട്ടു
ഭയാതുരനായി രവിയതുനേരം
ജലധിയിൽപോയിക്കുതിച്ചു ചാടവെ
കലാനിധി വന്നു തെളിഞ്ഞുശോഭിച്ചു
കടന്നുചെന്നവരടഞ്ഞു പട്ടണം
ഭടയരുമായിട്ടു വണിക്കുവര്യനും
നടന്നവരരമനക്കടുക്കവെ
നടന്നവൃത്താന്തം കുറച്ചുകേൾപ്പിക്കാം
നൃപാലപത്നിക്കു സതീധർമ്മമൊക്കെ
കൃപാലുവാം യതിപ്രിയമുരച്ചതിൽ
കെടുമതിയുള്ളാക്കുടിലയാംരാജ്ഞി
ക്കുടൻതടിചാടി സതിമരിക്കുമെ
ന്നിതിപ്രതിജ്ഞയെ പരീക്ഷചെയ്യുവാൻ
മുതിന്നു കൈതവം കഥിച്ചുകാരണം
ഭവിച്ചൊരുവിപത്തറിവാൻനാരിക
ളിവിടെരാജ്ഞിതൻ കുടിലതയോക്കാ
ജയദേവസ്വാമിയതികുലവര്യൻ
ഭയാനകെവനെ മൃഗങ്ങൾഭക്ഷിച്ചു
മരിച്ചിതെന്നൊരുഭടൻപറഞ്ഞുഞാ
നരച്ചുകൊള്ളുന്നേൻ ശ്രവിച്ചൊരീരിതം
മുഖത്തുവാട്ടമൊട്ടുദിച്ചതൊണ്ടയാൽ
മുഖകുഹരത്തിനടപ്പുപോലെയും

ചെറുതുകണ്ണീരു മൊഴുക്കിരാഗത്തെയും
പൊറുക്കുവാൻതനിക്കൊരുകഴിവില്ലെ
ന്നൊരുപരവശം നടിച്ചുകൊണ്ടവ
ളുരച്ചുകേൾക്കവെവിറച്ചുപത്മിനി
മുറിച്ചവന്മരം പതിച്ചതുപോലെ
മറിഞ്ഞുഭൂമിയിലടിച്ചുഃകണ്ണെതെ
കഠോരനിസ്വനം ശ്രവിച്ചുനാരികൾ
മഠങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്നിതൊക്കവെ
അടുത്തുചെന്നവരെടുത്തുസാന്ത്വന
മടുത്തവാൎത്തകളെടുത്തുചൊല്ലയും
വിധവകൾവന്നീവിധിവശമോൎക്കാ
വിധിസകലൎക്കും സഹജമാണെല്ലോ
യതിപ്രിയഖേദമൊഴിച്ചുവാഴ്ക നീ
മതിഃബോധംനിനക്കധികമുണ്ടല്ലോ
മതിതെളിയുവാനരച്ചുഃകേട്ടപ്പോൾ
സതിയൊരുമൊഴിയുരച്ചിതിദ്ദ്രുതം.
പതിയൊടുകൂടെ സതിദഹിക്കേണം
സതീധൎമ്മമിതെന്നറിഞ്ഞുതേവവിൻ
വിധിയിതിന്നൊരു കുറവുവന്നിടാ
ത്തതുസതീധൎമ്മമതെന്നുബോധിപ്പിൻ
പതിമൃഗാൽവനെഹതനെന്നുവന്നാ
ലിതിന്നൊരുവിധിയിവിടെയോതുവൻ
ചിതയൊന്നുതീൎത്തുപതിദഹിപ്പതായ്
മതിയാലോൎത്തിട്ടു കുതിച്ചുചാടണം
സതീയെന്നാലവൾകുറവുചെയ്തിടാ
മതീയിലോൎക്കുവിൻ വധൂജനങ്ങളെ
മുനിപ്രിയാഗിരം ശ്രവിച്ചുഭൃത്യരും
മുനിവൎയ്യൻഗതി ശ്രവിച്ചുകേണവർ
ചിതാചമപ്പതിന്നൊരുങ്ങിയാർചില
രതുനൃപതിയോടഖിലവൃത്താന്തം

ളുന്നത്തിനാരതു ശ്രവിച്ചുഭൂപതി
യുണർവുകെട്ടൊന്നു മറിഞ്ഞുഭൃതലെ
ഗുരുവശ്യൻയതീമരിച്ചിതോശിവ
പെരിയസങ്കടമിതുഭവിച്ചിതോ
ഉരച്ചതായവൻ വരട്ടെയെന്നുമ്പിൽ
ഉരച്ചതാരൊടായ് ശ്രവിച്ചതാരവൻ
അമാത്യമുഖ്യരെയുടനതൊക്കയും
വിമർശനംചെയ്യിൻ യതിയെത്തേടുവിൻ
അനുജ്ഞനൽകിത്താൻയതിപ്രിയതന്നോ
ടനുജ്ഞവാങ്ങിനാനുരച്ചുകൊള്ളുവാൻ
ഭവത്മാതാവെയുടന്തെമിട്ടശം
ഭവതിയോടാരാണുരച്ചുകേട്ടതു
പറഞ്ഞതാരുവാനുരച്ചതാരവൻ
പറഞ്ഞുകേൾക്കട്ടെ ഭവതിയോടവൻ
സതിയുടെപദം വണങ്ങികേൾക്കുംതു
പതിയൊടുമുനിപ്രിയയുരച്ചിതു
നരാധിപാരാജ്ഞിപറഞ്ഞുകേട്ടുഞാൻ
കരുതിനേനപ്പോളുടൻതടിചാടി
ദഹിച്ചുകൊൾവനെന്നുറച്ചൊരീയുടൽ
ദഹിച്ചുകൊള്ളമാറനുജ്ഞയേകുകാ
നൃപതികുമ്പിട്ടുതൊഴുതുകേണുതാൻ
സപദിസാദ്ധ്വിയോടുന്നത്തിനാനേവം
വരനെത്തേടുവാൻ ഭടരെയല്പിച്ചേൻ
വരവുകാത്തുഞാനിരുന്നുകൊള്ളുന്നു
മൃതനെന്നുവന്നാൽ ഭടരുടലെടു
ത്തതിവേഗാലിങ്ങു മടങ്ങിവന്നിടും
യഥാർത്ഥമാണെന്നുവരുന്നതാണെങ്കിൽ
യഥാവിധിചിതാ ചമച്ചുതന്നിടാം
അവരെയീക്ഷിച്ചു ഭവതികാക്കേണം
ഭവാനിമാതാവെ കനിഞ്ഞുകേൾക്കണം

മമഗുരുവയ്യൻ മരിച്ചതില്ലയെ
ന്നമാത്യർചൊല്ലുവാനനുഗ്രഹിക്കായ്യേ
വരംതരികയെന്നവനിപാലകൻ
പെരികെയാചിച്ചാനടിമലർക്കുപ്പി
നൃപതിമേവിടും ദശയിൽ പത്മനി
നൃപനിരുവർക്കുമതിശയംഃകൾക്ക
സതികുലമണിയതിപ്രിയക്കൊരു
മതിമയക്കമൊവിധിവശം താനൊ
കഠോരരാജ്ഞിതൻ പുരിതകൎമ്മമൊ
കഠോരകമ്മത്തിൻ ഫലമിതാശ്ചൎയ്യം
സതിക്കും ഭൂപനു മശരീരിയൊന്നു
മതിതെളിയുമാറക്കെ കേൾക്കായി
ഉണന്നുനോക്കിനാൾ തളൎന്ന പത്മനി
ഉണൎത്തി ഭൂപനും ശ്രവിച്ച വൃത്താന്തം
സതിയാകുമിവൾ വരന്നു കിഞ്ചന
ഖതിയാലൊപറ്റു ഭവിച്ചുവെങ്കിലും
മരിച്ചതില്ലഹ ഭടരൊടൊന്നുതാൻ
വരുന്നുകാണ്കെടൊ പതിവ്രതാഫലം
തടുത്തുരക്ഷിച്ചെന്നറിവിനേവരും
പടുതപമിന്നിയും ചിലതു കണ്ടിടാം
ഇതിഭൂപനിഃകെട്ടിരുവരും നില്ക്കെ
പുതിയതാം ചില രവങ്ങൾ കേൾക്കായി
പുരവരമതിൻ പുറത്തുഭാഗത്തായ്
ഗുരുവരനൊടും ഭടരും പാന്ഥരും
വണിക്കവയ്യനു മമാത്യ സംഘവും
പണിപറയുവാൻ പെരികെ വിസ്മയം.
ഉദധിചൂഴ്ന്നിട്ട മവനിനായകൻ
ഉദയഭാസ്കരൻ കണക്കെ ശോഭിച്ചു
യതിവരുന്നൊരു വഴുവുകണ്ടള
വതീവവേഗത്തിലമാത്യരുമായി

സതീയതിപ്രിയക്കരികെ തോഴിമാ
രതിവസുന്ദരീമണികൾ ചേൎന്നുള്ള
രഥം പുരോഭുവി നടത്തിനാലംഗ
രഥികളോടൊത്തു മുനീന്ദ്രസന്നിധൌ
അടുത്തുചെന്നവരിറങ്ങിയോരടി
ക്കടുത്തുകൈക്രപ്പുന്നവരെയായതി
മുരട്ടകൈകളുണ്ടയത്തിമസ്തകെ
തെരുതെരെ തൊട്ടത്തെടുത്തിടുംനേരം
കരങ്ങൾ കാൽകളും മുറിഞ്ഞ കാന്തനെ
ക്കരംഗലോചനക്കെതിരെകാണായി
കരഞ്ഞുംകൊണ്ടവൾ കടാക്ഷവീക്ഷണാൽ
മുരണ്ട കാൽകരം മുളച്ചു കാണായി
ജനങ്ങളൊക്കയും ഭ്രമിച്ചുനോക്കിനാർ
മുനിപ്രിയയുടെ മഹിമയത്ഭുതം
ശിവാശിവാ പെരുതിവളുടെ വ്രതം
ഭുവനനായികായിവൾതന്നെദ്ധ്രുവം
നൃപനും പാന്ഥരും വണിക്കവൎഗ്ഗവും
നൃപാലമന്ദിരം നിറഞ്ഞഖിലരും
സതിയുടെ വ്രതമഹിമകാണ്കയാ
ലതിപ്രസന്നരായിതിപ്രശംസിച്ചാർ
പതിവ്രതത്തിനാലിവൾക്കു നേൎനില്പാൻ
സതികളില്ലാരുമുലകമൂന്നിലും
പതിവ്രതയുടെ പദാന്തികെവീണി
ട്ടതിമോദാൽ ജനം വണങ്ങിനില്ക്കുമ്പോൾ
കുലടനാരികൾ ബധിരകളായി
പലവിധചിത്തപരവശരായി
നയനമൊട്ടേറെയെരിച്ചിൽകൊണ്ടേറ്റം
നയനധാരകളൊഴുക്കിനില്ക്കുമ്പോൾ
കളവുചൊല്ലിയക്കുമതിരാജ്ഞിയെ
ഗളംമുറിക്കുവാൻ വിധിച്ചു ഭൂപാലൻ

സതീയതിപ്രിയാ തട്ടത്തുചൊല്ലിയും
യതിവരന്താനും അരുതരുതെന്നാർ
നൃപതികല്പിച്ചാവിധിയതുപോലെ
കൃപാഹീനം ഭടർ ഗളത്തെ ഛേദിച്ചു
ദുരിതകർമ്മത്തിൻ ഫലോദയത്തിനാൽ
ചരിതമിങ്ങിനെ ഭവിച്ചു രാജ്ഞിക്കു
യതിവരൻതന്നെത്തൊഴുതുഭൂപതി
കൊതികളൊക്കയുമകററി ത്യാഗിയായ്
സദാ സഹവസിച്ചുപദേശംവാങ്ങി
മുദാ സമാധിസ്ഥനതായിമേവിനാൻ
അമാത്യരിൽ രാജ്യഭരണമേല്പിച്ചു
അമാനുഷൻ യതിവരനെക്കൈക്കൂപ്പി
യതിവരൻ താനും സതിയുമായവ
രതിഥിസൽക്കാരം നടത്തി വാഴുവാൻ
കൊതിയുണ്ടത്തിട്ടും നൃപനപേക്ഷക്കായ്
സതീയനുവദിച്ചിരുന്നരുളിനാൾ.
വണിക്കുവര്യനും ഭടർക്കുമേവർക്കും
മണിഗണംനൃപൻ കൊടുത്തുസാദരം
യതിയൊടുവരം ലഭിച്ചുതുഷ്ടനായ്
മതിതെളിവോടും വണിക്കുവര്യനും
ഒടുങ്ങിടാതോരു ധനേശനെപ്പോലെ
ഭടരോടുംചേന്നു ഉടനിതുയാത്ര
സതിയിൽമാഹാത്മ്യം പെരികെയത്ഭുതം
മതികരംസിദ്ധികളിതിന്നടുത്തിടാ
തരുണിമാരിതു ശ്രവിച്ചുമോദിച്ചു
ചരിതശോഭകളുടഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ
ഉരഗപര്യങ്കശയനഃഗോവിന്ദ
നരകനാശന മുരാന്തകവിഷ്ണോ
ഗരുഡവാഹന പരമപൂരുഷ
സരോരുഹനാഭസകലനിഷ്കള

പരാപരവിഭൊ പുരാതനനററെ
കരിമുകിൽവൎണ്ണാ കമലകാമുക
പയഃപയോധിയിൽ ശയനംചെയ്തിടും
ദയാപരാവിഭൊ ചതുർഭുജാവിഷ്ണൊ
അഖിലലോകവും ചരാചരങ്ങളും
നിഖിലഭൂതവും അടങ്ങുതാനായി
ട്ടടങ്ങഖിലവും അടക്കിത്താനൊരു
വടുവായിമേവിജഗരെ സൎവ്വവും
അടക്കിയാലിലമുകളിൽലീലയാ
കിടന്നമായയാലുറങ്ങുമാദ്യന്ത
വിഹീനശാശ്വത പുരാണപൂരുഷ
മഹേശപരഹരെ മുകുന്ദ ചിന്മയ
സദാപാദതളിൽ തുണയരുളെന്നു
മുദാഗുഹൻവന്നു പിറന്നുസിദ്ധനും
പറഞ്ഞതിൻവണ്ണം പറഞ്ഞതൻഞാനിനി
പറഞ്ഞിടാംശേഷം കഥകൾനാളെയും
കളമൊഴിയാകും കിളിമകളേവം
തെളിഞ്ഞു കീൎത്തിച്ചങ്ങടങ്ങിമേവിനാൾ

ജയസ്വാമി ചരിത്രം പത്മാവതി പാതിവ്രത്യമാഹാത്മ്യം.

ആറാം അദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

ഏഴാം അദ്ധ്യായം.

പഞ്ചവൎണ്ണങ്ങളുള്ള ശാരികെ ചാരുശീലെ
ചഞ്ചലവിലോചനെ ചാരുഭാഷിണിബാലെ
മുന്നംനാഭാജിസിദ്ധൻ പണ്ഡരിപുരിയിങ്ക
ലുന്നതഭക്തന്മാരാമുദ്ധവസിദ്ധരാദി
ഭക്തന്മാൎക്കായിച്ചൊന്നതോരോന്നെ ചരിത്രങ്ങൾ
ഭുക്തിമുക്തിദമേററമുത്തമമെന്നാകിലും

നാരദമഹാമുനിതന്നുടെയവതാരം
കാരണസഹിതമായുരച്ചു കേട്ടീടുവാൻ
മോഹമിങ്ങകതാരിലാകയാലതു തീർപ്പാൻ
ബാഹുലേയനാംസിദ്ധൻ ചൊന്നതുപോലെനീയും
ചൊല്ലുചൊല്ലെന്നുകേട്ടു തെളിഞ്ഞുകിളിമകൾ
ചൊല്ലിനാൾ വീണാധരൻ തന്നുടെചരിത്രത്തെ
പങ്കജനാഭൻവിഷ്ണു സങ്കടവിനാശനൻ
പങ്കജമകൾകാന്തൻ പങ്കജവിലോചനൻ
പാരിടംപാലിക്കുവാൻ പലതുംലീലചെയ്യും
കാരണപൂമാൻതന്റെ കളികളല്ലാതൊന്നും
ചൊല്ലുവാനില്ല മറ്റൊന്നാകയാലതുമൂലം
ചൊല്ലുന്നേൻപണ്ഡരീശൻ പാലിക്കസദാകാലം
ഒരുനാൾ സുധർമ്മയിൽ നാരദമഹാമുനി
പുരുഹൂതനെക്കാണ്മാനെഴുന്നെള്ളിയനേരം
വസിഷ്ഠൻ പരാശരൻ ദുർവ്വാസാവിവരോടും
വസിക്കും വിശ്വാമിത്രനാദിയാം മുനിമാരും
മേഘവാഹനൻതാനു മോരോന്നെവിവാദിച്ചു
മേഘവാരികൾപോലെ ന്യായങ്ങൾ വിസ്തരിച്ചു
വസിഷ്ഠൻ ചൊല്ലുമന്നേരം നാരദൻസഭയെത്തി
പ്രസിദ്ധൻ മുനിതന്നെയിരുത്തി പുരുഹൂതൻ
ജ്ഞാനിയായ് സൂര്യവംശഗുരുവായ്മേവിടുന്നു
മുനിയോടേവംചൊന്നാനുത്തമൻപുരുഹൂതൻ
ഭൂലോകെധനഭാഗ്യസമ്പന്നരായിമേവും
ഭൂലോകപാലകന്മാരാദിയാംമാനുഷന്മാർ
ഹസ്ഥാശ്രമസ്ഥരായ് ധനവാന്മാരുമായി
ഉത്താമാതിഥ്യത്താൽ ദിവ്യന്മാർ സേവചെയ്യും
ാവിപ്രാദികളേയും രക്ഷിച്ചുദിനമ്പ്രതി
ഉഹരാനന്ദം പുണ്യനദിയിൽ സ്നാനംചെയ്യും
മഹിമയേറും ദേവാലയങ്ങളതിൽചെന്നു
മുഹൂർത്തച്ചനംചെയ്യും കീർത്തിച്ചും ഭക്തിയോടെ

മൂന്നൃണങ്ങളുംതീൎത്തു വസിക്കം ഗൃഹസ്ഥനാം
ധനവാൻതന്നെശ്ലാഘ്യനില്ലസംശയമേതും
ധനവാൻതന്നെയോഗ്യൻ ധനവാൻതന്നെശ്ലാഘ്യൻ
ധനവാൻതന്നെമാന്യൻ ധനവാൻവിശ്രുതനാം
ധനവാൻയാഗാദിയാം പുണ്യകൎമ്മങ്ങളൊക്കെ
ധനത്താൽചെയ്തമൂലം സ്വർഗതിലഭിക്കുന്നു
നിൎദ്ധനൻതനിക്കൊന്നും ചെയ്യുവാനില്ലശക്തി
ബുദ്ധിമാനെന്നാകിലും സാധിപ്പാൻവഴിയില്ലാ
ധനവാൻതന്നെലോകം ശ്ലാഘിക്കുകൊണ്ടീടുന്നു
ധനഹീനനുകീൎത്തി വരുമാറില്ലലോകെ
ഇത്തരംവചരാരാതി ചൊന്നൊരുനേരത്തിങ്ക
ലുത്തരംവസിഷ്ഠനും പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ
ധനമെന്നതുതുച്ഛം സ്ഥിരമില്ലതിനേതും
ധനമെന്നതുപാൎക്കിലാപത്തിൻമൂലംതന്നെ
ധനത്താൽശാപകോപകാരണങ്ങളുമുണ്ടാം
ധനത്താൽശത്രുപീഡാ ചോരന്മാർപീഡയുണ്ടാം
ധനവാൻതനിക്കേററമഹങ്കാരവുമുണ്ടാം
ധനവാൻതന്നെരോഷം വെടിഞ്ഞീടുകയില്ലാ
ധനവാൻതനിക്കഹംഭാവമേറുകമൂലം
ധനവാൻതന്നെജ്ഞാനം വെടിഞ്ഞീടുന്നുനൂനം
ആപത്തിൻമൂലമാകും ധനത്തിലാശയററ
താപസർതമ്മെപ്പോലെ മേവുന്നനിർദ്ധനനും
സുഖദുഃഖങ്ങളോൎക്കിൽ നിർദ്ധനൻസുഖിതന്നെ
ദുഃഖങ്ങളുംധനവാനെ വെടിഞ്ഞീടുകയില്ലാ
ആകയാൽദുഃഖപ്രദമാണെന്നുധനാശയെ
പാകശാസനാനീക്കിക്കൊള്ളേണംബുധജനം
ഇത്തരംവസിഷ്ഠോക്തി കേട്ടോരുനേരത്തിങ്ക
ലുത്തരംനാരദനും വദിച്ചുതുടങ്ങിനാൻ
ഭൂലോകവാസികളാം മാനുഷജനത്തിനു
പാലനം വഴിപോലെ ഗൃഹസ്ഥാശ്രമധൎമ്മം

ചെയ്യുവാൻ ധനഹീനനായിടിലസാദ്ധ്യമാം
ചെയ്യുന്നു ധനികന്മാർ യാഗാദിശ്രേഷ്ഠകർമ്മം
ധനവാനാതിത്ഥ്യവുമന്നദാനവും ചെയ്യും
ധനഹീനനാൽ ദാനം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമോ
ഗൃഹസ്ഥൻ ധനവാനായ് ഭവിച്ചീടുകവേണം
ഗൃഹത്തിലിരുന്നവൻ ചെയ്യേണം ദാനധർമ്മം
ധനവാൻ തനിക്കേറ്റം ജനത്തെ പാലിച്ചീടാം
ധനഹീനന്നു പാർത്താലൊന്നിന്നും കഴിവരാ
സുകൃതകർമ്മമെല്ലാം ധനവാനാർജ്ജിച്ചീടാം
ദുഷ്കൃതം നിർദ്ധനന്നു താനെവന്നണഞ്ഞീടും
ധനവാൻ തന്റെ ഗേഹെ പലരും വന്നുചേരും
കനിവാലാശിസ്സവർന്നേകിടും മുനിമാരും
പാർത്തലം തന്നിലെങ്ങും കീർത്തിക്കും ധനവാനെ
കീർത്തിയാലാർത്തന്മാരും ചീർത്ത സങ്കടത്തോടും
ചെന്നുചേരുന്നു ദാതാവാകിയ ധനവാന്റെ
സന്നിധിക്കെന്നാലവന്നു ദണ്ഡമില്ലാ
അന്നദാനവും വസ്ത്രദാനവും ബഹുവിധ
മുന്നത ധനവാനാൽ ചെയ്യുവാൻ കഴിവരും
നിർദ്ധനൻതന്റെഗേഹത്താരാനും വഴിതപ്പി
ട്ടർദ്ധരാത്രിയിൽപോലും വന്നുചേർന്നെന്നുവന്നാൽ
രാത്രിയിൽ ക്ഷുത്തുതീർപ്പാൻ വല്ലതും കൊടുക്കുവാ
നെത്രയും കഷ്ടമെന്നു വന്നീടും നിസ്സംശയം.
പട്ടിണി കിടക്കുവാൻ വൃത്തിയുള്ളിടംകൂടി
പെട്ടെന്നു നൽകീടുവാനവന്നു കഴിവരാ
സാധുവായ് സുകൃതിയായ് ദാതാവായ് നീതിമാനായ്
ബോധിയായുള്ളവനും നിർദ്ധനനെങ്കിൽ കഷ്ടം
ഏറ്റവും ദയാശീലനെങ്കിലും നിർദ്ധനന്നു
പരമൊ സാധുരക്ഷ ചെയ്യുവാനുള്ളമോഹം
ഒന്നിനും കഴിവരാഞ്ഞായവൻ വലഞ്ഞേറ്റം
ഖിന്നനായ്ത്തീരുമല്ലാതെന്തൊരു കഴിവുള്ളു

സാധുപാലനംചെയ്യാൻ സാധിക്കും ധനവാനാൽ
ബാധിക്കയില്ലാ ദാനം ചെയ്യുവാൻ ഖിന്നഭാവം
വിപ്രന്മാർ പുത്രക്കളു മതിഥിജനങ്ങളും
ഇപ്രപഞ്ചെ ന്തിൽ വാഴും സാധുക്കൾ ദരിദ്രന്മാർ
ഇവരെപ്പാലിക്കവാൻ ധനവാൻതന്നെ ലോകെ
യവനീപതിയായുമീശൻ താൻ കല്പിക്കുന്നു
ആശ്രമം ചതുർവ്വിധമുള്ളതിൽ മുഖ്യമാകു
മാശ്രമം സന്ന്യാസമാണെങ്കിലുമതുകൂടി
രക്ഷിച്ചു പാലിക്കവാൻ ഗൃഹസ്ഥൻതന്നെവേണം
രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിടേണം ഗൃഹസ്ഥൻ മററമൂന്നും
ആകയാൽ ഗൃഹസ്ഥിതൻ ധനവാനല്ലെന്നാകി
ലാകുലം ലോകത്തിന്നു വരുവാനല്ലെബന്ധം
ആകയാൽ ഗൃഹസ്ഥിതൻ ധനവാനാകവേണം
വ്യാകുലം കൂടാതവൻ പലിച്ചു വത്തിക്കേണം
ധനവാൻ തന്റെ കൃത്യംകൊണ്ടേററം ധനിയായി
ധനത്താൽ വേണ്ടവിധം ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തും
ഗൃഹത്തിലിരുന്നവനജ്ജനബുദ്ധികയോടും
മഹത്താം പുണ്യകർമ്മചിന്തനയോടുകൂടി
സ്വാശ്രമമലങ്കൃത്തായ് സത്യ വാദിയുമായി
ട്ടാശയംതന്നിലേററം മോക്ഷചിന്തനയോടും
നയിപ്പാൻ ധനാജ്ജനബുദ്ധിയും കൂടെവേണം
ജയിപ്പാൻ ധനംകൂടാതാക്കമേ സാധിച്ചീടാ
നാരദനേവംചൊന്നനേരത്തു മുനീന്ദ്രന്മാർ
സാരജ്ഞൻമുനിയോടു കോപിച്ചു തുടങ്ങിനാർ
താപസശ്രേഷ്ഠനായി വിധിനന്ദനനായി
താപത്തെയകന്നേററം വിശ്രുതമുനിയായി
മഹതിതന്നിലേററം മാഹാത്മ്യമുള്ള നിന്റെ
മഹത്വംകണ്ടു മോതന്നീലെ മഹതിയും
ലോകങ്ങളെല്ലാംചുററി ഗാനങ്ങൾ ചെയ്തുകൊൾവാൻ
ലോകപാലകർ നിനക്കനുജ്ഞതന്നിട്ടില്ലേ

ജ്ഞാനത്തെനിഷേധിച്ചു ധനത്തെ സമ്പാദിക്കും
ജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ചെല്ലൊ വാദിച്ചിതിത്രുഃനരം
അതിനാലിന്നു നീയ്യും മാനുഷനായിത്തന്നെ
മതിയിൽ വിരക്തിയിധനത്തിൽ വരുവോളം
ധനവാനായിട്ടേററം ബുദ്ധിഹീനനുമായി
കനിവില്ലാതെയുള്ള ദുഷ്ടബുദ്ധിയുമായി
ഭൂലോകെവസിക്കെന്നു ശപിച്ചകാരണത്താൽ
ത്രൈലോക്യവിശ്രുതനാം നാരദ മഹാമുനി
പണ്ഡരീപുരിക്കേററ മുട്ടത്തായൊരുപുര
മുണ്ടതിൽ നാമംചൊല്ലാം ക്ഷേമനപുരമെല്ലൊ
അപ്പുരം തന്നിഃലററംവിഖ്യാതൻ വിഷ്ണുഭക്തൻ
സല്പുമാൻ ദ്വിജശ്രേഷ്ഠൻ രത്നവത്തകൻധനി
യററമില്ലാതെയുള്ള ദ്രവ്യങ്ങളാർജ്ജിച്ചേററം
കുററമററുള്ള പല പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു
ചിത്തത്തിൽ ശ്രദ്ധിയോടെ ഗൃഹസ്ഥകൃത്യത്തോടു
മുത്തമൻ വാഴുംകാലം തനിക്കുപുത്രനായി
ജനിച്ചുമുനിയന്നു ബ്രാഹ്മണകുമാരനായ
തനിക്കു ജ്ഞാനമേത്രമില്ലാതമൂകനായി
വിധിയുതാതൻ ജാതകർമ്മവുംചെയ്തുശേഷം
വിധിച്ചു പുരന്ദരദാസനെന്നുള്ള നാമം
വളർന്നിബാലൻ തനിക്കുപവിത്രവുംനൽകി
വളർന്നുഃമോഹംകൊണ്ടു വിദ്യകളഭ്യസിച്ചു
വേദവേദാംഗമൊക്കെയാചാര്യൻ പോക്കൽനിന്നു
വേദിയൻശ്രമിച്ചാലും ഫലമില്ലെന്നുവന്നു
കുളിയും നിത്യകർമ്മമൊന്നു മേബാലനില്ലാ
കളിയുമില്ലാധന വാത്സല്യം ചെറുതല്ലാ
ദാനധർമ്മവുമില്ലാ പുണ്യകർമ്മവുമില്ലാ
മാനവുമില്ലതെല്ലും ധനത്തിലാശയേററം
നാണവുമില്ലതെല്ലും തോന്നിപോലൊരു വിപ്രൻ
കാണുന്നോരേററം ഹസിച്ചിടിലും നാണമില്ലാ

നല്ലാചാരവുംവേണ്ടാനല്ല വസ്ത്രവുംവേണ്ടാ
ഇല്ലത്തിൽ ഭിക്ഷക്കാരാൻ വന്നാകിലിഷ്ടമില്ലാ
ബുദ്ധിഹീനൻ താനിവനെന്നാരുംകണ്ടാൽ ചൊല്ലും
ബുദ്ധിയിലിവനോളം ര[illegible]ത്തിലൊരുത്തനും
നോക്കിയാൽ വിലയിട്ടിട്ടെടുപ്പാനുള്ളബുദ്ധി
യോക്കുമ്പോൾ വ്യാപാരത്തിൽ മിടുക്കനെന്നാകിലും
സൽബുദ്ധി വിവേകവുമില്ലാതെ കണ്ടുതാതൻ
സൽബോധഹീനനെന്നതറിഞ്ഞു ഖേദത്തോടും
വാഴുന്നകാലത്തിങ്കൽ താതനും ജനനിയും
പാഴെന്നുനിരൂപിച്ചു ജീവിതം വെടിഞ്ഞിതു
ബ്രാഹ്മണർവന്നു ചൊല്ലിക്കേൾപ്പിച്ചു ചെയ്താക്കെ
ബ്രാഹ്മണാചാരംപോലെ ചെയ്തിതുശേഷക്രിയാ
വ്യാപാരമതിലേററം സാമർത്ഥ്യമുള്ള വിപ്രൻ
വ്യാപാരിയൊരുത്തനുമിവനോടെതിരില്ലാ
പിതുരാർജ്ജിതംപാർത്താൽ സാരമില്ലെന്നു ചൊല്ലും
പുത്രതായ് ധനമേററമാർജ്ജിച്ചാൽ പുരന്ദരൻ
ധനവാനെന്നാകിലും ഗ്രാമത്തിലൊരുത്തനും
കനിവില്ലാത്തമൂലം സ്നേഹിപ്പാനില്ലാതായി
നല്ലബുദ്ധിയുമില്ലാ ദാനധർമ്മവുമില്ലാ
നല്ലവരോടുചേർച്ച ലേശവുമിവനില്ലാ
ഇല്ലത്തിൽധനമേററ മുണ്ടെന്നുവന്നീടിലും
ദുർല്ലഭമിവന്നൊരു പെണ്ണിനെലഭിക്കുവാൻ
അക്കാലംപുരന്ദരൻ തനിക്കുവേളിചെയ്വാ
നാംക്കാമ്പിൽ ചിലരോർത്തു ചിന്തിച്ചാർബന്ധുവർഗ്ഗം
കന്യകാതന്നെക്കൊടുത്തീടുവാനൊരുത്തനു
ധന്യരാം വിപ്രവർയ്യക്കുറപ്പു വരുന്നീലാ
ക്രൂരനാംപുരന്ദരൻ തനിക്കു വേളിചെയ്വാൻ
ധീരതാവരാഞ്ഞൊരു പെണ്ണിനെ കൊടുത്തീലാ
ഖിന്നനായ് പുരന്ദരബ്രാഹ്മണൻ വാഴുംകാലം
വന്നോരു വിധിമതം ചൊല്ലുവൻ കേട്ടുകൊൾവിൻ

ഏററവും ദരിദ്രനായുള്ളോരു സാധുവിപ്രൻ
കൊററിനു കഴിവില്ല പട്ടിണിതന്നെ നിത്യം
ഭിക്ഷകളേററുവന്നാൽ വല്ലതും ലഭിച്ചീടും
ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാൻ മക്കളുണ്ടനവധി
കന്ന്യകതന്നെയൊന്നു കൊടുപ്പാൻ കാലമായി
മന്നിടംതന്നിലാരും വേൾക്കുവാനില്ല പാൎത്താൽ
കുലവും നല്ലതല്ലാധനവുമില്ലതെല്ലം
പലതും ചിന്തിച്ചാരും ചോദിപ്പാനില്ലാതായി
ഇല്ലത്തെകണ്ടെന്നാകിൽ വല്ലാതെഭയപ്പെടും
പുല്ലല്ലെമേഞ്ഞതെന്നു ചൊല്ലുവാൻപണിപാരം.
നക്ഷത്രജാലമെങ്ങും കിടന്നാലെണ്ണംകാണാം
ഭക്ഷണം ഭിക്ഷയേററുകഴിച്ചു വാണാരവർ
അക്കാലമൊരുദിനം പഥികനായദ്വിജൻ
ഉൾക്കാമ്പുതെളിവുള്ള വൃദ്ധബ്രാഹ്മണനേകൻ
രാത്രിയിലത്താഴവും കഴിഞ്ഞിട്ടൊരേടത്തു
നേത്രങ്ങൾ മൂടിയല്പമുറങ്ങാനിടംതേടി
മെല്ലവേവന്നുചേൎന്നു ദരിദ്രൻതന്റെറ ഗൃഹെ
സല്ലാപത്തോടുപൂജിച്ചിരുത്തി ലക്ഷ്മീഭായി
സുന്ദരീസതീരത്നം ദരിദ്രൻതന്റെറപുത്രി
തന്നംഗീമണിസാക്ഷാൽ ലക്ഷ്മിയാണെന്നുതോന്നും
സല്ക്കാരംകണ്ടു വിപ്രനുൾക്കാമ്പിൽ നിരൂപിച്ചു
തല്ക്കാലമുറപ്പിച്ചു കാൎയ്യത്തെ ചൊല്ലീടുവൻ
ബ്രാഹ്മണർ രണ്ടുപേരും രാത്രിയാലൊരോവാൎത്താ
കാമിതങ്ങളെപ്പററിയുരച്ചുകിടക്കുംപോൾ
അന്നേരം സതിയാകും കന്ന്യകതന്റെറയോഗാൽ
വന്നൊരു ദ്വിജൻചൊന്നാൻ പെണ്ണിന്റെറവേളീകാൎയ്യം
വേമനപുരത്തിങ്കലുണ്ടൊരു വിപ്രബാലൻ
കേമനങ്ങവൻമഹാധനികനേകപുത്രൻ
താതമാതാക്കളില്ലാ ഉററവരാരുമില്ലാ
താൻതരും ധനമിങ്ങുപെണ്ണിനെ കൊടുത്താകിൽ

തനിക്കു നല്ലൊരുയമാനിയൊന്നർവർ കേൾക്ക
ധനികൾ കുലമല്ലെ പെണ്ണിനെ കൊടുക്കെട്ടൊ
ഇത്തരംചൊല്ലിവിപ്രൻ ജാതകംകെട്ടിച്ചു
സത്വരം ലക്ഷ്മീഭായിതന്നുടെ ജാതകവും
വിപ്രന്മാർ രണ്ടുപേരും ജാതകം ചേൎത്തുനോക്കി
ക്ഷിപ്രംപൊരുത്തമുള്ളീകാൎയ്യമുറപ്പാൻ തീൎച്ചയാക്കി
കാലത്തു കുളിച്ചവർ ഭസ്മവും ചന്ദനവും
മേലൊക്കപ്പൂശി നിത്യകൎമ്മങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തു.
പട്ടുകൾ തെറുത്തിട്ടുത്തരീയവുംകെട്ടി
പട്ടുകൊണ്ടുള്ളവിസ്ത്രിയോരോന്നു കയ്യിലേന്തി
വടികൾ കുടകളും പാദരക്ഷയുമായി
വടിവിൽ കമണ്ഡലുകയ്യതിൽ ധരിച്ചിട്ട്
സോമനും തോൎത്തുമുണ്ടും ഭാണ്ഡമായ്കെട്ടിവിപ്രർ
വേമനപുരംനോക്കി കേമമായ് നടകൊണ്ടാർ
പത്രക്കൾ കൂട്ടംവിട്ടു പറന്നുമേയ്ക്കതിന്നായ്
പത്രക്കൾക്കെതിരിട്ടു കടന്നു ഗ്രാമവീഥി
വേമനപുരംപ്രാപിച്ചൊത്തവർ നിരൂപിച്ചു
നാമിഹപുരന്ദരദാസന്റെ ഗേഹേ ചെന്നാൽ
നമ്മുടെ ലക്ഷ്മീഭായിയായിടും കന്യതന്നെ
യന്മഹീസുരന്നായി കൊടുപ്പാൻ തീൎച്ചയായാൽ
ഇല്ലത്തെ കേടുതീൎപ്പാൻ നല്ലൊരുസംഖ്യവേണം
ഇല്ലതിന്നിഷ്ടമെങ്കിൽ തീൎന്നാനംചെയ്യവേണ്ടാ
കന്യകാതാതൻവിപ്രൻ ചൊൽവതുപോലെത്തന്നെ
ധന്യനാംവിപ്രൻചൊല്ലീട്ടായിരം വരാഹത്തെ
കൊടുപ്പിച്ചതുവാങ്ങീട്ടില്ലവും കേടുതീൎത്തു
കൊടുപ്പാൻ കന്യകയെ വിധിച്ചമുഹൂൎത്തവും
നല്ലൊരു മുഹൂൎത്തത്തിൽവേളിയും വിധിപോലെ
എല്ലാരുംഭൂസുരന്മാർ തോഷേണനടത്തിനാർ
ഭക്ഷണംദക്ഷിണയും വിധിവൽപുരന്ദരൻ
കുക്ഷികൾ നിറവോളം ഭക്ഷിച്ചുവിപ്രന്മാരും

കൊടുത്താനെന്നാകിലും ദക്ഷിണകൊണ്ടുതൃപ്തി
യടുത്തപോലെയായിട്ടില്ലെന്നു സന്താപിച്ചാർ
ധനധാന്യങ്ങൾദാനം കൊടുത്തു ദ്വിജന്മാരെ
ധനദൻപോലുമോർത്താൽ തൃപ്തരാക്കുവാൻപണി
ഭക്ഷണംകൊണ്ടുമാത്രം തൃപ്തരാകുന്നതല്ലാ
തിക്ഷിതിതലത്താരും തൃപ്തരാക്കുകയില്ലാ
ഭോജനംകൊടുത്തേററം ജഠരംനിറഞ്ഞിടിൽ
ഭാജനം മററൊന്നില്ലാത്തതിനാൽ തൃപ്തരാക്കാം
മററൊന്നും കൊടുത്തിട്ടു തൃപ്തിയെവരുത്തുവാൻ
പററുകില്ലെന്നതോർത്തു കൊടുത്താൻ പുരന്ദരൻ
മററാരേടത്തുംപെണ്ണു കിട്ടാത്തമൂലമന്നു
മററൊന്നുംചിന്തിയ്ക്കാതെ ധനത്തെകൊടുത്താൻപോൽ
ഒട്ടാകെദ്രവ്യമൊട്ടു ചിലവായ്യന്നു മൂലം
ഒട്ടുമേസുഖമില്ലാതായ്യാണാൻ പുരന്ദരൻ
കന്യകാലക്ഷ്മിഭായീസുന്ദരി സതീരത്നം
തന്വംഗിമണി കണ്ടാലിന്ദിരയെന്നു തോന്നും.
വേളിയുംകഴിഞ്ഞവളുള്ളാളിമാർ തങ്ങളോടും
മേളിച്ചുകളിയാടി വസിച്ചാൾ വരഗേഹേ.
കാലന്താൽശാന്താകും കണവൻ തന്നെയോർത്തു
നിലക്കാർവേണിയാളും ദുഃഖിച്ചുവന്നുകൊണ്ടാൾ
സദ്വൃത്തിയൊന്നുമില്ലാ നിത്യകർമ്മവുമില്ലാ
സദ്വൃത്തരായുള്ളോരാസ്ത്താനിഃഷേച്ഛയില്ലാ
ദാനധർമ്മവുമില്ലാ സുകൃതകർമ്മമില്ലാ
ദാനവാചരമല്ലാതില്ലൊരു ഗുണംതെല്ലും
ദ്രവ്യംതാനേററം വർദ്ധിച്ചീടുവാനുള്ളകാര്യം
ക്രവ്യഃഭോജികൾപോലെ കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കും
ഇല്ലത്തിൽധനമേററമുണ്ടെന്നു വന്നീടിലും
ഇല്ലവൾക്കൊരുസുഖം ദുഃർവൃത്തനാകമൂലം
കർമ്മദോഷങ്ങളോർത്തു ഖേദിച്ചുവരനോടും
നിർമ്മലാസതീരത്നം വസിച്ചാൾവരഗേഹേ

കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമി

അക്കാലം ദൈവയോഗാൽ ഗർഭിണിയായിവന്നു
ഉൾക്കാമ്പുതെളിവുള്ളൊരുപതിവ്രതാം ലക്ഷ്മിഭായി
പെററിതുപുത്രിതന്നെ നല്ലൊരുശുഭദിനെ
കററവാർ കുഴലിയും മന്ത്രത്തിൻമാഹാത്മ്യത്താൽ
അററമില്ലാതദ്രവ്യം ഗൃഹത്തിലുണ്ടെന്നാലും
കൊററിനുപോലുംകൂടി ലഭിപ്പതതികഷ്ടം
അത്ഥവാൻപുരന്ദരദാസനാം തന്റെവര
നത്ഥത്തെയാഞ്ഞിക്കുവാനേററവും മോഹമുള്ളോൻ
അത്ഥികൾക്കൊരുകാശും ദാനംചെയ്യാത്തശീലൻ
വഞ്ചകന്മാരിലേററം മുഖ്യനായ്വന്നുകൊണ്ടോൻ
രത്നങ്ങൾകാണുന്നാകിൽ മൂല്യങ്ങൾനിശ്ചയിപ്പാൻ
രത്നവ്യാപാരിയായ മഹാനുശരിയല്ലൊ
ഇല്ലത്തിൽ ചിലവിനു വല്ലതുംകൊടുത്തീടും
ഇല്ലെന്നുചൊല്ലികേട്ടാൽ വല്ലാതെകോപിച്ചീടും
ഭത്താവുകൊടുത്തതു കൊണ്ടവൾ ചിലവൊക്കെ
എത്രയുംചുരുക്കമായ്ക്കഴിച്ചു നടത്തിനാൾ
വല്ലാതെകഷ്ടപ്പെട്ടു വളത്തിമകളേയും
വല്ലായ്മചൊല്ലാതൊക്കെ നടത്തിസതീരത്നം
പുത്രിക്കുനാമധേയം രുഗ്മിണിഭായിയെന്നു
ചിത്തത്തിൽനിരൂപിച്ചു കല്പിച്ചാൾലക്ഷ്മിഭായി
സതിതൻമന്ത്രത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യമല്ലതന്റെ
പതിക്കുംധനപുഷ്ടി വരുവാനിടയാക്കി
വളത്തുപുത്രിതന്നെ നാലഞ്ചുവയസ്സായി
തളന്നമാനസവും ലക്ഷ്മിഭായിക്കുശോകാൽ
വരന്റെദുർഗ്ഗുണങ്ങൾ കാൺകയാലവളേററം
കരഞ്ഞുംകൊണ്ടുതന്നെ കഴിക്കുംകാലത്തിങ്കൽ
തനിക്കുബാല്യകാലെ താപസനായവിപ്രൻ
മുനിതാൻകനിവോടും കൊടുത്താൻമന്ത്രമൊന്നു
രാധാകൃഷ്ണന്റെനാമമാഹാത്മ്യം മന്ത്രംശ്രേഷ്ഠം
ബോധിപ്പിച്ചനുഗ്രഹം കൊടുത്തുപോയീടിനാൻ

അന്നുതൊട്ടവൾമന്ത്രം ശ്രദ്ധയോടുച്ചരിച്ചു
ചൊന്നതുപോലെത്തന്നെ കഴിക്കുംദിനങ്ങളെ
ലക്ഷ്മിഭായിയുംനിത്യ മിമ്മന്ത്രമുച്ചരിച്ചെ
ഭക്ഷ്യങ്ങൾഭുജിച്ചീടുമെന്നൊരു മുറവെച്ചാൾ
നിത്യവുമിമ്മന്ത്രന്നെ ശ്രദ്ധയാധ്യാനത്തോടും
നിത്യനാംകൃഷ്ണൻതന്നെ ധ്യാനിച്ചുവാഴുംകാലം
സത്യജ്ഞാനാനന്ദാത്മ നാദ്വയനേകൻ
നിത്യനാംപരൻപുമാൻ സച്ചിദാനന്ദരൂപൻ
അഖിലാത്മകൻഭക്ത ഹൃദയാംബുജവാസൻ
നിഖിലചരാചരത്തിങ്കലും പരിപൂർണ്ണൻ
അകമെസേവിപ്പോൎക്ക വരദൻവാസുദേവൻ
സകലൻ പ്രസന്നനായ്ഭവിച്ചാനെന്നെവേണ്ടു
അക്കാലംപുരന്ദരദാസന്റെ ഗൃഹമൊട്ടു
മോശാതെവന്നീടിലും സാധുപൂജയുംചെയ്താൾ
കോപിയാംവിപ്രൻതന്റെ ഗൃഹത്തിൽ സാധുജനം
പാപിയെന്നറിയാതെ പലരുംവന്നുചേരും
ധനവാനെന്നതാൎക്കു മറിയാമതുമൂലം
കനിവില്ലെന്നുതൊട്ടു മോക്കാതെതന്നെവരും
കൊടുക്കില്ലരക്കാശുമെന്നതന്നറിവോളം
കെടുതിയുള്ളോർവന്നു യാചിക്കുമസംഖ്യംപേർ
സതിതാനറിയാതെവല്ലതും കൊടുത്തെന്നാൽ
ചതിയാലതുകണ്ടാൽ വല്ലാതെശിക്ഷചെയ്യും
ഘാതകൻതന്നെയോൎത്തു പേടിച്ചുലക്ഷ്മീഭായി
പാതകമകറ്റുവാൻ വല്ലതുംദാനംചെയ്യും
തല്ക്കാരുമൊരുദിനം പങ്കജനാഭൻവിഷ്ണു
വുൾക്കാമ്പിൽനിരൂപിച്ചു ബ്രാഹ്മണനെന്നപോലെ
ജരയുംവഹിച്ചേറെ നരച്ചുംകുരച്ചേറ്റം
കരങ്ങൾകാലുമേറ്റം വിറച്ചുമുഖംകോടി
കണ്ണുകൾപീളകെട്ടിപ്പല്ലുകളൊക്കെപ്പോയി
ദണ്ഡൊന്നുകയ്യിലേന്തി കുണ്ഡലങ്ങളുംതൂക്കി.

കിറിയപെട്ടുള്ളതും പീറയുമുടനെതൊട്ടു
പീറിയതാലവൃന്തം കക്ഷത്തിലൊരുഭാണ്ഡം
നെററിയിൽവിഭൂതിയും കഴുത്തിലുണ്ടക്ഷമാല
തെററിയാൽകാലുമുട്ടി മറിഞ്ഞുവീഴുംപോലെ
നല്ലൊരുജലപാത്രം കയ്യിലുണ്ടതുംപൊട്ടി
തെല്ലൊരുഭാഗംകോടിച്ചുളുങ്ങിപലേടവും
വടിയുമൂന്നിയൂന്നിക്കാലുകൾമാററിവെച്ചി
ട്ടിടയിലോരോന്നാടിമുട്ടിന്മേൽകയ്യുമൂന്നി
നടന്നുമെല്ലെമെല്ലെ വേമനപുരമെത്തി
കടന്നുപുരന്ദര ദാസൻെറഗൃഹംതേടി
വാതുക്കൽചെന്നുനിന്നു നോക്കിനാൻദ്വിജവൃദ്ധ
നേതുമേബോധിച്ചീലാ ദ്വിജനാംപുരന്ദരൻ
തന്നുടെമുമ്പിൽചെന്നു തൊഴുതുദ്വിജവൃദ്ധൻ
തന്നുടെയവസ്ഥകളൊന്നൊന്നെയുണത്തിച്ചാൻ
സൽക്കുലജാതൻധനി വിശ്രുതൻമഹാപ്രഭു
വുംക്കാമ്യതെളിവുള്ള വിപ്രൻതാൻദാനശീലൻ
സുഭഗൻകേമനേററം കാമിതദാതാശ്രീമാൻ
സൌഭാഗ്യവതിയായ സതിയോടൊത്തുവാഴ്വോൻ
നാമവുംപുരന്ദര ദാസനമതിധീമാൻ
വേമനപുരംചൊല്ലാം വത്തകശ്രേഷ്ഠന്മാരെ
പാത്തലത്തിങ്കലിത്ര ധനികരാരുമില്ലാ
കീത്തിയുംപാത്തലത്തിലാക്കമേയിത്രയില്ലാ
ശാസ്ത്രജ്ഞൻവേദവേത്താവുത്തമദ്വിജശ്രേഷ്ഠൻ
ശ്രോത്രിയൻധനേശനാമെന്നാരുംസമ്മതിക്കും
കണ്ടാകിൽനാണിച്ചീടുമളകാപുരംകൂടി
കൊണ്ടാടുംവേമനമാം പുരമെന്നറിഞ്ഞാലും
ധനദൻപുരന്ദരൻതന്നെക്കാണാഞ്ഞുമൂലം
ധനവാനെന്നതോത്തു വാച്ചിരുന്നിങ്ങിരിക്കുന്നു
ഏകദാകണ്ടെന്നാകിലാകവേ വരവെടിഞ്ഞിട്ടു
ശ്ലോകമോടെങ്ങാനോടിയൊളിച്ചേനമതിയാവൂ

ഗൃഹത്തില്ലുള്ളരത്നം കണ്ടിടിൽരത്നാകരം
മഹത്വമില്ലിനിക്കെന്നറച്ചുമങ്ങിടേണം
വത്തകശ്രേഷ്ഠന്തന്നെ ചെന്നാകാണ്മൊന്നുഭവാൻ
വത്തമാനങ്ങൾചൊന്നാൽ സാധിക്കാംസൎവ്വാഭീഷ്ടം
ചിത്തവേദനതീൎക്കാൻ പാത്രമാംപുരന്ദര
നാത്തികൾതീൎക്കുംസുരലോകത്തെന്നതുപോലെ
ഇത്തരംലോകംപുകഴ്ത്തീടുന്ന പ്രഭോതവ
വത്തമാനങ്ങളൊക്കെ വാൎത്തകേൾക്കയാൽ
വത്തകർചൊല്ലിക്കേട്ടു ദൂരമെല്ലാംവിട്ടുഞാനും
വത്തമാനങ്ങൾചൊൽവാൻ വന്നിതുമഹാപ്രഭോ
ജ്ഞാനികൾകുലത്തിങ്കൽ ജനിച്ചോൻദീക്ഷിതർഞാൻ
ഞാനിപ്പോൾവൃദ്ധനേററം വൈദികംതന്നെവേല
ഏകപുത്രനെയുള്ളു എനിക്കെന്നറിഞ്ഞാലും
ശോകമിങ്ങതുമൂലമിനിക്കു ദ്വിജശ്രേഷ്ഠാ
പുത്രനൊപ്രായമായി വേളിയുംകഴിക്കേണം
ഗോത്രമല്ലായ്കിൽമുടിഞ്ഞിട്ടുമെന്നോൎത്തുഖേദം
ഞാൻമരിച്ചീടുംമുമ്പെ പുത്രന്റെവേളിവേണം
ഞാൻമരിച്ചെന്നാവന്നാൽ വേളിയുമുണ്ടായിടാ
കാശൊന്നുംകയ്യിലില്ല യാചിച്ചുതന്നെവേണം
മോശംവന്നിതുഞാനൊ സമ്പാദിച്ചതുമില്ലാ
യാചിക്കുന്നതുകഷ്ടമെന്നോൎത്തുഞാനുമിന്നു
യാചിക്കാതിരുന്നാകിൽ വംശവുംനശിച്ചീടും
നല്ലൊരുപ്രഭുതന്നെക്കണ്ടിട്ടുയാചിച്ചെന്നാൽ
കല്യാണത്തിന്നുവേണ്ടതായവൻ ദാനംചെയ്യും
പരക്കെയിരക്കുവാൻ കഴികില്ലിനിക്കെന്നു
തരക്കേടോൎത്തുഞാനും വസിച്ചോരളവിങ്കൽ
കേട്ടിതുപ്രഭോതവ മാഹാത്മ്യംവത്തകന്മാർ
പാട്ടുകൾപാടിക്കേട്ടു വന്നിതുഞാനുമിപ്പോൾ
ആയിരംവരാഹമെനിക്കുവേണ്ടതുള്ളു
ആയതുഭവാനേകിൽ മറെറാരുമോഹമില്ലാ

ഈവിധംവൃദ്ധൻചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞോരളവേവം
കോവിദൻപുരന്ദര ദാസനാംശ്രുതിധരൻ
സാധുവാംദ്വിജോത്തമാ ഞാൻപ്രഭുവല്ലകേൾക്ക
ബോധിപ്പിച്ചയച്ചവനാരഹോകഷ്ടംകഷ്ടം
തനിക്കുവേളികാര്യ്യം നടത്താനുള്ളധനം
ധനികന്മാരെയെങ്ങാനുണ്ടെന്നു നോക്കിക്കൊൾകാ
ഇവിടെഇതുന്നൊട്ടും താമസംവരുത്തേണ്ടാ
കവിടിപോലുമൊന്നുമിവിടെ ലഭിപ്പീലാ
ഞാനോൎക്കമഹാസാധു ദരിദ്രൻഭിക്ഷുതന്നെ
ഞാനിപ്പോൾ ഭിക്ഷക്കൊന്നും പോകാറില്ലെന്നുമാത്രം
യാചിച്ചാലൊരുത്തരും തരുമാറില്ലായ്കയാൽ
യാചിക്കാതിരിക്കുന്നു ഞാനിപ്പോളറിഞ്ഞാലും
വല്ലതുംലഭിച്ചീടിൽ ഞാനിപ്പോൾ ഭിക്ഷയേല്ക്കും
ഇല്ലെന്നുചൊല്ലുന്നവരല്ലാതെ കാണ്മാനില്ലാ
അതിനാൽവിദ്വാൻഭവാൻ പോയ്ക്കൊൾക നേരമായി
എതിരെചൊല്ലായൊന്നും കാലത്തെക്കളയേണ്ടാ
ഇത്തരംപുരന്ദരൻ ചൊല്ലിയങ്ങെഴുനീല്പാൻ
ചിത്തത്തിലോൎത്തനേരം വൃദ്ധനുംതന്റെ കക്ഷെ
വെച്ചോരുഭാണ്ഡമെടുത്തഴിച്ചു കാഴ്ചവെച്ചു
വാച്ചോരു കുതൂഹലാൽ വാങ്ങിനാൻപുരന്ദരൻ
അവിലുംമലർനല്ല വെല്ലവും നാളികേരം
അവിടെ മുമ്പിൽകണ്ടുകിട്ടിയ നേരത്തിങ്കൽ
അരക്കാശൊരുത്തനും കൊടുത്തു വാങ്ങിത്തിന്നാ
ത്തരക്കൻപിശുക്കനാമവനും സുഖമായി
എടുത്തുഭക്ഷിച്ചപ്പോൾ ദ്വിജനും സന്തോഷിച്ചു
പടുത്തിയിവനെഞാൻ ധനവുംലഭിച്ചിടും
എന്നോൎത്തുദ്വിജവൃദ്ധൻ മേവീടുന്നേരത്തിങ്ക
ലൊന്നൊന്നെ തിന്നുനോക്കി സ്വാദുണ്ടെന്നുറച്ചവൻ
ഭദ്രമായ് പെട്ടിതന്നിലടച്ചുപൂട്ടിവെച്ചു
വിത്രസ്തമോടിപ്പോവാൻ ഭാവിച്ചനേരംവൃദ്ധൻ

തരികാപ്രഭോധനം തരികാതരികെന്നു
അരികെ മുൻതടുത്തുചെല്ലുന്ന ദ്വിജനോടു
ധനികനല്ലഞാനും തരികയില്ലയെന്നു
കനിഞ്ഞു ചൊന്നതൊക്കെക്കേട്ടീലെ ദ്വിജവൃദ്ധാ
തടുത്തുതടുത്തെന്നോടടുത്തു മൂടക്കേണ്ടാ
വടുക്കൾപോലെഭവാൻ തടുത്തു കളിക്കേണ്ട
വെളിക്കുപോകുന്നേരം വൈകിയിങ്ങിനിക്കൊട്ടു
കളിച്ചുകൂടെത്തന്നെ നടന്നുതടുക്കേണ്ടാ
വിട്ടീടുവഴിയെന്നു കോപിച്ചുപുരന്ദര
നട്ടഹാസങ്ങൾ ചെയ്തുട്ടിടിവെട്ടുന്ന വണ്ണം
ചൊന്നതത്രയുംകേട്ടും തരിക ധനമെന്നു
പിന്നേയും മുൻതടുത്തു ചെല്ലുന്ന ദ്വിജനോടു
തടുത്തുതടുത്തെന്നെപ്പോകാതെ മൂടക്കേണ്ടാ
അടുത്തു വന്നാലടികൊണ്ടിടും ദൂരെനില്ലൂ
അരക്കാശിന്നുകല്ലിൽ കൊടുക്കാൻ പ്രഭുവല്ലെ
നിരപ്പാളികളചൊല്ലികൊടുക്കുന്നതിത്രനേരം
ഇല്ലെന്നുചൊന്നാൽപ്പിന്നെ പോയ്ക്കൂടെ വല്ലേടത്തും
വല്ലാതെ ശംങ്കക്കായി വരുവാനെന്തുബന്ധം
ഇത്തരം പുരന്ദരൻ കോപിച്ചുചൊല്ലുംന്നേരം
മുൾത്താപത്തോടുവൃദ്ധൻ കൂടവെ ചെന്നുമെല്ലെ
നില്ലുനില്ലെടോ ഞാനും ചൊല്ലുവാൻ പ്രഭോ കേൾക്ക
വല്ലാതെകോപിക്കേണ്ടാ വല്ലതുംതന്നീടു നീ
ഞാനോക്കാവൃദ്ധനല്ലേ യാചിപ്പാൻ വന്നതല്ലെ
താനോത്തു ദയതോന്നി വല്ലതുംതന്നീടെടോ
വടിയും കുത്തിഞാനും തൊഴുതുംതൊഴുതേററം
കെടുതിചൊല്ലുംവൃദ്ധൻ തന്നോടു പുരന്ദരൻ
ഇല്ലെന്നുമുന്നേതന്നെ ചൊല്ലിലെ ഞാനതോക്കാ
തല്ലൊന്നുതന്നീടുംഞാൻ മിണ്ടാതെ ദൂരെനില്ലൂ
അരക്കാശത്തുക്കൂടി ഞാൻതരാൻ യോഗ്യനല്ലെ
നിരപ്പാളികളമുമ്പിൽ ചൊല്ലി ഞാൻ കേൾപ്പിച്ചില്ലേ

കടയ്ക്കുപോകുന്നേരം തന്റെ ദൃശ്ശകനം
കടയ്ക്ക വത്തകന്മാർ വന്നൊറിഞ്ഞാതാക്കി
കെട്ടുന്നനേരംപോക്കി നിന്നാൻ ദാന്തവൃദ്ധൻ
കെട്ടുന്നുകേരളം വിട്ടിങ്ങുവന്നൊരു മൂഢൻ
ഇന്നത്തെ ലാഭമൊക്കെപ്പോക്കിയിരപ്പാളി
വന്നകപ്പെട്ട ദുഷ്ടൻ വിട്ടുപോകുന്നതില്ലാ
ഈവണ്ണം പുരന്ദരൻ ചൊല്ലിക്കേട്ടോരുനേരം
കാർവർണ്ണൻതാനാം വൃദ്ധൻ ക്ഷമയോടേവംചൊന്നാൻ
കേൾക്കടോ ധനംനിശ്ചയം തരികില്ലെന്നുവന്നാൽ
നോക്കുവാൻതന്ന ഭക്ഷ്യം തിരികെത്തരികനീ
തിന്നതു പോക പോക ഞാൻ നഷ്ടം സഹിച്ചീടാം
തിന്നതുപോക ബാക്കിയുള്ളതു തരിക നീ
ഇനിക്കു വല്ലേടത്തും ചെന്നങ്ങു കാഴ്ചവെക്കാൻ
തനിക്കുതന്നുകൂടെ തിന്നതുപോകെ ബാക്കി
മായാവിപ്രന്റെ ന്യായം കേട്ടോരുപുരന്ദരൻ
ന്യായമാണിതുകൊള്ളാം ഭിക്ഷുമുറയാണോ
തിന്നുവാനുള്ളവസ്തു താൻമുമ്പിൽകൊണ്ടുവെച്ചാൽ
തിന്നുവാനല്ലെന്നോപ്പാൻ മൂഢതാണ്ടുവൃദ്ധാ
തിന്നുവാനല്ലെന്നാകിലെന്തിനുകൊണ്ടുവന്നു
തിന്നുവാനല്ലെന്നാകിൽ ഞാനതുമടക്കുമോ
ഭക്ഷിപ്പാനൊരുത്തരു നൽകിയവസ്തുതന്നെ
ഇക്ഷിതീതലത്താരും തിരികെച്ചോദിപ്പീലാ
തരികാഇല്ലാഞാനും ദുർമ്മാർഗംതുടങ്ങേണ്ടാ
വരികാവേണ്ടാകൂടെ ചാരത്തിങ്ങനെയെണ്ടാ
ഇത്തരംപുരന്ദരദാസന്റെവാക്കുകേട്ടു
ചിത്തത്തിൽഖേദത്തോടു വൃദ്ധനുംപിടിപെട്ടു
ഉടുത്തവസ്ത്രത്തിന്മേൽ പിടിച്ചുദ്വിജവൃദ്ധൻ
കടുത്തകോപത്തോടുവലിച്ചങ്ങിഴത്തപ്പോൾ
കോപിച്ചുപുരന്ദരദാസനും വൃദ്ധൻതന്നെ
പാപിയുംതച്ചുതള്ളി വിഴ്ത്തിട്ടുനടകൊണ്ടാൻ

ദ്വിജനംവീണകാലിന്മുട്ടകൾപൊട്ടിക്കേണ
ഭുജങ്ങളുന്നിമെല്ലെയെഴുനീററിയന്നേററം
രോദനംചെയ്യന്നേര മാത്തരോദനംകേട്ടു
വേദിപ്പാനോടിവന്നാൾ നികടെലക്ഷ്മീഭായി.
വേദിയൻതന്നെക്കണ്ടു ചെദിച്ചുസതീരത്നം
ചോദിച്ചാൾദ്വിജവൃദ്ധൻ തന്നോടുവൃത്താന്തങ്ങൾ
വൃദ്ധനുംലക്ഷ്മീഭായി തന്നോടുതച്ചരിത്രം
നിർദ്ദനൻവന്നകാര്യമാദിയറിയിച്ചാൻ
പുത്രൻെറവിവാഹത്തിന്നില്ലത്തിൽധനമില്ലാ
ഞ്ഞെത്രയുംദരിദ്രൻഞാൻ ധനികന്മാരെക്കണ്ടു
യാചിച്ചുദ്രവ്യംവാങ്ങിക്കൊള്ളവാനത്രവന്നു
യാചിച്ചേൻവരൻമുമ്പിൽ കാഴ്ചയുംവെച്ചുമോദാൽ
ലോകവിശ്രുതനാകും പ്രഭുവാംനിൻെറകാന്തൻ
ആകവെകാഴ്ചവാങ്ങി ഭക്ഷിച്ചുപാപിദുഷ്ടൻ
അശിച്ചുശിഷ്ടമൊട്ടു പെട്ടിയിൽവെച്ചുപൂട്ടി
പിത്രുക്കനേർക്കാത്രും തരികില്ലെന്നുചൊന്നാൻ
കാഴ്ചവെച്ചോരുഭക്ഷ്യം തിരികെത്തരികെന്നു
താഴ്മയായ്പലവട്ടം ചോദിച്ചുപിമ്പേപോയേൻ
ആയതുംതരാഞ്ഞവനടിച്ചുവീഴ്ത്തിയോടി
പ്പോയിതുനിൻെറവരൻ കഷ്ടംഞാനെന്തുചെയ്‌വൂ
പണവുംതരാഞ്ഞവൻ കാഴ്ചയുംവാങ്ങിവെച്ചാൻ
തുണയായിനിക്കാരുമില്ലയ്യോ ശിവശിവാ
ഉത്തമിയായസതീരത്നമേനിൻെറവര
നുത്തമനെന്നതോർത്തേൻ കഷ്ടമീവിധംവന്നു
അത്തലോടിത്ഥംചൊല്ലും ഭൂസുരൻതന്നിലേററാ
ചിത്തത്തിൽദയതോന്നിട്ടന്നേരംലക്ഷ്മീഭായി
അടുത്തുചെന്നുനിന്നു ദ്വിജനെക്കുപ്പിത്തൊഴു
തടിക്കാൽവണങ്ങിട്ടു ചോദിച്ചാൾഭക്തിയോടെ
കല്യാണംനടത്തുവാൻ ദ്രവ്യംഞാൻതന്നീടുവൻ
വല്ലാതെശോകംവേണ്ടാ ചൊല്ലുകാപരമാത്ഥം

വൃദ്ധന്റെശാപകോപം പേടിച്ചുലക്ഷ്മിഭായി
വൃദ്ധനുസന്തോഷിപ്പാനോൎക്കാതെചൊന്നാളേവം
വല്ലതുംദാനംചെയ്യും സന്തുഷ്ടനാക്കിടേണ
മില്ലത്തിലില്ലെന്നാലും കൂടാതെകഴിവില്ലാ
എന്നോൎത്തുദ്വിജനോടു കല്യാണംനടത്തുവാൻ
തന്നീടാംദ്രവ്യമെന്നു കേട്ടപ്പോൾതെളിഞ്ഞേറെ
സാധുവാംനാരിചൊന്ന വാൎത്തകൾകേട്ടുവൃദ്ധൻ
ബോധിപ്പാനവളോടു ചൊല്ലിനാൻതന്റെകാൎയ്യം
ആയിരംവരാഹൻതാൻ ചോദിച്ചേൻപ്രഭുവോടു
നായികെയതുതന്നാൽ കല്യാണംനടത്തീടാം
എന്നതുകേട്ടനേരം സതിയുംഭയത്തോടും
ഇന്നതിന്നെന്തുമാൎഗ്ഗമെന്നവൾചിന്തചെയ്താൾ
പണംതാൻകൊടുക്കെന്നാൽ കാശൊന്നുംകയ്യിലില്ലാ
ൻണഞാൻപറകില്ലാ വഴിയെന്തിതിന്നയ്യാ
മായാമനുഷനാകും രാധാകൃഷ്ണനെയോൎത്തു
ന്യായമായൊരുമാൎഗ്ഗം കാണാഞ്ഞുഖേദംപൂണ്ടാൾ
സത്യവിഗ്രഹൻകൃഷ്ണൻ സത്യത്തെരക്ഷചെയ്വാൻ
ചിത്തത്തിൽവിളങ്ങിനനേരത്തുകാട്ടിമാൎഗ്ഗം
കേട്ടുകൊണ്ടാലുംജഗദീശ്വരൻതന്റെമായാ
കാട്ടിടുംലീലയോൎത്താലാരാലുമറിയാമൊ
ഭൂഷണമേതെങ്കിലുമഴിച്ചുകൊടുത്താകിൽ
ദോഷനാംതന്റെവരൻ ഗ്രഹിച്ചാൽശണ്ഠകൂട്ടും
സത്യവുംരക്ഷിക്കേണം വരനുംഗ്രഹിക്കരു
തത്യന്തംതുഷ്ടനായി ദ്വിജനുംഗമിക്കേണം
എന്നുചിന്തിച്ചുസതീ ഖേദിച്ചനേരത്തിങ്ക
ലൊന്നുമാനസെതോന്നി തൽക്കാലമൊരുമാൎഗ്ഗം
എന്നുടെനാസാമണിയിന്നുഞാൻകൊടുത്താകി
ലിന്നുമൽഭൎത്താവതു വേഗത്തിൽഗ്രഹിച്ചീടാ
ഈവണ്ണംനിരൂപിച്ചു കഴിച്ചുനാസാമണി
കാൎവ്വൎണ്ണൻതന്നെചിത്തെ ചിന്തിച്ചുദാനംചെയ്താൾ

ആയിരത്തഞ്ഞൂറാണു ചൊല്ലിടാം വിലകേൾക്ക
ആയിരംവരാഹനെയങ്ങയ്ക്കു ചിലവുള്ള
വർത്തകന്മാർക്കുപോലും കൊട്ടത്താലതുകിട്ടും
കർത്തവ്യമെന്തൊന്നതു ചെയ്താലും പോകഭവാൻ
വൃദ്ധനും നാസാമണി വാങ്ങിത്താൻ മോദത്തോടും
സാദ്ധ്വിയെ നോക്കീട്ടാശിർവ്വദിച്ചു നടകൊണ്ടാൻ
സുന്ദരീലക്ഷ്മീഭായീ ദ്വിജനെ യാത്രയാക്കീ
നന്ദസൂനുവാം കൃഷ്ണൻ തന്നെയും ധ്യാനംചെയ്തു
ഇല്ലത്തിൽ വന്നുവേഗം രുഗ്മിണിഭായിതന്നെ
ഇല്ലത്തു കാവലാക്കി കുളിപ്പാൻ യാത്രചെയ്താർ
വിപ്രനാം വിഷ്ണുപോയി വർത്തകനെന്നപോലെ
ക്ഷിപ്രംതാൻ പലരത്നമററമില്ലാതവണ്ണം
പെട്ടിയിൽ നിറച്ചുററം ഭൂഷണജാലത്തോടും
ചെട്ടിയാം വർത്തകനായ് ഗമിച്ചാൻ നഗരത്തിൽ
രത്നങ്ങൾക്കെല്ലാംരത്നമായിട്ടും വിഷ്ണുരത്നം
രത്നവ്യാപാരികൾക്കും രത്നമാം നവരത്നം
കാട്ടിനാൻ കടതോറും കേറിനാൻ ചെട്ടിമാരെ
വാട്ടിനാൻ നോട്ടംനോക്കി മാററിനാൻ രത്നങ്ങളെ
കേറിനാൻ പുരന്ദരദാസൻെറ കടയിലും
ക്രൂരരോടെ രത്നംതേടിക്കാട്ടിനാൻ കൊടുപ്പാനായ്
ഉരച്ചും രത്നമോരോന്നോരോരോജാതികാട്ടി
ചിരിച്ചും പലരത്നം കാട്ടിടുംനേരത്തിങ്കൽ
കാട്ടിനാൻ നാസാമണിക്കൂട്ടങ്ങൾ. കാട്ടുന്നേരം
കാട്ടിനാൻ ലക്ഷ്മീഭായി നൽകിയ നാസാമണി
കാണായനേരമററം ശങ്കിച്ചു പുരന്ദരൻ
കാണായതിതുതൻേറതെന്നുള്ള ശങ്കയോടും
താണൊരു വിലയിട്ടു ചോദിച്ചാൻ മണിതന്നെ
കാണിവിലനിയ്യെന്നുരച്ചാൻ വർത്തകനാം
ആയിരം വരാഹൻഞാൻ തരുവൻ തരികെന്നു
മായാവർത്തകനോടു ചോദിച്ചാൻ പുരന്ദരൻ

കോപിച്ചു വൎത്തകനും തരികാപണമെന്നു
പാപിയെ നോക്കിച്ചൊല്ലിക്കൊടുത്താൻ നാസാമണി
അന്നേരം പുരന്ദരദാസനും ചിന്തചെയ്താ
നെന്നുടെ ഭാൎയ്യതന്റേതാണെങ്കിലെന്തുചെയ്യാം
ആയതിങ്ങിവൻ തനിക്കെങ്ങിനെ കിട്ടിയെന്നു
ന്യായമായറിയാതെയെങ്ങിനെയിരിക്കും ഞാൻ
കളവായ്ത്തന്നെലഭിച്ചെന്നങ്ങു വന്നീടിലും
കള്ളനാണിവനെന്നു ചൊല്ലുകിൽ ബോധിച്ചീടാ
ഇന്നിതു വാങ്ങാതെഞാനിവനെ വിട്ടയച്ചാൽ
വന്നോരുവരാഹൻതാനഞ്ഞൂറു ലാഭംപോകും
നമ്മുടേതെന്നുവന്നാലായിരം നഷ്ടമായി
അമ്മഹിദേവൻവന്ന ശകുനമല്ലൊ കഷ്ടം.
ഇത്തരം ചിന്തചെയ്തിട്ടായിരം വരാഹൻതാൻ
ചിത്തത്തിലുറപ്പാക്കി കൊടുത്താനരവാശി
ഇല്ലത്തിൽ ചെന്നുബാക്കി തരുവാനെന്നുചൊന്നാ
നില്ലത്തിൽ വരികില്ലാ തന്നീടരുതുമെന്നാൽ
വേദിച്ചു ദ്രവ്യമൊക്കെ കൊടുത്തു പുരന്ദരൻ
ഖേദിപ്പാൻപുറപ്പെട്ടാനില്ലത്തിൽ ശങ്കയോടെ
കടന്നു ചെന്നനേരം കുളിപ്പാൻ ലക്ഷ്മീഭായി
നടന്നാളെന്നുബോധിച്ചിരുന്നു പുരന്ദരൻ
മകളെ വിളിച്ചുടനയച്ചാൻ വിളിപ്പാനാ
യകമേ ചിന്തയോടു പാൎത്തങ്ങു നില്ക്കുന്നേരം
കുളിച്ചു ലക്ഷ്മീഭായി വരുമ്പോൾ നാസാമണി
വിളിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ കണ്ടീല നാസികയിൽ
വിറച്ചു പുരന്ദരദാസനും ഖേദത്തോടെ
ഉറക്കെച്ചോദിച്ചിതു നാസികാമണി കാൎയ്യം
ചൊല്ലെടൊ നാസാമണിയെവിടെ ചൊല്ലുചൊല്ലു
നില്ലെടൊ നാസാമണി തന്നിട്ടങ്ങുള്ളിൽപോകാ
ക്രുദ്ധനാം പുരന്ദരദാസന്റെ വാക്കുകൾകേട്ടു
പുത്രിതന്നിലൊന്നു നടുങ്ങി നിന്നാളവൾ

ഭർത്താവെന്നാഥ മമ സത്യവാർത്തയെച്ചൊല്ലാം
ഓർത്തെന്നിൽകൃപതോന്നി പൊറുത്തുകൊണ്ടിടേണം
കാലത്തുവന്നവൃദ്ധദ്വിജന്റെ ഖേദംകണ്ടി
ട്ടാലസ്യംതീർന്നീടുവാനാശ്വാസ വാർത്തചൊല്ലി
വൃദ്ധനിൽ ദയതോന്നിട്ടിന്നുഞാൻ ദയചെയ്തേൻ
ക്രുദ്ധത്വം വെടിഞ്ഞെന്നെ രക്ഷിച്ചുകൊൾകവേണം
ഭർതൃവഞ്ചനയല്ല ഞാൻചെയ്തതറിയേണം.
അത്രവന്നൊരുദ്വിജനെത്രയും സാധുവല്ലെ
കോപിച്ചീടരുതെന്നിൽ കോപിച്ചീടരുതെന്നു
പാപിയോടേററം തൊഴുതായവളുണത്തിനാൾ
ആർത്തനാം പുരന്ദരൻ നേത്രങ്ങൾ ചുവപ്പിച്ചു
ക്ഷേത്രപാലനെപ്പോലെ രൂക്ഷനാം പുരന്ദരൻ
ഘാതകനവൻചെന്നു പിടിച്ചുതലമുടി
പാതകൻചുററിപ്പിടിച്ചടിച്ചാൻ തരുണിയെ
നിർദ്ദയനവനോടുബ്രാഹ്മണർ ഭയത്തിനാൽ
ഏതുമായുള്ളകാര്യമെങ്കിലും ചൊൽവീലാരും
രോദനംകേട്ടുവന്നു വേദിയർദമ്പതിമാർ
ആദരവോടുകമ്പിട്ടുരച്ചുതോരാസ്ഥയാൽ
സാധുവാംനാരിതന്നെ ക്രോധിയാംദുഷ്ടനിവൻ
ബോധിക്കാതേവം ചെയ്യുതെത്രയും കഷ്ടംതന്നെ
ദുഷ്ടന്റെ ചിത്തവൃത്തിയോർക്കാതെ സാധ്വീസതീ
മുഷ്ടിയാലടിപെട്ടു തഴന്നു കഷ്ടം കഷ്ടം
ഇവനെപ്പോലെയുള്ള ധനവാൻമാരാം വിപ്രർ
ഭുവനെകോടിക്കണക്കുണ്ടേററം ദാനശീലർ
നിത്യവുമോരോ വേളികഴിപ്പാനുള്ള ദ്രവ്യം
കൃത്യമായൊരുക്കുവാനിവന്നു ദണ്ഡമില്ല.
ധർമ്മപത്നിയാമിവൾ വേളിക്കായല്ലേ നൽകീ
കർമ്മചണ്ഡാളനിതു ചെയ്യതുകഷ്ടമല്ലേ
ആയതുതിരിച്ചിങ്ങു വാങ്ങുവാൻതരമുണ്ടോ
പോയതുനിതുകേട്ടു തിരിച്ചുകൊടുക്കാമോ

അന്ന്യായമിവ്വകഷ്ടം കഷ്ടമാണെന്നു ചൊല്ലി
കന്ന്യയെനോക്കിപ്പാരം ക്ലേശിച്ചാർദ്വിജരൊക്കെ
തല്ലുകൾകൊണ്ടുരക്തം ചിരട്ടുദേഹമൊക്കെ
പല്ലുകൾകറമ്പോരാനങ്ങിളകി രക്തംതുപ്പി
ദേഹമേററവുംമണ്ണു പുരണ്ടുചേലകീറി
ദാഹവുംപെരുക്കാതെ വല്ലാതെവശംകെട്ടു
കരഞ്ഞുകരഞ്ഞേവം ചൊല്ലിനാൾ ദുഷ്ടനോടു
കരങ്ങൾവിട്ടാൽ ഞാനിങ്ങെടുത്തുതന്നീടുവൻ
വിട്ടയക്കേണമെന്നെയെടുത്തു തരുവാനായ്
വീടകത്തിന്നുഞാനും തേടിയങ്ങെടുത്തീടാം
സതിയാംലക്ഷ്മീഭായി ചൊൽവവ്വകേട്ടുദ്വിജർ
മതിയിൽബോധമുള്ളോർ പലരുംചൊല്കമൂലം
ദുഷ്ടനാംപുരന്ദരൻ വിട്ടേച്ചുസതിതന്നെ
ക്ലിഷ്ടയാമവൾകൃഷ്ണമന്ത്രത്തെദ്ധ്യാനംചെയ്തു
തല്ലുകൾകൊണ്ടു പൊറുക്കാഞ്ഞവൾ ചൊന്നകള്ളം
കൊല്ലുമെന്നുള്ള ഭയരക്ഷക്കായ്ചൊന്നവാർത്ത
രക്ഷിച്ചുകാത്തീടെന്നു നിനച്ചുഭയത്തോടും
പക്ഷിവാഹനൻതന്നെ സ്തുതിച്ചാളവളേററം.
ആദ്ദ്യനായവേദ്യനയ്നിത്യനായ്നിർമ്മലനായ്
വേദ്യനാജ്ഞാനരൂപനായോരു ഹരെ ഹരെ
വേദാന്തസാരാർത്ഥമാസ്സിളങ്ങും ഭഗവാനെ
വേദാദാംവരുത്തുവാൻ തൊഴുന്നേൻ ഹരെ ഹരെ
അഖിലജഗൽസൃഷ്ടി സ്ഥിതിയും ലയങ്ങളും
നിഖിലംചെയ്തുകൊൾവാൻ വേധാവാദികളായും
സമസ്തചരാചരമൊക്കയും സൃഷ്ടിചെയ്തും.
സമസ്തഭൂതങ്ങളിൽ ചേതനവസ്തുവായും
എങ്ങുംനീ പരിപൂർണ്ണനായിട്ടുവിളങ്ങുന്ന
മങ്ങാതജ്യോതിർമ്മയനാകുന്ന ഭഗവാനെ
ഒന്നിലുംസംയുക്തനാമെന്നുള്ളാ ബന്ധമില്ലാ
തെന്നുംനീയൊക്കെതാനാസ്സിളങ്ങും ഹരെ ഹരെ

ത്വന്മഹാമായകൊണ്ടിക്കാണുന്ന പ്രപഞ്ചത്തെ
നിൎമ്മലമൂൎത്തെഭവാൻ കല്പിച്ചുവിളയാടി
കാലചക്രത്തിൻ പട്ടതിരിയും ജന്തുപോലെ
കാലരൂപനാംഭവാൻ ഭ്രമിപ്പിച്ചഖിലവും
നിഷ്ക്രിയനായ നിന്റെകളികൾ ഭഗവാനെ
ദുഷ്കൃതിയായ ഞാനിന്നെങ്ങിനെയറിയേണ്ടു
ആൎത്തയായടി പെട്ടിട്ടുഴലുമെന്നെഭവാൻ
കാത്തരുളുകഹരെ മററൊരു തുണയില്ലെ
നിയ്യല്ലാതൊരു ബന്ധുവാരുള്ളു ഹരെ ഹരെ
പൊയ്യൊന്നുതല്ലകൊണ്ടു ചൊല്ലിനേൻ ഭഗവാനെ
അയ്യയ്യൊനിൎദ്ദയനാമെന്നുടെ രമണന്റെ
കയ്യിലെങ്ങിനെനാസാമണി ഞാൻകൊടുക്കേണ്ടു
നിയ്യല്ലാതൊരുഗതിയാരുചൊൽ ദയാപര
അയ്യയ്യൊകാത്തുകൊൾക കരുണവാരിരാശെ
ഇത്തരംവിലാപിച്ചു ഖേദിച്ചുലക്ഷ്മിഭായി
ചിത്തത്തിലുറപ്പിച്ചു ഭഗവസ്വരൂപത്തെ
നാനാരത്നങ്ങൾചേൎന്നു നിൎമ്മിതമെന്നപോലെ
ഭാനുബിംബങ്ങൾചേൎന്നുള്ള പ്രഭയോടും
ദിക്കെട്ടുംവിലസുന്ന ദീപ്തിയാംകിരീടത്തിൽ
പൊക്കത്തിലഗ്രത്തിങ്കൽ പീലിയുംചേൎന്നുഭംഗ്യാ
ചെന്താർമാനിനികാന്തൻ തന്നുടെ മുഖാംബുജെ
ചന്തത്തിൽവിളങ്ങുന്ന നെററിയുംപുരികവും
നാസികാഭയും നല്ല സാരസദളംതോല്ക്കും
ഭാസുരനേത്രങ്ങളും വീക്ഷണാകടാക്ഷവും
കൎണ്ണകുണ്ഡലങ്ങളും ഗണ്ഡശോഭയും കാൺകിൽ
കണ്ണിനാനന്ദമേകും പുഞ്ചിരിയധരവും
ദന്തപങ്ക്തിയും മൃദുഹാസവും കണ്ഠദേശെ
ചന്തമായ്വിലസുന്ന കൌസ്തുഭരത്നാഭയും
നീലവൎണ്ണവും ഹാരശോഭിതമണിമാൎവ്വും
നീലക്കാർവേണിവാഴും ശ്രീവത്സപ്രദേശവും

നീണ്ടുള്ള കരങ്ങളിൽ ശംഖചക്രാദിയൊക്കെ
പൂണ്ടുള്ള കൈത്തലത്തിൽ ശംഖാദിരേഖകളും
ഭക്തന്മാൎക്കഭീഷ്ടത്തെ കൊടുക്കും കരംനാലും
മുക്തന്മാർ കാണാവുന്ന വലയാംഗദങ്ങളും
അംഗുലീയങ്ങൾകൊണ്ടു ശോഭിച്ചോരംഗുലികൾ
ഭംഗിയും രക്തവൎണ്ണമായുള്ള കൈത്തലവും
ലോകങ്ങൾ പതിന്നാലും ജന്തുക്കളഖിലവും
പാകശാസനനാദിയായുള്ള ദേവന്മാരും
ആദിത്യചന്ദ്രന്മാരും നക്ഷത്രജാലങ്ങളും
ആദിയായുള്ളോരണ്ഡപിണ്ഡാദിസകലവും
അടക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള ജഠരാദയുംനാഭി
കടിയും ജഘനവും ചാരുപീതാംബരവും
പത്മജാവാസമാകും നാഭിപങ്കജന്തന്നിൽ
പത്മഭൂവിൻെറ വാസമന്ദിരസങ്കേതവും
ഊരുകാണ്ഡവും ചാരുജംഘയും ജാനുക്കളും
വാരിജാസനനാദിയായുള്ള ദേവന്മാരും
തേടീടും പാദപത്മവടിയും വിരൽകളും
തേടീടും ഭക്തന്മാൎക്കു മുക്തിദംമഹാസാരം
വേദാന്തസാരാൎത്ഥമായിവിളങ്ങും പാദാംബുജ
മാദ്യന്തവിഹീനമായുള്ളോരു ചാരുരൂപം
പാദാദികേശംധ്യാനം ചെയ്തിട്ടു ലക്ഷ്മീഭായീ
ഖേദാന്തംവരുത്തുവാൻ സ്തുതിച്ചാൾ പലവിധം
അന്നേരം നാരായണനനന്തൻ യോഗനിദ്രാ
വന്ദ്യനാം പരമാത്മാവാദ്യന്തഹീനൻ നാഥൻ
ഭക്തന്മാരുടെ ചിത്തപങ്കജപ്രഭാകരൻ
ഭുക്തമുക്തിദൻ ദയാംഹരിധിനാരായണൻ
ആൎത്തപാലനപരനാൎത്തികൾ തീൎത്തുകൊൾവാ
നോൎത്തുതാൻ രമാദേവി തന്നോടങ്ങേവംചൊന്നാൻ
ഓൎക്കെടോ തവ ദിയാംശമായിടും സതികളിൽ
കേൾക്കെടോവേമനാമാംപുരത്തിൽ ലക്ഷ്മീഭായി

തന്നുടെ വരൻ ശഠൻ ശിക്ഷകൾ സഹിയാഞ്ഞു
ധന്യയാമവളെന്നെ വിളിച്ചുഖേദിക്കുന്നു
പോകനാമങ്ങുചെന്നു നിന്നുടെ നാസാമണി
ശോകമങ്ങകററുവാനവൾക്കുകൊടുക്കേണം
പന്നഗശായിചൊന്നവാറന്നു രമാദേവി
വന്നവൾ തപ്പുന്നോരു ഭാജനമതിലിട്ടാൾ
മായാമാനുഷനായ കൃഷ്ണനെ ചിന്തയോടും
പോയൊരോപാത്രംതോറും തപ്പിനാൾലക്ഷ്മിഭായി
ചൊന്നവാറവൾതപ്പിയെടുത്തു നാസാമണി
ഖിന്നത വിട്ടുദുഷ്ടൻ തനിക്കുനൽകീടിനാൾ
കണ്ടൊരു നേരത്തിങ്കൽ ദുഷ്ടനായ് വിസ്മയിച്ചാർ
തണ്ടാർമാനിനീകാന്തൻ വൈഭവം ചിത്രംചിത്രം.
ആത്മരക്ഷകൻ ദയാവാരിധിയല്ലെ വിഷ്ണു
ഓർത്തുകൊള്ളുവിൻപരൻ കാരുണ്യക്കടലല്ലെ
സതിയാമിവൾക്കേവം രമതാൻ കൊടുത്തില്ലെ
മതിയിൽനാരിമാരും ബോധിപ്പിൻ സതീതത്വം
വരനാം പുരന്ദരദാസനും വാങ്ങിനോക്കി
അരനാഴികനേരം സംഭ്രമിച്ചങ്ങുനിന്നാൻ
തന്നുടെ നാസാമണിക്കല്പവും ഭേദമില്ലാ
ഒന്നുപോലാകൃതിയും തൂക്കവുംശെരിതന്നെ
രത്നത്തെനോക്കിയപ്പോളായതിൻ ഫലംചെയ്‌വാൻ
യത്നങ്ങൾ പലചെയ്യും സാധിയാഞ്ഞവനേററം
വിലയുള്ളതാംരത്നം ഗൃഹത്തിലുള്ളതൊന്നും
നിലയിലില്ലിതിനോടു സദൃശമൊന്നുമില്ലാ
തന്നുടെദ്രവ്യമൊക്കെ നൽകിലുമിതുകിട്ടാ
മന്നിടംതന്നിലെങ്ങും കാണാത്ത ദിവ്യരത്നം
കണ്ടവൻ സന്തോഷിച്ചു വിളിച്ചു ഭാര്യതന്നെ
കണ്ടിക്കാർവേണിയാളെ കോപിച്ചീടരുതെന്നിൽ
ഉണ്ടായ പരമാത്ഥം ചൊല്ലുകെന്നതുകേട്ടു
തണ്ടാർമാനിനിസമയാകിയ ലക്ഷ്മിഭായി

തന്നുടെ മന്ത്രത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യമഖിലവും
തന്നാംഗീമണിചൊല്ലിക്കേട്ടവൻ വിസ്മയിച്ചാൻ
അന്നേരം പുരന്ദരദാസനും ചിന്തചെയ്താൻ
ധന്ന്യയാംസതിതന്റെ മാഹാത്മ്യവിശേഷമെന്ത
ദമ്പതിമാതമോത്താർ ചാരിത്രമഹിമയൊ
ത്തമ്പരന്നോരുനിന്നാർ നാരികൾമരംപോലെ
ഈശ്വരപ്രസാദത്തിൻമഹിമയോത്തിട്ടേറ്റം
വിശ്വാസംപുരന്ദരൻ തനിക്കും ജനിക്കയാൽ
തന്നുടെ പ്രയത്നത്താലുണ്ടായ ധനമൊന്നും
ഇന്നിവൾക്കരക്ഷണംകൊണ്ടിങ്ങു ലഭിച്ചോരു
മണിക്കുസാമ്യമല്ലെന്നാകയാലിനിമേലിൽ
വണിക്കിൻദ്രവ്യമോഹംകൊണ്ടൊന്നും ഫലംവരാ
ഈശ്വരപ്രസാദംതാൻ വലുതെന്നുറച്ചവൻ
ശാശ്വതനാകുമീശസേവയിൽ രതനായാൻ
ഭാൎയ്യയാമിവൾതന്നെ ദേവിയെന്നുറച്ചവൻ
കാൎയ്യങ്ങളുവൾചൊല്ലുന്നതുപോലനുഷ്ഠിപ്പാൻ
ധനമുണ്ടുള്ളതെല്ലാം വരുത്തി ദ്വിജന്മാരെ
ഘനതകുതൂഹലമോടവൻ ദാനംചെയ്താൻ
നല്ലൊരു തുംബുരുവും കയ്യേന്തി പുരന്ദരൻ
ഉല്ലാസത്തോടു ബാലരുഗ്മിണിഭായിയോടും
സതിയാംലക്ഷ്മിഭായി തന്നോടും ചേന്നു ജഗ
ല്പതിയാംവിഷ്ണുതന്റെ കീൎത്തനങ്ങളുംപാടി
നടന്നു ക്ഷേത്രങ്ങളും ചുററിയും ഭിക്ഷയേററം
കടന്നു നദിതോറും കുളിച്ചും പൂജചെയ്തും
മാനസംനാരായണൻ തങ്കലങ്ങുറപ്പിച്ചു
കാനനം ഗിരികളും കടന്നിട്ടോരോദേശം
ചുററിടുംപുരന്ദരദാസന്റെ പിമ്പേകൂടി
ഒററയായൊരുവൃദ്ധബ്രാഹ്മണൻ പ്രഭു വിദ്വാൻ
സല്പുമാൻ സദ്വിവേകി നിശ്ചലഭക്തൻ ശ്രീമാൻ
കല്പകതരുപോലെ കാമിതദാതാവേററം

വഴിയിൽവെച്ചുതന്നെ കണ്ടെത്തിപ്പുരന്ദരൻ
വഴിയെപുത്രിയോടും ഭാമിനിസമേതനായ്
പോകുന്ന ഭിക്ഷുവോട ചോദിച്ചാൻ ദ്വിജപ്രഭു
രാകേന്ദുനിഭാനനിതൻ വൈകുണ്ഠൻ മായാവിപ്രൻ
എങ്ങുപോകുന്നവിടുന്നുഭിക്ഷോതേ പുത്രിയല്ലെ
തങ്ങൾപോകുന്നോരിടത്തൊക്കവേ കൂട്ടിനിയ്യും
ഇങ്ങിനെനടന്നീടിലങ്ങിവൾക്കൊരുഗതി
എങ്ങിനെലഭിക്കുന്നു ചിന്തിച്ചുചൊല്ലീടുനീ
ദമ്പതിമാരാംനിങ്ങൾ സഞ്ചരിപ്പതുകൊള്ളാം
അമ്പതു വയസ്സോളം തനിക്കുമതിച്ചിടാം
തരക്കേടതിനില്ല നല്ലതുതന്നെചൊല്ലാം
വരനായ് കന്യകയെ കൊടുത്തുകൊൾകഭവാൻ
അല്ലായ്കിലതുമൂലം തനിക്കഫലമില്ലാ
വല്ലാതെദുരിതം നീയാർജ്ജിച്ചീടുകവേണം
അന്തണനായ്ദ്വിജൻചൊല്ലിക്കേട്ടപ്പോൾ പുരന്ദരൻ
നത്യന്തംഖേദത്തോടെ വൃത്താന്തംചൊല്ലീടിനാൻ
ഒട്ടനാൾമുന്നെഞാനിങ്ങില്ലത്തിലുള്ളതൊക്കെ
പെട്ടെന്നുദാനംചെയ്തേനോർത്തീലദ്വിജശ്രേഷ്ഠാ
ഇതുപോലായിരംഞാൻ കന്യകാദാനം ചെയ്വാൻ
മതിയായുള്ളധനമോരോനാൾ ദാനംചെയ്തേൻ
ഏതുന്നിഹ കഴിവൊന്നു ചിന്തിച്ചാൽ കാണുന്നില്ല
ചിന്തിച്ചീലിതുക്കൂടി ഹന്ത ഞാൻ ദാനംചെയ്തേൻ
കന്യയെകൊടുത്തിട്ടിന്നൃണമോചനംചെയ്വാൻ
ധന്യനാംപ്രഭോ കേൾക്ക ഇല്ലിനിക്കൊരു മാർഗ്ഗം
അന്തണനൊടിത്ഥംചൊല്ലും ഭിക്ഷുവെനോക്കിവിപ്രൻ
ഉത്തമാ ഭിക്ഷോനിയ്യും ഖേദിച്ചീടരുതൊട്ടും
കന്യകാദാനംചെയ്വാൻ സംഗതിയുണ്ടാക്കിടാം
ഒന്നിനുംഖേദംവേണ്ടാ തന്നിടുംവഴിദൈവം
ഉണ്ടാക്കാമിതിന്നൊരുമാർഗ്ഗം ഞാൻ കണ്ടുകൊള്ളാം
കണ്ടിടാമെന്നുംചൊല്ലി പിരിഞ്ഞുപോയീടിനാൻ

പണ്ഡിതൻപുരന്ദരദാസനാം ഭാൎയ്യയോടും
പണ്ഡരിപുരിയെത്തി ചന്ദ്രഭാഗയിൽചെന്നു
കളിച്ചുപുത്രിയോടും സതിയാംഭാൎയ്യയോടും
കളിച്ചുഗാനത്തോടും പണ്ഡരീശൻെറ മുമ്പിൽ
ചെന്നവർഭക്തിയോടും ഗാനനൃത്തങ്ങൾചെയ്തു
ഖിന്നതപോക്കിടുവാൻ സ്തുതിച്ചാർ പലതരം
അവിടെ വാസുദേവൻതന്നെയും ധ്യാനംചെയ്തി
ട്ടവിടെത്തന്നെവാണാനൊട്ടുനാൾ പുരന്ദരൻ
മായാബ്രാഹ്മണനായി വന്നൊരുവിഷ്ണുതാനും
മായമായ് തന്നെപോയി കിഷ്കിന്ധാപുരംനോക്കി
അഗ്രത്തിൽചെന്നുകേറി മുഖ്യനാംദ്വിജൻതൻെറ
സൽഗൃഹമൊന്നുകണ്ടു പ്രൌഢവാംമായാവിപ്രൻ
അവിടെച്ചെന്നുകേറി ദ്വിജവൎയ്യനെക്കണ്ടി
ട്ടവിടെയുള്ളകാൎയ്യം ലഭിപ്പാൻതക്കംനോക്കി
വൃദ്ധന്മാർ രണ്ടുപേരുമോരോന്നെ നാട്ടുകാൎയ്യം
ബദ്ധസമ്മോദത്തോടും ചൊല്ലിയങ്ങിരിക്കുമ്പോൾ
ഏകപുത്രനാംബാലൻ തേജസ്വിമഹാവിദ്വാൻ
ആകവെ പാൎത്താൽ പതിനെട്ടവൻപ്രായംചൊല്ലാം
കാൎയ്യബോധവുമേററമുണ്ടെന്നു തീൎമ്മാനിക്കാം
ആൎയ്യനാംപുത്രൻവന്നാൽ താതൻെറ തിരുമുമ്പിൽ
കോമളൻകാമദേവൻപോലവെ വന്നുനിന്നു
കേമമായ്ക്കാൎയ്യമെല്ലാം താതനെ ബോധിപ്പിച്ചു
ഗൃഹത്തിൽപ്രവേശിക്കുംനേരത്തു മായാവിപ്രൻ
ഗൃഹസ്ഥൻതന്നോടേവം ചോദിച്ചാൻ പുത്രകാൎയ്യം
മകന്നു വേളിയായിട്ടില്ലയൊ പ്രഭോ എന്നു
ഭംഗമെ കളവോതുചോദിക്കും വിപ്രനോട്
ആതുരഭാവത്തോടും ചൊല്ലിനാൻപലേടത്തും
ജാതകംചേരുന്നില്ല ഏഴുമിങ്ങൊരേടത്തും
കന്യകാകൊള്ളാമെങ്കിൽ കുലവുംശുദ്ധമില്ലാ
ഒന്നാകുന്ന ദോഷമായിക്കാണുന്നു കഷ്ടകാലം

ഏന്നാൽഞാനൊന്നുചൊല്ലാം കേൾക്കണം പ്രഭോ ഇന്നു
കന്യകാജാതകംഞാനൊന്നിങ്ങു കാണിച്ചീടാം
വേമനപുരത്തിങ്കലെന്നുടെ സഹജൻെറ
ഓമനക്കന്യകതാനൊന്നുണ്ടു തരുവൻഞാൻ
ജാതകംകൊണ്ടുനന്നായിങ്ങുനാം പരിക്ഷിക്കാം
ജ്യോതിഷരാരുംവേണ്ടാ ഞാൻതന്നെ നോക്കീടുവൻ
ഇത്ഥം ചൊന്നളവിങ്കലെത്തിനാൻ മഹാ വാദ്ധ്യാർ
ഉത്തമൻതന്നെനോക്കി ചൊല്ലിനാൻ മഹാപ്രഭു
ജാതകമൊന്നു വന്നിട്ടുണ്ടതും നോക്കീടേണം
പുത്രൻെറ ജാതകവുമെടുത്തു നോക്കീടേണം
ഇത്തരമുരചെയ്തിട്ടെല്ലാരു മൊത്തുചേന്നു
ജാതകമിച്ചുറ്റയേററം നോക്കിച്ചാർഭൂസുരന്മാർ
മായാവിപ്രനാംവിഷ്ണു ജാതകം ചേത്തുനോക്കി
മായാവേലകൾചെയ്തു വിപ്രരെ ബോധിപ്പിച്ചു
രുഗ്മിണിഭായതൻെറ പടവുംനോക്കിവിപ്രൻ
രുഗ്മിണിയെന്നപോലെ വടിവുണ്ടെന്നുകണ്ടു
ധനത്തിൻകാൎയ്യമോരോന്നുരച്ചു കണക്കാക്കി
തനിക്കുവരാഹൻതാൻ വേണമങ്ങൊരുലക്ഷം
കന്യകയ്ക്കൊരുലക്ഷം മതിക്കുംവിഭൂഷണം
ധന്യനാംപ്രഭോഭവാൻ കൊടുക്കിലതേപോരും
ഇത്തരംദ്വിജന്മാരും തമ്മിലങ്ങൊത്തുചേന്നു
ചിത്തത്തിലുറപ്പാക്കിട്ടുരച്ചാൻ പുത്രതാതൻ
ജനനീതാനുമേററം തോഴിച്ചുപടംനോക്കി
കനിവോടനുമതിയേകിനാൾ സഭയിങ്കൽ
സത്വരമന്നുതന്നെ ദ്രവ്യവുംകൊടുത്തത്ര
ഉത്തമദ്വിജരൊത്തു നിശ്ചയതാംബൂലവും
കഴിച്ചുമായവിപ്രൻ വിധിച്ചുമുഹൂൎത്തത്തിൽ
കഴിപ്പാൻവേളികാൎയ്യ മുറച്ചുനടകൊണ്ടാൻ
വന്നിതുപുരന്ദരദാസനെക്കണ്ടു കൊൾവാൻ
വന്നോരുപ്രഭുതന്നെക്കണ്ടൊരു ലക്ഷ്മീഭായി

വന്ദിച്ചുനിന്നീടുമ്പോൾ ചൊല്ലിനാൻ മഹാപ്രഭു
വന്ദനീയനാംവിപ്രൻ മകൾതൻവേളികാൎയ്യം
ചെന്നുഞാൻ കിഷ്കിന്ധയിലുറപ്പുചെയ്തു സംഖ്യ
ചൊന്നതുപോലെത്തന്നെ കൊടുത്തുതീൎച്ചയാക്കി
കല്യാണമെട്ടാംനാളിലാണെല്ലൊ മുഹൂൎത്തവും
എല്ലാരുമൊത്തുനാമിങ്ങിവിടെത്തന്നെയാവാം
പണ്ഡരീപുരിയിങ്കൽ മഠങ്ങളനവധി
ഉണ്ടതിൽരണ്ടുമഠം മുൻകൂട്ടിവാങ്ങികൊൾക
കിഷ്കിന്ധാപുരെനിന്നു വരുന്നദ്വിജൎക്കൊത്തു
ഭോഷ്കല്ലാവസിക്കുവാനാവട്ടെയൊരു മഠം
ഒന്നിൽനാം വസിച്ചിടാം ക്ഷേത്രവുംനദിയുമു
ണ്ടന്ന്യമാംമഠമൊരേടത്തും സൌകൎയ്യമത്രയില്ല്യാ
ധന്ന്യരാംവിപ്രസംഘം വൈദികരാണസൎവ്വം
മന്നിടത്തെങ്ങുംപുകഴ് പണ്ഡരീപുരം ശ്ലാഘ്യം
പാത്രങ്ങൾസാമാനങ്ങളൊക്കെയും വാങ്ങിവെക്ക
ശ്രോത്രിയന്മാരെക്കൂട്ടി വേണ്ടതുചെയ്തുകൊൾക
താംബൂലംകമുകവുംകേരവും വേണ്ടുംവണ്ണം
താൻബഹുവിധംപഴക്കുലകളുംവേണം
വിറകുവെട്ടിനന്നായുണക്കി കരുതേണം
കറികൾഭോജ്യങ്ങളും പുകച്ചുററാതെവണ്ണം
വെപ്പിന്നുനെടുമ്പുര പന്തലും ചമയ്ക്കേണം
വെപ്പുകാർകേമൻമാരെ മുൻകൂടികണ്ടുകൊൾക
കൊട്ടാരംജോടിക്കേണം പല്ലക്കുംകരുതേണം
കൊട്ടുകാർതകിൽക്കാരും പാട്ടുകാർകുഴൽക്കാരും
പുടവയെല്ലാം തനിപ്പട്ടായിട്ടിരിക്കട്ടെ
വിട്ടതിനീളമൊട്ടും കുറച്ചുവാങ്ങീടേണ്ടാ
ധനത്തിൽചിലവോൎത്തു ചുരുക്കീടരുതൊന്നും
ഘനത്തപ്രഭുവാണു സംബന്ധിയറിഞ്ഞാലും
തനിക്കുചിലവുള്ളതെടുത്തു വേണ്ടതൊക്കെ
ധനത്തിൽകുറക്കേണ്ടാ വാങ്ങിക്കൊൾധനമെന്നാൽ

കൊടുത്താൻകുടമൊന്നു വിപ്രന്മം നടകൊണ്ടു
അടുത്ത ദിനം ഞാനും ഭൂഷണത്തോടുവരും
എന്നരുൾചെയ്തുപോയി വിഷ്ണുവാംമായാവിപ്രൻ
ചൊന്നതുപോലെത്തന്നെ ധന്യനാംപുരന്ദരൻ
കല്യാണത്തിന്നുവേണ്ടും കോപ്പുകളൊക്കെക്കൂട്ടി
ധന്യരാംവിപ്രന്മാരെക്കൂട്ടിത്താനാലോചിച്ചു
ചൊന്നവാരെല്ലാവരും കിഷ്കിന്ധാപുരെനിന്നും
വന്നിതുമുഹൂർത്തവുമടുക്കും നേരത്തിങ്കൽ
അടുത്ത ദിനം ഞാനും ഭൂഷണത്തോടുംവരാ
കെട്ടതിവേണ്ടായെന്നു ചൊന്നൊരുമായാവിപ്രൻ
ഭൂഷണജാലത്തോടും രുഗ്മിണിഭായിമുമ്പിൽ
ദോഷജ്ഞൻദ്വിജരോടും വന്നങ്ങുവാണുമോദാൽ
ചൊന്നതുപോലെത്തന്നെ വന്നിതുദ്വിജരൊക്കെ
ച്ചേർന്നവർപണ്ഡരിയിൽ നിശ്ചിതമഠംതന്നിൽ
എല്ലാരുമൊത്തുചേർന്നു ശുഭമാംമുഹൂർത്തത്തിൽ
കല്യാണംനടത്തിനാൻ വൈകുണ്ഠൻകേട്ടുകെൾവിൻ
വിപ്രന്മാരെല്ലാവരും പിരിഞ്ഞുപോകുംനേരം
ക്ഷിപ്രംതാനവൈകുണ്ഠനും മറഞ്ഞുപോയീടിനാൻ
ഭക്തന്മാർക്കായിവിഷ്ണു ഭഗവാൻനാരായണൻ
ഭുക്തിമുക്തിദനാർത്ത രക്ഷകൻദയാപരൻ
രാധാകൃഷ്ണൻെറമന്ത്ര മാഹാത്മ്യംലക്ഷ്മിഭായി
ബോധിച്ചുസേവിച്ചോരു നിമിത്തമിത്രമാത്രം
കാരുണ്യകടലായ ഗോവിന്ദൻതിരുവടി
ചാരുസുന്ദരൻസുരദാരുവെന്നതുപോലെ
ഭൂരികാരുണ്യമുള്ള കാമദൻദേവദേവൻ
ക്ഷീരവാരിധിതന്നിൽ പള്ളികൊള്ളുന്നനാഥൻ
ലക്ഷ്മീവല്ലഭൻസപ്തു മാധവൻകൈടഭാരി
പക്ഷിവാഹനൻദുഷ്ട നിഗ്രഹൻനാരായണൻ
പങ്കജനാഭൻഭക്ത ഹൃദയാംബുജവാസൻ
കുങ്കുമാങ്കിതപങ്ക കൌസ്തുഭമണിമാർവ്വൻ

ഷാണ്ഡാംത്രസമൂഹ ഖണ്ഡനൈകചിത്രരൂപൻ
പണ്ഡിതജനപൂജ്യ നാനാമായമെടുക്കുന്നോൻ
പന്നഗതല്പശായിയാകിയ പരംപുമാൻ
അനന്തഭക്തന്മാർക്കായവതാരങ്ങൾ ചെയ്യോൻ
പുണ്ഡരീകാക്ഷൻദേവൻ ഭക്തന്മാരാം ചിത്തപത്മ
ഷണ്ഡാംത്രുപോലെയെങ്ങും വിളങ്ങുംപരമാത്മാ
ലോകപാലനപരൻ ലോകപാലനംചെയ്യോൻ
ലോകേശനപേക്ഷക്കായാമരന്മാർക്കേവണ്ടി
ലീലാമാനുഷൻമായാ പൂരുഷനഖിലാത്മാ
നീലക്കാർമേഘവർണ്ണ നവതാരങ്ങൾ ചെയ്തു
പാരിടത്തിങ്കലുള്ളോരധർമ്മം പോക്കിധർമ്മം
നേരോടെപരിപാലിച്ചാത്മികൾ തിരുനിത്യം
കാത്തിടുംഭക്തപ്രിയൻ തന്നുടെതിരുനാമ
വാർത്തമോദേനചൊല്ലി സ്തുതിക്കുംഭക്തന്മാർക്ക
ഭുക്തിമുക്തിദനാർത്തരക്ഷകൻദയാപരൻ
ശക്തനാംശക്തിയുക്തൻ ഭഗവാൻനാരായണൻ
ഗോപാലൻഗോപബാലൻ ഗോപികാമനോഹരൻ
പാപനാശനൻപരി ഘായുധാനുജൻ ദേവൻ
സംസാരവിമോചനൻ സുന്ദരകളേബരൻ
കംസാരിഗോവർദ്ധനോദ്ധാരണം ചെയ്തദേവൻ
പൂതമാനസനായ പുണ്ഡരീകനെക്കാണ്മാൻ
ചേതസ്സിൽകനിവോടും പണ്ഡരീപുരിയിങ്കൽ
പാതകമകററുന്ന ചേതോമോഹനരൂപൻ
ചാതകത്തിന്നുകണ്ട മേഘമെന്നതുപോലെ
പണ്ഡരീതന്നിൽവാഴും വാസുദേവനുംകൃഷ്ണൻ
പണ്ഡിതഹൃദിസ്ഥിതൻ പുണ്ഡരീകാക്ഷൻദേവൻ
തന്നുടെചരിത്രങ്ങളോരോന്നേ ചൊല്ലീടുകി
ലൊന്നിലൊന്നതിശയ മായത്രെകാണാകുന്നു
നാഭാജിസിദ്ധനേവം പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടേററം
ശോഭിച്ചുമാനസവും തെളിഞ്ഞുശിഷ്യർക്കെല്ലാം

കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമി

ചുരുക്കിസാരമൊട്ടു പറഞ്ഞേനിന്നു ഞാനും
പരക്കെച്ചൊല്ലീട്ടുവാൻ ബുധന്മാൎക്കെയാവൂ
വല്ലായ്മകൊണ്ടുവല്ല പിഴവുവന്നെന്നാലും
നല്ലറിവുള്ളോരതു പൊറുത്തുകൊണ്ടിടേണം
ശാശ്വതൻ പരാപരനീശ്വരൻ മമഗുരു
വിശ്വൈകവന്ദ്യൻ വിഭുതന്നരുൾകൊണ്ടു ഞാനും
ചൊല്ലിനേൻഭക്തിമാൎഗ്ഗമായിടും കഥാശേഷം
ചൊല്ലുവാൻനാളെയെന്നങ്ങടങ്ങി കിളിപ്പൈതൽ

ലോകവന്ദ്യനായ നാരദമഹൎഷിയുടെ അവതാരം പുരന്ദരദാസ ചരിത്രം

ഏഴാം അദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

ശുദ്ധപത്രം.

ഭാഗം.	വരി.	അബദ്ധം.	സുബദ്ധം.
1	1	ശ്രീവാസു	ശ്രീവസു
2	22	വാദ്ക്യാ	വാദ്ക്യ
3	3	ദണ്ഡിലാവന്യ	ദണ്ഡിലാവന
3	3	ചൊല്ലുന്നു	ചൊല്ലുന്ന
8	20	നല്ലതല്ലൊ	നല്ലതല്ലാ
18	20	ചൊല്ലുവിൻ	ചൊല്ലുവിൻ
24	27	കാരണനാക	കാരണനാകും
25	2	ശ്രുമത്തി	ശ്രുമത്താ
25	6	ലൽകൃഷ്ടം	ലൽകൃഷ്ടം
28	13	മാംസങ്ങ	മംസങ്ങ
28	25	ളഞ്ഞു	ഷ്ഞു
29	28	കല്പിച്ചാൽ	കല്പിച്ചാർ
33	19	വസിച്ചാൻ	വസിച്ചിൻ
35	20	സംഗതിയെത്തു	സംഗതിയോത്തു
45	1	ജനിച്ചു	ജനിച്ചാ
45	9	കൊല്ലുവാൻ	കൊൽവാൻ
46	30	ഗമിച്ചു	ഗമിച്ചു
47	5	സല്ലപി	സല്ലാപി
48	30	വാസികൾക്ക	വാസികൾക്കും
49	19	ചൊല്ലാ	ചൊല്ലാൽ
53	4	മസൽമാൻ	മുസൽമാൻ
53	20	പാറംചെയ്താ	പാറംചെയ്താൻ
54	8	കളികും	കളീകും
55	23	ചെയ്യുന്നെന്നൊ	ചെയ്യുന്നിന്നൊ
59	2	തേറമണ്ടും	തോറമണ്ടും
65	6	കനിരേ	കനിവോ
68	6	സ്വഹ	സ്വാഹ
69	19	ചെല്ലുന്നേര	ചെല്ലുന്നേരം
84	17	മിതിയി	മതിയി
94	24	സുദ്യോ	സദ്യോ
95	1	മാസപാദി	മാസപദി
99	1	മഹ	മിഹ
99	7	പുരുഷവരി	പുരുഷവര
100	4	ദൈത്യ	ദൈത്യ
103	2	കണ്ടീലപരിമാത്ര	കണ്ടീലാറമിത്ര

103	4	മാരുവി	മാരുവൊ
105	5	മാരാന്തിട്ടന്നു	മാരാൽവരുന
106	1	മലെല	മഖില
106	19	ലക്ഷ്മിറൊ	ലക്ഷ്മിറെ
112	8	കുളിച്ചു	കളിച്ചു
113	30	ഉറച്ചു	ഉരച്ചു
119	6	പ്രിയം	പ്രിയ
122	13	നിശി	നിശ
123	14	നീശി	നിശ
126	17	നിയമിപ്പിൻ	നിയമിപ്പാൻ
126	26	ദിശിക	ദിശക
129	8	വരുന്നു	ഇവന്നു
129	18	ഉണൎത്തിപ്പാൻ	ഉണൎത്തിച്ചാൻ
132	5	പതിയാൽ	പതിയിൽ
132	14	നിശിയിൽ	നിശായിൽ
134	21	വെപ്പിടിൽ	വെച്ചിടിൽ
136	13	കണ്ടീടിൽ	കണ്ടിടിൽ
137	8	ദവാനല	ദവാനല
139	13	അഖിലാം	അഖിലവും
140	28	സ്വരഗ്ഗുരു	സ്വരഗ്രു
141	2	രോജസാ	തേജസാ
143	19	കൊണ്ടീടിൽ	കൊണ്ടിടിൽ
145	8	പോകുവാൻ	പോക്കവാൻ
145	30	ലോക്കുവാൻ	ലോക്കുവിൻ
156	7	സാധികം	സംധികം
156	14	ഖേടത്തോടും	ഖേദത്തോടും
163	16	ന്നറിഞ്ഞീടും	അറിഞ്ഞീടും
173	14	പൊടിച്ച്വവ	പൊടിച്ചോനെ
176	16	ഗ്ഗുരുവെ	ഗ്ഗുരവെ
179	10	തല്പരൻ	തല്പരർ
180	8	മന്ന്യെ	മന്നൊ
181	8	മേവുന്നോൻ	മേവുന്നാം
181	18	വാഴവാൻ	വാഴവിൻ
185	30	മഞ്ജുളം	വഞ്ജുളം
186	7	ൽ	ൻ
188	26	നിശിയിൽ	നിശയിൽ
190	26	ത്തഹം	ത്തപാം
191	8	നിസ്ഥനം	നിസ്പനം
191	23	പടന്തു	പടന്തു

കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി

	10	പുതിത	പുറിത
	20	ന്താ	ന്നാ
	27	ന്നാൻ	ന്നാൽ
4	20	മതിയിൽ	യതിയിൻ
195	3	തിൻ	തിൽ
196	18	നാരരെ	ശാരെ
196	21	പ്പ്വാൻ	പ്പ്വവൻ
197	13	വീടവിശാഖി	വീടവിശാഖ
198	8	ഷിശിക്ക	ഷിശക്ക
198	14	ഒടയതു	ഒടതു
198	18	ച്ചര	ഷ്ഠര
198	23	ന്നാൻ	ന്നിൻ
198	29	[illegible]	യിൽ
199	11	ഖോ	മാ
199	24	മതിയാ	മതിയി
201	29	വളവു	വരവു
202	8	തൊഷ്ടത്തെ	തൊട്ടങ്ങെ
202	26	ചിത്ത	ചിന്താ
202	28	ധാരക	നീരുക
203	23	യിൽ	യിൻ
203	24	മതി	യതി
204	13	പാദതളിൽ	പദതളിർ
205	28	ആഗ്രഹ	ആവി
206	22	മെവുന്നനിട്ടന	മോവുന്നനിഷ്ടന
206	23	നിർദ്ദനൻ	നിർദ്ധനൻ
208	14	പലിച്ച	പാലിച്ച
208	17	നുജ്ജന	നാജ്ജന
208	17	ബുദ്ധിക	ബുദ്ധി
208	19	സാശ്രമ	സാശ്രമ
209	10	തിൽ	തിൻ
209	11	അപ്പുരം	അപ്പുരം
209	13	യററ	അററ
209	24	ശ്രമി	ശ്രവി
219	15	ചൊല്ലും	ചൊല്ലാം
210	16	ൽ	ൻ
210	28	ഞെതാരു	ഞതാരും
211	3	ടം	ട്ടം
212	10	പട്ട	പട്ട
212	10	വിശ്രി	വിശ്രീ
212	27	വേളിയം	വേളിയും

കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി

213	20	വന്ദ	വാരണ
214	10	വന്ന	വാരണ
214	14	കോപ	കോപി
215	5	ന്നെ	ത്തെ
215	7	ന്നാവ്യ	ന്നാനാവ്യ
215	19	തന്നെറി	താനറി
215	25	ത്സ്വര	ത്സ്വല
216	19	ഭാസനാ	ഭാസനാ
217	2	മണി	മണി
218	10	മൊല്ലാ	മൊല്ലി
218	30	റിത്ത	റിത്ത
219	21	വാൻ	വൻ
221	8	ട്ട	ല്പ
221	8	യറി	യായറി
222	15	മന്ത്ര	മാന്ത്ര
223	25	[illegible]	[illegible]
223	28	കാണി	കാണപ്പെ
224	15	തരുവാ	തരുവ
224	17	വെളിച്ച	ഖേദിച്ച
224	18	ഖേദിപ്പാൻ	ഖേദിപ്പിൻ
225	5	ഭയ	ഭാനം
226	3	ട്ട	ണ്ട
226	6	പെ	പൊ
226	20	വെദ്യനാ	വേദ്യനായ്
226	22	വേദാന്തം	ഖേദാന്തം
226	26	സമസ്ത	സമസ്ത
227	11	ത്യുക്ഷ്യൊ	അഭ്യുക്ഷ്യൊ
227	18	ചേർന്നുള്ള	കോടിചേർന്നുള്ള
228	26	ദയാംറരിധി	ദയാവാരിധി
229	11	ച്ചാർ	ച്ചാൻ
229	13	രധ	ധി
229	21	നലംചെയ്യാൻ	വിലചൊൽവാൻ
230	16	പ്പാൻ	പ്പാൻ
231	4	ഭാവിതൻ	ഭാവനൻ
231	16	ന	അ
231	21	എന്തിന	എന്തിന
234	12	മാമരമൊ	മിഞ്ഞൊ
234	17	ക	ക്ര
236	10	ഖ	ഖ
236	14	വാരത്ത	ആരുത്ത
236	25	ന്നും	നാറ
237	8	വാൻ	വൻ
237	8	ന്നു	ന്ന

